

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I (Meddelelser)	
	EUROPA-PARLAMENTET	
	BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER	
(2001/C 81 E/001)	E-0250/00 af Daniel Hannan til Kommissionen Om: Midler til føderalistiske organisationer	1
(2001/C 81 E/002)	E-0316/00 af Anna Karamanou og Minerva Malliori til Rådet Om: Effektiv bekæmpelse af aids	2
(2001/C 81 E/003)	E-0515/00 af Christoph Konrad til Rådet Om: Skabelse af et fælles europæisk luft-(kontrol)rum	2
(2001/C 81 E/004)	P-0770/00 af Paulo Casaca til Kommissionen Om: Retligt samarbejde vedrørende pædofili	3
(2001/C 81 E/005)	E-0886/00 af Bart Staes til Rådet Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien	5
(2001/C 81 E/006)	E-0888/00 af Bart Staes til Rådet Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien	5
(2001/C 81 E/007)	E-0890/00 af Bart Staes til Rådet Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien	5
(2001/C 81 E/008)	E-0892/00 af Bart Staes til Rådet Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien	6
(2001/C 81 E/009)	E-0894/00 af Bart Staes til Rådet Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien	6
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0886/00, E-0888/00, E-0890/00, E-0892/00 og E-0894/00	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/010)	E-0893/00 af Bart Staes til Kommissionen Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien	7
(2001/C 81 E/011)	E-0933/00 af Helmuth Markov til Kommissionen Om: Kommissionens undersøgelser i den tyske delstat Thüringen (supplerende svar)	9
(2001/C 81 E/012)	E-0936/00 af James Nicholson til Rådet Om: Jubilee 2000 Coalition	11
(2001/C 81 E/013)	E-0943/00 af Bart Staes til Rådet Om: Forbud mod anvendelse af visse imprægneringssalte til behandling af træ	13
(2001/C 81 E/014)	E-0998/00 af Neil MacCormick til Rådet Om: Tilbagelevering af ejendom i ansøgerlandene	13
(2001/C 81 E/015)	E-1006/00 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Forsyning af den europæiske tunkonserverindustri med stykker af tun	14
(2001/C 81 E/016)	E-1032/00 af Ioannis Souladakis til Kommissionen Om: Beskyttelse af europæiske virksomheder i Kosovo	15
(2001/C 81 E/017)	E-1082/00 af Laura González Álvarez til Rådet Om: De albanske mafiaers udnyttelse af organiseret prostitution i EU-landene	16
(2001/C 81 E/018)	E-1086/00 af Carmen Fraga Estévez til Kommissionen Om: Undersøgelse af behovet for forsyningen med stykker af tun. Kommissionens mål	17
(2001/C 81 E/019)	E-1096/00 af Joaquim Miranda til Kommissionen Om: Indvirkning på miljøet i forbindelse med anlæg af en kaj i den autonome region Madeira	18
(2001/C 81 E/020)	P-1167/00 af Nirj Deva til Rådet Om: Kønsspecifik finansiering over budgettet	20
(2001/C 81 E/021)	E-1206/00 af Jannis Sakellariou til Kommissionen Om: Direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og direktivet om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter	20
(2001/C 81 E/022)	E-1208/00 af Anna Karamanou til Rådet Om: Forfølgelse af 13 iranske jøder i Iran	21
(2001/C 81 E/023)	E-1250/00 af Alejandro Cercas til Rådet Om: Retssikkerhed og menneskerettigheder for en gruppe jødiske borgere i Iran	21
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1208/00 og E-1250/00	22
(2001/C 81 E/024)	E-1213/00 af Daniel Hannan til Rådet Om: Arbejdsgrupper	22
(2001/C 81 E/025)	E-1257/00 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Forhalet bjærgning af ladningen på den strandede tanker »Erika« på grund af hemmeligholdelsen af tilstedeværelsen af særligt industriaffald om bord	22
(2001/C 81 E/026)	E-1273/00 af Camilo Nogueira Román til Rådet Om: Bistand til Mozambique	23
(2001/C 81 E/027)	E-1274/00 af Camilo Nogueira Román til Rådet Om: Afsløringer af grusomheder begået af russerne i Tjetjenien	24
(2001/C 81 E/028)	E-1297/00 af Olivier Dupuis til Rådet Om: Tilbagetrækning af Rakhimovs Schengen-visum	25
(2001/C 81 E/029)	E-1314/00 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Vegetabiliske fedtstoffers skadelighed	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/030)	E-1333/00 af Daniel Hannan til Kommissionen Om: Kommissionsmedlemmernes kabinetter	27
(2001/C 81 E/031)	E-1334/00 af Bernard Poignant til Kommissionen Om: Situationen inden for barsfiskeriet	28
(2001/C 81 E/032)	E-1346/00 af Christopher Heaton-Harris til Kommissionen Om: Institutionel reform	28
(2001/C 81 E/033)	E-1350/00 af Jean-Louis Bernié til Rådet Om: Kommissionens spørgsmålstegn ved bestemmelsen om formodningen om udøvende kunstners stilling som arbejdstagere (artikel L 762-1 i den franske »Code du Travail« (lov om arbejdsmarkedsforhold)).	29
(2001/C 81 E/034)	E-1356/00 af Jorge Hernández Mollar til Kommissionen Om: Ændring af de særlige støtteordninger til fordel for tørret frugt	29
(2001/C 81 E/035)	E-1357/00 af Jorge Hernández Mollar til Kommissionen Om: EU-voldgift i striden om oprindelsesbetegnelse for sherry og Montilla-vine	30
(2001/C 81 E/036)	E-1359/00 af Jorge Hernández Mollar til Kommissionen Om: Placering af Ceuta og Melilla i Eurostats oversigt med henblik på mål 1-støtte	31
(2001/C 81 E/037)	E-1360/00 af Rosa Miguélez Ramos til Kommissionen Om: Højhastighedsforbindelse mellem Galicia og Madrid	31
(2001/C 81 E/038)	E-1367/00 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: CAM-Albanien rapporten om humanitær bistand til Kosovo	32
(2001/C 81 E/039)	P-1379/00 af Ari Vatanen til Kommissionen Om: Grænseoverskridende samarbejde mellem EU og Rusland	34
(2001/C 81 E/040)	P-1391/00 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou til Rådet Om: Indvandringspolitik	35
(2001/C 81 E/041)	E-1401/00 af Gorka Knörr Borràs til Rådet Om: Forbindelserne mellem EU og Rusland	36
(2001/C 81 E/042)	E-1404/00 af Jeffrey Titford til Kommissionen Om: Foranstaltninger mod korrupte tjenestemænd	37
(2001/C 81 E/043)	E-1420/00 af Charles Tannock til Kommissionen Om: Korruption inden for Kommissionen	37
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1404/00 og E-1420/00	37
(2001/C 81 E/044)	E-1405/00 af Jeffrey Titford til Kommissionen Om: Foranstaltninger mod Paul Van Buitenen	38
(2001/C 81 E/045)	E-1422/00 af Charles Tannock til Kommissionen Om: Rollen som traktaternes vogter	38
(2001/C 81 E/046)	E-1428/00 af Charles Tannock til Kommissionen Om: Kommissionens rolle som traktaternes vogter	39
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1422/00 og E-1428/00	39
(2001/C 81 E/047)	E-1442/00 af Concepció Ferrer til Rådet Om: Menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea	40
(2001/C 81 E/048)	E-1449/00 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Den elektroniske handels hhv. Internet-økonomiens indflydelse på udviklingssamarbejdet	40

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/049)	E-1451/00 af Wolfgang Ilgenfritz til Kommissionen Om: Kontrolundersøgelser i østrigske landbrugsbedrifter	41
(2001/C 81 E/050)	E-1452/00 af Wolfgang Ilgenfritz til Kommissionen Om: Konkurrencefordrejning på det østrigske kvægmarked	42
(2001/C 81 E/051)	E-1460/00 af Hanja Majj-Weggen til Kommissionen Om: Behandlingen af strejfende dyr i Spanien	43
(2001/C 81 E/052)	E-1470/00 af Alejandro Agag Longo til Kommissionen Om: Den interne reform af Kommissionen	43
(2001/C 81 E/053)	E-1481/00 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Kontrol ved motorvejsgrænseovergangen ved Suben	44
(2001/C 81 E/054)	E-1490/00 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Begrænsning af mulighederne for medlemmerne af Regionsudvalget for dobbeltdeklarering af udgifter	45
(2001/C 81 E/055)	E-1491/00 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Godtgørelse af udgifter til gruppemøder eller partimøder for medlemmer af Regionsudvalget	46
(2001/C 81 E/056)	E-1500/00 af Elisabeth Schroedter til Kommissionen Om: Tysklands principielle modstand med i sine regionalprogrammer at anvende det decentralt udformede globaltilskud, der er beregnet til fremme af lokale udviklings- og beskæftigelsesinitiativer	47
(2001/C 81 E/057)	E-1512/00 af Piia-Noora Kauppi, Ari Vatanen, Ilkka Suominen, Karl von Wogau, Roger Helmer, Malcolm Harbour, Struan Stevenson, Den Dover, Astrid Lulling, John McCartin, Dana Scallon, Marjo Matikainen-Kallström, Christian Rovsing, James Provan, James Elles, Charlotte Cederschiöld, Karla Peijs, Elly Plooij-van Gorsel, Bertel Haarder, Charles Tannock, Paul Rübig, John Purvis, Markus Ferber, Christian von Boetticher, Thierry Cornillet, Robert Goodwill, Astrid Thors, Giles Chichester, Konrad Swaiger, Bashir Khanbhai, Robert Sturdy, Earl of Stockton, Mikko Pesälä, Samuli Pohjamo, Jonathan Evans, Jacqueline Foster, Carmen Fraga Estévez, Jan Mulder, Encarnación Redondo Jiménez, Francesco Fiori, Arlindo Cunha, Hedwig Keppelhoff-Wiechert, Elisabeth Jeggle, Joseph Daul og Reino Paasilinna til Kommissionen Om: Kommissionens holdning og foranstaltninger i forbindelse med det britiske forbud mod pelsdyravl	48
(2001/C 81 E/058)	E-1516/00 af Heidi Hautala til Kommissionen Om: Offentlighedsprincippet ved fordelingen af Den Europæiske Unions støtte fra strukturfondene	50
(2001/C 81 E/059)	E-1520/00 af Bart Staes til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til projekt i Houthalen-Helchteren	50
(2001/C 81 E/060)	E-1522/00 af Michl Ebner til Kommissionen Om: EU-borgeres jordkøb i Rumænien og Bulgarien	51
(2001/C 81 E/061)	E-1526/00 af Ilda Figueiredo til Kommissionen Om: Fremskynding af liberaliseringen inden for tekstilsektoren på globalt plan	52
(2001/C 81 E/062)	E-1552/00 af Paulo Casaca til Kommissionen Om: Modstridende resultater som følge af forskellige metodologiske grundlag for anvendelsen af købekraftspariteter (KKP)	53
(2001/C 81 E/063)	E-1563/00 af Bart Staes til Rådet Om: Menneskerettigheder i Tyrkiet	54
(2001/C 81 E/064)	E-1566/00 af Bart Staes til Rådet Om: Afgiftsfordele ved dieselbrændstof	55
(2001/C 81 E/065)	E-1573/00 af Markus Ferber til Kommissionen Om: Ækivalens mellem visse klasser af førerbevis	56

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/066)	E-1595/00 af Olivier Dupuis til Rådet Om: Varetægtsfængsling	57
(2001/C 81 E/067)	E-1597/00 af Adriana Poli Bortone til Kommissionen Om: Mælkekvoter	58
(2001/C 81 E/068)	P-1603/00 af Concepció Ferrer til Rådet Om: Kommunalvalg i Ækvatorialguinea	58
(2001/C 81 E/069)	E-1610/00 af Gorka Knörr Borràs til Kommissionen Om: Komitéen for fiskeri og akvakultur	59
(2001/C 81 E/070)	E-1611/00 af Gorka Knörr Borràs til Kommissionen Om: FLAF – Baskerlandet	59
(2001/C 81 E/071)	E-1612/00 af Gorka Knörr Borràs til Kommissionen Om: Mål 2-områder	60
(2001/C 81 E/072)	E-1620/00 af Jan Mulder til Kommissionen Om: Penge til forbedring af landbrugsprodukters kvalitet	61
(2001/C 81 E/073)	E-1624/00 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Østrigere i Kommissionen	62
(2001/C 81 E/074)	E-1628/00 af Jonathan Evans til Rådet Om: HPR Refrigerants Ltd. – snarlig vedtagelse af en ny forordning til erstatning af forordning 3093/98 om stoffer, der nedbryder ozonlaget – HCFC-importkvoter	62
(2001/C 81 E/075)	E-1630/00 af Avril Doyle til Kommissionen Om: Behov for en bankgaranti med henblik på at modtage visse EU-midler	63
(2001/C 81 E/076)	E-1631/00 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Tilbud fra Geoffrey Weston og Klays Pahlich – Udgivelse af Danube Watch magazines	64
(2001/C 81 E/077)	E-1633/00 af Theresa Villiers til Kommissionen Om: Kildeskat	65
(2001/C 81 E/078)	E-1651/00 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: De savnede fra Cyperns tragedie	66
(2001/C 81 E/079)	E-1652/00 af Jeffrey Titford til Kommissionen Om: Ukrudtsmidlet glyphosat	66
(2001/C 81 E/080)	E-1654/00 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Indførsel af vegetabiliske olier fra Tyrkiet	67
(2001/C 81 E/081)	E-1656/00 af Cristiana Muscardini og Gianfranco Fini til Kommissionen Om: Nuklear forurening i Severodvinsk (Rusland)	67
(2001/C 81 E/082)	E-1681/00 af Bart Staes til Kommissionen Om: Ophørspolitik for nederlandske svinebedrifter	69
(2001/C 81 E/083)	E-1682/00 af Camilo Nogueira Román til Rådet Om: Højhastighedsbane Lissabon- El Ferrol mellem Portugal og Galicien	70
(2001/C 81 E/084)	P-1684/00 af Charles Tannock til Rådet Om: Finansielt tilsyn med Den Europæiske Investeringsbank	71
(2001/C 81 E/085)	E-1688/00 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Krumningen på klasse 2-agurker	71
(2001/C 81 E/086)	E-1690/00 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Udgifterne til »drik mælk«-kampagnen	72

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/087)	E-1695/00 af Jonas Sjöstedt til Kommissionen Om: Retshjælp til stævning af van Buitenen	72
(2001/C 81 E/088)	E-1696/00 af Jonas Sjöstedt til Kommissionen Om: Kartoffelklassificering og det svenske klima	73
(2001/C 81 E/089)	E-1697/00 af Jonas Sjöstedt til Kommissionen Om: Narkotikaovervågningscentret EONN's fremtid	73
(2001/C 81 E/090)	E-1701/00 af Jonas Sjöstedt til Kommissionen Om: Betegnelser på æg	74
(2001/C 81 E/091)	E-1702/00 af Jonas Sjöstedt til Kommissionen Om: Indholdsdeklaration for parfume	75
(2001/C 81 E/092)	P-1706/00 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Omlægning af arbejdspladser gennem ydelse af støtte	75
(2001/C 81 E/093)	E-1710/00 af Neil MacCormick til Kommissionen Om: Våbeneksport	77
(2001/C 81 E/094)	E-1713/00 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Betingelser for Kinas tiltrædelse af WTO inden for tekstilsektoren	77
(2001/C 81 E/095)	E-1715/00 af Rosa Miguélez Ramos til Kommissionen Om: Vanskeligheder for EU-fiskerflåden i Brasilien	78
(2001/C 81 E/096)	E-1717/00 af Raffaele Costa til Kommissionen Om: Det italienske forslag om zoneopdeling under mål 2	79
(2001/C 81 E/097)	E-1718/00 af Raffaele Costa, Francesco Fiori, Stefano Zappalà, Mario Mantovani, Vittorio Sgarbi, Luigi Cesaro, Amalia Sartori, Renato Brunetta, Antonio Tajani, Giuseppe Gargani, Francesco Musotto, Guido Viceconte, Giorgio Lisi, Mario Mauro, Giuseppe Nisticò, Marcello Dell'Utri, Guido Podestà, Raffaele Fitto, Umberto Scapagnini, Pier Casini og Raffaele Lombardo til Rådet Om: Eurokrisen	80
(2001/C 81 E/098)	E-1726/00 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Vurdering af farerne for nabolandene i EU ved oplagringen af radioaktive flydende affaldsstoffer i Sellafield i Det Forenede Kongerige	81
(2001/C 81 E/099)	E-1727/00 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Forskning i farerne for miljøet ved ulykker, hvor der sker brud på indeslutningen i en række nukleare anlæg Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1726/00 og E-1727/00	81
(2001/C 81 E/100)	E-1732/00 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Kommissionens politik med henblik på gennemførelse af EU's budget for 2000 på området beskyttelse og fremme af mindretalssprog og regionale sprog	82
(2001/C 81 E/101)	P-1735/00 af Dominique Souchet til Kommissionen Om: Støtte til nye motorer i fiskerifartøjer	83
(2001/C 81 E/102)	E-1742/00 af Mary Honeyball til Kommissionen Om: Lukning af Ford-fabrikken i Dagenham	84
(2001/C 81 E/103)	E-1743/00 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Genbrug	85
(2001/C 81 E/104)	P-1748/00 af Marco Cappato til Rådet Om: Vurdering af gennemførelsen af den fælles aktion om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn	86
(2001/C 81 E/105)	P-1749/00 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou til Kommissionen Om: Valg i Kosovo	87

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/106)	E-1750/00 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou til Rådet Om: Valg i Kosovo	88
(2001/C 81 E/107)	E-1756/00 af Theresa Villiers til Kommissionen Om: Cypern	89
(2001/C 81 E/108)	E-1766/00 af Alexander Radwan til Kommissionen Om: Merværdiafgift i Polen	90
(2001/C 81 E/109)	P-1773/00 af Paulo Casaca til Kommissionen Om: Gennemførelse af forordning 1587/98	91
(2001/C 81 E/110)	E-1778/00 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Pressefrihed i Rusland	92
(2001/C 81 E/111)	E-1785/00 af Jorge Hernández Mollar til Kommissionen Om: Oprindelsesbetegnelse for mispel fra Axarquía (regionen Málaga i Spanien)	93
(2001/C 81 E/112)	E-1792/00 af José Ribeiro e Castro til Rådet Om: Den tyske udenrigsminister Joschka Fischers forslag om EU's fremtid	93
(2001/C 81 E/113)	E-1793/00 af José Ribeiro e Castro til Kommissionen Om: Pressefrihed i Rusland	94
(2001/C 81 E/114)	P-1800/00 af Marit Paulsen til Kommissionen Om: Eksport af levende dyr	95
(2001/C 81 E/115)	E-1819/00 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Finansiering i henhold til forordning (EØF) nr. 3904/92	96
(2001/C 81 E/116)	E-1820/00 af Bart Staes til Kommissionen Om: Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og charteret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder	97
(2001/C 81 E/117)	E-1821/00 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Den galiciske mælkesektor og den planlagte reform af den fælles landbrugspolitik 2005-2006	98
(2001/C 81 E/118)	P-1825/00 af Brian Crowley til Rådet Om: Valget i Peru	99
(2001/C 81 E/119)	P-1826/00 af María Izquierdo Rojo til Kommissionen Om: Partipolitiske strategier i forbindelse med ansøgninger om støtte fra EFRU og Samhørighedsfonden	100
(2001/C 81 E/120)	P-1831/00 af Helena Torres Marques til Kommissionen Om: Konsekvenser af udvidelsen	100
(2001/C 81 E/121)	P-1840/00 af Ilda Figueiredo til Kommissionen Om: Skader på tomathøsten i Portugal	101
(2001/C 81 E/122)	E-1849/00 af Esko Seppänen og Armando Cossutta til Kommissionen Om: Ikke-forskningsprojekter under IST-programmet	102
(2001/C 81 E/123)	E-1858/00 af Gorka Knörr Borràs til Rådet Om: Catalansk	102
(2001/C 81 E/124)	E-1864/00 af Jorge Hernández Mollar til Kommissionen Om: Bestemmelser om afsætning af avocadoer	103
(2001/C 81 E/125)	E-1882/00 af Emilio Menéndez del Valle til Rådet Om: Konflikter i Afrika	104
(2001/C 81 E/126)	E-1886/00 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Afvikling af European Communities Investment Partners	104

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/127)	E-1900/00 af Antonios Trakatellis, Ioannis Averoff og Ioannis Marinos til Kommissionen Om: Foreldede strukturer inden for det græske landbrug og konkurrenceforvridning: Grækenlands Landbrugsbank ATE's illegale praksis og organisationen AGNO's tilbagebetaling af støtte, som den ikke var berettiget til at modtage	105
(2001/C 81 E/128)	E-1901/00 af Graham Watson og Hartmut Nassauer til Rådet Om: Aftale mellem Spanien og Det Forenede Kongerige om Gibraltar og Det Forenede Kongeriges deltagelse i visse dele af Schengen-aftalen	106
(2001/C 81 E/129)	P-1906/00 af Albert Maat til Kommissionen Om: Reklamekampagne for britisk svinekød i Det Forenede Kongerige	107
(2001/C 81 E/130)	E-1910/00 af María Sornosa Martínez, María Valenciano Martínez-Orozco og María Rodríguez Ramos til Kommissionen Om: Opfølgning og videreførelse af kampagnen »En blomst til kvinderne i Kabul«	108
(2001/C 81 E/131)	E-1923/00 af Elspeth Attwooll, Chris Davies og Jan Mulder til Kommissionen Om: Støtte til tobak	109
(2001/C 81 E/132)	E-1926/00 af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm til Kommissionen Om: Fiskeressourcer	110
(2001/C 81 E/133)	E-1929/00 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Det samlede programmeringsdokument for ESF-3 i perioden 2000-2006	111
(2001/C 81 E/134)	E-1933/00 af Christopher Heaton-Harris til Kommissionen Om: Budgetkonto A-3036	112
(2001/C 81 E/135)	E-1936/00 af Christopher Heaton-Harris til Kommissionen Om: Budgetkonto A-3024	113
(2001/C 81 E/136)	E-1937/00 af Christopher Heaton-Harris til Kommissionen Om: Budgetkonto A-3037	114
(2001/C 81 E/137)	E-1943/00 af Avril Doyle til Kommissionen Om: Udryddelse af tuberkulose hos kvæg	115
(2001/C 81 E/138)	E-1950/00 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Godkendelse og funktion af organisationen for udbetaling af EUGFL-støtten i Grækenland	116
(2001/C 81 E/139)	E-1951/00 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Forelæggelse af et omstrukturingsprogram for citrusfrugter under den tredje fællesskabsstøtteramme for Grækenland	116
(2001/C 81 E/140)	E-1952/00 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Støtteberettigede og ikke støtteberettigede arealer og mængder af bomuld	117
(2001/C 81 E/141)	E-1953/00 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Foranstaltninger til imødegåelse af overproduktionen af ferskner i Grækenland	117
(2001/C 81 E/142)	E-1960/00 af Laura González Álvarez til Kommissionen Om: Krænkelser af fællesskabsretten: Anlæg af et vandreservoir i Velonares ved floden Viar (Sevilla i Spanien)	118
(2001/C 81 E/143)	E-1963/00 af Maria Sanders-ten Holte til Kommissionen Om: Musikundervisning i de forskellige medlemsstater	119
(2001/C 81 E/144)	E-1966/00 af José Ribeiro e Castro til Kommissionen Om: Dopingskandalen i det tidligere DDR	120
(2001/C 81 E/145)	E-1970/00 af José Ribeiro e Castro til Rådet Om: Undersøgelse af krænkelse af menneskerettighederne i Østtimor	121

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/146)	E-1972/00 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Spekulationsmarkedet for salg af mælkekvoter i det galiciske landbrug i forbindelse med udsigten til reform af den fælles landbrugspolitik	122
(2001/C 81 E/147)	E-1973/00 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Mælkekvoterne og gennemsigtigheden af mælkemarkedet i Galicien	123
(2001/C 81 E/148)	E-1974/00 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Opkrævning af superafgifter på mælkeproduktionen i Galicien	123
(2001/C 81 E/149)	E-1976/00 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Revisionen i år 2003 af Berlin-aftalerne om reform af den fælles markedsordning for mælk	123
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1972/00, E-1973/00, E-1974/00 og E-1976/00 .	123
(2001/C 81 E/150)	P-1978/00 af Michl Ebner til Rådet Om: EU-sanktioner og Østrig	124
(2001/C 81 E/151)	E-1983/00 af Michael Cashman til Kommissionen Om: Danselærere	125
(2001/C 81 E/152)	E-1984/00 af Bart Staes til Rådet Om: Kommissionstjenestemænds deltagelse i lokalvalg i Den Belgiske Føderation	126
(2001/C 81 E/153)	P-1986/00 af Giovanni Pittella til Kommissionen Om: Den snarlige indledning af det nye afsætningsår for sukker og fastsættelse af basisprisen for sukkerroer og følgerne for regioner i Syditalien	126
(2001/C 81 E/154)	P-1987/00 af Eija-Riitta Korhola til Rådet Om: Situationen for religiøse mindretal i Pakistan	128
(2001/C 81 E/155)	E-1997/00 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Individuelle lån fra Den Europæiske Investeringsbank til Kanarieøerne	128
(2001/C 81 E/156)	E-2012/00 af Christoph Konrad til Kommissionen Om: Manglende bestemmelser om brugen af mobile arbejdsmaskiner	129
(2001/C 81 E/157)	E-2021/00 af Gerhard Hager til Kommissionen Om: Fremskridt med hensyn til corpus juris	130
(2001/C 81 E/158)	E-2037/00 af Camilo Nogueira Román til Rådet Om: Forslaget fra den tyske udenrigsminister Joschka Fischer om en føderation af nationalstater	131
(2001/C 81 E/159)	P-2040/00 af Gorka Knörr Borràs til Kommissionen Om: Strukturfondene	132
(2001/C 81 E/160)	E-2051/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Mærkning af vin, spiritus og andet alkohol	132
(2001/C 81 E/161)	E-2052/00 af Jeffrey Titford til Rådet Om: »Forbud mod politiske partier«	133
(2001/C 81 E/162)	E-2056/00 af Adriana Poli Bortone til Kommissionen Om: Ulovlig indvandring fra Balkanlandene til Puglia	134
(2001/C 81 E/163)	E-2060/00 af Arlindo Cunha til Kommissionen Om: Kontrakter inden for programmerne Tacis, Phare, MED, EUF og AL (Asien og Latinamerika)	134
(2001/C 81 E/164)	P-2063/00 af Juan Naranjo Escobar til Kommissionen Om: Særlige foranstaltninger til forbedring af gennemførelsen af budgettet for den eksterne politik	135
(2001/C 81 E/165)	P-2066/00 af Margrietus van den Berg til Kommissionen Om: Euro 2000 og salg af billetter på det sorte marked	136

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/166)	E-2070/00 af Roger Helmer til Kommissionen Om: Tekstilvarer og kniplinger i EU og Tyrkiet	137
(2001/C 81 E/167)	E-2072/00 af Elizabeth Lynne til Kommissionen Om: Basisfinansiering til ngo'er, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af race og etnisk oprindelse . .	138
(2001/C 81 E/168)	E-2073/00 af Elizabeth Lynne til Kommissionen Om: Basisfinansiering til ngo'er, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af alder	138
(2001/C 81 E/169)	E-2074/00 af Elizabeth Lynne til Kommissionen Om: Basisfinansiering til ngo'er, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af religion og overbevisning . .	138
(2001/C 81 E/170)	E-2075/00 af Elizabeth Lynne til Kommissionen Om: Basisfinansiering til ngo'er, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af seksuel tilbøjelighed	138
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2072/00, E-2073/00, E-2074/00 og E-2075/00 .	139
(2001/C 81 E/171)	E-2077/00 af Chris Davies til Kommissionen Om: Direktivet om arbejdstid (93/104/EF)	139
(2001/C 81 E/172)	E-2090/00 af Carlos Bautista Ojeda til Kommissionen Om: Euromed	140
(2001/C 81 E/173)	E-2092/00 af Reino Paasilinna og Ulpu Iivari til Kommissionen Om: Definition af geografiske markeder	140
(2001/C 81 E/174)	E-2093/00 af Gianfranco Dell'Alba til Kommissionen Om: Svig for formodentlig 648? på informationskontoret i Stockholm	142
(2001/C 81 E/175)	P-2099/00 af Peter Skinner til Kommissionen Om: For høje gebyrer for bankoverførsler over grænserne og EU-bankers kartelagtige adfærd	143
(2001/C 81 E/176)	E-2101/00 af Chris Davies til Kommissionen Om: Cyperns tiltrædelse	144
(2001/C 81 E/177)	E-2102/00 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Osteoporose	144
(2001/C 81 E/178)	E-2110/00 af Christopher Heaton-Harris til Kommissionen Om: Konto A-3027	145
(2001/C 81 E/179)	E-2113/00 af Luis Berenguer Fuster til Kommissionen Om: Henstilling fra det spanske konkurrencenævn om overgangen til fri konkurrence inden for elektricitetssektoren	145
(2001/C 81 E/180)	E-2116/00 af Eija-Riitta Korhola til Kommissionen Om: Sikkerhedsudstyr til motorcyklister	146
(2001/C 81 E/181)	E-2130/00 af Jan Andersson til Kommissionen Om: Transport af levende dyr i EU	147
(2001/C 81 E/182)	P-2131/00 af Dieter-Lebrecht Koch til Kommissionen Om: Sikrere forparti på biler af hensyn til fodgængere og cyklister	148
(2001/C 81 E/183)	P-2133/00 af Mathieu Grosch til Kommissionen Om: Lovfæstede kollisionstests med henblik på beskyttelse af fodgængere	148
(2001/C 81 E/184)	P-2155/00 af Mark Watts til Kommissionen Om: Lovgivning om mere sikre forsikringer til biler til beskyttelse af fodgængere og cyklister	149

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/185)	P-2156/00 af Claude Moraes til Kommissionen Om: Indførelse af EEVC-fodgængertesten i EU's fuldstændige typegodkendelse af et køretøj	149
(2001/C 81 E/186)	P-2157/00 af Caroline Lucas til Kommissionen Om: Indføring af lovgivningen om fuldstændig EU-typegodkendelse af et køretøj med henblik på mere sikre forsikringskærme til biler til beskyttelse af fodgængere og cyklister	149
(2001/C 81 E/187)	P-2158/00 af Jan Wiersma til Kommissionen Om: Beskyttelse af fodgængere – billedesign	149
(2001/C 81 E/188)	E-2239/00 af Peter Skinner til Kommissionen Om: EU's lovgivningsmæssige indsats for sikrere bilmodeller for fodgængere og cyklister	150
(2001/C 81 E/189)	E-2385/00 af Dieter-Lebrecht Koch til Kommissionen Om: Rådets resolution om færdselsikkerhed – design af køretøjer til beskyttelse af fodgængere	150
(2001/C 81 E/190)	E-2410/00 af Elspeth Attwooll til Kommissionen Om: Beskyttelse af fodgængere	150
(2001/C 81 E/191)	E-2462/00 af Erik Meijer til Kommissionen Om: Begrænsning af antallet af trafikdræbte gennem en hurtig forpligtelse til at gøre bilers frontpartier mere sikre	151
(2001/C 81 E/192)	P-2482/00 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Lovgivning om sikrere frontpartier til biler af hensyn til fodgængere og cyklister	151
(2001/C 81 E/193)	P-2493/00 af Mark Watts til Kommissionen Om: Industriens forslag vedrørende billedesign og beskyttelse af fodgængere	151
(2001/C 81 E/194)	P-2503/00 af Ari Vatanen til Kommissionen Om: Beskyttelse af fodgængere i forbindelse med bilulykker via køretøjers udformning	152
(2001/C 81 E/195)	P-2579/00 af Ewa Hedkvist Petersen til Kommissionen Om: Lovgivning om sikrere frontpartier på biler med henblik på fodgængere og cyklister	152
(2001/C 81 E/196)	P-2583/00 af Nelly Maes til Kommissionen Om: Foranstaltninger med sigte på sikrere kofangere til biler	152
(2001/C 81 E/197)	E-2610/00 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Kollisionstest for fodgængere	153
(2001/C 81 E/198)	P-2760/00 af Maria Sanders-ten Holte til Kommissionen Om: Lovgivning vedrørende bilers sikrere frontpartier af hensyn til fodgængere og cyklister	153
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler P-2131/00, P-2133/00, P-2155/00, P-2156/00, P-2157/00, P-2158/00, E-2239/00, E-2385/00, E-2410/00, E-2462/00, P-2482/00, P-2493/00, P-2503/00, P-2579/00, P-2583/00, E-2610/00 og P-2760/00	154
(2001/C 81 E/199)	P-2132/00 af Mauro Nobilia til Kommissionen Om: Traktatovertrædelsesprocedure mod Italien for ukorrekt gennemførelse af direktiv 97/67/EF	155
(2001/C 81 E/200)	E-2139/00 af Claude Turmes til Kommissionen Om: Luxembourgs fortolkning og anvendelse af direktiv 98/43/EF om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse	157

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/201)	E-2140/00 af Antonio Tajani, Mario Mauro og Mario Mantovani til Kommissionen Om: Krænkelser af menneskerettigheder og folkeret i Congo (tidligere Zaire)	158
(2001/C 81 E/202)	E-2141/00 af Glyn Ford til Kommissionen Om: IDEA og retlige og indre anliggender	159
(2001/C 81 E/203)	E-2145/00 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Ikkefornyelige kontrakter ved FFC	159
(2001/C 81 E/204)	E-2150/00 af María Sornosa Martínez og Luis Berenguer Fuster til Kommissionen Om: Mulig lukning af British Council School i Alicante (Spanien)	160
(2001/C 81 E/205)	E-2151/00 af Mauro Nobilia til Kommissionen Om: Finansiell dækning af den universelle posttjeneste i Italien	161
(2001/C 81 E/206)	P-2160/00 af Carmen Fraga Estévez til Kommissionen Om: Forslag om fordeling af mulighederne for rejfiskeri i farvandet ved Svalbard	162
(2001/C 81 E/207)	E-2162/00 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Lav prioritering af undervisningen i fremmedsprog i de græske gymnasieskoler	162
(2001/C 81 E/208)	E-2166/00 af Ioannis Souladakis til Kommissionen Om: Finansiering af de tyrkiske væbnede styrker af EU-midler	163
(2001/C 81 E/209)	E-2172/00 af Salvador Garriga Polledo til Kommissionen Om: De små og mellemstore virksomheders manglende tilpasning til den fælles europæiske valuta	164
(2001/C 81 E/210)	E-2176/00 af Jorge Hernández Mollar til Kommissionen Om: Amerikansk turister på Costa del Sol	165
(2001/C 81 E/211)	E-2240/00 af Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya til Kommissionen Om: Turisme Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2176/00 og E-2240/00	165
(2001/C 81 E/212)	E-2179/00 af Jaime Valdivielso de Cué til Kommissionen Om: Beskæftigelse	166
(2001/C 81 E/213)	E-2180/00 af Jaime Valdivielso de Cué til Kommissionen Om: Skibsbyggeri	167
(2001/C 81 E/214)	E-2182/00 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Ejendomsforhold i Energie AG	168
(2001/C 81 E/215)	E-2183/00 af Caroline Lucas til Kommissionen Om: Tvangsfodring med henblik på foie gras-produktion	168
(2001/C 81 E/216)	E-2618/00 af Chris Davies til Kommissionen Om: Tvangsfodring af ænder og gæs som led i produktionen af foie gras Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2183/00 og E-2618/00	169
(2001/C 81 E/217)	E-2185/00 af Struan Stevenson til Kommissionen Om: Eventuelle fiskeriaftaler med Polisario-fronten	170
(2001/C 81 E/218)	E-2190/00 af Gerard Collins til Kommissionen Om: Veterinærlægemidler	170
(2001/C 81 E/219)	E-2192/00 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Vurdering af Fællesskabets strategi vedrørende indvandring fra Afrika	171
(2001/C 81 E/220)	E-2195/00 af María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Jernbanelinjen Valencia-Tarragona: manglende overholdelse af direktiv 85/337/EF på strækningen Benicàssim-Oropesa	172

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/221)	E-2204/00 af Johan Van Hecke til Kommissionen Om: PCB- og dioxinindhold i fisk	173
(2001/C 81 E/222)	E-2206/00 af Albert Maat til Kommissionen Om: Tomater og hormonkonflikten mellem EU og De Forenede Stater	174
(2001/C 81 E/223)	E-2216/00 af Jo Leinen til Kommissionen Om: En formel undersøgelse vedrørende et planlagt fabriksudsalgscenter i Zweibrücken i Saarland	175
(2001/C 81 E/224)	E-2221/00 af Manuel Pérez Álvarez til Kommissionen Om: Mishandling	175
(2001/C 81 E/225)	E-2225/00 af Sebastiano Musumeci til Kommissionen Om: Anvendelse af EF-traktatens artikel 299 (tidligere artikel 227)	176
(2001/C 81 E/226)	P-2235/00 af Maria Martens til Kommissionen Om: Problemer i forbindelse med gennemførelsen af programmet Kultur 2000	177
(2001/C 81 E/227)	E-2243/00 af Jonas Sjøstedt til Kommissionen Om: Problemer med gennemførelse af direktivet om udstationering	178
(2001/C 81 E/228)	P-2244/00 af Josu Ortuondo Larrea til Kommissionen Om: Fiskeri efter langfinnet tun i det nordlige Atlanterhav	178
(2001/C 81 E/229)	P-2245/00 af Ari Vatanen til Kommissionen Om: Grænseområdernes stilling i forbindelse med forvaltningen af Tacis-CBC-programmet	179
(2001/C 81 E/230)	P-2248/00 af Robert Sturdy til Kommissionen Om: Eksportrestituerede varer, som ikke er opført i traktatens bilag I	180
(2001/C 81 E/231)	E-2257/00 af Theresa Villiers til Kommissionen Om: Transport af levende husdyr	181
(2001/C 81 E/232)	E-2258/00 af Lord Inglewood til Kommissionen Om: Revision af artikel 296	182
(2001/C 81 E/233)	E-2275/00 af Sebastiano Musumeci til Kommissionen Om: Bilaterale aftaler mellem Sicilien og Nordafrika om fiskeri	183
(2001/C 81 E/234)	P-2281/00 af Marie-Noëlle Lienemann til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktiv 98/44/EF om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser	184
(2001/C 81 E/235)	P-2283/00 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Retssikkerhed	185
(2001/C 81 E/236)	E-2291/00 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Europæisk produktion af kvikksølv.	186
(2001/C 81 E/237)	E-2303/00 af Carmen Cerdeira Morterero til Kommissionen Om: Equal-programmet og Ceuta	186
(2001/C 81 E/238)	E-2307/00 af Juan Naranjo Escobar til Kommissionen Om: Informationscentre	187
(2001/C 81 E/239)	E-2308/00 af Juan Naranjo Escobar til Kommissionen Om: Gennemførelse af bevillingerne på budgetpost B7-546	187
(2001/C 81 E/240)	P-2321/00 af Roy Perry til Kommissionen Om: Europæiske midler (supplerende svar)	188
(2001/C 81 E/241)	E-2339/00 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Bestemmelserne om farlige hunde	188
(2001/C 81 E/242)	E-2342/00 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Posttjenester og regionerne i den yderste periferi	189

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/243)	E-2345/00 af Olivier Dupuis til Kommissionen Om: Taiwans optagelse i WTO	189
(2001/C 81 E/244)	E-2356/00 af Reinhold Messner til Kommissionen Om: Motorvejsforbindelsen Asti-Cuneo	190
(2001/C 81 E/245)	P-2361/00 af Monica Frassoni til Kommissionen Om: Fællesskabsborgeres deltagelse i kommunalvalg i Belgien	191
(2001/C 81 E/246)	E-2365/00 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Udstedelse af autorisation til udøvelse af erhvervet som turistguide i Grækenland	192
(2001/C 81 E/247)	E-2372/00 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Tilbagebetaling af rentefrie lån	193
(2001/C 81 E/248)	E-2376/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Transport af levende dyr	194
(2001/C 81 E/249)	P-2382/00 af Sylvia-Yvonne Kaufmann til Kommissionen Om: Flygtninges død ved EU's eksterne grænser	195
(2001/C 81 E/250)	P-2388/00 af Rosemarie Müller til Kommissionen Om: Skoletiden	195
(2001/C 81 E/251)	P-2391/00 af Antonio Di Pietro til Kommissionen Om: Importtilladelse til SHIFCO-flåden	196
(2001/C 81 E/252)	E-2402/00 af Bart Staes til Kommissionen Om: Støtte til Alzheimerprojekter	197
(2001/C 81 E/253)	E-2432/00 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Generhvervelse af førerretten for personer gentagne gange dømt for grov spirituskørsel	199
(2001/C 81 E/254)	E-2439/00 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Lufthavnen i Porto og internationale flyforbindelser til og fra Galicia	199
(2001/C 81 E/255)	E-2441/00 af Camilo Nogueira Román til Kommissionen Om: Eventuel overtrædelse af Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter . . .	200
(2001/C 81 E/256)	P-2445/00 af Toine Manders til Kommissionen Om: Overtrædelse af principper på det indre marked i forbindelse med genbrug af glas	201
(2001/C 81 E/257)	E-2452/00 af Charles Tannock til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for notarer i EU	202
(2001/C 81 E/258)	E-2455/00 af John McCartin til Kommissionen Om: Priser på biler i Irland og EU	202
(2001/C 81 E/259)	P-2473/00 af Esko Seppänen til Kommissionen Om: Informations- eller vidensamfund	203
(2001/C 81 E/260)	P-2474/00 af Pasqualina Napoletano til Kommissionen Om: Finansiering af den universelle posttjeneste	204
(2001/C 81 E/261)	E-2486/00 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Vurdering af afkølingen i forholdet mellem Den Europæiske Union og landene i Latinamerika	205
(2001/C 81 E/262)	E-2491/00 af Raffaele Costa til Kommissionen Om: Forholdene i italienske fængsler	205
(2001/C 81 E/263)	P-2502/00 af Karin Riis-Jørgensen til Kommissionen Om: Klassificering af medicinaludstyr	206
(2001/C 81 E/264)	P-2504/00 af María Izquierdo Rojo til Kommissionen Om: Mikrolån og kvindelige iværksættere	206

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/265)	P-2505/00 af Luigi Cocilovo til Kommissionen Om: Fremskyndet liberalisering	207
(2001/C 81 E/266)	P-2506/00 af Giovanni Procacci til Kommissionen Om: Universel posttjeneste	207
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler P-2505/00 og P-2506/00	208
(2001/C 81 E/267)	E-2511/00 af Charles Tannock til Kommissionen Om: Bilforsikringer	209
(2001/C 81 E/268)	P-2542/00 af Ioannis Marinos til Kommissionen Om: Unødvendigt administrativt besvær for de europæiske virksomheder	210
(2001/C 81 E/269)	E-2544/00 af Eluned Morgan til Kommissionen Om: Budgetpost B3-1003 – Forberedende foranstaltninger til fremme af Fællesskabets sproglige mangfoldighed i informationssamfundet	210
(2001/C 81 E/270)	E-2566/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Ansvar i bedragerisager	211
(2001/C 81 E/271)	E-2596/00 af Luis Berenguer Fuster til Kommissionen Om: Svar på en skriftlig forespørgsel vedrørende gennemførelsen i spansk lov af bestemmelserne om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen i forbindelse med anlæg af tunneler	211
(2001/C 81 E/272)	E-2597/00 af Pervenche Berès til Kommissionen Om: Forbindelserne mellem EU og Tunesien	212
(2001/C 81 E/273)	E-2604/00 af Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya til Kommissionen Om: Socialsikring	213
(2001/C 81 E/274)	P-2671/00 af Olivier Dupuis til Kommissionen Om: Makedonien	214
(2001/C 81 E/275)	E-2714/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Gennemsnitlige finansieringsudgifter i euro-zonen	215
(2001/C 81 E/276)	E-2715/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Prisudligning i euro-zonen	215
(2001/C 81 E/277)	E-2723/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Arbejdsstyrken inden for landbruget	216
(2001/C 81 E/278)	E-2724/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Traktorer	216
(2001/C 81 E/279)	E-2725/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Malkemaskinger	216
(2001/C 81 E/280)	E-2726/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Mejetærskere	217
(2001/C 81 E/281)	E-2728/00 af Christopher Huhne til Kommissionen Om: Landbrugsbedrifters gennemsnitlige størrelse	217
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2723/00, E-2724/00, E-2725/00, E-2726/00 og E-2728/00	217
(2001/C 81 E/282)	E-2739/00 af Theresa Villiers til Kommissionen Om: Produktionen af gåseleverpostej	217
(2001/C 81 E/283)	E-2758/00 af Jeffrey Titford til Kommissionen Om: Metoder til fremstilling af foie gras	218
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2739/00 og E-2758/00	218

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>forsat</i>)	Side
(2001/C 81 E/284)	P-2800/00 af Hanja Maij-Weggen til Kommissionen Om: Tilsætningsstoffer i cigaretter	219
(2001/C 81 E/285)	E-2890/00 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Oversigt over de lån, Den Europæiske Investeringsbank har ydet til SMV'er, øråd og kommuner på De Kanariske Øer (Spanien), i perioden 1994-1999	219
(2001/C 81 E/286)	P-2895/00 af José Ribeiro e Castro til Kommissionen Om: Militsernes genopståen i Øst-Timor og EU's nye politik over for Indonesien	220
(2001/C 81 E/287)	E-2898/00 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Ejendomsforholdene i forbindelse med energiforsyningsvirksomheden Energie AG	221
(2001/C 81 E/288)	E-2958/00 af Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: En ved hr. Stubbe gennemført undersøgelse af hamsterbestanden i grænseområdet omkring Heerlen i Nederlandene og Aachen i Tyskland	221
(2001/C 81 E/289)	E-3042/00 af Andre Brie til Kommissionen Om: EU-midler, oplysninger om størrelsen af EU-støtten til Mecklenburg-Vorpommern i 1999	222

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

(2001/C 81 E/001)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0250/00
af Daniel Hannan (PPE-DE) til Kommissionen

(7. februar 2000)

Om: Midler til føderalistiske organisationer

Er række føderalistiske organisationer, hvis politiske mål er det europæiske kontinents enhed, får støtte via Fællesskabets budget.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke organer — der går ind for oprettelse af en europæisk superstat, en føderal enhed eller gennemførelse af en stadig mere omfattende union — har modtaget disse midler over de seneste to år og fra hvilken konto?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(9. marts 2000)

Under konto A-3021 i Kommissionens budget tillader budgetmyndigheden Kommissionen at afholde udgifter til »Tilskud til organisationer med europæisk sigte« til dækning af disses driftsudgifter.

Kommissionen underretter hvert år Parlamentet om navnene på støttemodtagerne og størrelsen af deres tilskud i en rapport om modtagere af del A-tilskud. Listen for 1998 er tilgængelig på Europa, Kommissionens Internet-server, på adressen:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/info_subv/beneficiaries_en.htm.

Listen over modtagere af et tilskud under konto A-3021 i 1999 vil blive meddelt Parlamentet inden udgangen af maj 2000. I mellemtiden sendes en liste over støttemodtagerne (ud over de fjorten organisationer, som budgetmyndigheden har nævnt i sine anmærkninger til budgetkonto A-3021) direkte til det ærede medlem og Parlamentets sekretariat.

Kommissionen overlader det til det ærede medlem selv at afgøre, hvilke af disse organisationer der falder ind under hans definition af »føderalistiske«.

Kommissionens valg af de projekter, der skal finansieres, er baseret på målsætningen med selve foranstaltningen og ikke på de politiske mål for den organisation, der støtter projekterne. Kommissionen er således ikke i stand til at meddele det ærede medlem, hvilke af de organisationer der modtager tilskud til et projekt, der har oprettelse af en føderation som målsætning, da den ikke er i besiddelse af de nødvendige oplysninger herom.

Kommissionen støtter endvidere Europabevægelsen og Den Internationale Sammenslutning af Europahuse, hvis mål er at sætte gang i en dialog om europæiske idéer som ønsket af Europa-Parlamentet og anført i anmærkningen til budgetkonto B3-301.

(2001/C 81 E/002)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0316/00**af Anna Karamanou (PSE) og Minerva Malliori (PSE) til Rådet**

(14. februar 2000)

Om: Effektiv bekæmpelse af aids

95 % af de mennesker, der er angrebet af aids, lever i udviklingslandene på det afrikanske eller det asiatiske kontinent, og denne sygdom er ansvarlig for et ud af fem dødsfald i Afrika, og den forventede gennemsnitslevetid er faldet drastisk på grund af de enorme dimensioner, som denne epidemi har antaget, og de syges manglende evne til at betale de høje økonomiske omkostninger, der er forbundet med medicin og behandling af sygdommen; endvidere har lederen af Verdenssundhedsorganisationen, Gro Harlem Brundtland, i en appel til samtlige industrilande understreget, at medicinen befinder sig i den nordlige del af verden og sygdommen i den sydlige, idet hun opfordrede til, at der blev gjort en ende på denne ulighed og sørget for lige adgang til forebyggelse og behandling af aids.

Eftersom der for nylig er ydet støtte på 150 millioner dollars fra USA og 50 millioner dollars fra Canada, bedes Rådet besvare følgende: Hvordan og med hvilke særlige programmer agter EU at komme udviklingslandene til undsætning med henblik på såvel forebyggelse som behandling, så de sygdomsramte kan få mulighed for medicinsk behandling, og antallet af dødsfald kan nedbringes drastisk, sådan som det også er sket i udviklingslandene?

Svar

(29. september 2000)

Rådet deler fuldt ud de ærede parlamentsmedlemmers bekymring vedrørende den alvorlige AIDS-epidemi, som især hænger i Afrika, og er også enig i deres analyse af konsekvenserne heraf. Rådet har understreget nødvendigheden af at øge bestræbelserne for at sikre en bedre støtte til udviklingslandenes nationale strategier. Det indebærer navnlig støtte til strategier, der tager sigte på at opnå en mere effektiv forebyggelse af smitte gennem oplysning, fremme af seksuel og forplantningsmæssig sundhed, af sikkerheden ved blodtransfusioner og til strategier til støtte for smittede og syge, bl.a. gennem styrkelse af sundhedssystemet og bekæmpelse af diskrimination eller social udstødelse.

I samarbejde med Parlamentet og på forslag fra Kommissionen vedtog Rådet i marts 1997 en forordning om foranstaltninger på området HIV/AIDS i udviklingslandene, navnlig de fattigste lande. I henhold til forordningen er der for perioden 1997-1999 afsat et beløb på 45 mio. € til iværksættelse af programmet til bekæmpelse af AIDS. I forordningen fastlægges det, hvilke fælles foranstaltninger der prioriteres højest, idet disse hovedsagelig vedrører forebyggelse af sygdommens udbredelse. Det fastlægges også nøje, hvilke foranstaltninger der kan finansieres for at medvirke til at nedsætte overførslen af HIV/AIDS.

Hvad særlig angår behandlingen, har Kommissionen indtil videre ikke foreslået at udvide fællesskabsfinansieringen til at dække omkostningerne til egnet medicin til at holde AIDS under kontrol.

(2001/C 81 E/003)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0515/00**af Christoph Konrad (PPE-DE) til Rådet**

(25. februar 2000)

Om: Skabelse af et fælles europæisk luft-(kontrol)rum

1. Den 1.12.1999 vedtog EU-kommissionen en meddelelse (KOM(1999) 614) om skabelse af et fælles europæisk luftrum, hvor den gik ind for en fælles forvaltning af luftrummet. Hvilke politiske skridt agter Rådet at tage for at klare den enorme stigning i lufttrafikken og de dermed forbundne forsinkelser samt den manglende koordinering af lufttrafikstyringstjenesterne?

2. Over halvdelen af disse forsinkelser skyldes lufttrafikstyringen, for hvilken hver stat i Europa alene er ansvarlig. Hvad agter Rådet konkret at gøre for at bevirke en hurtig og nødvendig harmonisering af den europæiske kontrolordnings fragmentariske karakter under en fælles forvaltning? (Et tilsvarende krav har bl.a. British Airways og Deutsche Lufthansa rettet til hhv. den britiske og den tyske transportminister).
3. Hvornår agter Rådet (transportministrene) at drøfte Kommissionens forslag om EU's tiltrædelse af Eurokontrol – den på konsensbasis fungerende mellemstatslige og europæiske organisation til sikring af luftfarten –, og hvilken tidsplan regner man med for iværksættelsen af en sådan tiltrædelse?
4. Er der planer om – i stedet for en tiltrædelse af EU til Eurokontrol – at skabe en ny struktur for sikringen af det europæiske luftrum inden for EU, med beføjelse til at udstede ensartede og forpligtende bestemmelser? I bekræftende fald, hvordan skal denne nye struktur se ud, og hvilke beføjelser skal den have?

Svar

(29. september 2000)

I sin resolution af 19. juli 1999⁽¹⁾ havde Rådet lejlighed til at påpege, at luftfartsforsinkelser påvirker luftfartens effektivitet i Fællesskabet, hvilket skaber mange alvorlige problemer for passagererne og kan øge presset på miljøet. Rådet anmodede især Kommissionen om at forelægge en meddelelse om de seneste og løbende foranstaltninger, der tager sigte på at mindske lufttrafikforsinkelser og ophobning af trafik i Europa, således at Rådet kan vurdere virkningen af sådanne foranstaltninger og i givet fald træffe afgørelse om eventuelle nye initiativer.

I begyndelsen af december 1999 forelagde Kommissionen som svar på denne anmodning en meddelelse om »skabelse af et fælles europæiske luftrum«. På samlingen den 9.-10. december 1999 gav Rådet udtryk for tilfredshed med den indsats, der skal gøres til opfølgning af denne meddelelse, og det noterede sig, at Kommissionen havde nedsat en gruppe på højt plan, som skal behandle alle de relevante spørgsmål. Kommissionen gav på samlingen i Rådet (transport) den 28. marts 2000 en indledende orientering om det igangværende arbejde i denne gruppe på højt plan. Først i juni modtog Rådet en foreløbig rapport fra gruppens formandskab, efter at Kommissionen havde meddelt, at den har planer om at forberede en endelig rapport til forelæggelse i oktober 2000.

Vedrørende Fællesskabets tiltrædelse af Eurocontrol (Den Europæiske Organisation til Sikring af Luftfarten) og i betragtning af denne organisations rolle i lufttrafikreguleringen i Europa opfordrede Rådet medlemsstaterne til at gøre deres yderste for at nå til en positiv afslutning på de igangværende forhandlinger. Disse forhandlinger er meget langt fremme.

Endvidere er oprettelsen af en myndighed for luftfartssikkerhed i Europa for øjeblikket under overvejelse. Hovedformålet er at etablere et højt ensartet sikkerhedsniveau i Europa gennem udarbejdelse, godkendelse og ensartet anvendelse af alle nødvendige luftfartssikkerhedsbestemmelser samt udbredelse heraf på verdensplan. En sådan myndighed vil skulle beskæftige sig med fremme af fri og loyal konkurrence i Europa samt gensidig anerkendelse og ensartet behandling af luftfartsprodukter, -dele og -udstyr og af organer og personer, der beskæftiger sig med konstruktion, fremstilling, vedligeholdelse og anvendelse af produkter på betingelser og i henhold til en tidsplan, der skal fastlægges efter oprettelsen af den nye myndighed.

⁽¹⁾ EFT C 222 af 4.8.1999, s. 1.

(2001/C 81 E/004)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0770/00
af Paulo Casaca (PSE) til Kommissionen

(9. marts 2000)

Om: Retligt samarbejde vedrørende pædofili

Med indførelsen af en politik for samarbejde om retlige og indre anliggender som omhandlet i Maastricht-traktaten er der gjort et vigtigt skridt hen imod opbygningen af Europa.

Imidlertid er det svært at forstå, at retsvæsenet fortsat er underlagt stive grænser i et Europa med fuldstændig fri bevægelighed og ret til frit at etablere sig.

Desværre omfatter denne nye søjle inden for den europæiske politik ikke internationale forbrydelser vedrørende misbrug af og handel med børn og kvinder, et område, hvor der er en klar stigning i antallet af forbrydelser.

Det drejer sig om en stærkt udbredt form for forbrydelser, som udgør den største trussel for det demokratiske samfund, vi lever i.

Et tilfælde for nylig, som involverede en belgisk statsborger (Frans de Ryck) og portugisiske børn fra den autonome region Madeira, illustrerer lakunerne som følge af fraværet af et retligt samarbejde i den slags situationer.

Den belgiske stat nægtede i dette tilfælde at udlevere den sigtede for den pågældende forbrydelse til Portugal, medens den portugisiske stat via anklagemyndigheden nægtede at yde ofrene nogen form for retshjælp.

Som omtalt i pressen («Diário de Notícias») var det kun takket være en personlig indsats fra den portugisiske sammenslutning for hjælp til ofre og støtte fra et portugisisk advokatfirma, at problemet blev løst. I mellemtiden har den sigtede imidlertid indanket sagen, og ofrene ved ikke, hvordan resultatet vil blive.

Kan Kommissionen på den baggrund oplyse, om den vil tage initiativ til at styrke ofrenes forsvar i denne form for forbrydelser, når de overskrider de nationale grænser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(13. april 2000)

Kommissionen mener, at Fællesskabet har taget mange initiativer og ligeledes udviklet en politik til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn. I denne forbindelse er der blevet lagt vægt på støtte til ofrene for denne form for forbrydelser. Kommissionen har allerede tidligere besvaret Parlamentets spørgsmål om initiativerne og politikken (jf. svar på skriftlig forespørgsel E-2797/99 fra Marjo Matikainen-Kallström⁽¹⁾) og svar på mundtlig forespørgsel H-0140/00 fra Rodi Kratsa under Parlamentets spørgetid på plenarmødet i marts 2000⁽²⁾), og den vil således ikke behandle denne del af spørgsmålet nærmere. Kommissionen ønsker imidlertid at understrege, at bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn blev prioriteret højt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors. Kommissionen vil derfor ligeledes tage denne problematik i betragtning, når den skal vurdere udviklingen i processen med at skabe et område med »frihed, sikkerhed og retfærdighed«.

Den nægtelse af udlevering, som det ærede medlem omtaler, kan muligvis forklares med, at den person, der skulle udleveres, var statsborger i det medlemsland, der blev anmodet om udlevering. I henhold til artikel 6 i Europarådets konvention om udlevering fra 1957, som stadig udgør retsgrundlaget for udlevering mellem EU's medlemslande, er nægtelse af udlevering på denne baggrund tilladt. Ifølge artikel 7 i Fællesskabets konvention om udlevering fra 1996 er det derimod ikke tilladt at nægte udlevering med den begrundelse, at personen, der begæres udleveret, er statsborger i det medlemsland, der anmodes om udlevering. Medlemslandene kan imidlertid erklære, at de ikke vil rette sig efter denne bestemmelse. Erklæringen skal fornyes hvert femte år, ellers mister den sin gyldighed. Fællesskabets konvention om udlevering fra 1996 er endnu ikke trådt i kraft, eftersom den ikke er blevet ratificeret af samtlige medlemslande.

I forbindelse med beskyttelse af ofre for forbrydelser generelt vedtog Kommissionen den 14. juli 1999 en meddelelse⁽³⁾, som havde til formål at indføre et vist minimumsniveau og visse standarder for beskyttelse af ofre for forbrydelser inden for EU, især vedrørende forebyggelse, støtte, kompensation og ofrenes stilling i straffeprocessen. Meddelelsen retter sig ikke specifikt mod ofre for de forbrydelser, som det ærede medlem omtaler, men mange af de foreslåede foranstaltninger vil forbedre ofrenes situation væsentligt.

⁽¹⁾ EFT C 303 E af 24.10.2000, s. 111.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets forhandling (marts 2000).

⁽³⁾ KOM(1999) 349 endelig udg.

(2001/C 81 E/005)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0886/00**af Bart Staes (Verts/ALE) til Rådet**

(23. marts 2000)

Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien

Dioxinkrisen i Belgien har endnu en gang vist, hvor sårbar fødekæden og kontrollen hermed er. En evaluering som den, det såkaldte dioxinudvalg i Repræsentanternes Hus har foretaget, kan bidrage til at afhjælpe problemer. Både Den Europæiske Union og de femten EU-medlemsstater har en vigtig rolle at spille i denne forbindelse.

Dioxinudvalgets konklusioner på fjorten sider indeholder en række henvisninger til Den Europæiske Unions adfærd under dioxinkrisen i Belgien: »Med hensyn til foders sammensætning og forurenende stoffer har Den Europæiske Union ikke noget regelsæt, som er tilstrækkelig effektivt. Bestemmelserne om indberetningspligten til EU-myndighederne er ikke tilstrækkelige. EU forstærkede yderligere krisens kaotiske udvikling«.

Erkender Rådet, at Den Europæiske Union »med hensyn til foders sammensætning og forurenende stoffer ikke har et regelsæt, der er tilstrækkelig effektivt«, som det hævdes i dioxinudvalgets rapport?

Hvilke argumenter kan Rådet i benægtende fald fremføre for at vise, at EU's regelsæt med hensyn til foders sammensætning og forurenende stoffer er effektivt i modsætning til, hvad der hævdes i dioxinudvalgets rapport?

(2001/C 81 E/006)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0888/00**af Bart Staes (Verts/ALE) til Rådet**

(23. marts 2000)

Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien

Dioxinkrisen i Belgien har endnu en gang vist, hvor sårbar fødekæden og kontrollen hermed er. En evaluering som den, det såkaldte dioxinudvalg i Repræsentanternes Hus har foretaget, kan bidrage til at afhjælpe problemer. Både Den Europæiske Union og de femten EU-medlemsstater har en vigtig rolle at spille i denne forbindelse.

På de ni sider om manglerne er den mest bemærkelsesværdige sætning, at »ordningen med indberetningspligt for medlemsstaterne til EU's myndigheder i tilfælde af forurening af foder er ikke klar«.

Er Rådet som dioxinudvalget af den opfattelse, at bestemmelserne om indberetningspligten til EU-myndighederne ikke er tilstrækkelige?

Hvilke argumenter kan Rådet i benægtende fald fremføre for at påvise, at bestemmelserne om indberetningspligten i modsætning til dioxinudvalgets konklusioner er tilstrækkelige?

(2001/C 81 E/007)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0890/00**af Bart Staes (Verts/ALE) til Rådet**

(23. marts 2000)

Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien

Dioxinkrisen i Belgien har endnu en gang vist, hvor sårbar fødekæden og kontrollen hermed er. En evaluering som den, det såkaldte dioxinudvalg i Repræsentanternes Hus har foretaget, kan bidrage til at afhjælpe problemer. Både Den Europæiske Union og de femten EU-medlemsstater har en vigtig rolle at spille i denne forbindelse.

Parlamentsmedlemmerne anfører bl.a., at EU's bestemmelser om slam er forskellige alt efter, hvilket sprog de er udformet på, og at de under alle omstændigheder bør suppleres og defineres bedre.

Er det korrekt, at bestemmelserne om slam er forskellige alt efter, hvilket sprog de er udformet på, som det såkaldte dioxinudvalg hævder?

Har dioxinudvalget i benægtende fald uret, når det hævder, at bestemmelserne om slam i Den Europæiske Union er forskellige alt efter, hvilket sprog de er udformet på?

(2001/C 81 E/008)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0892/00

af Bart Staes (Verts/ALE) til Rådet

(23. marts 2000)

Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien

Dioxinkrisen i Belgien har endnu en gang vist, hvor sårbar fødekæden og kontrollen hermed er. En evaluering som den, det såkaldte dioxinudvalg i Repræsentanternes Hus har foretaget, kan bidrage til at afhjælpe problemer. Både Den Europæiske Union og de femten EU-medlemsstater har en vigtig rolle at spille i denne forbindelse.

Parlamentsmedlemmerne påpeger, at »EU-direktivet om uønskede stoffer i foder ikke omtaler pcb'er og dioxiner«. Ifølge parlamentsmedlemmerne bør der atter indføres en positivliste over tilladte råstoffer i foder som den, der fandtes, før direktiv 96/25/EF⁽¹⁾ af 29. april 1996 trådte i kraft.

Er Rådet af den opfattelse, at der atter bør indføres en positivliste over tilladte råstoffer i foder som den, der fandtes, før direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 trådte i kraft, således som det anbefales i dioxinudvalgets rapport?

Hvorfor afviser Rådet i benægtende fald — i modstrid med de konklusioner, man har kunnet drage af den belgiske dioxinkrise — at indføre en positivliste?

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 35.

(2001/C 81 E/009)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0894/00

af Bart Staes (Verts/ALE) til Rådet

(23. marts 2000)

Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien

Dioxinkrisen i Belgien har endnu en gang vist, hvor sårbar fødekæden og kontrollen hermed er. En evaluering som den, det såkaldte dioxinudvalg i Repræsentanternes Hus har foretaget, kan bidrage til at afhjælpe problemer. Både Den Europæiske Union og de femten EU-medlemsstater har en vigtig rolle at spille i denne forbindelse.

Parlamentsmedlemmerne kræver flere gange »klare og fuldstændige retningslinjer for forsvarlig anvendelse af animalsk affald«.

Er de eksisterende retningslinjer efter Rådets opfattelse tilstrækkelig klare og fuldstændige til at sikre en forsvarlig anvendelse af animalsk affald?

Hvilke argumenter kan Rådet i bekræftende fald fremføre for — i modsætning til det såkaldte dioxinudvalg — at tale om klare og fuldstændige retningslinjer for forsvarlig anvendelse af animalsk affald?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-0886/00, E-0888/00,
E-0890/00, E-0892/00 og E-0894/00**

(29. september 2000)

Skønt den rapport det ærede medlem omtaler, ikke er stilet til og heller ikke er blevet gennemgået af Rådet, er det dog muligt at knytte nogle generelle kommentarer til nogle af de bemærkninger, som det ærede medlem er fremkommet med.

Antallet af problemer, der i de seneste år er opstået i forskellige led af fødekæden, herunder dioxinkrisen i Belgien, viser klart, at EF-lovgivningen om levnedsmiddelsikkerhed må revideres og styrkes, således at forbrugerne genvinder tilliden både til levnedsmidternes sikkerhed og til de myndigheder, der er ansvarlige herfor.

I hvidbogen om levnedsmiddelsikkerhed, som Kommissionen forelagde i januar, blev der skitseret og foreslået en række foranstaltninger med henblik på at undgå lignende kriser i fremtiden. Bilaget til hvidbogen indeholder en handlingsplan bestående af 84 konkrete foranstaltninger (hvoraf de fleste er forslag til retsakter). Formålet med disse foranstaltninger er at forbedre og styrke regelsættet for hele fødekæden.

Rådet er i fæld med at forberede sin holdning til hvidbogen og ser frem til at samarbejde med Europa-Parlamentet om Kommissionens konkrete forslag med henblik på at vedtage en fuldstændig og sammenhængende lovramme, der kan sikre, at de aftalte mål nås.

De spørgsmål i forbindelse med levnedsmiddelsikkerhed, der specifikt nævnes i forespørgslerne, dvs. et regelsæt for foders sammensætning og forurenende stoffer, bestemmelserne om indberetningspligt til EU's myndigheder i tilfælde af forurening af foder og anvendelsen af slagteaffald, vil alle blive behandlet i forbindelse med Kommissionens forslag til retsakter.

Muligheden af at indføre en positivliste over ingredienser, som er tilladte i foder, bør overvejes, navnlig med henblik på at opnå en bedre beskyttelse af forbrugerne. Det må klart defineres, hvilke stoffer, herunder animalske biprodukter, der må eller ikke må anvendes i foderproduktionen. Fordelene ved og mulighederne for på mellemlang sigt at indføre en positivliste over fodermidler vil blive undersøgt. På kort sigt er det nødvendigt at henholde sig til den nuværende negativliste, som Kommissionen foreslår at supplere.

For så vidt angår spørgsmålet om slam i foder, har kommissær Byrne underrettet Rådet (landbrug) om problemerne i forbindelse med fortolkningen af de forskellige sprogudgaver af Kommissionens afgørelse 516/91, der har til formål at forbyde anvendelsen af slam i foder. Rådet har noteret sig de skridt, Kommissionen har taget for at klarlægge situationen og bekræfte forbudet.

(2001/C 81 E/010)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0893/00
af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen**

(22. marts 2000)

Om: Vurdering af dioxinkrisen i Belgien

Dioxinkrisen i Belgien har endnu en gang vist, hvor sårbar fødekæden og kontrollen hermed er. En evaluering som den, det såkaldte dioxinudvalg i Repræsentanternes Hus har foretaget, kan bidrage til at afhjælpe problemer. Både Den Europæiske Union og de femten EU-medlemsstater har en vigtig rolle at spille i denne forbindelse.

Parlamentsmedlemmerne påpeger, at »EU-direktivet om uønskede stoffer i foder ikke omtaler pcb'er og dioxiner«. Ifølge parlamentsmedlemmerne bør der atter indføres en positivliste over tilladte råstoffer i foder som den, der fandtes, før direktiv 96/25/EF (!) af 29. april 1996 trådte i kraft.

1. Vil Kommissionen tilpasse direktivet om uønskede stoffer i foder, således at pcb'er og dioxiner tilføjes på listen over uønskede stoffer?
 - a) Inden for hvilken frist vil Kommissionen i bekræftende fald forelægge denne ændring for Europa-Parlamentet?
 - b) Hvorfor anser Kommissionen det i benægtende fald ikke for at være nødvendigt at føje pcb'er og dioxiner til direktivet om uønskede stoffer i lyset af dens holdning under den belgiske dioxinkrise?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at der atter bør indføres en positivliste over tilladte råstoffer i foder som den, der fandtes, før direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 trådte i kraft, således som det anbefales i dioxinudvalgets rapport?
 - a) Hvorfor afviser Kommissionen i benægtende fald – i modstrid med de konklusioner, man har kunnet drage af den belgiske dioxinkrise – at indføre en positivliste?
 - b) Hvornår vil positivlisten i bekræftende fald blive udarbejdet?

(¹) EFT L 125 af 23.5.1996, s. 35.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(4. maj 2000)

1. Størsteindholdet af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer fastsættes i Rådets direktiv 1999/29/EF af 22. april 1999 om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer (¹). Med hensyn til polychlorerede biphenyler (PCB) og dioxin, er der fastsat en maksimal grænseværdi for dioxin i citruskvas. Det skete efter, at der var konstateret et højt dioxinindhold i piller af citruskvas fra Brasilien. Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2439/1999 af 17. november 1999 om godkendelsesbetingelser for tilsætningsstoffer, der tilhører gruppen »bindemidler, antiklumpningsmidler og koaguleringsmidler« i foderstoffer (²), blev der fastsat en maksimal grænseværdi for dioxin i kaolinler, efter at der var blevet påvist et højt dioxinindhold i kaolinler, som tilsættes foderstoffer.

Som følge af dioxinkrisen i Belgien vil man på baggrund af en videnskabelig risikovurdering overveje at fastsætte maksimale grænseværdier for dioxin og PCB i andre fodermidler og foderstoffer. Den Videnskabelige Foderstofkomité er blevet bedt om at vurdere, i hvilken grad foderstoffer forurenede med dioxin, PCB og dioxinlignende PCB bidrager til forureningen af animalske fødevarer.

Det skal fremgå af vurderingen, hvilke fodermidler der kan tænkes at være årsag til, at animalske foderstoffer, herunder fisk, forurenede med dioxin, PCB og dioxinlignende PCB. Den Videnskabelige Foderstofkomité skal ligeledes vurdere, i hvilken grad de pågældende fodermidler bidrager til forureningen af animalske fødevarer. Den skal både tage hensyn til, at forskellige dyrekategorier, herunder fisk, har forskelligt foderbehov, og at dioxin og PCB ikke overføres i samme grad via forskellige animalske produkter.

Kommissionen har til hensigt at vedtage foranstaltningerne senest til december 2000, hvilket fremgår af hvidbogen om fødevarerikkerhed (³) under aktion 21 i handlingsplanen om fødevarerikkerhed. Ifølge artikel 7, stk. 3, i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (⁴), skal Europa-Parlamentet underrettes om de udkast til foranstaltninger, Kommissionen forelægger Den Stående Foderstofkomité.

2. Kommissionen understreger, at selv om nogle medlemsstater, herunder Belgien, tidligere har haft positivlister, har der aldrig været opstillet en positivliste på EF-niveau.

Som nævnt i hvidbogen om fødevarerikkerhed er Kommissionen enig i, at der er behov for klart at definere, hvilke stoffer der må eller ikke må anvendes til produktion af foder, herunder animalske biprodukter. En positivliste over foderstoffer ville være den bedste løsning, men det er en kompliceret og tidskrævende opgave at opstille en sådan liste. Kommissionen er dog villig til på længere sigt at udarbejde en positivliste. På kort sigt må den nuværende negativliste udvides snarest mulig.

Som nævnt i hvidbogen om fødevarerikkerhed under aktion 22 i handlingsplanen om fødevarerikkerhed kan Kommissionen efter nærmere overvejelse beslutte, om der skal udarbejdes en udtømmende positivliste over tilladte fodermidler, og fremsætte et forslag om ændring af Rådets direktiv 96/25/EØF om omsætning af fodermidler⁽¹⁾, som forelægges Rådet og Europa-Parlamentet senest til december 2002. Ifølge aktion 30 i handlingsplanen vil der blive udarbejdet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye regler for bortskaffelse og forarbejdning af animalsk affald. Forslaget indeholder en udtømmende positivliste over animalske biprodukter, som kan anvendes til fremstilling af animalske fodermidler. Det forventes at blive fremlagt for Rådet og Europa-Parlamentet i juni 2000.

(¹) EFT L 115 af 4.5.1999.

(²) EFT L 297 af 18.11.1999.

(³) KOM(1999) 719 endelig udg.

(⁴) EFT L 184 af 17.7.1999.

(⁵) EFT C 261 af 19.8.1998.

(2001/C 81 E/011)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0933/00

af Helmuth Markov (GUE/NGL) til Kommissionen

(29. marts 2000)

Om: Kommissionens undersøgelser i den tyske delstat Thüringen

1. Hvilke undersøgelser af den tyske delstat Thüringens overholdelse af støttebestemmelserne i forbindelse med EU-programmer og -direktiver har Kommissionen gennemført, eller er den ved at gennemføre siden hvornår?
2. Hvilke resultater er der kommet ud af de allerede afsluttede konkurrenceretlige undersøgelser? Hvilket finansielt omfang dækker undersøgelserne, og hvilke særområder kan de opdeles på?
3. Har delstatsregeringen været inddraget i undersøgelserne, er den blevet orienteret om resultaterne, eller er der stillet konkrete krav til ændringer med hensyn til hvilke konkrete spørgsmål? I bekræftende fald hvornår og hvilke?
4. Hvad vil de mulige konsekvenser for delstaten Thüringen være, og hvordan vurderer Kommissionen disse?
5. Hvilke undersøgelser er endnu ikke afsluttet, hvornår forventes de afsluttet, og hvad drejer de sig om?
6. Er en ændring af de sædvanlige procedurer i delstaten Thüringen i forbindelse med gennemførelsen af EU-programmer og -direktiver påkrævet? I bekræftende fald hvilke og inden for hvilke områder?

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi**

(7. september 2000)

1. De operationelle programmer under strukturfondene har været gennemført i delstaten Thüringen siden den 29. marts 1991. Der føres tilsyn med disse programmer på grundlag af bestemmelserne om strukturfondene, herunder bestemmelserne om evaluering. Dette tilsyn er en vedvarende proces, som omfatter det samlede finansieringsvolumen.

Inden for rammerne af arbejdet med Den Europæiske Socialfond har Kommissionen foretaget kontrolbesøg i Tyskland (som i de andre medlemsstater), og bl.a. også i delstaten Thüringen. Efter et af disse kontrolbesøg accepterede de tyske myndigheder i 1999 at give afkald på de ikke-støtteberettigede udgifter under et program under Den Europæiske Socialfond, som forvaltes af kulturministeriet i Thüringen. De udgifter, der ikke var støtteberettigede, beløb sig til 5,7 mio. €.

2. Kontrollen af overholdelsen af konkurrenceretlige regler i Thüringen har været gennemført på grundlag af kontrollen med statsstøtte.

På industriområdet besluttede Kommissionen i 1999 og 2000 at tilbagekalde en støtte på DEM 34 750 000, der var bevilget til virksomheden Triptis Porzellan, som arbejder i sektoren husholdningsartikler og porcelæn, en støtte på DEM 36 860 000 bevilget til virksomheden Weida Leder i lædersektoren og en støtte på DEM 13 850 000 til virksomheden Korn Fahrzeuge (sektoren landbrugsteknologi, køb og salg af erhvervskøretøjer og lastbiler samt miljøteknologi). Til gengæld godkendtes en støtte på DEM 9 100 000 til virksomheden Everts Erfurt (præservativer).

På landbrugsområdet er der kontrolleret hhv. kontrolleres for tiden ca. 50 foranstaltninger, hvoraf mange vedrører støtte til redning og til omstrukturering. For så vidt angår de henstående anmeldelser, kan Kommissionen enten godkende foranstaltningerne eller indlede en procedure i henhold til artikel 88 (tidligere artikel 93), stk. 2, i EF-traktaten. Desuden har Kommissionen indledt to procedurer i henhold til artikel 88, stk. 2, i EF-traktaten vedrørende statsstøtte til forarbejdning og markedsføring af landbrugsprodukter. Disse to procedurer har endnu ikke ført til en endelig afgørelse. Efter anmodning fra de tyske myndigheder behandles støttebeløbets størrelse som en fortrolig oplysning. Det lader sig ikke gøre at fastslå det samlede finansieringsbeløb for samtlige kontrollerede foranstaltninger på landbrugsområdet.

3. Det ærede medlem synes at henvise til kontrollen af dels procedurerne for tildeling af støtte under strukturfondene, dels procedurerne for kontrollen af statsstøtte.

I spørgsmålet om strukturfondene minder Kommissionen om, at den har ansvaret for proceduren for evaluering af støtteprogrammerne i henhold til bestemmelserne om disse fællesskabsfonde, men altid under tilsyn af Revisionsretten. Medlemsstaterne — men også regionerne i forbindelse med de regionale programmer — skal derefter tage stilling til resultatet af disse evalueringer, som de derfor får officiel meddelelse om.

I spørgsmålet om statsstøtte er den pågældende medlemsstat (i dette tilfælde de tyske forbundsmyndigheder) Kommissionens eneste samtalepartner. Der er blevet afsendt flere skrivelser til de tyske forbundsmyndigheder med anmodning om redegørelser om de ovennævnte tilfælde. Om delstaten Thüringens myndigheder eventuel inddrages i kontrollen af procedurerne og dens resultater, er Kommissionen ikke i stand til at oplyse, da den ikke kender arbejdsdelingen mellem forbundsmyndighederne og denne delstat.

4. Det ærede medlem synes igen at henvise til procedurerne for tildeling af støtte under strukturfondene og procedurerne for kontrol af statsstøtte.

Under strukturfondene har der i forbindelse med delstaten Thüringen fra 1991 til i dag aldrig været behov for tilbagebetaling af fællesskabsmidler.

Kontrollen med statsstøtte fører i sidste ende til en tilladelse til eller et forbud mod at tildele støtte. Når det bliver et forbud, skal støtten betales tilbage, hvis den allerede er udbetalt. Det påhviler medlemsstaten at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at få de berørte virksomheder til at tilbagebetale den støtte, der er udbetalt ulovligt.

5. For programmeringsperioden for strukturfondene 1994-1999 er der gennemført en midtvejsevaluering, hvis resultater bl.a. giver mulighed for at ændre programmeringen for perioden 2000-2006. Den næste midtvejsevaluering skal finde sted i 2003. Den afsluttende evaluering for perioden 1994-1999 vil først kunne gennemføres, når samtlige regnskaber for denne periodes projekter er afsluttet, hvilket i princippet betyder pr. 31. december 2001.

Som det er nævnt ovenfor, er der i spørgsmålet om statsstøtte på landbrugsområdet ca. 10 sager, der behandles i øjeblikket, herunder to sager, for hvilke der er indledt en procedure i henhold til artikel 88, stk. 2, i traktaten (C-32/99 og C-73/99), og som vedrører statsstøtte til to virksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og markedsføring af landbrugsprodukter. Der ventes en endelig afgørelse om disse to tilfælde af statsstøtte i løbet af dette halvår. På området statsstøtte til industrien har Kommissionen indledt proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, i EF-traktaten i forbindelse med flere ordninger, herunder forskellige aktiviteter i Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft, Thüringer Landesentwicklungsgesellschaft, Thüringer Konsoliderungsprogramm (1993-96), Thüringer Darlehnsprogramm, Thüringer Umlaufmittelpogramm (1993-96) og Thüringer KMU-Investitionssicherungsprogramm (før 1997). Der er ligeledes indledt procedurer på grundlag af artikel 88, stk. 2, i EF-traktaten vedrørende visse individuelle

støtteforanstaltninger til fordel for industrivirksomheder. Da alle disse sager behandles i øjeblikket, er det vanskeligt at sige, hvornår de vil være afsluttet.

6. For så vidt angår strukturfondene, har Kommissionen endnu ikke godkendt det operationelle program for Thüringen for perioden 2000-2006, men det vil ske i nær fremtid. Det er programmet selv, der skal fastlægge reglerne for dets gennemførelse for at overholde de krav, der følger af den nye forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾. På nuværende tidspunkt er det således ikke muligt at redegøre for, i hvilket omfang eventuelle ændringer i forhold til de nuværende procedurer skal vedtages.

Spørgsmålet om, hvorvidt delstaten Thüringen skal ændre de procedurer, den sædvanligvis anvender ved omsætningen af fællesskabsdirektiver, henhører udelukkende under national ret. Fordelingen af kompetence mellem en medlemsstat og dens delstater er et spørgsmål, Kommissionen ikke kan blande sig i. I øvrigt har Kommissionen ikke kapacitet til at undersøge, under hvilke betingelser direktiverne omsættes i en bestemt region i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2001/C 81 E/012)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0936/00

af James Nicholson (PPE-DE) til Rådet

(30. marts 2000)

Om: Jubilee 2000 Coalition

Jubilee 2000 Coalition står bag en kampagne for gældsregergivelse over for verdens fattigste lande. G7-landenes Köln-initiativ drejer sig om gældsregergivelse for omkring 33 lande, men glemmer mange andre lande, som ifølge Jubilee 2000 Coalition har et akut behov for bistand.

Støtter Rådet Jubilee 2000 Coalitions målsætninger? Hvilke skridt har Rådet taget for at skære ned på kravene til gældsbetaling i verdens fattigste lande?

Svar

(29. september 2000)

EU og medlemsstaterne er fuldt ud klar over de vanskeligheder, som mange fattige lande har på grund af den overordentlig store gældsbyrde, der påvirker deres udviklingsmuligheder og undergraver den politiske stabilitet og den demokratiske proces.

For at lette gældsbyrden har EU og medlemsstaterne taget eller deltaget aktivt i initiativer på forskellige niveauer i overensstemmelse med deres beføjelser.

Den 6. juli 1998 besluttede Rådet at deltage fuldt ud i initiativet til fordel for de højt forgældede fattige lande (HIPC-initiativet) iværksat af IMF og Verdensbanken. Initiativet bygger på et tilsagn fra det internationale finansielle samfund om at ville nedbringe berettigede landes gældsbyrde til et bæredygtigt niveau, forudsat at de pågældende lande i en given periode kan fremvise gode økonomiske resultater.

På G7-topmødet i juni 1999 i Köln godkendte ministrene et udvidet HIPC-initiativ, som skal sikre en dybere, bredere og hurtigere lettelse.

Det Europæiske Råd i Köln i 1999 fremhævede nødvendigheden af at finde en varig løsning på de fattigste landes gældsproblemer. Det hilste den fælles europæiske holdning til forbedringen af gældsinitiativet for højt forgældede fattige lande velkommen og gik ind for en fremskyndelse af gældsafviklingsprocessen for

de fattigste lande og for ambitiøse mål for omfanget af gældsbyrdenedsættelsen. Det understregede nødvendigheden af en tættere sammenhæng mellem lettelsen af gældsbyrden og en strategi for fattigdomsbekæmpelse. Det erklærede, at medlemsstaterne er parate til i Paris-klubben at støtte en forhøjelse af gældsseftergivelsesprocenten for kommercielle kreditter til 90 % og derover og går ind for yderligere lettelse af gældsbyrden via den offentlige udviklingsstøtte. Det tilkendegav tillige, at Europa inden for disse rammer er parat til – med en passende byrdefordeling – at bære sin rimelige andel af finansieringen af et forbedret gældsinitiativ.

På Verdensbankens/IMF's årsmøder i september 1999 i Washington traf donorsamfundet en række ambitiøse politiske beslutninger, hvorved strategierne til bekæmpelse af fattigdom, strukturtilpasningsprogrammerne og gældslettelsesinitiativet blev kædet nøje sammen. På grundlag af disse beslutninger vedtog AVS-EF-Ministerrådet i december 1999, at ikke-fordelte programmerbare midler under EUF kunne anvendes i form af gavebistand til dækning, til et beløb af 320 mio.€, af forpligtelserne over for Fællesskabet i form af afdrag og renter på hovedstolen samt selve hovedstolen for de første AVS-stater, der bliver berettigede inden for rammerne af HIPC-initiativet, og til bidrag, til et beløb af maksimalt 680 mio.€, til den samlede finansiering af HIPC-initiativet ved overførsel til den HIPC-trustfond, der forvaltes af Verdensbanken. På Rådets samling (almindelige anliggender) den 6. december 1999 blev det endvidere besluttet at yde et bidrag på 54 mio.€ til HIPC-trustfonden til HIPC-lande, der ikke er AVS-lande. Dette beløb skal lægges oven i det bidrag på 1 mia.€ fra EUF til de højt forgældede fattige lande under et, som blev fastlagt ved samme lejlighed.

Under topmødet mellem Afrika og Europa den 3.-4. april 2000 i Kairo meddelte en række medlemsstater, at de er villige til at afskrive de fleste, om ikke alle, HIPC-landes gæld.

Yderligere erklærede parterne på topmødet:

- at de mener, »at de trufne foranstaltninger og indførte mekanismer til lettelse af Afrikas gældsbyrde skal evalueres hensigtsmæssigt for så vidt angår nærmere vilkår og gennemførelse, idet der tages hensyn til deres virkninger for alle afrikanske behov, navnlig mellemindkomstlandenes behov, med hensyn til deres gældsbetjeningskapacitet, og at der på sigt skal findes rimelige løsninger«;
- at de er klar over, »at ethvert gældslettelsesinitiativ for at kunne lykkes forudsætter, at de nødvendige økonomiske reformforanstaltninger gennemføres«, og at de derfor tilskynder »landene i Afrika til at fortsætte med at gennemføre sådanne reformer og indføre god regeringsførelse og forpligte sig til at øremærke besparelser fra gældslettelsen til fattigdomsbekæmpelse, herunder også forbedring af de sociale sektorer og genopbygning af infrastrukturer«;
- at de noterer sig »den afrikanske holdning til spørgsmålet udlandsgæld, der går ud på, at man skal tilstræbe gældslettelse og -eftergivelse for samtlige forgældede afrikanske lande, således at der skabes et miljø, der muliggør en bæredygtig udvikling«;
- at de er enige om »at støtte landene i Afrika, så der kanaliseres ressourcer fra gældslettelse til strategier og programmer for udryddelse af fattigdom, herunder i den sociale sektor og infrastrukturektoren«;
- at de igen bekræfter »deres tilsagn om at opnå det globalt vedtagne mål om at halvere fattigdommen inden 2015«.

Med henblik herpå vil den biregionale gruppe på højt embedsmandsplan træffe de nødvendige foranstaltninger til at udarbejde en rapport om de afrikanske landes udlandsgæld, som skal gennemgås inden for en rimelig tid på ministerplan som led i opfølgingsmekanismen.

(2001/C 81 E/013)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0943/00**af Bart Staes (Verts/ALE) til Rådet**

(30. marts 2000)

Om: Forbud mod anvendelse af visse imprægneringssalte til behandling af træ

Visse salte, der anvendes til imprægnering af træ, har alvorlige konsekvenser for mennesker og miljø. Disse salte rummer de meget giftige stoffer arsen, chrom IV og kobber. Imprægneret træ anvendes bl.a. til havehuse, rækværker, legetøj, pergolaer, havemøbler og jernbanesveller.

Fra februar 2000 må der i Nederlandene ikke længere sælges produkter, der er fremstillet af imprægneret træ. Kronrådet har for nylig også udtalt sig imod, at der produceres flis af imprægneret træ. Træet må heller ikke anvendes som brændsel i elektricitetsværker, som råstof til spånplader og kvægfoder, det må ikke strøs ud i haver og omkring træer og ikke anvendes som erstatning for halm i stalde.

Af beretninger i dagspressen fremgår det, at de nederlandske myndigheder alligevel stiltiende accepterer, at kræftfremkaldende træflis eksporteres til andre EU-medlemsstater til produktion af spånplader, legetøj og lignende. Hermed handler myndighederne i strid med ånd og bogstav i flere EU-direktiver.

Er Rådet bekendt med eksporten af kræftfremkaldende træflis fra Nederlandene til andre EU-stater?

- a) Hvilke lande er der i bekræftende fald tale om?
- b) Anser Rådet det i benægtende fald for nødvendigt at indlede en undersøgelse, i betragtning af de negative konsekvenser for mennesker og miljø og overtrædelsen af forskellige EU-direktiver?

Svar

(29. september 2000)

Som det ærede medlem er klar over, er eksport af imprægneret træ i form af affald omfattet af forordning 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab. Bestemmelserne i direktiv 91/689/EØF om farligt affald omfatter endvidere en mulig klassificering af imprægneret træ.

Det er op til Kommissionen at tage et hvilket som helst skridt, som den finder nødvendigt for at sikre, at ovennævnte fællesskabslovgivning anvendes korrekt.

(2001/C 81 E/014)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0998/00**af Neil MacCormick (Verts/ALE) til Rådet**

(30. marts 2000)

Om: Tilbagelevering af ejendom i ansøgerlandene

Mange borgere er efterkommere efter personer, hvis ejendom i Central- og Østeuropa blev beslaglagt under nazibesættelsen eller holocaustperioden eller under eller efter den efterfølgende kommunistiske magt-overtagelse. Vil Rådet som en væsentlig betingelse for de nye medlemsstaters tiltrædelse af EU insistere på, at de vedtager og gennemfører effektive ordninger med henblik på tilbagelevering af uretmæssigt beslaglagt ejendom?

Svar

(28. september 2000)

Rådet er klar over de problemer, der knytter sig til tilbagelevering af ejendom i nogle ansøgerlande i Central- og Østeuropa.

Som det ærede medlem sikkert ved, føres tiltrædelsesforhandlingerne på grundlag af gældende fællesskabsret, som ansøgerlandene skal gennemføre og iværksætte inden tiltrædelsen. De regler, der er relevante for erhvervelse af fast ejendom, er kapitlet om den frie bevægelighed for kapital. Det skal dog bemærkes, at der ikke på nuværende tidspunkt findes nogen specifikke regler om det spørgsmål, det ærede medlem har rejst.

Under alle omstændigheder vil der især blive lagt vægt på, at ansøgerlandene overholder princippet om ikke-forskelsbehandling, som er nedfældet i traktaterne.

(2001/C 81 E/015)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1006/00

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) til Kommissionen

(31. marts 2000)

Om: Forsyning af den europæiske tunkonserverindustri med stykker af tun

Rådet (fiskeri) gav den 17. december 1999 tilladelse til åbning af et kontingent for indførsel fra tredjelande i perioden 2001-2003 af 4000 metriske tons af stykker af tun til en toldsats på 6 %.

På samme måde har Kommissionen i udkastet til aftalen mellem EU og Mexico forpligtet sig til at overveje åbning af et kontingent af stykker af tun fra Mexico.

Er det eventuelle kontingent af stykker af tun fra Mexico allerede indeholdt i kontingentet på 4000 metriske tons til en toldsats på 6 % i 2001-2003, eller skal det kontingent, som indrømmes Mexico, lægges til de 4000 metriske tons, som indrømmes tredjelande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. juni 2000)

De autonome toldkontingenter, som Fællesskabet åbnede med henblik på forsyning af forarbejdningsindustrien, står åbne for alle tredjelande, i og med at de er i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens (WTO) normer. Til gengæld er de toldindrømmelser, der indgår i en frihandelsaftale sådan som indgået mellem Fællesskabet og Mexico, begrænset til den pågældende præferencepartner i henhold til artikel XXIV: 8(b) i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT). Det følger heraf, at mens Mexico har adgang til de autonome EF-toldkontingenter, kan de øvrige tredjelande ikke nyde godt af Fællesskabets toldindrømmelser over for Mexico i forbindelse med frihandelsaftalen.

Det autonome toldkontingent på 4 000 t loins til 6 %, som Rådet godkendte for nylig, kan altså også gavne Mexico. Fællesskabet skal endvidere indfri det tilsagn, der er afgivet i handelsaftalen mellem Fællesskabet og Mexico, og derfor indlede drøftelser inden den 1. september 2001 for at undersøge muligheden af at åbne et toldkontingent for denne type produkter under en præferenceordning.

Det ærede medlem erindres i øvrigt om, at de handelsindrømmelser, der allerede er aftalt med Mexico i fiskerisektoren, ligesom eventuelle fremtidige indrømmelser indgår i en handelsaftale, der vil medføre en betydelig forøgelse af den bilaterale samhandel i alle sektorer såvel til gavn for Mexico som Fællesskabet, herunder de spanske virksomheder.

(2001/C 81 E/016)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1032/00
af Ioannis Souladakis (PSE) til Kommissionen

(4. april 2000)

Om: Beskyttelse af europæiske virksomheder i Kosovo

Svaret fra Patten på min forespørgsel P-2439/99⁽¹⁾ rejser alvorlige tvivl om troværdigheden af Europa-Parlamentets udøvelse af parlamentarisk kontrol over for Kommissionen; endvidere er der store afvigelser mellem det mundtlige svar fra Patten (H-0608/99) afgivet til mig på plenarmødet den 16. november og hans konkrete skriftlige svar. Mens han i det mundtlige svar forpligtede sig til som det ansvarlige medlem at foretage de behørigte undersøgelser, henvises der i den skriftlige besvarelse ikke til nogen resultater i denne forbindelse. Eftersom jeg er sikker på, at Patten ikke har til hensigt eventuelt at undlade at svare på forespørgslens egentlige indhold, og eftersom jeg regner med, at den manglende besvarelse skyldes tjenstlige faktorer,

bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe, så tjenestegrene kan behandle dette problem på troværdig vis?
2. Ved Kommissionen, at dens tjenestegrene med dette svar dækker over de illegale aktiviteter, der foregår i UNMIK-kredse, og dermed stiller Patten i en pinlig situation over for Europa-Parlamentet?
3. Agter Kommissionen at undersøge, om og hvordan der er blevet lagt pres på de ansvarlige inden for dens tjenestegrene for at få dem til at undlade at besvare det konkrete spørgsmål?
4. Hvordan fortolker Kommissionen sine tjenestegrenes selvmodsigende holdning, der har ført til, at Patten har afgivet detaljerede svar på andre af mine forespørgsler vedrørende Kosovo (E-2827/99 og E-0490/00), hvorimod man undlader at besvare denne konkrete forespørgsel?
5. Idet jeg vender tilbage til spørgsmålet vedrørende beskyttelse af de europæiske virksomheder i Kosovo bedes Kommissionen besvare følgende:
 - a) Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at beskytte de pågældende virksomheders interesser?
 - b) agter Kommissionen at give et konkret svar på det spørgsmål, som er stillet i min forespørgsel P-2439/99?

⁽¹⁾ EFT C 26 E af 26.1.2001, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(23. juni 2000)

Det ærede medlems påstand om, at jeg eller mit generaldirektorat har søgt at vildlede Europa-Parlamentet eller at undgå at besvare en parlamentsforespørgsel, er helt ubegrundet.

Der kan knyttes følgende bemærkninger til forespørgslens forskellige dele:

- Den pågældende generaldirektør har udført og vil vedblive med at udføre sit arbejde med dette spørgsmål såvel som alle andre spørgsmål på en fuldt tilforladelig måde.
- Påstanden om, at den pågældende generaldirektør skjuler noget, er beklagelig og ubegrundet. Påstanden om »de illegale aktiviteter, der foregår i UNMIK-kredse« er også ubegrundet og vil — hvis den rettes til den relevante myndighed, dvs. UNMIK — også blive tilbagevist.
- Påstanden om, at der er udøvet alle mulige former for pres på alle ansatte i det pågældende generaldirektorat »for at få dem til at undlade at besvare det konkrete spørgsmål« er helt ubegrundet.
- Når svaret på skriftlig forespørgsel P-2439/99 ikke indeholder nogen henvisning til resultaterne er undersøgelserne, skyldes det, at der ikke er nogen nye oplysninger i forhold til det foregående svar. Som nævnt i svarene på tidligere forespørgsler om dette emne er situationen uændret den, at spørgsmålet om beskyttelse af de juridiske rettigheder for virksomheder i Kosovo, Unionen eller andetsteds ikke er et spørgsmål, der skal stilles til Kommissionen, men derimod et anliggende, som

direkte henhører under UNMiK, der er ansvarlig for den internationale civile forvaltning af Kosovo. I De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999 gives der en tydelig bemyndigelse til sikring af en international civil tilstedeværelse, hvis vigtigste ansvarsområder omfatter:

»11 ... (b) Effektive grundlæggende civile administrative funktioner, hvor og så længe det er nødvendigt ... (g) Støtte til genopbygning af nøgleinfrastruktur og anden økonomisk genopbygning...«.

- Som tidligere nævnt har UNMiK et komplet kartotek vedrørende de spørgsmål, som det ærede medlem bringer på bane. Kommissionen vil gøre UNMiK opmærksom på de spørgsmål, som det ærede medlem bringer på bane, men det er op til UNMiK direkte at besvare det ærede medlems henvendelse. Det ærede medlem kan naturligvis ønske at kontakte UNMiK direkte, og den relevante tjenestemand's navn, adresse og telefon- og faxnummer sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(2001/C 81 E/017)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1082/00
af Laura González Álvarez (GUE/NGL) til Rådet

(6. april 2000)

Om: De albanske mafiaers udnyttelse af organiseret prostitution i EU-landene

De albanske mafiaer driver organiseret prostitution i EU-landene og udnytter i denne forbindelse Kosovo-konflikten og den ulovlige indvandring til Italien. Unge kvinder hverves under falske forudsætninger, bortføres eller opkøbes i flygtningelejre, hvorefter de sendes til tyske, italienske, belgiske, franske og spanske byer. Denne udnyttelse af og handel med kvinder har vist sig at være særligt intensiv i Paris, hvor der anslås at befinde sig omkring 300 albanske eller kosovoalbanske kvinder, samt i Strasbourg, Lyon og Nice. Også forholdene i Italien giver anledning til bekymring. Mange byer i Syditalien, men også Milano i Norditalien er gennemgangsstationer mellem Tirana og de øvrige EU-lande. I Belgien har politiet siden 1997 konstateret, at de albanske mafiaer udnytter kvinder seksuelt. Også andre europæiske lande som Tyskland, hvor der findes mere end 10 000 tvangsprostituerede, må kæmpe med dette problem. I alt lever der ifølge oplysninger fra Den Internationale Organisation for Ind- og Udvandring (IOM) ca. 300 000 prostituerede kvinder fra østlandene i Vesteuropa.

Vicestatssekretær i det italienske indenrigsministerium, Alberto Maritati, har opfordret det internationale samfund til at gribe ind. Spørgsmålet blev behandlet på et seminar i Bari i november 1999, som var organiseret af Europarådet; her fordømtes tortur og slaveri.

Ifølge kommissær Christian Amiard, som er den ansvarlige for politiet i det centrale kontor for bekæmpelse af menneskehandel (OCRTEH), voldtages mange kvinder og forberedes på prostitutionen i deciderede koncentrationslejre.

Har Rådet kendskab til omfanget og alvoren af denne form for organiseret international kriminalitet? Hvilke foranstaltninger er der truffet? Hvad vil Rådet gøre for at bekæmpe mafiaens aktiviteter og optrevle dens netværk for udnyttelse af prostitution? Kan Rådet og den højtstående repræsentant for Kosovo udføre forebyggende arbejde i Kosovo? Hvilke foranstaltninger kan der gennemføres som led i samarbejdet med Albanien? Hvilke initiativer og hvilket samarbejde kan der blive tale om inden for Europa og Eurojust?

Svar

(29. september 2000)

Både internationale organisationer, rapporter om menneskerettigheder og myndighederne i såvel medlemsstaterne som ansøgerlandene beretter om det alvorlige problem med international organiseret kriminalitet i almindelighed og handelen med kvinder og unge piger i særdeleshed. Det er fastslået, at handelen har sit udspring i områder i Sydøst-, Central- og Østeuropa, der ligeledes benyttes til transit. De albanske netværk anvendte tidligere hovedsagelig kvinder, der havde samme etniske baggrund, som prostituerede, men nu er

der stadig flere eksempler på, at albanerne har udvidet deres rekrutteringsområde til også at omfatte navnlig andre østeuropæiske lande. Specielt moldaviske kvinder er blevet ofre for deres kriminelle virksomhed.

Nye rapporter bekræfter, at de albanske prostitutionsnetværk er særligt aktive i Italien, Frankrig, Belgien og UK. De beretter om anvendelse af ekstrem vold over for ofrene, og om forbindelser til andre områder inden for den organiserede kriminalitet.

Selv om problemets fulde omfang ikke er kendt, da der ikke foreligger pålidelige og sikre statistikker, er (tvungen) prostitution og rufferi et problem, som Rådet har erkendt, og som det betragter med alvorlig bekymring.

I forbindelse med udvidelsesprocessen blev førtiltrædelsespagten vedrørende organiseret kriminalitet mellem medlemsstaterne af Den Europæiske Union og ansøgerlandene i Central- og Østeuropa og Cypern vedtaget af Rådet og de daværende 11 ansøgerlande den 28. maj 1998. I pagten er der opstillet en række praktiske foranstaltninger til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og andre former for grov kriminalitet, herunder menneskehandel og organiseret ulovlig indvandring. Ansøgerlandenes evne til at opfylde kravene i gældende fællesskabsret med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet er genstand for overvågning i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne under kapitel 24: samarbejde om retlige og indre anliggender.

Generalsekretæren/den højtstående repræsentant aflagde sammen med Kommissionen rapport til Det Europæiske Råd i Lissabon om situationen vedrørende samarbejdet om retlige og indre anliggender i det vestlige Balkan og formulerede følgende henstilling med henblik på en indsats til bekæmpelse af organiseret kriminalitet: Problemet med den organiserede kriminalitet skal gribes an i sammenhæng med hele det sydøstlige Europa. Hvis bestræbelserne på at bekæmpe organiseret kriminalitet skal lykkes, skal der ske en omfattende koordinering med andre initiativer til kriminalitetsbekæmpelse i regionen og i bredere europæisk sammenhæng. Der bør udvikles en strategi- og handlingsplan, der skal have tæt forbindelse til »førtiltrædelsespagten vedrørende organiseret kriminalitet mellem medlemsstaterne af Den Europæiske Union og ansøgerlandene i Central- og Østeuropa og Cypern« af 28. maj 1998. Denne model kunne overføres til Sydøsteuropa inden for rammerne af stabiliserings- og associeringsprocessen og som led i stabilitetspagten. Den skulle have til formål at fremme en effektiv opbygning af politiet, der er i stand til at bekæmpe organiseret kriminalitet, og et retssystem, der har de nødvendige beføjelser, samt at tilvejebringe et passende retsgrundlag for bekæmpelse af korruption.

Generalsekretariatet for Rådet deltager aktivt i udformningen af et udkast til »initiativet til stabilitetspagten vedrørende organiseret kriminalitet i Sydøsteuropa« og i udviklingen af et omfattende uddannelsesprogram for landene i området inden for politiuddannelse i almindelighed og bekæmpelse af organiseret kriminalitet i særdeleshed.

(2001/C 81 E/018)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1086/00

af Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) til Kommissionen

(7. april 2000)

Om: Undersøgelse af behovet for forsyningen med stykker af tun. Kommissionens mål

Kommissionen har offentliggjort en undersøgelse, som Rådet havde anmodet om for at få kendskab til behovet for forsyningen af det fælles marked med stykker af tun. Anmodningen faldt på baggrund af Kommissionens forslag om i den nye forordning om den fælles markedsordning for fiskeri- og akvakulturprodukter at indsætte en ubestemt toldsuspension for dette produkt. Det fremgår af undersøgelsen, at det reelle behov for forsyning med stykker af tun ikke overstiger ca. 1000-1200 tons årligt — således som Europa-Parlamentet og en række medlemsstater havde fastslået. En toldsuspension ville kun være til fordel for en del af den italienske konserverindustri. Denne fordel ville under alle omstændigheder kun være midlertidig, idet nogle virksomheder nødvendigvis måtte gennemføre en gennemgribende omstrukturering for at forbedre deres omkostningsstruktur. Desuden ville suspensionen indebære tab for de øvrige parter (erhvervet i Spanien, AVS-landene og de latinamerikanske lande, som har handelsaftaler med EU), ligesom den heller ikke ville være til fordel for det eksporterende land, Thailand, som er mere interesseret i at

udbygge sit eget marked for tunkonserver. Med udgangspunkt i ovennævnte konklusioner og i betragtning af, at de producerende medlemsstater og Europa-Parlamentet som nævnt i længere tid har givet udtryk for, at ordningen med toldsuspension er overflødig og vil få alvorlige konsekvenser,

bedes Konklusionen besvare følgende spørgsmål:

- Hvad ønskede Kommissionen reelt at opnå med indførelsen af den nævnte toldsuspension?
- Hvordan vurderede Kommissionen alvoren af suspensionens konsekvenser, da dette moment fremførtes af sektoren, Parlamentet og de producerende medlemsstater?
- Er Kommissionen sig bevidst, at den kan anklages for ulovligt at spille under dække med en bestemt virksomhed for at begunstige denne på bekostning af resten af erhvervet i Fællesskabet og i AVS- og GSP-landene?
- I hvilken udstrækning kan borgerne have tillid til Kommissionen, når den træffer så uansvarlige afgørelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. juni 2000)

Kommissionen beklager urigtighederne i det ærede medlems skriftlige spørgsmål. Den må erindre om, at den ikke har offentliggjort den undersøgelse, som det ærede medlem nævner. Kommissionen sendte kun undersøgelsen til Rådet og Europa-Parlamentets fiskeriuvalg. Dette dokument indeholder helt rigtigt mange oplysninger om private EF-virksomheder i Spanien, Frankrig og Italien (f.eks. markedsandele, omsætning og aktieportefølje), og offentliggørelsen af disse oplysninger kunne skade disse virksomheders konkurrencedygtighed (se den fælles adfærdskodeks i Rådet og Kommissionen for offentlighedens aktindsigt i dokumenter, som Kommissionen udarbejdede den 8. februar 1994 ved afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom af 8. februar 1994 ⁽¹⁾, ændret ved afgørelse 96/567/EF, EKSF, Euratom ⁽²⁾).

Det er også urigtigt at sige, at der blev anmodet om denne undersøgelse som følge af Kommissionens forslag om i den nye forordning om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter at indføre en toldsuspension for dette produkt. Den er i virkeligheden resultatet af et tilsagn, som Kommissionen afgav på anmodning fra Rådet ved Rådets vedtagelse af Rådets forordning (EF) nr. 745/1999 af 30. marts 1999 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstoldkontingenter for visse fiskerivarer ⁽³⁾ for 1999, hvor der for tredje år i træk er fastsat et toldkontingent for stykker af tun (loins).

Med hensyn til den toldsuspension, som det ærede medlem henviser til, erindrer Kommissionen om, at Rådet med dens samtykke ikke fastholdt denne foranstaltning ved vedtagelsen af den nye fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter. Der blev nemlig fundet et kompromis (et flerårigt toldkontingent på 4 000 t), der sikrer alle de berørte parters interesser, og som alle tunproducerende medlemsstater støttede.

⁽¹⁾ EFT L 46 af 18.2.1994.

⁽²⁾ EFT L 247 af 28.9.1996.

⁽³⁾ EFT L 96 af 10.4.1999.

(2001/C 81 E/019)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1096/00

af Joaquim Miranda (GUE/NGL) til Kommissionen

(7. april 2000)

Om: Indvirkning på miljøet i forbindelse med anlæg af en kaj i den autonome region Madeira

I Porto Novo dalen (Santa Cruz kommune — den autonome region Madeira) opføres der en kaj med tilskud fra EU, nærmere bestemt Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU).

Der er forekommet alvorlige indgreb i miljøet, idet der er dumpet jord i kystområdet med henblik på opførelsen af kajen og i dalen findes der diverse kilder til forurening af vandløb, havet, landskabet og luftens kvalitet.

Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

- Hvilke undersøgelser af indvirkningen på miljøet er der foretaget, inden der blev dumpet jord i havet?
- Hvilke undersøgelser er der gået forud for anlægget af kajen i Porto Novo?
- Hvilke kriterier følger EU ved finansieringen af sådanne projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(14. juni 2000)

I forbindelse med det operationelle program for den autonome region Madeira⁽¹⁾ blev der bevilget et tilskud til arbejdet med anlæggelse af en kaj i havnen i Porto Novo til et beløb på 375 mio. escudos (ca. 1,87 mio. €).

Tilskuddet blev besluttet af den myndighed, der forvalter programmet, inden for de beføjelser, der er tildelt den i henhold til dette program, i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽²⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽³⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽³⁾, ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93, (EØF) nr. 2082/93 og (EØF) nr. 2083/93 af 20. juli 1993⁽⁴⁾).

Formålet med det bevilgede tilskud var i Porto Novo at opføre en kaj med en samlet længde på 162 m for der at henlægge en vigtig del af handelsaktiviteten fra Funchal havn og frigøre denne havn til dens normale rolle som turisthavn. Projektet er allerede afsluttet.

Fællesskabets kriterier for finansiering af denne type projekt er anført i ovennævnte operationelle program. De går bl.a. ud på at finansiere havneinfrastrukturer for at sikre en effektiv drift af Funchal havn ved diversificering af udbuddet af kajpladser. Havneterminalen i Porto Novo er udtrykkeligt nævnt i dette program.

Det skal erindres om, at for projekter til en samlet omkostning på under 25 mio. € skal de nationale myndigheder, der berøres af programmets iværksættelse, kontrollere, om de projekter, der er udvalgt til EF-medfinansiering, opfylder alle de administrative og lovgivningsmæssige krav, herunder overholdelsen af de gældende miljøregler.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 464/endelig udg.2 af 4. marts 1994.

⁽²⁾ EFT L 185 af 15.7.1988.

⁽³⁾ EFT L 374 af 31.12.1988.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 31.7.1993.

(2001/C 81 E/020)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1167/00**af Nirj Deva (PPE-DE) til Rådet**

(6. april 2000)

Om: Kønsspecifik finansiering over budgettet

Under henvisning til EF-traktatens artikel 13, ifølge hvilken »Rådet kan træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn...«, og fælles holdning (EF) nr. 13/2000⁽¹⁾, fastlagt den 16. december 1999, hvor det i artikel 3, stk. 3, bl.a. hedder, at der,

»ved udvælgelse, forberedelse, gennemførelse og evaluering af aktiviteter især skal lægges vægt på de kønsspecifikke roller, kvinder/piger og mænd/drenge kan spille i forbindelse med bæredygtig udvikling og udnyttelse af naturressourcerne, herunder hvilke kundskaber og perspektiver samt hvilken hjælp de kan bidrage med.«

bedes Rådet gøre rede for, hvordan den fælles holdning falder ind under traktatforpligtelsen?

⁽¹⁾ EFT C 64 af 6.3.2000, s. 47.

Svar

(10. oktober 2000)

Rådet mener ikke, at det bør udtale sig i en sag, hvor beslutningsproceduren endnu ikke er afsluttet.

(2001/C 81 E/021)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1206/00**af Jannis Sakellariou (PSE) til Kommissionen**

(14. april 2000)

Om: Direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og direktivet om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

I det bayriske lovtidende henvises der i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet til en såkaldt »bayrisk afgravningslov«. I denne lovs artikel 8 er der reference til afgravninger i nationalparker og særlige bevaringsområder.

1. Er en forskrift om brydning af mineralske råstoffer tæt ved jordoverfladen i nationalparker og særlige bevaringsområder i overensstemmelse med direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, og er denne bestemmelse forenelig med direktiv 92/43/EØF⁽²⁾ om bevaring af naturtype samt vilde dyr og planter?

Den bayriske miljøminister har i skrivelsen »Byggeri i harmoni med natur og landskab – Bestemmelser om indgreb i kommuneplanlægningen« (s. 13, fig. 7, kat. II og kat. III) givet grønt lys for, at lovformeligt beskyttede områder bebygges, for så vidt der træffes passende kompensationsforanstaltninger.

2. Er ødelæggelse af naturlige og delvis naturlige flodstrækninger, tilintetgørelse af engarealer, ældre busk- og kratlandskaber samt skove, der huser utallige arter, i overensstemmelse med direktivet om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter?

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(5. juni 2000)

Kommissionen ønsker at påpege, at den ikke har kendskab til den omtalte lovgivning eller det dokument, det ærede medlem henviser til.

For begge spørgsmåls vedkommende må det understreges, at såvel Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet som Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ikke som hovedregel udelukker udvinding af mineralske råstoffer i områder, der er beskyttet i henhold til national lovgivning. Hvis direktiv 85/337/EØF imidlertid finder anvendelse, gælder der specifikke krav som f.eks. gennemførelse af en vurdering af miljøvirkninger og inddragelse af offentligheden. Hvis en lokalitet påvirkes i særlig grad, skal projektets miljøvirkninger på lokaliteten opstilles og vurderes, og resultaterne skal inddrages i beslutningstagningen. Med hensyn til direktiv 92/43/EØF er det værd at mærke sig, at dette direktiv navnlig finder anvendelse på lokaliteter, som er en del af Natura 2000-nettet. Hvis en sådan lokalitet berøres, skal den underkastes en konkret vurdering, jf. kravene i direktiv 92/43/EØF, og der stilles krav om overholdelse af artikel 6 heri (f.eks. en vurdering med hensyn til virkninger på lokaliteten, og fraværet af alternative løsninger). Blandt disse Natura 2000-lokaliteter skulle der være et tilstrækkeligt antal lokaliteter med naturtyper som anført i direktivets bilag I.

Hvad angår det dokument, som det ærede medlem henviser til, er det værd at bemærke, at en bestemmelse om en generel tilladelse til udgravninger på Natura 2000-lokaliteter, såfremt der kun er truffet kompenserende foranstaltninger, virker i modstrid med de strenge bestemmelser i artikel 6.

Det følger heraf, at Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt er i stand til at kommentere det ærede medlems spørgsmål yderligere. Kommissionen opfordrer det ærede medlem til at forelægge den de nødvendige oplysninger.

(2001/C 81 E/022)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1208/00

af Anna Karamanou (PSE) til Rådet

(27. april 2000)

Om: Forfølgelse af 13 iranske jøder i Iran

I omkring et år har 13 iranske jøder uden forudgående domfældelse siddet i fængsel under anklage for spionage, og de udsættes dagligt for umenneskelig og nedværdigende behandling. I henhold til de seneste oplysninger er de fleste af disse blevet forment ret til selv at vælge en advokat, der kan forsvare dem i den retssag, der ifølge planerne skal finde sted den 13. april. Under hensyn til den »kritiske dialog«, som Den Europæiske Union har indledt med Iran, bedes Rådet oplyse, hvilke foranstaltninger det vil iværksætte med henblik på at sikre en retfærdig og åben retssag og overholdelse af retten til selv at vælge en forsvarsadvokat?

(2001/C 81 E/023)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1250/00

af Alejandro Cercas (PSE) til Rådet

(27. april 2000)

Om: Retssikkerhed og menneskerettigheder for en gruppe jødiske borgere i Iran

Europa-Parlamentet (i beslutning vedtaget i september 1999) og forskellige samfundsmedier har ved flere lejligheder beskæftiget sig med risikoen for, at en gruppe iranske jøder, der er anklaget for spionage, bliver retsforfulgt og måske endda dømmes til døden. Kan Rådet oplyse, hvilke foranstaltninger der er truffet, eller hvilke initiativer Rådet kunne overveje at tage for at sikre, at disse borgeres menneskerettigheder i hvert fald respekteres, og navnlig at de garanteres en retfærdig rettergang?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-1208/00 og E-1250/00**

(28. september 2000)

Spørgsmålet om de 13 iranske jøder er blevet rejst i samtaler, ved enhver mulig lejlighed og på ethvert plan, mellem repræsentanter for EU og officielle repræsentanter for Iran, blandt andet under den iranske udenrigsminister Kharrazis besøg i Helsingfors i september 1999 og på dialogmødet mellem EU og Iran i december.

Som svar herpå — og på henvendelser fra Den Europæiske Unions medlemsstater — har den iranske regering igen og igen forsikret EU om, at de tilbageholdte jøder ville få en retfærdig og åben retssag.

I april, lige før retssagen blev indledt, gav Den Europæiske Union atter over for de iranske myndigheder udtryk for den betydning, EU tillægger denne sag, og mindede om de løfter, Iran har afgivet med hensyn til retssagens gennemførelse.

Den Europæiske Union har med bekymring noteret sig den dom, som revolutionsdomstolen i Chiraz har afsagt. Den er skuffet over, at retssagen foregik for lukkede døre på trods af de iranske myndigheders forsikringer. Den Europæiske Union gør opmærksom på, at der findes en mulighed for at appellere dommen. I betragtning af den betydning, den tillægger denne sag, håber den stærkt, at appelretten vil tage de afsagte domme op til fornyet behandling. Den Europæiske Union vil fortsat fremføre sine betænkeligheder over for de iranske myndigheder.

(2001/C 81 E/024)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1213/00
af Daniel Hannan (PPE-DE) til Rådet**

(27. april 2000)

Om: Arbejdsgrupper

Vil Rådet fremskaffe en fuldstændig liste over alle arbejdsgrupper samt deres mandat?

Svar

(10. oktober 2000)

Ifølge artikel 19, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forretningsorden af 5. juni 2000⁽¹⁾ »ajourfører og offentliggør generalsekretariatet regelmæssigt listen over de forberedende organer. Kun de komitéer, udvalg og arbejdsgrupper, der er opført på listen, kan holde møder som Rådets forberedende organer.«

Generalsekretariatet for Rådet vil sørge for, at den seneste udgave af denne liste bliver tilsendt det ærede parlamentsmedlem.

⁽¹⁾ EFT L 149 af 23.6.2000, s. 21.

(2001/C 81 E/025)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1257/00
af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen**

(19. april 2000)

Om: Forhalet bjærgning af ladningen på den strandede tanker »Erika« på grund af hemmeligholdelsen af tilstedeværelsen af særligt industriaffald om bord

1. Har Kommissionen kendskab til rapporter i dagspressen (Le Parisien af 31.3.2000, Rotterdams Dagblad af 1.4.2000), ifølge hvilke tankeren »Erika«, der havarede i februar ud for den franske vestkyst,

formodentlig ikke kun havde tung fyringsolie om bord, men også – ifølge det franske institut for miljø og energi »Ineris« – en kræftfremkaldende substans under betegnelsen »særligt industriaffald« (DIS, déchets industriels spéciaux), der er så giftigt, at det ikke må transporteres?

2. Har Kommissionen endvidere kendskab til den teori, der fremsættes i disse rapporter om, at den franske premierminister Jospin skulle have lovet oliekoncernen TotalFina, som havde chartret »Erika«, at alle oplysninger om tankerens ladning ville blive holdt hemmelige, og at dette har været medvirkende til, at bjærgningselskabet Smit Tak, der er hjemmehørende i Rotterdam, endnu ikke har kunne påbegynde bjærgningsarbejdet?

3. Finder Kommissionen det acceptabelt, at de forventede følger af katastrofen på grund af løfter fra en af de involverede myndigheder til en berørt virksomhed holdes hemmelige for offentligheden, hvorved finansielle interesser indrømmes større vægt end sikkerhed, miljø og folkesundhed?

4. Vil Kommissionen gøre en indsats for, at følgerne for miljøet i havet og langs kysten samt følgerne for folkesundheden for alle, der får berøring hermed, hurtigst muligt kommer til offentlighedens kundskab?

5. Hvad vil Kommissionen gøre for at fremskynde bjærgningsarbejdet, således at yderligere forurening på grund af udstrømning af den resterende ladning fra skibet omgående bringes til ophør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(18. juli 2000)

1. Kommissionen har kendskab til påstande, som stort set er udbredt af medierne, om den type olie, Erika transporterede. Kommissionen har i denne forbindelse med interesse overvejet oplysningerne fra de franske myndigheder, bl.a. hvad angår stoffets kræftfremkaldende virkninger og forsigtighedsinstrukserne til deltagerne i rengøringsarbejdet. Kommissionen har også bemærket sig de franske myndigheders gentagne bekræftelser af, at Erikas last bestod af tung brændselsolie af kategori 2 i henhold til den sædvanlige klassificering af kommercielle olieprodukter.

2.-4. Kommissionen henviser det ærede medlem til de franske myndigheders pressemeddelelse af 31. marts 2000 med titlen: »Pompage de l'Erika; transparence dans le respect de la protection des secrets industriels« (Udpumpning af Erika: gennemsigtighed under overholdelse af respekten for beskyttelse af forretningshemmeligheder), som findes på netsted:

<http://www.equipment.gouv.fr/actualites>.

5. Kommissionen mener, at beslutninger om gennemførelse af udpumpningsarbejdet af Erika hører ind under de franske myndigheder.

(2001/C 81 E/026)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1273/00

af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Rådet

(27. april 2000)

Om: Bistand til Mozambique

Samtidig med, at Verdensfødevareprogrammet har påpeget den sparsomme respons på opfordringen om at yde bistand til ofrene for oversvømmelserne i Mozambique, har forskellige ngo'er ifølge pressen kritiseret verden for at have glemt problemer, som dette land lider under som følge af den tragedie, der ramte det for kun få uger siden. Omfatter denne kritik også Den Europæiske Unions indsats? Hvad gør Den Europæiske Union for at afhjælpe situationen i Mozambique, navnlig hvad angår istandsættelse af de infrastrukturer, der er blevet ødelagt under Limpopo- og Save-flodernes oversvømmelser?

Svar

(29. september 2000)

Rådet drøftede den 20. marts situationen i Mozambique. Det havde med stor bekymring nøje fulgt situationen i Mozambique og udtrykt sin solidaritet med befolkningen og regeringen i Mozambique og andre af regionens lande, da de kæmpede med de ødelæggende følger af oversvømmelsen, og sin medfølelse med dem, da de gik i gang med at genopbygge deres tilværelse.

Rådet erkendte også den bredere indvirkning, denne katastrofe ventes at få på Mozambiques økonomi. Det tilsluttede sig Mozambiques regerings tostrengede strategi, der går ud på at imødekomme behovet for hjælp, samtidig med at der arbejdes på at rehabilitere de ramte områder og sikre både makroøkonomisk stabilitet og opretholdelse af den igangværende bistand.

Med henblik herpå deltog praktisk talt alle medlemsstater og Kommissionen i den internationale genopbygningskonference for Mozambique, der blev afholdt af den italienske regering den 3.-4. maj i Rom, og som var indkaldt af Mozambiques regering i samarbejde med FN.

Konferencen var en stor succes og opfyldte sin målsætning på 450 mio. \$, i vidt omfang på grund af det aktive og positive bidrag fra Fællesskabet og medlemsstaterne, der tilsammen gav tilsagn om 228,5 mio. €, hvilket udgør næsten halvdelen af det samlede beløb på 495 mio. €.

Det foreslås, at Fællesskabets støtte omfatter midler til beskyttelse imod oversvømmelse og veje i byområder i Gaza-provinsen samt budgetstøtte til genopbygningsprogrammet og midler til projekter inden for transport, telekommunikation i landdistrikter, basale offentlige ydelser, produktionen i landdistrikter og minerydning.

Disse midler supplerer de 100 mio. €, der blev udbetalt i 1999 i Mozambique under Fællesskabets samarbejdsprogram, og der forventes at blive udbetalt op til 150 mio. € i 2000.

Rådet vil fortsat følge situationen i Mozambique nøje.

(2001/C 81 E/027)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1274/00
af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Rådet

(27. april 2000)

Om: Afsløringer af grusomheder begået af russerne i Tjetjenien

Ifølge pressemeddelelser fra den 30. marts 2000 har Amnesty International i samarbejde med sin russiske afdeling og på grundlag vidnesbyrd fra overlevende for nylig afsløret, at der finder summariske henrettelser, tortur, voldtægt af kvinder og mænd samt vilkårlig bombning mod civile og flygtninge sted i Tjetjenien i et omfang, så den nuværende undertrykkelse kan sammenlignes med Stalin-tidens værste perioder.

Har Den Europæiske Union kendskab til disse afsløringer, og kan den bekræfte dem? Hvilke specifikke foranstaltninger påtænker den at træffe for at hindre denne tragiske situation?

Svar

(29. september 2000)

Rådet har fuldt kendskab til de beskyldninger, som Amnesty International har fremsat, og ser på dem med meget stor alvor. Formandskabet har modtaget et brev fra en gruppe af 29 ngo'er under ledelse af Amnesty International med en detaljeret liste over påståede menneskerettighedskrænkelser begået af de russiske styrker i Tjetjenien. På vegne af alle medlemsstater svarede formandskabet ngo'erne den 17. maj 2000. En kopi af det originale brev og formandskabets svar er vedlagt dette svar.

Rådet og Den Europæiske Unions medlemsstater har, som det tidligere er blevet fremhævet i svar på parlamentsforespørgsler, handlet beslutsomt på en række fronter for at bidrage til en fredelig løsning på konflikten. Derudover har Rådet hele tiden direkte fordømt de påståede menneskerettighedskrænkelser i Tjetjenien.

I Europarådet, da Irland havde formandskabet, mødtes ministrene med udenrigsminister Ivanov for at give udtryk for deres bekymring. De følger fortsat udviklingen i Tjetjenien med den allerstørste opmærksomhed og aflægger rapport til den parlamentariske forsamling under mødeperioden i juni, i overensstemmelse med opfordringen i punkt 24 i henstilling nr. 1456. I FN's Menneskerettighedskommission i Genève foreslog EU en resolution om Tjetjenien, der blev vedtaget på den 56. samling den 25. april 2000. EU har igen rejst Tjetjenien-spørgsmålet på topmødet med Rusland den 29. maj.

Dette samlede pres kan siges at have givet påviselige resultater. Præsident Putin lovede i en erklæring den 13. april 2000, at »alle oplysninger om menneskerettighedskrænkelser under antiterroroperationen i regionen Nordkaukasus i Den Russiske Føderation vil, uanset hvem der har begået dem, blive grundigt efterforsket, og hvis de kan bekræftes, vil de skyldige blive idømt lovens strengeste straf.« Der er blevet givet adgang til regionen til internationale besøgende, herunder til EU's Moskva-ambassadørers undersøgelsesmissioner i Tjetjenien og til en vurderingsmission fra ECHO. Den Russiske Føderations Statsduma har oprettet en Kommission vedrørende Menneskerettigheder, Fordrevne Personer og Normalisering af den Sociale, Politiske og Økonomiske Situation i Den Tjetjenske Republik. Den 17. april 2000 blev der ligeledes givet meddelelse om oprettelsen af en National Offentlig Kommission til Efterforskning af Forbrydelser og Overvågning af Menneskerettigheder i Nordkaukasus, under ledelse af tidligere justitsminister Krascheninnikov og med støtte fra præsident Putin.

Trods denne positive udvikling er der ingen grund til tilfredshed. Det internationale samfund står over for svære udfordringer, såsom at opnå gennemførelse af de tilsagn, som Rusland har givet, at forhindre at konflikten breder sig til de tilstødende områder, og at sikre stabilitet i regionen. Med henblik herpå samarbejder EU og dets medlemsstater fuldt ud med OSCE, hvor Østrig har formandskabet. Rådet vil, så længe det er nødvendigt, udøve et konstant pres for at opnå en varig og rimelig løsning i Tjetjenien.

(2001/C 81 E/028)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1297/00

af Olivier Dupuis (TDI) til Rådet

(27. april 2000)

Om: Tilbagetrækning af Rakhimovs Schengen-visum

I marts 1998 blev den usbekiske forretningsmand Gafur-Arslanbek Rakhimovs Schengen-visum trukket tilbage som følge af offentliggørelsen af falske oplysninger i danske, franske, engelske og russiske medier, som knyttede ham sammen med det kriminelle narkotikamiljø, mens generalsekretariatet for Tilsynsmyndigheden med OIC-Interpols filer på en forespørgsel fra Komitéen til Beskyttelse af Personlige Rettigheder i Usbekistan (den usbekiske underafdeling af Den Internationale Menneskerettighedsorganisation) har oplyst, at det ikke sad inde med oplysninger, der kunne bekræfte disse beskyldninger, og at de russiske myndigheder havde oplyst, at de heller ikke sad inde med oplysninger om denne person.

Vil Rådet redegøre for de elementer, der ligger til grund for beslutningen om tilbagetrækningen af visumet? Kan Rådet ligeledes verificere, om denne beslutning er blevet taget i overensstemmelse med de principper, der er gældende for proceduren for tilbagetrækning af Schengen-visa? Kan Rådet i modsat fald forsikre, at det vil gribe ind, således at Rakhimov igen kan få udstedt et Schengen-visum?

Svar

(29. september 2000)

Rådet skal orientere det ærede medlem af Europa-Parlamentet om, at meddelelse eller nægtelse af visum udelukkende henhører under medlemsstaternes kompetence.

Hvis en ansøgning om udstedelse af et visum ikke behandles, eller ansøgningen afvises af den diplomatiske eller konsulære repræsentation i en medlemsstat, finder den pågældende medlemsstats nationale bestemmelser anvendelse på proceduren og de eventuelle ankemuligheder.

Rådet har ikke beføjelse til at tage stilling til en sag, som ikke hører ind under det kompetenceområde, traktaterne tillægger det.

(2001/C 81 E/029)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1314/00
af Cristiana Muscardini (UEN) til Kommissionen

(27. april 2000)

Om: Vegetabiliske fedtstoffers skadelighed

Med vedtagelsen for nylig af direktivet om kakao er der givet tilladelse til at anvende visse vegetabiliske fedtstoffer til produktion af chokolade, som nu kan erstatte 5 % af kakaosmør, som tidligere blev brugt. Med hensyn til Italien har Parlamentets vedtagelse legaliseret, hvad der tidligere, i henhold til en lov af 1976, betragtedes som svindel.

Dermed rejses spørgsmålet om ovennævnte italienske lov er baseret på videnskabeligt upålidelige data, eller giver den tekst, der er vedtaget i Strasbourg bedre videnskabelige forsikringer med hensyn til helbred om anvendelsen af nedenstående fedtstoffer: sheasmør, illipe-smør, kokum-smør, sal-smør, palmeolie (eller smør) og mangoolie (eller smør)?

I Europa anvendes disse produkter til fremstilling af margarine, sæbe, dyrefoder, lys samt anvendes som hjælpestof i salve og cremer. Som det ses mange anvendelsesmuligheder, men ingen i fødevarer. For at undgå uheldig spekulation og forsikre forbrugerne

bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Er det sikkert, at disse produkter ikke skader menneskets sundhed?
2. Har den fået forsikringer fra videnskabelige organer om, at disse fedtstoffer ikke er skadelige?
3. I modsat fald er den rede til at gennemføre en særlig videnskabelig undersøgelse om, hvor sikre disse tropiske produkter er til produktion af fødevarer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af F. Fischler

(29. juni 2000)

Artikel 14 i Rådets direktiv 73/241/EØF af 24. juli 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kakao- og chokoladearter bestemt til konsum⁽¹⁾ hedder det, at det pågældende direktiv ikke berører »bestemmelserne i de nationale lovgivninger... i henhold til hvilke det for tiden er tilladt eller forbudt... at tilsætte vegetabiliske fedtstoffer bortset fra kakaosmør«.

På grundlag heraf er der syv medlemsstater, der har givet tilladelse til tilsættelse af andre vegetabiliske fedtstoffer end kakaosmør, og otte medlemsstater, der har forbudt det.

Rådets og Parlamentets nye direktiv af 25. maj 2000 giver alle Fællesskabets fabrikker mulighed for at tilsætte 5 % andre vegetabiliske stoffer end kakaosmør, men det begrænser denne mulighed til følgende vegetabiliske fedtstoffer: Illipe-smør, palmeolie, salt-smør, shea-smør, kokum-smør og mangoolie. I øvrigt er disse vegetabiliske fedtstoffer almindeligt anvendt i fremstillingen af mange andre fødevarer.

Det er vigtigt i denne forbindelse at understrege, at fabrikkerne bærer ansvaret for fødevarernes sikkerhed. De skal alle sikre, at de produkter, der markedsføres, ikke indebærer risiko for forbrugernes helbred; de nationale myndigheder er til gengæld ansvarlige for gennem iværksættelse af nationale ordninger for overvågning og kontrol at sikre, at fabrikkerne overholder bestemmelserne.

Kommissionen er ikke indtil nu blevet underrettet om sådanne risici. Hvis Kommissionen modtager klare beviser for, at anvendelsen i fødevarer af et vegetabilisk fedtstof indebærer risici, kan den høre Den Videnskabelige Komité (men sådanne risici ville sandsynligvis ikke være begrænset til chokoladearter alene).

(¹) EFT L 228 af 16.8.1973.

(2001/C 81 E/030)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1333/00
af Daniel Hannan (PPE-DE) til Kommissionen

(4. maj 2000)

Om: Kommissionsmedlemmernes kabinetter

I fortsættelse af svaret på skriftlig forespørgsel E-0254/99 (¹) bedes Kommissionen oplyse den løn, som de enkelte medlemmer af kabinetterne modtager, og de pågældendes beskatningsprocenter?

(¹) EFT C 374 E af 28.12.2000, s. 46.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(30. juni 2000)

En oversigt, der efter lønklasser viser personalets fordeling (tjenestemænd og midlertidigt ansatte) i den nuværende Kommissions kabinetter, tilsendes det ærede medlem og Parlamentets sekretariat direkte. Som det ærede medlem vil forstå, er det af hensyn til databeskyttelsen ikke retligt muligt at offentliggøre den nøjagtige løn i forbindelse med navnet på bestemte tjenestemænd.

Alt personale i kabinetterne betales efter lønskalaen i vedtægten for tjenestemænd (tjenestemænd og øvrige ansatte). Der blev givet udførlige oplysninger om lønningerne (herunder tillæg, skatter og pensioner) i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2360/99 fra Paulo Casaca (¹) i januar i år. Svaret indeholder en henvisning til en liste over eksempler, der er sendt direkte til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat. Yderligere oplysninger om de forskellige tillæg står i Kommissionens svar i december på skriftlig forespørgsel E-2045/99 fra Jeffrey William Titford (²).

Som det er tilfældet for alle tjenestemænd og øvrige ansatte i de europæiske institutioner pålignes kabinetsmedlemmernes grundløn en progressiv skat. Den højeste marginalsats er 45 %, og der opkræves også et midlertidigt bidrag på 5,83 % af en del af lønnen.

De socialsikringsbidrag, som personalet skal betale i henhold til vedtægten for tjenestemænd, er for pension: 8,25 % af grundlønnen, sygdom: 1,7 % af grundlønnen, ulykke: 0,1 % af grundlønnen og arbejdsløshed (for det midlertidigt ansatte personale): 0,4 % af grundlønnen.

(¹) EFT C 303 E af 24.10.2000, s. 53.

(²) EFT C 219 E af 1.8.2000, s. 76.

(2001/C 81 E/031)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1334/00
af Bernard Poignant (PSE) til Kommissionen**

(4. maj 2000)

Om: Situationen inden for barsfiskeriet

På baggrund af alarmerende beretninger fra havfiskeorganisationer om situationen inden for bars- eller havkattfiskeriet i EF-farvande, anmoder Kommissionen om oplysninger om dette bekymrende emne.

Barsfiskeriet drives intensivt og uden nogen bestemt kontrol under yngleperioden i gydeområderne, hvilket kan medføre en væsentlig nedgang i bestanden af denne art.

Har eksperter foretaget en undersøgelse til vurdering af de eksisterende bestande med henblik på at besvare spørgsmålet om bevarelsen af denne art? Planlægges det i modsat fald at indlede en sådan snarest muligt?

Ydermere, hvilke foranstaltninger kan Kommissionen træffe til beskyttelse af denne art (generelle kvoter for hele EU, minimumsstørrelse for fangst...)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(15. juni 2000)

Kommissionen er udmærket klar over den udbredte bekymring med hensyn til muligheden for overfiskeri af barsbestanden.

Kommissionen er ligeledes klar over, at både de franske og de britiske myndigheder i lyset heraf har udarbejdet en lovgivning, som sætter visse grænser for, hvor store mængder bars der må landes pr. uge fra deres kommercielle fiskefartøjer.

Kommissionen har for sit vedkommende anmodet Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) om at indgive en rapport om graden af udnyttelsen af barsbestandene i det nordøstlige Atlanterhav samt at foreslå tekniske løsninger på dette problem. ICES er stadig i gang med at nedsætte de relevante arbejdsgrupper, der er påkrævet til at behandle dette emne, og som tidligst kan være klar medio 2001. ICES' rapport vil komme til at danne grundlag for Kommissionens stillingtagen til spørgsmålet.

(2001/C 81 E/032)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1346/00
af Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) til Kommissionen**

(4. maj 2000)

Om: Institutionel reform

Jeg konstaterer, at Kinnock i rapporten om reformen af Kommissionen meget kraftigt understreger, at det er nødvendigt med et langt større budget til videreuddannelse af Kommissionens tjenestemænd, og at disse midler absolut må sikres. Kan Kommissionen give tilsagn om, at denne udgiftsstigning vil blive finansieret via Kommissionens nuværende budget ved hjælp af effektive besparelser, og at Kommissionen ikke vil bede Parlamentet om flere penge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(27. juni 2000)

Det er hensigten at øge midlerne til uddannelse af Kommissionens tjenestemænd med 2 mio. € i 2001. De samlede ønskede bevillinger til uddannelse (budgetkonto A-706) vil så beløbe sig til 7,5 mio. €.

De yderligere bevillinger til uddannelse holder sig inden for den nuværende beløbsramme under afsnit A-7 (decentrale udgifter til hjælpepersonale og driftsudgifter). De bevillinger, der er anmodet om til afsnit A-7 i det foreløbige budgetforslag for 2001, er nominelt samme beløb, som blev bevilget i budgettet for 2000.

Selv med de foreslåede 7,5 mio. € udgør bevillingerne til uddannelse af tjenestemænd kun ca. 0,05 % af de samlede personaleudgifter. Det skal ses i forhold til de beløb, som afsættes i medlemsstaternes myndigheder afsætter, og som typisk er langt større.

Efterhånden som reformen skrider frem, og der senere i år fremlægges detaljerede forslag til høring om de nødvendige forbedringer af personalepolitikken, må det overvejes at sætte bevillingerne til uddannelse op som en investering i øget effektivitet og bedre ledelse. Alle undersøgelser om en eventuel udvikling i denne retning vil naturligvis blive forelagt Parlamentet.

(2001/C 81 E/033)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1350/00

af Jean-Louis Bernié (EDD) til Rådet

(3. maj 2000)

Om: Kommissionens spørgsmålstegn ved bestemmelsen om formodningen om udøvende kunstneres stilling som arbejdstagere (artikel L 762-1 i den franske »Code du Travail« (lov om arbejdsmarkedsforhold)).

Frankrig trues med sagsanlæg ved EF-Domstolen, fordi landet nægter at ophæve bestemmelsen om formodningen om udøvende kunstneres stilling som arbejdstagere i artikel L 762-1 i den franske »Code du Travail«, for så vidt angår udenlandske kunstnere.

1. Er denne foranstaltning ikke overdreven, eftersom en anvendelse af denne artikel udelukkende på franske kunstnere vil ramme disse kunstnere i deres eget land?
2. Arbejdsgiverne vil ikke længere skulle betale sociale bidrag for udenlandske kunstnere, hvorimod de vil skulle gøre det ved ansættelse af franske kunstnere.
3. Denne harmonisering på et lavere niveau vil stille de franske kunstnere ringere. Vil den ikke betyde dødsstødet for denne særlige franske ordning, der giver kunstnere en social beskyttelse, som hører til de bedste i Europa?

Svar

(29. september 2000)

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 211 skal Kommissionen drage omsorg for gennemførelsen af traktatens bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne. Rådet er derfor ikke i stand til at fremsætte bemærkninger om medlemsstaternes iværksættelse af bestemmelser i fællesskabsretten, så meget mere som ovennævnte iværksættelse er eller i nær fremtid vil blive indbragt for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

(2001/C 81 E/034)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1356/00

af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen

(4. maj 2000)

Om: Ændring af de særlige støtteordninger til fordel for tørret frugt

Sammenslutningen af små landbrugere og kvægavlere i Malaga i Spanien har givet udtryk for deres frygt for, at produktionen af tørret frugt inden længe vil ophøre på grund af Kommissionens forslag om at ændre den eksisterende støtteordning og erstatte den med en anden, hvilket vil føre til en ødelæggelse af denne sektor, som 200 000 familier lever af. Alene i Malaga-provinsen vil afskaffelsen af støtteforanstaltningerne berøre over 15 000 producenter.

Ovennævnte sammenslutning af små landbrugere og kvægavlere mener, at den eneste mulighed for, at sektoren kan overleve, er at indføre en særlig indkomststøtte til de landbrugere, der producerer tørret frugt, via de budgetbevillinger, der er opført i den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, et forslag, der allerede er blevet fremsat af havebrugs- og gartneriproducenternes platform.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at iværksætte med henblik på at frigøre de berørte landbrugere for den frygt, som dens forslag om at ændre de hidtidige støtteordninger i den pågældende sektor har givet anledning til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(13. juni 2000)

Den særlige støtteordning for nødder under afsnit IIa i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾ indførtes i 1989 for at forbedre produktiviteten og konkurrenceevnen. Det vigtigste ved denne ordning var kvalitetsforbedringsplanen, i henhold til hvilken en producentorganisation kan få finansiel støtte i maksimalt ti år.

Denne støtteordning er ikke blevet ændret. Støtten har altid skullet gives midlertidigt og aftagende, så det finansielle ansvar efterhånden i større grad lægges over på producenterne.

Der gives yderligere støtte til nøddesektoren for nødder og johannesbrød samt for alle andre produkter fra frugt- og grøntsagssektoren gennem driftfundsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽²⁾, i henhold til hvilken der gives finansiel støtte til alle former for frugt og grøntsager, der markedsføres gennem producentorganisationer.

⁽¹⁾ EFT L 118 af 20.5.1972.

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996.

(2001/C 81 E/035)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1357/00

af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen

(4. maj 2000)

Om: EU-voldgift i striden om oprindelsesbetegnelse for sherry og Montilla-vine

Markedsføringsstrategierne i Det Forenede Kongerige for vine med oprindelsesbetegnelsen Sherry eller Montilla har ført til en konflikt mellem disse to spanske oprindelsesbetegnelser, som højst sandsynligt kun kan løses af en domstol.

I lyset af denne og lignende situationer har landbrugskredsene i Fællesskabet overvejet, om sådanne tvister eventuelt kunne bilægges ved hjælp af en voldgiftsret, som kunne etableres via konkrete mekanismer, der iværksættes inden for rammer af den fælles landbrugspolitik.

Kan Kommissionen oplyse, om den fælles landbrugspolitik giver eller kunne give mulighed for sådanne voldgiftsmekanismer, der ville medvirke til bilæggelse af tvister mellem EU's landbrugere enten fra ét og samme land eller fra forskellige lande og overflødiggøre sagsanlæg ved domstolene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. juni 2000)

Kommissionen har ingen nye oplysninger om det spørgsmål, som det ærede medlem tager op, og som vedrører den konflikt mellem oprindelsesbetegnelserne Montilla-Moriles og Jerez-Xeres-Sherry, der er opstået som følge af markedsføringsstrategierne i Det Forenede Kongerige.

I mangel af nærmere oplysninger, der er er forudsætning for, at Kommissionen kan foretage en grundig undersøgelse af det problem, som det ærede medlem rejser, beklager Kommissionen, at den på nuværende tidspunkt ikke kan svare på, om det er muligt at løse sådanne konflikter ved voldgift. Kommissionen beder derfor det ærede medlem om at redegøre nærmere for omstændighederne i det stillede spørgsmål.

(2001/C 81 E/036)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1359/00
af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen

(4. maj 2000)

Om: Placering af Ceuta og Melilla i Eurostats oversigt med henblik på mål 1-støtte

Enhver region, hvis BNP ikke overstiger 75 % af Fællesskabets gennemsnit, anses for at være berettiget til støtte under mål 1. På dette grundlag plejer man at betragte de spanske byer Ceuta og Melilla under ét, som om de udgjorde en økonomisk, geografisk og administrativ enhed.

Rent faktisk opfylder disse to byer i det nordlige Afrika ikke nogen af de nævnte krav, og det forekommer derfor ikke logisk, at de i forbindelse med den nævnte grænse på 75 % tildeles samme status ved placeringen under mål 1.

Mener Kommissionen, at der skal ses på BNP særskilt for hver af disse to spanske byer med henblik på placeringen under de områder, som kan komme i betragtning under mål 1?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(16. juni 2000)

Ifølge artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾ er mål 1-regioner regioner, der svarer til niveau II i nomenklaturen for statistiske territoriale enheder (NUTS II), og hvis bruttonationalprodukt (PNB) pr. indbygger målt i købekraftsstandarder og beregnet på grundlag af de pr. 26. marts 1999 disponible fællesskabsdata for de seneste tre år er lavere end 75 % af gennemsnittet i Fællesskabet.

Ifølge nomenklaturen for statistiske territoriale enheder udgør Ceuta og Melilla én enkelt region på NUTS II-niveau. På basis af de data, der er nævnt i artikel 3 i ovennævnte forordning, var BNP pr. indbygger i Ceuta og Melilla på 71,4 % af gennemsnittet i Fællesskabet. Dette er årsagen til, at Ceuta og Melilla er støtteberettigede under strukturfondsmål 1 for perioden 2000-2006.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2001/C 81 E/037)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1360/00
af Rosa Miguélez Ramos (PSE) til Kommissionen

(4. maj 2000)

Om: Højhastighedsforbindelse mellem Galicia og Madrid

I sit svar på mine forespørgsler om Galicia og højhastighedstognet (H-0456/99)⁽¹⁾, (E-1438/99) og (E-1440/99)⁽²⁾ fra september 1999 erkendte Kommissionen, at der ikke i Fællesskabets retningslinjer for de transeuropæiske net forekom noget projekt for en højhastighedsforbindelse mellem Galicien og det centrale Spanien.

Der er tilsyneladende modstrid mellem de udtalelser, som ansvarlige for Galicias regionalstyre har fremsat til pressen, og Kommissionens oplysninger til Europa-Parlamentet. Den galiciske minister for offentlige arbejder har udtalt, at regionalstyret kan få støtte fra EU's fonde, lige som den spanske regering har givet tilsagn om, at der i 2007 vil være en højhastighedsforbindelse mellem byerne La Coruña og Vigo i 2007 via Valladolid. I andre udtalelser har ansvarlige for Galicias regionalstyre lovet, at der i 2007 vil være en forbindelse med 4,5 timers rejsetid takket være midler fra EU.

Den eksisterende jernbaneforbindelse mellem Galicia og den spanske højslette er så forældet, at det tager mellem 8 og 12 timer for togene at tilbagelægge strækningen mellem Galicia og Madrid (mindst 8,05 timer fra Vigo, 8,35 fra La Coruña, 9,40 fra Lugo og 12 fra Ferrol) svarende til en gennemsnitshastighed på 70 km i timen. Ifølge det kommissionsmedlem, som er ansvarlig for transport, er det i henhold til nærhedsprincippet op til den spanske stat at træffe afgørelse om anlæg af en højhastighedsforbindelse mellem Galicia og Madrid via Valladolid. I sidste kvartal af 1999 forelagde den spanske regering Kommissionen sit forslag til fællesskabsstøtteramme.

Kan Kommissionen bekræfte, at Galicia senest i 2007 vil være forbundet med de store europæiske infrastrukturnet? Har den spanske regering indhentet det forsømte ved forelæggelse af et operationelt program med præcisering af sine forslag for de kommende 7 år? Kan Kommissionen i så fald bekræfte, at højhastighedsforbindelsen svarende til AVE-toget, som forbinder Madrid med Sevilla, eller det, som er ved at blive anlagt mellem Madrid og Barcelona, vil komme til Galicia?

(¹) Europa-Parlamentets forhandlinger (september 1999).

(²) EFT C 170 E af 20.6.2000, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(15. juni 2000)

Den 29. oktober 1999 forelagde den spanske regering Kommissionen sin regionaludviklingsplan for de spanske regioner, der er støtteberettigede under mål 1 i programmeringsperioden 2000-2006. I denne plan redegøres for de manglende jernbaneforbindelser fra Galicien til den centrale del af Den Iberiske Halvø, og det foreslås derfor i planen, at jernbanenettet og -forbindelserne mellem Galicien og Madrid forbedres, uden at der dog i detaljer beskrives de konkrete foranstaltninger hertil.

Selv om Kommissionen finder, at foranstaltninger, som vil kunne løse dette problem, vil kunne integreres i den kommende EF-støtteramme (EFSR) 2000-2006 for de spanske mål 1-områder, kan den på nuværende tidspunkt ikke forpligte sig hertil, da forhandlingerne med de spanske myndigheder, der indledtes den 4. maj 2000, endnu ikke er afsluttet.

Den 28. april 2000 fik Kommissionen ligeledes fra de spanske myndigheder tilsendt det operationelle program for Galicien for programmeringsperioden 2000-2006, og den undersøger nu, om det kan komme i betragtning.

(2001/C 81 E/038)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1367/00 af Cristiana Muscardini (UEN) til Kommissionen

(4. maj 2000)

Om: CAM-Albanien rapporten om humanitær bistand til Kosovo

Den 1. marts 2000 skulle CAM (Customs Assistance Mission)-Albanien have fremsendt en detaljeret rapport til Kommissionens GD XXI (beskatning og told) om den humanitære bistand til Kosovo, der gik gennem Albanien under krigen sidste år. I denne rapport skulle to former for bedrageri være blevet fremhævet. Den første vedrører varer, der blev opgivet som værende humanitær bistand. Den anden vedrører egentlig humanitær bistand, hvor varerne efter at have krydset grænsen ikke blev anvendt til det oprindeligt opgivne formål, men distribueret og solgt på det sorte marked. I begge tilfælde skulle der være tale om smugleri.

Ifølge nyheder bragt i det italienske ugeblad »Panorama« kunne der hos 40 % af de ikke-statslige hjælpeorganisationer i den her omtalte rapport, som opererede i Albanien fra marts og indtil sommeren 1999, konstateres alvorlige uregelmæssigheder, og der var desuden eksempler på fiktive organisationer etableret af den organiserede kriminalitet med det formål at sælge hjælpen på det sorte marked. Kan Kommissionen oplyse,

1. om den er bekendt med denne rapport?
2. hvilken mening den har om sagen?
3. om den har taget initiativ til at placere det eventuelle ansvar?
4. hvilke midler den agter at tage i brug for at undgå, at der på ny svindles med den hjælp, der sendes til Kosovo eller til andre kriseområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(6. juli 2000)

1. Kommissionen er bekendt med den rapport, der er udarbejdet af en fælles arbejdsgruppe bestående af albanske toldembedsmænd, bistået af en ekspert fra den toldmæssige bistandsmission i Albanien (CAM-A). Denne fælles arbejdsgruppe blev dannet på anmodning af den albanske finansminister med den opgave at gennemføre den i rapporten beskrevne undersøgelse. Rapporten blev overbragt hr. Ago, den albanske generaldirektør for told, den 29. februar 2000, og Kommissionen har til orientering modtaget en kopi af rapporten. Det Europæiske Kontor til Bekæmpelse af Svig (OLAF) er også bekendt med rapporten.
2. Rapporten afslører de vanskeligheder, som de albanske myndigheder er stødt på i deres bestræbelser for at kontrollere bevægelsen af forsendelser af humanitær bistand under Kosovo-krisen i 1999. Denne krise førte til en drastisk forøgelse af bistandsforsendelserne og af personer, der rejste ind i Albanien. En del af bistanden havde sit endelige bestemmelsessted i Kosovo. I rapporten afsløres det, at 29 ngo'er ikke fuldt ud havde overholdt procedurerne for levering af humanitær bistand i form af toldfri godsforsendelser.
3. Det er de albanske myndigheders ansvar at træffe alle nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af en sådan manglende overholdelse af formaliteterne, hvoraf nogle tydeligvis var svigagtige og derfor krævede en nærmere undersøgelse. I betragtning af den vanskelige opgave, albanerne stod over for, der selv havde nok af vanskeligheder at kæmpe med, gik Kommissionen med til at bistå det albanske toldvæsen via CAM-A-programmet, som finansieres af Fællesskabet. Programmets overordnede mål er at bistå de albanske myndigheder med at udvikle et moderne og effektivt toldvæsen. Sigtet med rapporten var at gøre de albanske myndigheder opmærksomme på, hvad der havde fundet sted i den periode, hvor der blev ydet bistand, og at anbefale diverse korrigerende foranstaltninger, der burde træffes i tiden fremover for at afbøde manglerne i deres procedurer. I maj 2000 oplyste CAM-A-eksperter Kommissionen om, at de albanske myndigheder var i færd med at gennemføre de anbefalede ændringer. I lyset af resultatet af de igangværende undersøgelser vil Kommissionen overveje, om der skal drages nogen konklusioner heraf.
4. Et af formålene med den faglige bistand, som Kommissionen yder til kriseområderne, er faktisk at udvikle og foreslå de lokale forvaltninger diverse procedurer, således at de kan forebygge svigagtig brug af såvel humanitære bistandsforsendelser som den humanitære bistandsstatus.

I Kosovo er den toldmæssige bistandsmission i Kosovo (CAM-K) i gang med at bistå toldvæsenet under De Forenede Nationers Midlertidige Forvaltningsmission i Kosovo med at udvikle administrative og kontrolmæssige procedurer (især specielle formularer) med henblik på at håndtere den bistand, der ankommer over de internationale grænser og administrative grænselinjer.

For så vidt angår Bosnien og Hercegovina, har kontoret for ydelse af toldmæssig og fiskal bistand (CAFAO) rådgivet stabiliseringsstyrken (SFOR) med henblik på en revision af de bestående procedurer for kontrol af de forsendelser, der ankommer til denne styrke.

(2001/C 81 E/039)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1379/00**af Ari Vatanen (PPE-DE) til Kommissionen**

(27. april 2000)

Om: Grænseoverskridende samarbejde mellem EU og Rusland

Ved landegrænsen mellem Den Europæiske Union og Rusland findes verdens største forskel i levestandard. Forskellen ses f.eks. ved at sammenligne mit hjem ca. 20 km. fra den nye grænse med mit mors fødehjem, der blev tilbage i det afståede Karelen for næsten 60 år siden. Forskellen i levestandard er som en tidsindstillet bombe, der vil falde i skødet på os, medmindre EU ikke kraftigt satser på samarbejdet i grænseområderne og deres afbalancerede udvikling. Grænseområderne i Unionens nordlige egne er nogle af EU's fjerntliggende områder, som EU alene ifølge traktaten har en særlig forpligtelse til at udvikle (artikel 299, stk. 2).

Til trods for problemets alvor er det problematisk at gennemføre EU-programmer i disse grænseområder, idet resultaterne for 1994-1999 fra Interreg II har vist, at det har været særdeles kompliceret at få koordineret Interreg-programmet med andre EU-programmer for tredjelande (såsom Tacis). Ifølge myndighederne i grænseområderne er det største problem, at Interreg-programmerne er programbaserede, og at beslutningerne træffes på regionalt plan, mens beslutningerne vedrørende Tacis-CBC-programmet træffes i Bruxelles, og at det er ikke programbaseret.

For at løse problemet har grænseområderne mellem EU og Rusland oprettet Euregio Karelia til at koordinere det grænseoverskridende samarbejde. Målet er, at Euregio Karelia kunne være et pilotprojekt, hvor Euregios forvaltningskomité vil kunne træffe beslutninger om begge programmer på grundlag af programmerne. Forsøget med Euregio Karelia vil forbedre virkningen af EU-programmerne i grænseområderne mellem EU og Rusland.

Kommissær Michael Barnier oplyste under sin mundtlige høring i Parlamentet, at han betragter koordineringen af Interreg- og Tacis-programmerne som Unionens centrale målsætning. Er dette hele Kommissionens holdning? Hvordan vil Kommissionen lette det grænseoverskridende samarbejde mellem EU og Rusland? Hvordan vil Kommissionen forholde sig til det forsøg, som Euregio Karelia har foreslået?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(6. juni 2000)

Som angivet i meddelelsen »Strategiske mål 2000 – 2005«⁽¹⁾ af marts 2000 lægger Kommissionen særlig vægt på at styrke samarbejdet med Rusland.

I strukturfondene kommer dette mål til udtryk i artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽²⁾, hvor det er fastsat, at der skal lægges særlig vægt på en bedre koordinering mellem Interreg og TACIS-programmet.

I retningslinjerne for Interreg III understreger Kommissionen, at der skal etableres en effektiv koordinering og indføres konsekvens mellem Interreg III og TACIS-bistanden især ved, at der udarbejdes operationelle retningslinjer. Desuden henvises der i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 99/2000 af 29. december 1999 om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien⁽³⁾ i forbindelse med TACIS især til grænseoverskridende samarbejde med EF's grænseområder. Kommissionen er derfor for tiden ved at forbedre grundlaget for yderligere koordinering mellem Interreg og TACIS, der skal lette samarbejdet mellem Fællesskabet og Rusland.

Som et resultat vil den nuværende koordinering på projekt-niveau blive suppleret med en større grad af konsekvens på programmerings-niveau og med fastsættelse af mål og samarbejdsområder. Ved gennemførelsen af Interreg III kan forvaltningen af små projekter for grænseoverskridende aktiviteter direkte betros til initiativer for grænseoverskridende samarbejde såsom Euregios.

I betragtning af disse overvejelser vil Kommissionen tage hensyn til eksempler på grænseoverskridende samarbejde såsom Euregio Karelia.

(¹) EFT C 81 af 21.3.2000.

(²) EFT L 161 af 26.6.1999.

(³) EFT L 12 af 18.1.2000.

(2001/C 81 E/040)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1391/00
af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) til Rådet

(3. maj 2000)

Om: Indvandringspolitik

Den ulovlige indvandring i Europa er i stigende grad ved at udvikle sig til en form for slavehandel, som undergraver menneskeværdigheden og ofte koster menneskeliv.

Har EU et ansvar på dette område? Bør Den Europæiske Union, der modtager disse indvandrere, ikke udvikle en fælles indvandringspolitik, som fastlægger klare og gensidigt accepterede forbindelser med indvandrernes oprindelseslande, som ikke alene kan bekæmpe ulovlighederne og menneskehandelen, men også den illegale beskæftigelse i EU? Vil ansøgerlandene deltage i proceduren med at udforme og gennemføre disse politikker?

Svar

(29. september 2000)

Rådet deler fuldt ud det synspunkt, som det ærede parlamentsmedlem giver udtryk for med hensyn til den ulovlige indvandring og konsekvenserne heraf.

I december 1998 nedsatte Rådet Gruppen på Højt Plan vedrørende Asyl og Migration med henblik på at udvikle en integreret strategi på tværs af søjlerne for at kunne undersøge de grundlæggende årsager til migration og flugt. Gruppen på højt plan fik til opgave at udarbejde handlingsplaner for visse oprindelseslande for asylansøgere og/eller ulovlige indvandrere. Rådet vedtog handlingsplaner for fem lande (Afgghanistan og området deromkring, Irak, Marokko, Somalia og Sri Lanka) i oktober 1999 og statslederne gav deres tilslutning til disse planer på Det Europæiske Råds møde i Tammerfors.

Gennemførelsen af disse handlingsplaner overvejes i øjeblikket i gruppen på højt plan, som skal udarbejde en rapport om gennemførelsen til Det Europæiske Råd i december 2000. Det er klart, at handlingsplanerne ikke kan påtvinges de pågældende lande, men må gennemføres i tæt samarbejde med myndighederne i disse lande. Det Europæiske Råd i Tammerfors erkendte klart behovet for en samlet strategi for migration. Ifølge punkt 11 i konklusionerne fra dette møde bør denne strategi tage fat på »de politiske spørgsmål samt spørgsmålene vedrørende menneskerettigheder og udvikling i hjem- og transitlandene og hjem- og transitregionerne. Dette kræver bekæmpelse af fattigdom, forbedring af levevilkår og beskæftigelsesmuligheder, forebyggelse af konflikter og konsolidering af demokratiske stater samt sikring af respekt for menneskerettighederne, navnlig mindretals, kvinders og børns rettigheder. Med henblik herpå opfordres både EU og medlemsstaterne til inden for rammerne af deres respektive traktatfæstede kompetence at bidrage til at skabe større sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker. Partnerskab med de berørte tredjelande vil også få afgørende betydning for, at en sådan politik kan gennemføres tilfredsstillende med henblik på at fremme fælles udvikling.«

Bekæmpelse af ulovligheder og menneskehandel og ulovlig beskæftigelse er spørgsmål, som har en meget fremtrædende plads i drøftelserne ikke kun i EU-regi i CIREFI, som for øvrigt mødes en gang pr. halvår med repræsentanter for de lande, der ansøger om optagelse i EU, men også i en bredere sammenhæng. Desuden må man fremhæve den rolle, Europol spiller med hensyn til bekæmpelse af organiseret ulovlig indvandring. Fællesskabet og medlemsstaterne deltager i øjeblikket aktivt i forhandlinger i FN-regi om udarbejdelse af en international konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet. Konventionsudkastet indeholder bl.a. to protokoller om foranstaltninger, som tager sigte på at bekæmpe smugling af indvandrere til lands, ad luftvejen og ad søvejen og på at forebygge, undertrykke og straffe menneskehandel, især handel med kvinder og børn. Konventionen forventes at være færdigbehandlet og undertegnet i slutningen af 2000.

(2001/C 81 E/041)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1401/00
af Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) til Rådet

(5. maj 2000)

Om: Forbindelserne mellem EU og Rusland

For kort tid siden afholdtes der præsidentvalg i Den Russiske Føderation, og Vladimir Putin blev valgt som præsident ved første valgrunde. Dagen efter lykønskede den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, Javier Solana, og Europa-Kommissionens formand, Romano Prodi, den nyvalgte præsident og »mindede« ham om situationen i Tjetjenien, hvor tusinder af mennesker i de seneste måneder har mistet livet på grund af en krig, som Moskva aldrig har ønsket at undgå, snarere tværtimod. Hertil kommer, at civilbefolkning og hospitaler har været udsat for vilkårlige bombardementer, for ikke at tale om de russiske troppers vedvarende krænkelser af menneskerettighederne.

Under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 16. marts 2000 om et europæisk charter for grundlæggende rettigheder og EF-traktatens artikel 177, stk. 2, som fastsætter, at Fællesskabets politik er at bidrage til den generelle målsætning om »udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten samt til målsætningen om respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder« ønskes oplyst:

Hvilke etiske grænser mener Rådet, at EU's forbindelser med udlandet bør have? Hvilke foranstaltninger foreslår det for at undgå denne type konflikter, der — efter vor mening fejlagtigt — betragtes som »indre anliggender«? Hvilke initiativer foreslår det for at beskytte etniske mindretal, som befinder sig uden for EU's territorium?

Svar

(29. september 2000)

Ifølge traktaten om Den Europæiske Union er et af målene med dens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik »beskyttelse af Unionens fælles værdier...«. Disse værdier eller »principper, som medlemsstaterne har til fælles«, er »frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet«. Dette er grundlaget for den etiske dimension i EU's eksterne relationer.

Den Europæiske Union mener ikke, at der er nogen teoretisk grænse for anvendelsen af dens grundlæggende principper. Hvadenten det er i FN, OSCE, Europarådet eller i Unionens bilaterale forbindelser, herunder aftaler med tredjelande, prioriterer EU fremme af sine værdier meget højt.

Konfliktforebyggelse er et komplekst og vanskeligt foretagende, hvortil EU og andre internationale aktører med vekslende held yder væsentlige bidrag. EU anvender alle de instrumenter, det har til rådighed. På længere sigt omfatter disse fremme af Unionens værdier, støtte, handel og politisk indflydelse med henblik på at skabe økonomiske, sociale og politiske vilkår, der kan formindske årsagerne til konflikter. På kortere

sigt kan EU benytte overtalelse, indflydelse og handling i en overhængende eller igangværende konflikt-situation for at forsøge at løse problemerne fredeligt via dialog og enighed. Dette gælder ligeledes interne eller eksterne situationer i lande, der trues eller er ramt af konflikter.

EU's evne til at kontrollere og endog øve indflydelse på begivenheder er naturligvis begrænset af faktorer, der varierer alt efter omstændighederne, herunder EU's indflydelse i det pågældende land eller det pågældende problems karakter samt dens egne overordnede interesser. I hvert tilfælde må EU gennem sine institutioner træffe afgørelse om, hvilken indsats der under de givne omstændigheder bedst kan fremme dens mål.

Et af disse mål er at fremme beskyttelse af minoriteters, herunder etniske minoriteters, rettigheder. De specifikke initiativer vil have forskellig form afhængigt af omstændighederne og af EU's evne til at påvirke situationen.

(2001/C 81 E/042)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1404/00
af Jeffrey Titford (EDD) til Kommissionen

(5. maj 2000)

Om: Foranstaltninger mod korrupte tjenestemænd

I sin bog »Blowing the Whistle« henviser Paul Van Buitenen til en række tjenestemænd i Kommissionen, som var korrupte.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger der er truffet over for de tjenestemænd, der i den officielle rapport nævnes som værende korrupte?

Er nogen af dem blevet afskediget med pension, således som Van Buitenen hævder i sin bog?

(2001/C 81 E/043)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1420/00
af Charles Tannock (PPE-DE) til Kommissionen

(5. maj 2000)

Om: Korruption inden for Kommissionen

Kan Kommissionen oplyse, hvilke disciplinære foranstaltninger der i givet fald er truffet over for personer i Kommissionens tjeneste som følge af de forseelser, som Paul van Buitenen har afsløret?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock
på skriftlige forespørgsler E-1404/00 og E-1420/00

(3. juli 2000)

Kommissionen undersøger alle påstande om handlinger begået af tjenestemænd, som kan give anledning til, at der indledes disciplinærsager.

I de tilfælde, der er relevante for det ærede medlems forespørgsel, blev der indledt disciplinærsager for nogen tid siden, og, hvor det er relevant, er der blevet sendt dossierer til medlemsstaternes retsmyndigheder.

Efter behørig behandling er disciplinærsagerne vedrørende seks tjenestemænd, som er nævnt i Paul Van Buiteness bog, blevet afsluttet. I to tilfælde blev tjenestemændene frifundet, i et tilfælde fik tjenestemanden en irettesættelse, i to tilfælde blev tjenestemændene afskediget og i et tilfælde blev tjenestemanden afskediget med delvis indskrænkning af retten til alderspension.

I andre tilfælde er disciplinærsager og administrative undersøgelser i gang, som er iværksat før og efter datoen for offentliggørelsen af denne bog.

(2001/C 81 E/044)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1405/00
af Jeffrey Titford (EDD) til Kommissionen

(5. maj 2000)

Om: Foranstaltninger mod Paul Van Buitenen

Ved præsentationen i England for nylig af Paul Van Buiteness bog »Blowing the Whistle« udtalte Van Buitenen, at han havde modtaget advarsler og trusler, at hans hjem var blevet ransaget, og at han havde fået at vide, at hvis nogen af Kommissionens medlemmer besluttede at indlede retssag mod ham, ville Kommissionen bakke dem op.

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger af nogen art mod Paul Van Buitenen?

Fordømmer Kommissionen fuldstændigt de handlinger, som personer, der måtte have advaret eller truet Paul Van Buitenen eller ransaget hans hjem, har gjort sig skyldig i?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(29. juni 2000)

Der blev truffet disciplinære foranstaltninger over for Paul van Buitenen, fordi han overtrådte de gældende regler ved at gøre sig skyldig i, at dokumenter, der vedrørte igangværende strafferetlige undersøgelser og disciplinære procedurer, blev videregivet uden for Kommissionen. Paul van Buitenen fik en officiel irettesættelse for dette brud på reglerne, og dermed var sagen afsluttet.

Paul van Buitenen har ikke officielt meddelt Kommissionen, at han har modtaget advarsler og trusler, eller at hans hjem er blevet ulovligt ransaget. Kommissionen ville naturligvis stærkt fordømme grov adfærd af den art, der omtales i det ærede medlems forespørgsel, og i øvrigt af enhver anden art.

Artikel 24 i personalevedtægten fastsætter, at »Fællesskaberne yder deres tjenestemænd bistand, især ved retsforfølgning mod personer, der har fremsat trusler, krænkelse, injurier, ærerørig beskyldninger eller foretaget angreb på person eller formue, rettet mod tjenestemanden eller dennes familie på baggrund af hans stilling eller hverv«. Det kræver, at tjenestemanden officielt anmoder om en sådan bistand.

(2001/C 81 E/045)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1422/00
af Charles Tannock (PPE-DE) til Kommissionen

(5. maj 2000)

Om: Rollen som traktaternes vogter

Accepterer Kommissionen, at artikel 211 i den konsoliderede udgave af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab pålægger Kommissionen at »drage omsorg for gennemførelsen af de i denne traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne«? Hvorledes er dette i givet fald — hvis Kommissionen ønsker at bevare sin rolle som traktaternes vogter —

foreneligt med de udtalelser, som chefen for Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean-Louis Dewost, ifølge European Voice, for nylig har fremsat, herunder navnlig udtalelsen om, at »såfremt en fejlfortolkning af EU-retten er begrænset til et specifikt tilfælde, vil vi sige, at der er andet, vi prioriterer højere«?

(2001/C 81 E/046)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1428/00

af Charles Tannock (PPE-DE) til Kommissionen

(5. maj 2000)

Om: Kommissionens rolle som traktaternes vogter

Kan Kommissionen oplyse, om dens rolle som traktaternes vogter er retlig eller politisk, og om den i hvert af disse tilfælde mener, at det er i Kommissionens og Den Europæiske Unions interesse, at alle krænkelse af traktaterne behandles, så længe denne rolle består?

Samlet svar

**afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi
på skriftlige forespørgsler E-1422/00 og E-1428/00**

(18. juli 2000)

Det ærede medlem henviser korrekt til EF-traktatens artikel 211 (tidligere artikel 155) og til Kommissionens rolle som »traktaternes vogter«, hvilket ganske rigtigt er en af dens hovedopgaver.

Af Domstolens faste retspraksis følger det, at »Kommissionen ikke er forpligtet til at indlede en procedure i henhold til denne bestemmelse, men derimod i denne henseende råder over en skønsbeføjelse⁽¹⁾; Kommissionen er herefter enekompetent til at afgøre, hvorvidt det må anses for formålstjenligt at indlede en traktatbrudsprocedure, og til at fastlægge, på grundlag af hvilken handlemåde eller undladelse fra den pågældende medlemsstats side denne procedure bør iværksættes.⁽²⁾ Uden en sådan skønsbeføjelse kunne Kommissionen faktisk ikke effektivt leve op til sin rolle som »traktaternes vogter«. Det bør bemærkes, at en tilsvarende skønsbeføjelse generelt indrømmes nationale myndigheder, som har til opgave at retsforfølge lovovertrædelser i offentlighedens interesse.

Under udøvelsen af sin skønsbeføjelse må Kommissionen tage hensyn til en lang række aspekter, herunder overtrædelsens grovhed, dens betydning eller dens egnethed som mønstereksempel såvel som Kommissionens ressourcer. Efter nøje overvejelse af alle forhold kan Kommissionen i en given sag beslutte at nedprioritere indledning af en traktatbrudsprocedure i et tilfælde, der udelukkende omhandler en problematisk anvendelse, i et isoleret tilfælde, af nationale bestemmelser, der som sådan er forenelige med fællesskabslovgivningen. Der skal også tages højde for, at nationale domstole i sådanne individuelle tilfælde eventuelt kan tilbyde mere fordelagtige løsninger end en traktatbrudsprocedure, i betragtning af at en sådan procedure kan være af længere varighed og ikke tillader, at ulovlige foranstaltninger ophæves, at retlige påbud udstedes mod den pågældende myndighed, eller at der tilkendes skadeserstatning. Dette forhindrer på ingen måde, at individuelle klager, hvilket Kommissionen gentagne gange har understreget, har overordentlig stor betydning for opsporing af brud på fællesskabslovgivningen. Kommissionen ønsker simpelt hen at sikre, at de væsentligste traktatbrudssager fortsat behandles hurtigt og effektivt i fremtiden.

De bemærkninger fra chefen for Kommissionens Juridiske Tjeneste, som det ærede medlem omtaler, skal ses i lyset af disse overvejelser.

⁽¹⁾ Sag 247/87 Star Fruit Company mod Kommissionen [1989], Sml. 291, punkt 11.

⁽²⁾ Sag C-431/92 Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland [1995], Sml. I-2189, punkt 22.

(2001/C 81 E/047)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1442/00**af Concepció Ferrer (PPE-DE) til Rådet**

(12. maj 2000)

Om: Menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea

Det fremgår af de nyeste FN-rapporter om menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea, at der er en total mangel på respekt for menneskerettighederne,

Ifølge FN-rapporterne manifesterer denne mangel på respekt for menneskerettighederne sig tydeligst gennem den mangel på retssikkerhed, som borgerne er udsat for, idet de til enhver tid kan berøves deres frihed uden dommerkendelse eller juridisk begrundelse herfor,

Republikken Guinea har nu officielt bekendtgjort, at retssagen mod Alpha Condé, der har været fængslet siden 1998, vil blive indledt den 12. april 2000.

Med henvisning til ovennævnt bedes Kommissionen oplyse, hvilke garantier der er for, at retssagen mod Alpha Condé vil være retfærdig?

Har Kommissionen til hensigt at udsende observatører for at sikre ham en retfærdig retssag?

Svar

(29. september 2000)

Det ærede parlamentsmedlem kommer i sin skriftlige forespørgsel faktisk ind på to forskellige forhold i to forskellige lande.

1. Menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea, som det ærede parlamentsmedlem for det første henviser til, blev behandlet på 56. møde i Menneskerettighedskommissionen i Genève i marts og april 2000. Ved den lejlighed tilsluttede EU's medlemsstater sig konsensus om den resolution vedrørende det omtalte land, der behandler de af det ærede parlamentsmedlem fremførte problemer, og som indeholder en række henstillinger og appeller til Ækvatorialguineas regering om snarest at træffe foranstaltninger til at afhjælpe de mangler og forhold, der har ført til krænkelse og misbrug af menneskerettighederne.

2. Hvad angår retssagen mod Alpha Condé i Republikken Guinea, fremsatte formandskabet den 6. april 2000 en erklæring på Den Europæiske Unions vegne, hvori det gav udtryk for ønsket om, at retssagen mod må forløbe på retfærdig og gennemsigtig vis under fuld respekt for retten, således at Alpha Condé får mulighed for at forsvare sig mod alle sigtelser, der rettes mod ham. Den Europæiske Unions missionschefer i Conakry følger nøje forløbet af retssagen, der blev indledt den 12. april 2000.

(2001/C 81 E/048)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1449/00**af Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE) til Kommissionen**

(10. maj 2000)

Om: Den elektroniske handels hhv. Internet-økonomiens indflydelse på udviklingssamarbejdet

Den elektroniske handel via og på Internettet (e-handel) vil de kommende år spille en betydelig rolle i verdensøkonomien. Med initiativet eEurope har EU vist, at den er sig udviklingens rækkevidde bevidst og agter at tage de hermed forbundne udfordringer op. Også inden for WTO har der siden ministerkonferencen i Genève eksisteret en arbejdsgruppe, som hovedsagelig beskæftiger sig med, om hidtidige WTO-regler kan anvendes på e-handelen.

Hverken i forbindelse med WTO-arbejdsgruppens resultater eller bestræbelserne på EU-plan har der været særlig meget tale om at interessere sig for og nærmere analysere udviklingsperspektiverne for verdensøkonomiens digitalisering.

Kan Kommissionen på den baggrund oplyse,

1. om det ikke er yderst påkrævet delvist at omlægge udviklingssamarbejdet i retning af en opbygning hhv. udbygning af de elektroniske infrastrukturer for at forhindre en endnu stærkere marginalisering af udviklingslandene på de elektroniske markeder?
2. om der er planer, der går i retning af en sådan omlægning, f.eks. støtte til oprettelse af elektroniske Trade Points i lighed med, hvad Unctad giver støtte til og opbygger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Nielson

(6. juli 2000)

Som anført af det ærede medlem tog Kommissionen på Det Europæiske Råds møde for nylig i Lissabon det såkaldte E-Europe-initiativ, der er et vigtigt eksempel på udvikling af digitale økonomiske koncepter og social integration i Europa. På samme baggrund har Kommissionen foreslået gruppen af de otte mest industrialiserede lande (G8) at iværksætte e-udviklingsinitiativet på topmødet i juli 2000 på Okinawa. Sigtet med e-udviklingsinitiativet er at fremme dialogen med udviklingslandene for at sikre deres integrering i verdensøkonomien. Kommissionen er rede til at spille sin rolle. Kommissionen har navnlig foreslået, at hovedvægten lægges på følgende tre hovedområder: udvikling af infrastrukturer og forbedring af tilslutningsmulighederne, fremme af grundlæggende sociale serviceydelser og opbygning af menneskelig kapacitet samt ansporing til markedsvenlige politikker og sikring af politisk sammenhæng.

Kommissionen er af den opfattelse, at informationssamfundet kun kan slå rod i udviklingslandene ved at tage fat på et bredt spektrum af indbyrdes forbundne spørgsmål, og elektroniske Trade Points er kun et af de mange aspekter.

Kommissionen arbejder allerede aktivt for informationssamfundet i udviklingslandene. Kommissionen har navnlig iværksat et omfattende program for informations- og kommunikationsteknologi (ICT) for Middelhavsområdet. Euro-Middelhavsinitiativet for informationssamfundet (Eumedis) omfatter fem strategiske sektorer, herunder e-handel og teknologier for »business process re-engineering«. Den 25. marts 2000 blev der offentliggjort en indkaldelse af forslag til samarbejdsbetonede Euro-Middelhavsprojekter på området e-handel og teknologier til brug for industrien (med en samlet finansiel dækning på 14 mio. €).

Et tilsvarende program for Asien er under udarbejdelse, og en lignende aktivitet for Latinamerika, som også dækker adskillige områder, herunder e-handel, vil blive operationel i nær fremtid.

I maj 2000 undertegnede Kommissionen sammen med Verdensbanken og en række andre donorer en aftale om samfinansiering af det virtuelle universitet for Afrika. Det virtuelle universitet for Afrika vil give undervisning via Internettet.

Det forventes, at et e-udviklingsinitiativ fra G8's side vil forstærke fokuseringen af og sammenhængen i donorbistanden til ICT-initiativer i udviklingslandene.

Den nye kommunikationsteknologi må imidlertid ikke opfattes som en let genvej for verdens fattige. Den er snarere et bydende nødvendigt hjælpemiddel for de administrative og intellektuelle eliter og det spæde erhvervsliv i udviklingslandene, hvis disse skal undgå yderligere marginalisering under globaliseringsprocessen. Milliarder af mennesker har endnu aldrig talt i telefon, og 2,2 milliarder har ikke adgang til elektricitet.

(2001/C 81 E/049)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1451/00

af Wolfgang Ilgenfritz (NI) til Kommissionen

(10. maj 2000)

Om: Kontrolundersøgelser i østrigske landbrugsbedrifter

I Østrig er der i 1998 som led i Agrarmarkt-Austrias kontrolforanstaltninger foretaget undersøgelser af 82 041 landbrugsbedrifter, hvad angår overholdelsen af kriterierne for tildeling af AMA-kvalitetsmærket.

Hvor mange bedrifter er samme år blevet undersøgt i de øvrige medlemsstater?

Hvor mange kontrolundersøgelser blev der foretaget i EU i alt?

Er der i de andre medlemsstater i sammenligning med Østrig blevet undersøgt færre landbrugsbedrifter? Hvorledes begrundes Kommissionen denne øgede kontrolindsats?

Svar afgivet af Franz Fischler på Kommissionens vegne

(13. juni 2000)

De kontrolbestemmelser, der gælder for nationale kvalitetsmærker som »AMA-Gütesiegel«, omfattes ikke af EU-lovgivningen. Det er derfor de offentlige myndigheder der udøver de vigtige beføjelser, som de har fået tillagt med henblik herpå.

Kommissionen råder derfor ikke over de nærmere og udtømmende statistiske oplysninger om den kontrol, der udføres i de øvrige medlemsstater, som det ærede medlem ønsker. Kommissionen har ikke belæg for at udtale sig om, hvorvidt der i denne forbindelse består forskelle og uoverensstemmelser i EU.

(2001/C 81 E/050)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1452/00
af Wolfgang Ilgenfritz (NI) til Kommissionen**

(10. maj 2000)

Om: Konkurrencefordrejning på det østrigske kvægmarked

Efter Østrigs tiltrædelse af EU ydes der national støtte til såkaldte producentsammenslutninger og deres organisationer på det østrigske kvægmarked.

Private kvæghandlere er udelukket fra denne støtte, dvs. at en landmand, der producerer landbrugsprodukter, ikke kan modtage denne støtte, hvis han ikke tilhører en producentsammenslutning.

I disse producentsammenslutninger opkøbes produkter til indkøbspris, hvorefter de udbydes til salg for en pris, der ligger under den beregnede indkøbspris. De derved opståede tab udlignes gennem støtten.

Som følge af disse producentsammenslutningers overtrædelse af handelskriterierne er det ikke muligt for private kvæghandlere at afsætte deres produkter på et marked, hvor der hersker fair konkurrence.

På baggrund af ovenstående samt udtalelsen fra Bundesgremium des Privaten Viehhandels (sendt til DG D) bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Hvad agter Kommissionen at foretage sig imod denne form for konkurrencefordrejning?
2. Hvorledes begrundes Kommissionen sin holdning, hvis den her ikke ser nogen overtrædelse af den frie konkurrence?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(15. juni 2000)

Statsstøtte til dækning af driftsomkostninger er normalt ikke i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 87 og 88 (tidligere artikel 92 og 93).

Kommissionen tillader imidlertid statsstøtte til igangsætning af producentorganisationer, hvis visse betingelser er opfyldt⁽¹⁾. De omkostninger, der er berettiget til en sådan støtte, er de administrative igangsætningsomkostninger for gruppen eller sammenslutningen.

Kommissionen lægger stor vægt på at undersøge påstande om, at der udbetales (ulovlig) statsstøtte. Hvis den skal gøre dette, er der behov for flere oplysninger om hvilken form for støtte der ydes og om de pågældende delstater.

(¹) Punkt 10 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren (EFT C 28 af 1.2.2000).

(2001/C 81 E/051)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1460/00
af Hanja Majj-Weggen (PPE-DE) til Kommissionen

(10. maj 2000)

Om: Behandlingen af strejfende dyr i Spanien

Er Kommissionen bekendt med den måde, hvorpå strejfende dyr fanges og aflives i Catalonien (Spanien)?

Er det Kommissionen bekendt, at f.eks. indfangning af strejfende hunde er udliciteret til en kommerciel organisation, der bedøver og brænder dyrene levende, hvis de ikke er afhentet inden 8-10 dage?

Mener Kommissionen ikke, at strejfende dyr i Catalonien, som i de fleste andre medlemsstater, bør anbringes i dyreinternater?

Er Kommissionen bekendt med, at Spanien ikke har undertegnet Europarådets konvention om beskyttelse af husdyr (1987)?

Har Kommissionen mulighed for over for den catalanske regionalregering at påpege det ansvar, denne har, for så vidt angår beskyttelse af husdyr?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(15. juni 2000)

Kommissionen ved ikke, hvordan strejfende hunde indfanges og aflives i Spanien. Det er ikke et område, som henhører under EF's kompetence.

Kommissionen er enig i, at det bør forhindres, at dyr udsættes for unødige lidelser.

Det er rigtigt, at Spanien ikke har ratificeret Europarådets konvention om beskyttelse af husdyr.

Ifølge protokollen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (¹) skal EF og medlemsstaterne fuldt ud tage hensyn til dyrs velfærd, men Kommissionen råder for øjeblikket ikke over et retligt instrument, der sætter den i stand til at gribe ind som foreslået af det ærede medlem.

(¹) EFT C 340 af 10.11.1997.

(2001/C 81 E/052)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1470/00
af Alejandro Agag Longo (PPE-DE) til Kommissionen

(10. maj 2000)

Om: Den interne reform af Kommissionen

I forbindelse med den interne reform af Kommissionen finder der en række besættelser af højtstående stillinger sted, som ikke i princippet synes at være i overensstemmelse med princippet om geografisk

ligevægt. Er dette princip, som helt klart er af afgørende betydning for, at institutionerne kan fungere hensigtsmæssigt, efter Kommissionens mening blevet glemt? Er det rimeligt, at såvel generaldirektøren som direktørerne og nogle af afdelingscheferne i visse generaldirektorater er af samme nationalitet?

Svar afgivet af Neil Kinnock på Kommissionens vegne

(28. juni 2000)

Det er intet bevis for det ærede medlems påstand om, at der »i forbindelse med den interne reform af Kommissionen finder en række besættelser af højtstående stillinger sted, som ikke i princippet synes at være i overensstemmelse med princippet om geografisk ligevægt«. Kommissionen vedtog tværtimod den 18. september og 8. december 1999 en række regler og procedurer for udnævnelse i højtstående stillinger, som den nøje følger.

Udnævnelser foretages i overensstemmelse med grundlæggende kvalifikationsprincipper, hvilket betyder, at der foretages en grundig og objektiv vurdering af de egnede ansøgers kvalifikationer med henblik på en bestemt stilling, og der tages ved stillingsbesættelsen i rimeligt omfang hensyn til behovet for at bevare den geografiske ligevægt, som er væsentlig i denne multinationale institution.

For at få nærmere oplysninger om udnævnelserne til højtstående stillinger i den tid, denne Kommission har fungeret, henvises det ærede medlem til det svar, som Neil Kinnock afgav på mundtligt spørgsmål O-52/00 fra Pomés-Ruiz under plenarmøde den 3. maj 2000, og til den fuldstændige liste over udnævnelser til A1- og A2-stillinger, som dengang blev udarbejdet til Parlamentet. Disse oplysninger viser, at princippet om geografisk ligevægt er blevet overholdt og fortsat overholdes.

(2001/C 81 E/053)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1481/00

af Paul Rübig (PPE-DE) til Kommissionen

(11. maj 2000)

Om: Kontrol ved motorvejsgrænseovergangen ved Suben

I den senere tid er der først og fremmest opstået lastbilkøer, når det østrigske gendarmeri og det bayerske politi i fællesskab gennemfører kontrol. Denne kontrol foretages som regel ved indkørslen til parkeringspladsen ved toldstedet.

Den formelle kontrolhandling foretages af det østrigske gendarmeri, der dog også tager hensyn til det bayerske politis påpegelse af mangler. Da denne kontrol gennemføres på det ovennævnte sted, opstår der umiddelbart en lastbilkø på motorvejen, når flere lastbiler efter hinanden dirigeres ud af trafikken og må stille op i køen til kontrol.

Ved Kommissionen, at sådanne »kunstige køer« kun optræder ved denne grænseovergang?

Hvad agter Kommissionen at gøre i denne forbindelse for at realisere ideen med det indre marked i fuldt omfang? Disse grænseforsinkelser medfører nemlig betragtelige tab af tid og penge for speditørerne.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(13. juli 2000)

Kommissionen er klar over, at kontrol af den art, som det ærede medlem henviser til, udføres i samarbejde mellem det tyske og det østrigske politi. I henhold til oplysninger fra disse to instanser foretages denne kontrol for at sikre, at trafik- og andre bestemmelser overholdes. Den foretages spontant og på forskellige

steder (på grænsen og hvor som helst på nationalt territorium) og er således helt i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 4060/89 af 21. december 1989 om afskaffelse af kontrol ved medlemsstaternes grænser i forbindelse med transport ad landevej og indre vandveje ⁽¹⁾.

Hvis der foretages kontrol på selve grænsen, forsøger man at skabe færrest mulige forstyrrelser i den kommercielle og anden trafik ved at udnytte de store parkeringspladser og andre faciliteter ved de tidligere grænseposter. Til trods for disse forholdsregler kan kontrollen i ekstraordinære tilfælde medføre køer. Man må ikke glemme, at uanset disse lokale problemer med køer sikrer vejkontrollen en langt bedre overholdelse af de tekniske standarder for lastbiler og sociallovgivningen for vognmænd, og at dette har en positiv virkning både for færdselssikkerheden og når det gælder om at eliminere vognmænd, der ikke overholder de fastsatte regler.

⁽¹⁾ EFT L 390 af 30.12.1989.

(2001/C 81 E/054)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1490/00

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(11. maj 2000)

Om: Begrænsning af mulighederne for medlemmerne af Regionsudvalget for dobbeltdeklarering af udgifter

1. Kommissionen bedes bekræfte, at de udgifter, som medlemmerne af Regionsudvalget har deklareret i årene 1998-1999 udelukkende kan udbetales direkte til de pågældende personer og ikke til de offentlige myndigheder, som de repræsenterer?
2. Er det rigtigt, at de berettigede personer som nævnt i spørgsmål 1 kun kan få beløbene for 1998 og 1999 via en check trukket på en bank i Belgien, således at de efter anmodning ikke kan forelægge beviser på, at beløbet i forbindelse med deres deklARATIONER er gået ind på deres personlige bankkonto i deres eget land?
3. Kan Kommissionen bekræfte, at udbetalinger for årene til og med 1997 og fra 2000 udbetales til de pågældende regionale myndigheder og ikke til enkeltpersoner?
4. Hvad er grundene til, at man for anden gang ændrer udbetalingsformen som beskrevet i spørgsmål 1 og 3?
5. Mener Kommissionen også, at de pågældende i årene 1998 og 1999 ikke havde grund til samtidig at deklarerer de udgifter, som de havde i forbindelse med Regionsudvalget, hos de myndigheder, som de tilhører, således at dette kunne føre til dobbelt udbetaling?
6. Er de myndigheder, som medlemmerne af Regionsudvalget tilhører, blevet direkte informeret om direkte udbetalinger til medlemmerne og om de pågældende beløbs størrelse?
7. Når udbetalingsystemet ændres, er de pågældende medlemmer af Regionsudvalget og de myndigheder, som de tilhører, hele tiden blevet rettidigt informeret om denne ændring, således at de havde mulighed for at undgå misforståelser eller endog forsætlig dobbeltdeklarering?
8. Hvis svaret på spørgsmål 7 er bekræftende, hvorledes blev de deri nævnte informationer stillet til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michael Schreyer

(19. juli 2000)

Kommissionen kan give det ærede medlem følgende svar på grundlag af oplysninger modtaget fra Regionsudvalget:

1. og 3. Der eksisterer ingen lovmæssig forpligtelse med hensyn til den endelige modtager af udbetalingerne, hverken før 1997 eller fra 2000. Medlemmerne af Regionsudvalget får individuelt udbetalt refusion af de udgifter, de har deklareret. Denne udbetaling sker enten på den bankkonto, som de har opgivet til Regionsudvalget, eller — såfremt de anmoder herom — via den offentlige myndighed, som de repræsenterer.
2. Indtil den 31. december 1999 var der flere mulige udbetalingsformer. Siden den 1. januar 2000 er udbetalingerne udelukkende sket via bankoverførsel.
4. Regionsudvalgets beslutning om udbetaling af transportudgifter, dagpenge og rejseudgifter er ændret to gange (31.3.1999 og 1.4.2000) med henblik på at forbedre udbetalingsprocedurerne, navnlig udbetaling via bankoverførsel, og også for at bringe dem i overensstemmelse med den nye forretningsorden, der trådte i kraft i januar 2000.

(2001/C 81 E/055)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1491/00
af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen**

(11. maj 2000)

Om: Godtgørelse af udgifter til gruppemøder eller partimøder for medlemmer af Regionsudvalget

1. I betragtning af, at medlemmerne af Regionsudvalget ikke er repræsentanter for deres vælgere eller for deres politiske parti, men at de som nationale delegationer repræsenterer alle regionale myndigheder i deres land, tilskyndes der da til og/eller anerkender man, at der eksisterer politiske grupper inden for Regionsudvalget?
2. Hvad er årsagerne til den holdning, der indtages i svaret på spørgsmål 1?
3. Kan udgifter, som medlemmerne af Regionsudvalget har i forbindelse med rejser til og overværelse af politiske gruppemøder som nævnt i spørgsmål 1, godtgøres dem via Den Europæiske Unions midler?
4. Kan de udgifter, som Regionsudvalgets medlemmer har i forbindelse med rejser til og deltagelse i møder i ligesindede politiske partiers europæiske samarbejdsforbund, godtgøres dem via Den Europæiske Unions midler?
5. Hvis svaret på ovennævnte spørgsmål er bekræftende, mener Kommissionen da, at denne situation bør fortsætte, eller bør den bringes til ophør?
6. Hvilke overvejelser lægger Kommissionen til grund for sit svar på spørgsmål 5?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michael Schreyer

(19. juli 2000)

Kommissionen kan give det ærede medlem følgende svar på grundlag af informationer modtaget fra Regionsudvalget:

1. og 2. Det er rigtigt, at EF-traktaten ikke indeholder nogen bestemmelse om eksistensen af politiske grupper i Regionsudvalget. Eftersom medlemmerne er valgte personer, kan man imidlertid ikke afvise betydningen og værdien af, at medlemmerne deler samme politiske opfattelse; dette fortjener rent faktisk anerkendelse og støtte fra Regionsudvalget.

Eksistensen af politiske grupper inden for Regionsudvalget reguleres gennem dets forretningsorden. Det hedder i artikel 9, stk. 1, i denne forretningsorden: »medlemmerne og suppleanterne kan danne grupper, der afspejler deres politiske tilhørsforhold«; »når en politisk gruppe dannes, opløses eller på anden måde ændres, skal Regionsudvalgets formand underrettes (...) En gruppes dannelse, dens navn, præsidium og medlemstal samt dens opløsning offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende af formanden« (artikel 9, stk. 3).

3. og 4. De udgifter, som medlemmerne af Regionsudvalget har i forbindelse med rejser til og overværelse af politiske gruppemøder, falder ind under bestemmelserne i forretningsordenen. Ifølge artikel 9, stk. 5, »giver generalsekretæren de politiske grupper og deres organer passende ressourcer til deres møder, aktiviteter, publikationer og sekretariaternes aktiviteter. Ressourcerne til hver enkelt politisk gruppe øremærkes på budgettet«.

De udgifter, som Regionsudvalgets medlemmer har i forbindelse med rejser til og deltagelse i møder i ligesindede politiske partiers europæiske samarbejdsforbund, reguleres ved artikel 22 i Regionsudvalgets bestemmelser om de eksterne aktiviteter. Betingelserne for udbetaling er fastsat i Regionsudvalgets beslutning om udbetaling af transportudgifter, dagpenge og rejseudgifter, særlig artikel 1, litra b), (beslutning 31/2000 af 15. februar 2000).

5. og 6. Kommissionen kan ikke bedømme de foranstaltninger, som Regionsudvalget træffer ud over de beføjelser, som traktaten tillægger det.

(2001/C 81 E/056)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1500/00

af Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) til Kommissionen

(12. maj 2000)

Om: Tysklands principielle modstand med i sine regionalprogrammer at anvende det decentralt udformede globaltilskud, der er beregnet til fremme af lokale udviklings- og beskæftigelsesinitiativer

Med strukturfondsforordningen indførtes et decentralt støtteredskab, nemlig globaltilskuddet, som fortrinsvis er beregnet til fremme af lokale udviklings- og beskæftigelsesinitiativer (se artikel 9 i forordning (EF) nr. 1260/1999), fordi disse spiller en vigtig rolle for at opfylde fællesskabsmålet at opnå »et højt beskæftigelsesniveau«.

1. a. Hvorledes behandler Kommissionen regionalprogrammer, hvor der ingen steder er tale om dette decentrale støtteredskab, der ifølge dens egne retningslinjer betegnes som redskabet for decentrale partnerskaber, som igen er en afgørende faktor for, at strukturprogrammerne kan blive en succes (se KOM(1999) 344)?
 - b. Hvilken rolle spiller EP's krav i dets beslutning af 18. januar 2000 om retningslinjerne (A5-0108/1999, især punkt 15 og 16) om, at der i regionalprogrammerne skal lægges passende vægt på globaltilskuddet som virkemiddel i forbindelse med Kommissionens forhandlingsposition over for medlemsstaterne?
 - c. Hvorledes skal globaltilskuddet anvendes i regionalprogrammerne, for at Kommissionen kan anerkende det som passende?
 - d. Mener Kommissionen, at programmer, hvor der overhovedet ikke anvendes globaltilskud, kan godkendes?
2. Agter Kommissionen at godkende regionalprogrammerne fra Tyskland, såfremt forbundsregeringen og delstaterne holder fast ved deres principielle modstand mod overhovedet at anvende globaltilskuddet i deres programmer? I bekræftende fald med hvilken begrundelse? Hvilke konkrete yderligere krav agter Kommissionen i benægtende fald at stille?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(14. juni 2000)

Globaltilskud er et muligt men ikke obligatorisk element i medlemsstaternes regionaludviklingsplaner og kan være et effektivt redskab til at fremme den lokale udvikling. Det er imidlertid nødvendigt, at de lokale betingelser for deres anvendelse er gunstige. De regionaludviklingsplaner, de tyske myndigheder har forelagt, omfatter ikke globaltilskud, men anvendelsen af sådanne tilskud er blevet drøftet med Kommissionen under forhandlingerne.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1784/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Socialfond⁽¹⁾ tvinger medlemsstaterne til at afsætte passende finansieringsmidler til ikke-statslige organisationer og lokale partnerskaber. Tanken er, at aktører på lokalt plan med mindre tilskud skal mobilisere lokalt jobskabelsespotentiale. Som en konsekvens heraf er der blevet indføjet et kapitel om globaltilskud i EF-støtterammen.

Anvendelsen af sådanne instrumenter bør hovedsagelig udspringe af et ønske fra de lokale partnere selv og ikke pålægges dem. Hvis der i fremtiden opstår et behov hos de regionale myndigheder for en mere udbredt anvendelse af globaltilskud, kan midtvejsrevisionen være en passende lejlighed til at realisere dette. Beslutningen om at anvende globaltilskud træffes af medlemsstaten efter aftale med Kommissionen eller af forvaltningsmyndigheden efter aftale med medlemsstaten, jf. Artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽²⁾.

Regionerne kan benytte andre fremgangsmåder til at mobilisere det lokale potentiale og fremme partnerskaber, f.eks. de lokale beskæftigelsespagter, som indgår i flere operationelle programmer, eller aktiviteter i byområder. Således satser Thüringen f.eks. specielt på lokale partnerskaber i forbindelse med udnyttelsen af det potentiale, der ligger i informationsfundet.

⁽¹⁾ EFT L 213 af 13.8.1999.

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2001/C 81 E/057)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1512/00

af Piiia-Noora Kauppi (PPE-DE), Ari Vatanen (PPE-DE),
 Ilkka Suominen (PPE-DE), Karl von Wogau (PPE-DE), Roger Helmer (PPE-DE),
 Malcolm Harbour (PPE-DE), Struan Stevenson (PPE-DE), Den Dover (PPE-DE),
 Astrid Lulling (PPE-DE), John McCartin (PPE-DE), Dana Scallon (PPE-DE),
 Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE), Christian Rovsing (PPE-DE),
 James Provan (PPE-DE), James Elles (PPE-DE), Charlotte Cederschiöld (PPE-DE),
 Karla Peijs (PPE-DE), Elly Plooij-van Gorsel (ELDR), Bertel Haarder (ELDR),
 Charles Tannock (PPE-DE), Paul Rübig (PPE-DE), John Purvis (PPE-DE),
 Markus Ferber (PPE-DE), Christian von Boetticher (PPE-DE),
 Thierry Cornillet (PPE-DE), Robert Goodwill (PPE-DE), Astrid Thors (ELDR),
 Giles Chichester (PPE-DE), Konrad Schwaiger (PPE-DE), Bashir Khanbhai (PPE-DE),
 Robert Sturdy (PPE-DE), Earl of Stockton (PPE-DE), Mikko Pesälä (ELDR),
 Samuli Pohjamo (ELDR), Jonathan Evans (PPE-DE), Jacqueline Foster (PPE-DE),
 Carmen Fraga Estévez (PPE-DE), Jan Mulder (ELDR),
 Encarnación Redondo Jiménez (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE),
 Arlindo Cunha (PPE-DE), Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE-DE),
 Elisabeth Jeggle (PPE-DE), Joseph Daul (PPE-DE) og
 Reino Paasilinna (PSE) til Kommissionen

(12. maj 2000)

Om: Kommissionens holdning og foranstaltninger i forbindelse med det britiske forbud mod pelsdyravl

Medlemsstaterne havde frist til den 13. marts til at reagere på det britiske forslag til et forbud mod pelsdyravl. Fem medlemsstater (Italien, Frankrig, Finland, Spanien og Danmark) gav udtryk for meget alvorlige bekymringer over foranstaltningen, og Frankrig afgav en detaljeret udtalelse, hvori de franske myndigheder modsatte sig, at forslaget blev vedtaget. Som Kommissionen vil vide, er der ikke noget videnskabeligt grundlag for dette forslag (og det hævder de britiske myndigheder heller ikke, at der er), og

de britiske myndigheders begrundelse for forslaget er hensynet til den offentlige moral.

Som Kommissionen vil vide, er pelsdyravl en velreguleret landbrugssektor, for hvilken der gælder nationale bestemmelser og EU-bestemmelser samt en henstilling fra Europarådet om pelsdyr, som blev vedtaget i juni 1999 med støtte fra alle EU-medlemsstater og Kommissionen. EU er den største producent af pelse fra opdrættede pelsdyr, og sektoren tegner sig for i tusindvis af job både direkte og indirekte.

Mener Kommissionen ikke i lyset heraf, at det er ulogisk og ukorrekt, at en medlemsstat tilsidesætter EU-bestemmelser for en legitim landbrugsvirksomhed og forbyder den uden en fyldestgørende og ordentlig begrundelse? Er Kommissionen ikke bekymret over den præcedens, der ville blive skabt, hvis et forbud baseret på ikke-underbyggede argumenter om hensynet til den offentlige moral blev accepteret, og er Kommissionen ikke bange for, at det samme grundlag kunne anvendes for at forbyde, at der holdtes andre opdrættede dyr, eller for at indføre foranstaltninger om transporten af dyr, som strider mod EU-direktiver på dette område?

Mener Kommissionen i lyset af ovenstående endelig ikke, at den snarest muligt bør indtage en negativ holdning til det britiske forslag til et forbud og som Frankrig bør afgive en detaljeret udtalelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(3. juli 2000)

Det lovgivningsudkast, Kommissionen har fået meddelelse om i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾, fastsætter forbud mod, at der i Det Forenede Kongerige opdrættes eller holdes dyr udelukkende eller primært på grund af værdien af deres skind.

Dyr af de arter, der almindeligvis holdes på grund af værdien af deres skind, er omfattet af den fælles markedsordning fastlagt ved Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 af 28. juni 1968 om en fælles markedsordning for visse varer, der er anført i bilag II til traktaten⁽²⁾ (nu bilag I).

Det er fastslået, at medlemsstaterne, når der er en sådan fælles markedsordning, har begrænsede beføjelser til at træffe foranstaltninger, der kan påvirke den ensartede anvendelse af ordningen, men det er samtidig også klart, at medlemsstaterne har en vis ret til at træffe foranstaltninger med sigte på legitime ikke-landbrugsmæssige mål, selv om de griber ind i den fælles markedsordnings funktionsmåde.

De virkninger, dette udkast efter vedtagelsen kan få for samhandelen inden for Fællesskabet, bør ikke uden videre overses, særlig hvad angår indførslen til Det Forenede Kongerige af pelsdyr til opdræt eller slagting. Hvis det i udkastet omhandlede produktionsforbud skulle medføre hindringer for samhandelen inden for Fællesskabet, kunne disse ikke desto mindre være berettigede ud fra hensynet til den offentlige moral, dog inden for de grænser, der er afstukket i traktaten og Domstolens afgørelser.

Kommissionen skal bemærke, at Den Videnskabelige Veterinærkomité for nylig er gået i gang med en undersøgelse med henblik på forberedelse af fremtidig fællesskabslovgivning, der skulle have til formål at fastlægge fælles velfærdsregler for dyr, der holdes på grund af værdien af deres skind. Det ville være at foretrække, at alle medlemsstaterne afventede resultaterne af dette arbejde, inden der blev truffet unilaterale foranstaltninger vedrørende pelsdyravl.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998.

⁽²⁾ EFT L 151 af 30.6.1968.

(2001/C 81 E/058)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1516/00
af Heidi Hautala (Verts/ALE) til Kommissionen**

(12. maj 2000)

Om: Offentlighedsprincippet ved fordelingen af Den Europæiske Unions støtte fra strukturfondene

Ifølge en finsk doktordisputats, der blev forsvaret på universitetet i Jyväskylä i januar 2000, er fordelingen af støtte fra Den Europæiske Unions strukturfonde på regionalt plan udemokratisk og i modstrid med offentlighedsprincippet. Undersøgelsens resultater viser, at en lille elite, der fører tilsyn med sig selv, træffer afgørelse om fordelingen af midlerne på regionalt plan. Det finske handels- og industriministeriums snævre fortolkning af forretningshemmeligheder skaber også problemer for gennemførelsen af offentlighedsprincippet.

Hvordan vil Kommissionen fremme offentlighedsprincippet i forbindelse med fordelingen af støtten fra strukturfondene? Agter Kommissionen at gribe ind over for den manglende kontrol med fordelingen af midlerne på en sådan måde, at ordningen bliver gennemskuelig og demokratisk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(20. juni 2000)

I henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽¹⁾ foretager Kommissionen efter gennemsigtige procedurer en vejledende fordeling blandt medlemsstaterne af de forpligtelsesbevillinger, der er til rådighed for programmeringen under mål nr. 1, 2 og 3 under strukturfondene. I samme artikel er det anført, efter hvilke kriterier denne fordeling skal foretages for hvert enkelt måls vedkommende.

En erklæring fra Kommissionen vedrørende artikel 7 er vedføjet mødeprotokollen fra det møde i Rådet (generelle anliggender), hvor den ovennævnte forordning blev vedtaget efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet. I denne erklæring præciseres det på detaljeret vis, hvilken fremgangsmåde Kommissionen benytter til at fordele de forpligtelsesbevillinger, der er afsat til hvert af de tre mål, mellem de enkelte medlemsstater.

Forordningen giver ikke Kommissionen nogen kompetence med hensyn til at omfordele de tildelte bevillinger mellem de regioner eller områder, der er omfattet af mål nr. 1 eller 2, inden for den enkelte medlemsstat.

Dog skal Kommissionen under forhandlingen om enhedsprogrammeringsdokumenterne og de operationelle programmer nøje tilse, at bevillingerne koncentrerer omkring de regioner eller områder, der er hårdest ramt.

Desuden har Kommissionen til orientering tilstillet samtlige medlemsstater en række forslag til fordeling af bevillingerne under mål nr. 1 og 2 mellem de pågældende regioner eller områder. Disse forslag er baseret på de metoder, Kommissionen benytter til at fordele bevillingerne for hvert af de to mål mellem de enkelte medlemsstater.

Kommissionen tilstiller direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat de pågældende forslag for Finlands vedkommende.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2001/C 81 E/059)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1520/00
af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen**

(12. maj 2000)

Om: Fællesskabsstøtte til projekt i Houthalen-Helchteren

Kommissionen overvejer at yde 60 mio. franc i støtte til udvikling af en vildtpark på området Kelchterhoef i Houthalen-Helchteren (Limburg-provinsen). Flanderns turistråd skal fra sin side investere 50 mio. franc i projektet. Initiativtager er Houthalen-Helchterens kommunalbestyrelse og en nederlandsk projektudvikler.

Vildtparkens placering er i strid med Flanderns gældende fysiske planlægningsplan. Tilladelsen til at fælde træer i et område på 50 ha berører et værdifuldt skov- og naturområde, der forbinder to naturreservater.

Desuden har ministeren for fysisk planlægning ved udstedelsen af byggetilladelsen bevidst omgået naturbeskyttelsesdekretets gennemførelsesbestemmelser. Disse bestemmelser vedtoges af den flamske regering i begyndelsen af september 1999 og offentliggjordes den 11. december 1999 i det belgiske statstidende. En af de vigtigste bestemmelser fastslår, at enhver indvirkning på skov- og/eller naturområder fremover skal kompenseres.

1. Vil Kommissionen tilbagekalde sin finansielle støtte til dette projekt, eftersom vildtparkens placering er i strid med Flanderns fysiske planlægningsplan? I benægtende fald, hvorfor ikke, og hvorledes begrundes Kommissionen sin støtte til et projekt, der er i modstrid med de »grønne« målsætninger i Flanderns fysiske planlægningsplan?

2. Vil Kommissionen tilbagekalde sin finansielle støtte til dette projekt, da man ved udstedelsen af byggetilladelsen bevidst har omgået naturbeskyttelsesdekretets gennemførelsesbestemmelser? I benægtende fald, hvorfor ikke, og hvorledes begrundes Kommissionen sin støtte til et projekt, der er i modstrid med naturbeskyttelsesdekretets bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(30. juni 2000)

Projektet om en vildtpark i Kelchterhoef-området i kommunen Houthalen-Helchteren er samfinansieret under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i forbindelse med programmet under mål 2 for Limburg-provinsen i programperioden 1997-1999.

Projektet blev vedtaget af programmets styringsudvalg den 27. januar 1999. De samlede udgifter til offentlig infrastruktur er budgetteret til 188 mio. BEF (ca. 4,66 mio. €), og EF's bidrag er på 58,6 mio. BEF (ca. 1,45 mio. €).

Kommissionen deltager normalt i overvågningsudvalgene for programmer under mål 2, hvor spørgsmål om strategi og partnerskab drøftes. Selve udvælgelsen af projekter foretages derimod af et styringsudvalg, der består af lokale deltagere.

I det pågældende tilfælde har Kommissionen på baggrund af referaterne af styringsudvalgets møder konkluderet, at projektet er blevet godkendt på en række betingelser, bl.a. at skal der indhentes byggetilladelse og tilladelse til at rydde skov.

Ifølge de regionale myndigheders oplysninger fra slutningen af regnskabsåret 1999, var der på dette tidspunkt allerede indhentet byggetilladelse og kontrakten formelt indgået. Kommissionen har ingen oplysninger om tilladelsen til at rydde skov.

Der er klart, at en ændring af de oprindelige betingelser, i dette tilfælde bortfald eller tilbagekaldelse af byggetilladelse og tilladelse til at skovrydning, kan få konsekvenser for EF's støtte til programmet, som afsluttes i sin helhed den 31. december 2001.

Selv om det er de kompetente myndigheders opgave at sikre, at reglerne for fysisk planlægning og naturbeskyttelse overholdes på regionalt plan, vil Kommissionen rette henvendelse til de belgiske myndigheder for at få klarlagt de punkter, det ærede medlem har anført.

(2001/C 81 E/060)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1522/00 af Michl Ebner (PPE-DE) til Kommissionen

(12. maj 2000)

Om: EU-borgeres jordkøb i Rumænien og Bulgarien

Kan Kommissionen oplyse, hvilken retlig status der i øjeblikket gælder i forbindelse med EU-borgeres jordkøb, dvs. køb af såvel land- som skovbrugsarealer, i de to ansøgerlande Bulgarien og Rumænien? Kan

Kommissionen specielt oplyse, hvilken retlig status (fysisk person, selskab, selskab med blandet kapital, etc.) en køber skal have, og hvilke lofter der gælder for et sådant jordkøb? Kan Kommissionen endvidere oplyse, om den nuværende retsstilling på dette område i Bulgarien og Rumænien kan sammenlignes med den i EU-medlemsstaterne, hhv. om der her stadig er behov for tilpasninger i forbindelse med tiltrædelsesprocessen, således at den i de to lande gældende lovgivning bliver forenelig med EU-retten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(20. juni 2000)

EF-virksomheder, der er etableret i Bulgarien, herunder virksomheder med 100 % udenlandsk kapital, kan i erhvervsøjemed købe fast ejendom, og herunder landbrugsjord. Udenlandske privatpersoner og juridiske personer kan erhverve bygninger og begrænsede ejendomsrettigheder til bulgarsk jord, forudsat at de bulgarske myndigheder giver deres tilladelse. Der gælder ingen lofter for jordkøb. Grundloven tillader ikke udlændinge at foretage andre former for jordkøb.

Ifølge den rumænske grundlov har udenlandske statsborgere ikke ret til at købe jord. I almindelighed kan udlændinge (fysiske eller juridiske personer) ikke købe fast ejendom. I henhold til lov nr. 18/1991 om landejendomme kan personer, som ikke er rumænske statsborgere og som ikke er bosat i Rumænien, og juridiske personer, som ikke har rumænsk nationalitet og hovedsæde i Rumænien, ikke erhverve ejendom af nogen art. Virksomheder fra Fællesskabet, der er etableret i Rumænien, kan dog erhverve den jord, der er nødvendig for deres erhvervsudøvelse. Der gælder ingen lofter for EF-virksomheders jordkøb.

Den nuværende juridiske situation vedrørende erhvervelse af fast ejendom i disse lande kan således ikke sammenlignes med situationen i medlemsstaterne og er ikke forenelig med Fællesskabets regelværk. For at gøre lovgivningen forenelig med Fællesskabets regelværk på tiltrædelsestidspunktet må Rumænien og Bulgarien give EU-borgere samme rettigheder som deres egne statsborgere med hensyn til jordkøb.

(2001/C 81 E/061)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1526/00

af Ilda Figueiredo (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. maj 2000)

Om: Fremskynding af liberaliseringen inden for tekstilsektoren på globalt plan

Det er blevet oplyst, at der finder to- og flersidede forhandlinger sted med henblik på at fremskynde den globale liberalisering af handelen med tekstil og beklædningsgenstande, inden de kvoter, der er fastsat i Marrakesh-aftalerne fra april 1994, udløber – sandsynligvis i 2005.

Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

1. Hvor langt er man nået med forhandlingerne?
2. Hvordan sikres interesserne for lande som f.eks. Portugal, hvor tekstil- og beklædningsindustrien er af stor betydning, især for beskæftigelse og regionaludvikling?
3. Hvilke undersøgelser findes der af liberaliseringens følger for handelen med tekstilvarer i EU og i Portugal, navnlig for beskæftigelsen, beskyttelsen af de små og mellemstore virksomheder, regionaludvikling osv.?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(15. juni 2000)

1. Under en drøftelse den 14. april 2000 i Bruxelles mellem det kommissionsmedlem, der har handel som ansvarsområde, og en række repræsentanter for Euratex om Fællesskabets politik i tekstil- og beklædningssektoren accepterede Kommissionen at undersøge mulighederne for at sikre forbedret markedsadgang via bilaterale forhandlinger på baggrund af udløbet af kvantitative restriktioner i henhold til Verdenshandelsorganisationens (WTO) Marrakech-aftaler. Sigtet med disse forhandlinger skulle være at søge at opnå forbedret og mærkbar markedsadgang for eksportvarer til gengæld for en eventuel forhøjelse eller ophævelse af kvoterne for visse leverandørlande, hvilket skulle komme både leverandørlandene og Fællesskabet til gode. I den sammenhæng vil Kommissionen fremsætte forslag til et forhandlingsmandat, som kan gøre det muligt for den at indlede forhandlinger med visse tredjelande.

2. Sigtet med disse forhandlinger vil være at forbedre mulighederne for eksport til tredjelande, som vil være til gavn for Fællesskabets — herunder Portugals — industri. Formålet med den forbedrede markedsadgang for Fællesskabets eksport vil være at opveje eventuelle ugunstige virkninger af forbedrede muligheder for import til fællesskabsmarkedet fra et begrænset antal lande. Alle kvoterne skal være afskaffet år 2005, og alle forbedringer, der kan opnås af tredjelande som følge af disse forhandlinger, vil være permanente, også efter kvoternes ophævelse.

3. I 1995 blev der i en undersøgelse, som Kommissionen havde foretaget af virkningerne af handelsliberaliseringen efter Marrakech-aftalerne, draget den konklusion, at liberaliseringen på det pågældende stade havde forholdsvis begrænset virkning. Hvis det ærede medlem ønsker en mere detaljeret analyse af handelsliberaliseringens virkninger, kan vedkommende læse Kommissionens meddelelse om virkningerne af den internationale udvikling for Fællesskabets tekstil- og beklædningssektor⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(95) 447 endelig udg.

(2001/C 81 E/062)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1552/00**af Paulo Casaca (PSE) til Kommissionen**

(18. maj 2000)

Om: Modstridende resultater som følge af forskellige metodologiske grundlag for anvendelsen af købekraftspariteter (KKP)

Kommissionen bekræfter i sit svar på skriftlig forespørgsel E-0276/00⁽¹⁾, at de forskellige metodologiske grundlag for anvendelsen af KKP giver afvigende resultater for det relative prisniveau i de forskellige lande, og giver flere forklaringer herpå.

Hvor velfunderede disse forklaringer end måtte være, ændrer det ikke noget ved det faktum, at metoden for anvendelse af KKP er uacceptabel til de formål, Kommissionen anvender den til, når lige troværdige institutioners forskellige måder at anvende KKP på kan give så indbyrdes afvigende resultater.

Under henvisning til skriftlig forespørgsel E-0276/00 bør det nævnes, at denne i modstrid med, hvad der hævdes i svaret, ikke vedrører sammenligninger af BNP, men kun sammenligninger af forbrugerpriser foretaget både af Eurostat og af det statistiske kontor i Wiesbaden.

Under alle omstændigheder er betragtningerne om huslejer i Portugal og Tyskland overordentlig interessante, og de giver et objektivi udgangspunkt for at afprøve Eurostat's resultater.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, om den kan gå med til, at der foretages en tilbundsående og uvildig undersøgelse af priserne på boligmarkedet i Tyskland og Portugal samt af de administrative faktorer indflydelse på ikke-markedspriserne i de to lande?

Vil Kommissionen forpligte sig til grundigt at overveje sin holdning til anvendelsen af KKP, hvis det viser sig:

1. at boligudgifterne i Tyskland — opgjort i markedspriser — ikke lægger beslag på fire gange så stor en andel af forbruget som i Portugal, men sandsynligvis er lavere end i Portugal?
2. at priserne på kvalitativt ensartede boliger ikke er 78 % lavere i Portugal end i Tyskland, men at det også i dette tilfælde sandsynligvis, at det forholder sig lige omvendt?

(¹) EFT C 303 E af 24.10.2000, s. 170.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(10. juli 2000)

I sin besvarelse af skriftlig forespørgsel E-0276/00 (¹), som det ærede parlamentsmedlem henviser til, har Kommissionen ikke villet sammenligne to udregningsmetoder for købekraftspariteter, men to metoder, der fører til udregninger af spatielle prissammenligninger, hvoraf den ene (Kommissionens) fører til en definition af købekraftspariteterne i henhold til den eneste internationalt accepterede, delte og beviste metodologi (herunder af de 15 EU-medlemsstater).

For så vidt angår bemærkningerne om huslejer (»prisindekset for huslejer, som i 1995 udgjorde 17,4 % af det private forbrug i Tyskland mod 4,7 % i Portugal, 78 % lavere i Portugal end i Tyskland«), kan Kommissionen forsikre det ærede parlamentsmedlem om, at de pågældende statistikker afgjort er resultatet af et tilbundsgående og uvildigt arbejde, leveret af henholdsvis Instituto Nacional de Estatística for de portugisiske statistikkers vedkommende og Statistisches Bundesamt for de tyske statistikkers vedkommende.

Det er nemlig sådan, at Kommissionen for at udarbejde de nævnte statistikker anvender de oplysninger, der indgives af de statistiske institutter i Tyskland og Portugal vedrørende huslejerne.

For så vidt angår vægten af huslejerne i det endelige private forbrug har Kommissionen anvendt de oplysninger, de to institutter har fremsendt i september 1996.

Kommissionen har ikke nogen grund til at tvivle på pålideligheden af de oplysninger, der fremsendes af Instituto Nacional de Estatística og af Statistisches Bundesamt, er resultatet af et tilbundsgående og uvildigt arbejde, ganske som det ærede parlamentsmedlem ønsker.

(¹) EFT C 303 E af 24.10.2000, s. 170.

(2001/C 81 E/063)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1563/00

af Bart Staes (Verts/ALE) til Rådet

(24. maj 2000)

Om: Menneskerettigheder i Tyrkiet

I svaret på skriftlige forespørgsel E-0028/00 (¹) konstaterer Rådet, at det ikke har kendskab til de erklæringer, som Alex Sklan, har citeret vedrørende Tyrkiet. De pågældende erklæringer blev gengivet ordret i ordlyden af skriftlig forespørgsel E-0028/00 og er som følge heraf kendt af Rådet.

Når projekter under »Medical Foundation for the Care of Victims of Torture« medfinansieres af Kommissionen, forekommer det mig korrekt, at Rådet tager stilling hertil. Aktiviteternes art og Sklans erklæringer er af betydning for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og udvidelsen af Den Europæiske Union.

1. Kan Rådet i tilknytning hertil bekræfte, at »langt den største gruppe patienter i Medical Foundation for the Care of Victims of Torture kommer fra Kurdistan i Tyrkiet«, således som det anføres af stiftelsens medarbejder Alex Sklan?

2. Finder Rådet, at det af Alex Sklan, stiftelsens medarbejder, benyttede udtryk »torturstat« er anvendeligt for Tyrkiets vedkommende? a) Er det i benægtende fald Rådets opfattelse, at en medarbejder ved en instans for ofre for mishandling og (krigs)vold, som medfinansieres af Unionen, med urette benytter udtrykket »torturstat« om Tyrkiet? b) Hvordan forklarer Rådet, at »langt den største gruppe patienter i Medical Foundation for the Care of Victims of Torture kommer fra Kurdistan i Tyrkiet«, således som det anføres af stiftelsens medarbejder, Alex Sklan?

3. Kan Rådet tilslutte sig opfattelsen hos stiftelsens medarbejder Alex Sklan, at »mishandling er et endemisk og rutinemæssigt forekommende fænomen i Tyrkiet som led i den såkaldte opretholdelse af lov og orden«? a) I benægtende fald hvorfor kan Rådet ikke tilslutte sig denne opfattelse, og hvorledes kan dets holdning forenes med det forhold, at »langt den største gruppe patienter i Medical Foundation for the Care of Victims of Torture kommer fra Kurdistan i Tyrkiet«, således som det anføres af stiftelsens medarbejder, Alex Sklan?

(¹) EFT C 280 E af 3.10.2000, s. 162.

Svar

(10. oktober 2000)

Rådet bekræfter sin holdning med hensyn til enkeltpersoners udtalelser, som anført i dets svar på skriftlig forespørgsel E-0028/00.

For så vidt angår substansen i det ærede medlems spørgsmål er Rådet fortsat bekymret over menneskeret-tighedssituationen i Tyrkiet, herunder brugen af tortur. Der er flere alvorlige rapporter om tortur og mishandling i Tyrkiet, ikke bare fra den sydøstlige del, men også fra andre dele af landet. Det er navnlig sikkerhedsstyrkernes tilbageholdelser, som giver anledning til særlig bekymring, eftersom tilbageholdelses-perioden kan øges til 10 dage i flere af de sydøstlige provinser, og at der i sådanne forlængede incommunicado tilbageholdelsesperioder, hvor personen ofte nægtes retten til advokatbistand, er risiko for, at der finder tortur og mishandling sted.

Den tyrkiske regering har erkendt, at der udøves tortur. De tyrkiske myndigheder har truffet visse foranstaltninger og har meddelt, at der er planer om yderligere aktioner med henblik på at bringe brugen af tortur til ophør i Tyrkiet. Rådet vil fortsat følge situationen og tilskynde Tyrkiet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre fuldstændig overholdelse af menneskerettighederne.

(2001/C 81 E/064)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1566/00

af Bart Staes (Verts/ALE) til Rådet

(24. maj 2000)

Om: Afgiftsfordele ved dieselbrændstof

Mere end halvdelen af de biler, som i det sidste år er blevet solgt i Belgien, kører på dieselbrændstof. Hermed er Belgien — efter Østrig — det land, der har flest dieselskøretøjer. I de skandinaviske lande og Det Forenede Kongerige findes der næsten ingen biler, der kører på på dieselbrændstof.

Dieselemmissionerne er ikke kun den største nitrogenoxidkilde, som er en af hovedårsagerne til de globale miljøproblemer, så som ozonforurening og sur nedbør. Emissionen fra sod og partikler er langt skadeligere. Inden for videnskabsjargonen taler man om »PM10« (partikler, der er mindre end 10 mikrometer). Sodpartikler transporterer farlige stoffer, så som tungmetaller og kræftfremkaldende polycykliske aromatiske kulbrinter (PAK).

Dieselbrændstoffets succes i Belgien skyldes prisforskellen. Takket være de lave forbrugsafgifter, der holdes kunstigt nede, er diesel (± 10 BEF) billigere end benzin, selv om raffineringsudgifterne for diesel er højere end for benzin. Som følge af afgiftsfordelene for diesel har renere teknologier (magerblandings-benzinmotor) ingen eller få chancer.

1. Erkender Rådet, at dieselbrændstof er den største nitrogenoxiddkilde? I benægtende fald hvad er Rådets videnskabelige argumenter for ikke at stemple dieselbrændstof som den vigtigste nitrogenoxid?
2. Erkender Rådet, at diesel er en af årsagerne til de høje sodemissioner (i det foreliggende tilfælde PM10)? I benægtende fald hvad er Rådets videnskabelige argumenter for ikke at stemple diesel som den vigtigste årsag til høje PM10-koncentrationer?
3. Finder Rådet afgiftsfordelene for dieselbrændstof i Belgien (jf. ovenfor) forenelige med en stræben efter renere teknologier, når denne ordning på ingen måde tilskynder til køb af renere teknologibiler i Belgien? I bekræftende fald med hvilke argumenter slår Rådet til lyd for afgiftsfordele for diesel, da denne ordning ikke tilskynder til købet af renere teknologibiler i Belgien? I benægtende fald hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at bringe afgiftsfordelene i forbindelse med dieselbrændstof til ophør?

Svar

(28. september 2000)

1. Rådet er udmærket klar over, at der er et problem med emissioner i form af nitrogenoxider og partikler. Det har sammen med Europa-Parlamentet efter den fælles beslutningsprocedure vedtaget direktiv 98/69/EF af 13. oktober 1998 om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer⁽¹⁾, der udgør endnu et væsentligt skridt i retning af begrænsning af sådanne emissioner.

Med hensyn til supplerende foranstaltninger i tiden fremover opfordres Kommissionen i dette direktiv til at fremsætte yderligere forslag til bestemmelser, der skal træde i kraft efter 2005, vedrørende

- bidraget fra mulige foranstaltninger, herunder vedrørende brændstoffer og køretøjer, til at nå Fællesskabets mål for luftkvalitet på længere sigt, under hensyntagen til den teknologiske udvikling og resultaterne af ny forskning i luftforurening, herunder partiklers indvirkning på menneskers sundhed
- de praktiske muligheder for lokale foranstaltninger til reduktion af motorkøretøjsemissioner; det bør i denne forbindelse vurderes, i hvor høj grad transportpolitiske og andre foranstaltninger som trafikpolitik, offentlig transport i byerne, forbedret inspektion og vedligeholdelse samt bilsrottningsordninger kan medvirke hertil
- den særlige situation for kontrollerede bilparker og mulighederne for at nedbringe emissionerne ved, at disse biler bruger brændstoffer med meget strenge miljømæssige specifikationer.

2. De afgiftsfordele for diesel, som det ærede medlem omtaler, bygger på Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier. Rådet kan kun overveje at ændre denne lovgivning på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Rådet har ikke fået forelagt noget forslag herom.

⁽¹⁾ EFT L 350 af 28.12.1998.

(2001/C 81 E/065)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1573/00
af Markus Ferber (PPE-DE) til Kommissionen

(19. maj 2000)

Om: Ækvivalens mellem visse klasser af førerbevis

Kommissionen har i sin afgørelse om ækvivalens mellem visse klasser af førerbeviser givet en omfattende oversigt over almindelige anvendte førerbeviser. Desværre mangler der fra Tyskland de førerbeviser, der er udstedt af de allierede besættelsesmagter samt i Det Tredje Rige og i Weimarer Republikken. Hvordan er ækvivalensen til disse førerbeviser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(4. juli 2000)

Kommissionens beslutning nr. 2000/275/EF af 21. marts 2000 om ækvivalens mellem visse kategorier af kørekort⁽¹⁾ bygger på første afsnit i artikel 10 i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort⁽²⁾. Det fastlægger ækvivalensen mellem kategorier af kørekort, som er blevet udstedt inden iværksættelse af direktiv 91/439/EØF, og de kategorier, der er defineret i artikel 3 i dette direktiv.

Ovenstående kommissionsbeslutning definerer kørekortsmodel »Tyskland 1« som en kørekortsmodel, der blev udstedt i »Forbundsrepublikken Tyskland« før 1. april 1986. Hvad angår kørekortsmodeller, som blev udstedt i Tyskland før 1945 og af de allierede tropper efter 1945, gælder følgende.

Kørekort, der blev udstedt før 1945 blev erklæret ugyldige på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks territorium ved national lov, der blev vedtaget i 1949, og de skulle udskiftes med en ny model, der er specifik for Den Tyske Demokratiske Republik. For indehavere af sådanne kørekort er ækvivalensen en af de modeller, der er beskrevet i ovennævnte beslutning.

Hvad angår Forbundsrepublikken Tysklands territorium forblev kategorisystemet uændret efter 1945. Ækvivalenserne for »Tyskland 1« gælder derfor for alle kørekort, der er udstedt af de tyske myndigheder før 1945 og kørekort, der er udstedt af de allierede tropper derefter, hvis disse kørekort ikke er blevet byttet. Den eneste forskel er, at nogle af disse modeller ikke indeholder »Klasse 5«-rettigheder. Det er derfor muligt, at disse ikke betragtes som ækvivalente.

Så vidt de tyske myndigheder ved, er ikke en eneste model af ovennævnte kørekort i cirkulation. Myndighederne kunne derfor ikke levere de nødvendige kørekortsmodeller til Kommissionen. Indehavere af sådanne kørekort har formentlig byttet dem i mellemtiden. Hvis et sådant kørekort dukker op, kan man sætte sig i forbindelse med de tyske udstedelsesmyndigheder i overensstemmelse med den almindelige bestemmelse i første afsnit af Kommissionens beslutning, der beskriver de tyske modeller⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 91 af 12.4. 2000.

⁽²⁾ EFT L 237 af 24.8.1991.

(2001/C 81 E/066)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1595/00

af Olivier Dupuis (TDI) til Rådet

(24. maj 2000)

Om: Varetægtsfængsling

Den 6. juli 1997 blev Jean-Jacques Pitalugue, Gilles Benhayoun, Jean-Luc Della Justina og Maxime Briat arresteret for at have fremstillet farvefotokopier af pengesedler til en pålydende værdi af 20 800 FF, hvoraf en del (3 500 FF) trods den dårlige kopikvalitet blev sat i omløb.

Efter anholdelse og efterforskning sidder de nu fængslet i arresthuset i Fresnes i henhold til en tidsbegrænset arrestordre af 6. juli 1997 og en kendelse om forlængelse af varetægtsfængsling af 30. juni 1998 med virkning fra den 6. juli 1998 og en ny forlængelse af 4. januar 1999 med virkning fra den 6. januar 1999.

Den 6. januar 2000 blev alle fire tiltalte stillet for Cour d'Assises for falskmøntneri eller forfalskning af lovlige betalingsmidler i Frankrig ved anklageskrift fra Chambre d'Accusation i Orléans, hvor der imidlertid for hovedgerningsmandens vedkommende blev nedlagt påstand om, at der ikke burde træffe afgørelse. De fire tiltalte er dags dato stadig varetægtsfængslede.

Mener Rådet ikke, at almindeligt anerkendte kriterier for varetægtsfængsling ikke er overholdt i denne sag? Mener det i givet fald ikke, at det inden for rammerne af de nye kompetencer på det retlige område, som følger af Amsterdam-traktaten, er nødvendigt at gribe ind for at sikre overholdelse af rimelige frister i forbindelse med varetægtsfængsling og domfældelse eller i mangel heraf løsladelse af de tiltalte, jf. artikel 5, stk. 3, i den europæiske menneskerettighedskonvention?

Svar

(29. september 2000)

Det tilkommer ikke Rådet at besvare de spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem rejser.

(2001/C 81 E/067)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1597/00
af Adriana Poli Bortone (UEN) til Kommissionen

(19. maj 2000)

Om: Mælkekvoter

Det grundlæggende princip bag fællesskabsreguleringen på mælkekvotområdet gør på enhver måde køber til ordningens hovedaktør, og denne forpligtes til at føre et analytisk regnskab, som giver hver enkelt medlemsstat mulighed for hurtigt og sikkert at opgøre den afsatte produktion for hver enkelt periode og at foretage de obligatoriske tilpasninger i forhold til EU. Mener Kommissionen ikke, at det på den baggrund er hensigtsmæssigt, at den anviser medlemsstaterne en teknologisk løsning, som omfatter en »intelligent konto«, hvor køberne direkte kan indgive meddelelse til edb-systemet om hver enkelt mælkeleverance fra leverandørerne?

På denne måde fremgår overskuddene med det samme, og administrationen kan gribe ind omgående for at hindre produktionsoverskud.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(23. juni 2000)

Den gældende EU-lovgivning om mælkekvoter gør det på visse områder muligt for medlemsstaterne at vælge de gennemførelsesordninger, der er mest velegnede til deres specifikke produktionsvilkår eller administrative forvaltning.

Det ærede parlamentsmedlems forslag om at anvende en »intelligent konto«, hvor køberne direkte kan indgive meddelelse til medlemsstaternes centrale edb-systemer om hver enkelt mælkeleverance fra leverandørerne, er interessant med henblik på en hurtig og sikker indsamling af nationale data, men i modstrid med det ovenfor nævnte subsidiaritetsprincip.

Medlemsstaterne skal ifølge EU-lovgivningen træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre opkrævning af afgift for mængder, der overskrider den samlede garanterede mængde.

(2001/C 81 E/068)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1603/00
af Concepció Ferrer (PPE-DE) til Rådet

(15. maj 2000)

Om: Kommunalvalg i Ækvatorialguinea

Der er udskrevet kommunalvalg i Ækvatorialguinea den 28. maj 2000. Under de seneste valg handlinger i landet opfyldtes mindstekravene til gennemsigtighed og demokratiske garantier ikke.

I formandskabets erklæring om udskrivelsen af disse valg hedder det, at EU nøje vil følge afviklingen af valgene, ligesom der gives udtryk for EU's bekymring for, om valgene vil blive gennemført på en neutral og upartisk måde. Kan Rådet oplyse, hvad det vil gøre for at overvåge, at valgene finder sted på en gennemskuelig og demokratisk måde?

Svar

(29. september 2000)

Det ærede parlamentsmedlem henviser i sin forespørgsel til formandskabets erklæring af 4. maj om kommunalvalget i Ækvatorialguinea den 28. maj 2000. Dette valg blev nøje overvåget af Den Europæiske Unions missionschefer, således at Den Europæiske Union kunne vurdere, om dens ønske om afholdelse af et åbent, neutralt og upartisk valg blev opfyldt.

(2001/C 81 E/069)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1610/00
af Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Komitéen for fiskeri og akvakultur

Det fastsættes i artikel 51 i Rådets forordning nr. 1260/1999⁽¹⁾ af 21. juni om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene, at der nedsættes en komité for fiskeri og akvakultur. Det anføres kun, at den består af repræsentanter for medlemsstaterne.

Hvorledes er den nuværende sammensætning af komitéen? Hvilke aktiviteter har den udfoldet i sit første år?

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(23. juni 2000)

Medlemmerne af den komité, det ærede parlamentsmedlem henviser til, er som regel cheferne for de myndigheder, der har ansvar for fiskeriet i medlemsstaterne.

I overensstemmelse med adfærdskodeksen for Kommissionens gennemførelse af strukturpolitikker, der blev undertegnet den 6. maj 1999 af formændene Santer og Gil Robles (EP-dokument 230 741), informeres Parlamentet regelmæssigt ad officiel vej om komitéens aktiviteter. Det ærede parlamentsmedlem kan indhente nærmere oplysninger (om dagsorden, protokoller og dokumenter) hos Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(2001/C 81 E/070)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1611/00
af Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: FIAF — Baskerlandet

Kan Kommissionen oplyse, i hvilket omfang de midler, der var afsat til Baskerlandet i perioden 1994-1999 fra det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIAF), blev udnyttet?

Mener Kommissionen, at et fiskeriprojekt, som er etableret inden for rammerne af mål 1-områderne, kan indgå i denne nye strukturfond i ovenfor anførte autonome region (mål 2)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(19. juni 2000)

Fra den 1. januar 1994 til den 31. december 1999 er der i alt blevet udbetalt 68,55 mio. € fra det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF) til projekter i den selvstyrende region Baskerlandet. Dette beløb afspejler ikke den samlede strukturstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren i programmeringsperioden 1994-1999, idet der stadig vil kunne iværksættes projekter indtil udgangen af 2001, for så vidt som programforvaltningsmyndigheden har udvalgt dem inden den 31. december 1999.

I den nye programmeringsperiode 2000-2006 kan alle de strukturforanstaltninger, der findes i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999⁽¹⁾, finansieres af FIUF på hele Fællesskabets område.

⁽¹⁾ EFT L 337 af 30.12.1999.

(2001/C 81 E/071)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1612/00
af Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Mål 2-områder

Det blev for nogle dage siden meddelt, at 62% af den spanske stats område som følge af den kommende udvidelse af EU ville ophøre med at modtage strukturfondsmidler.

Har Kommissionen kendskab til, hvilke virkninger udvidelsen reelt vil få på dette område, og konkret hvorledes den vil påvirke de områder i den spanske stat, der i dag er klassificeret som »mål 2«-områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(10. juli 2000)

Listen over de områder i Spanien, der er støtteberettiget under strukturfondsmål 2 for programmeringsperioden 2000-2006, blev fastsat ved Kommissionens beslutning 2000/264/EF⁽¹⁾ af 14. marts 2000. Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽²⁾ (artikel 4, stk. 11) gælder denne liste indtil den 31. december 2006. Den kan imidlertid ændres i løbet af 2003 på forslag af en medlemsstat, hvis der opstår alvorlig krise i en region, uden at den befolkningsandel, der er dækket inden for regionen, dog forhøjes.

Det fremgår af ovennævnte bestemmelser, at den samlede befolkning, der er støtteberettiget under mål 2 i Spanien, ikke ændres frem til udgangen af 2006 som følge af nye medlemsstaters tiltrædelse. Hvad angår perioden efter 2006, vil den anden samhörighedsrapport, som Kommissionen skal vedtage ved årets udgang i henhold til EF-traktatens artikel 159 (tidligere artikel 130 B) indeholde en analyse af regionernes forhold i et udvidet EU og forslag til en række retningslinjer for den kommende samhörighedspolitik.

⁽¹⁾ EFT L 84 af 5.4.2000.

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2001/C 81 E/072)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1620/00**af Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Penge til forbedring af landbrugsprodukters kvalitet

Budgetmyndigheden har i 2000 under budgetkonto B1-406 (forbedring af forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter) afsat et beløb på 50 mio. euro til foranstaltninger til forbedring af landbrugsprodukters kvalitet.

Hidtil er der endnu ikke afsat eller udbetalt beløb til dette formål.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor man hidtil ikke har efterkommet budgetmyndighedens udtrykkelige ønske?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at budgetmyndighedens udtrykkelige ønske om ved hjælp af disse lån at indvirke på den aktuelle udvikling i medlemsstaterne, kan ignoreres?
3. Hvilke forslag kan Kommissionen fremsætte for både at gøre det muligt at fastlægge og udbetale disse penge til dette formål? Hvornår kan disse forslag forventes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. juli 2000)

Som oplyst af det ærede medlem er bevillingerne på budgetkonto B1-406 bestemt til medfinansiering af de af medlemsstaterne og regionerne iværksatte foranstaltninger til forbedring af forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter, herunder forbedring og kontrol af kvaliteten, på de betingelser, der er fastsat i artikel 25-28 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra EUGFL og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽¹⁾ og i artikel 21-23 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EF) nr. 1750/1999⁽²⁾.

1. Kommissionen undersøger for tiden de programmer for udvikling af landdistrikterne for perioden 2000-2006, som medlemsstaterne har indsendt til godkendelse. Når programmerne er blevet godkendt, vil bevillingerne under kapitel B1-406 blive anvendt til at medfinansiere de udgifter, der er afholdt til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne. Da der hidtil ikke er godkendt noget program, er der endnu ikke anvendt sådanne bevillinger.
2. Gennemgangen af de programmer, som medlemsstaterne har indsendt til godkendelse, er i de fleste tilfælde meget fremskreden. Det skal nævnes, at medlemsstaterne uden at afvente Kommissionens godkendelse af programmet kan tage alle forholdsregler, der fører til indgåelse af kontrakter med virksomheder om gennemførelse af foranstaltninger til forbedring af forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter. I henhold til artikel 6 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2603/1999 af 9. december 1999 om overgangsregler for støtte til udvikling af landdistrikterne som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999⁽³⁾ kan medlemsstaterne endog påbegynde at udbetale støtte som følge af disse kontrakter fra den 1. januar 2000 eller fra den dato, hvor Kommissionen modtager programmet, hvis denne dato ligger efter den 1. januar 2000. Udgifterne kan dog først refunderes, når programmerne er blevet godkendt, og hvis der er overensstemmelse mellem dem. Heraf følger, at visse udgifter sandsynligvis allerede er blevet afholdt, men at de endnu ikke kan opføres i Kommissionens regnskaber.
3. Kommissionen mener, at det med de nuværende forskrifter vil være muligt på kort sigt at godkende programmerne for udvikling af landdistrikterne og dermed også at anvende de på budgettet opførte bevillinger, uden at nye forslag er nødvendige.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999.

⁽²⁾ EFT L 214 af 13.8.1999.

⁽³⁾ EFT L 316 af 10.12.1999.

(2001/C 81 E/073)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1624/00
af Paul Rübiger (PPE-DE) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Østrigere i Kommissionen

Østrig har i 5 år været medlem af Den Europæiske Union. I løbet af den periode er nogle østrigere flyttet til Kommissionen. Det kan dog nu konstateres, at Østrig, som udgør 2,15 % af EU's samlede befolkning og yder et uforholdsmæssigt stort bidrag til EU-budgettet (2,65 %), kun tegner sig for 1,93 % af de højtstående tjenestemænd i Kommissionen. Disse 1,93 % svarer til 127 stillinger, hvilket viser, at Østrig er underrepræsenteret i Kommissionen.

Er Kommissionen sig dette misforhold bevidst? Hvis ja, findes der foruden Østrig også andre lande, som på lignende vis er underrepræsenterede i forhold til deres indbyggertal og bidrag til budgettet?

Hvad agter Kommissionen at gøre i fremtiden for at rette op på denne mangel hhv. sørge for, at der fremover ikke opstår sådanne misforhold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(19. juli 2000)

I henhold til de seneste officielle tal (28. april 2000) er der i Kommissionen 200 østrigske tjenestemænd i lønklasse A; dette udgør 2,3 % af alle tjenestemænd i lønklasse A. Blandt disse var der 2 A1'ere (ud af i alt 54, dvs. 3,7 %) og 6 A2'ere (ud af i alt 195, dvs. 3,08 %).

Af de femten medlemsstater er der fem, hvis andel af tjenestemænd i lønklasse A er lavere end deres andel af den samlede EU-befolkning. Tyskland tegner sig for 12,4 % A-tjenestemænd og 21,8 % af EU-befolkningen, Spanien for 9,5 % af A-tjenestemændene og 10,5 % af EU's befolkning, Frankrig for 13 % af A-tjenestemændene og 15,8 % af EU's befolkning, Det Forenede Kongerige for 11 % af A-tjenestemændene og 15,8 % af EU-befolkningen og Italien for 12 % af A-tjenestemændene og 15,3 % af den samlede EU-befolkning.

I henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 27 skal Kommissionen ansætte tjenestemænd, »der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet; de skal udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Fællesskabernes medlemsstater.« Forfremmelse sker blandt de tjenestemænd, der er berettiget til forfremmelse efter sammenligning af deres fortjenester (tjenestemandsvedtægtens artikel 45). Kommissionen vil fortsat overholde disse bestemmelser nøje.

(2001/C 81 E/074)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1628/00
af Jonathan Evans (PPE-DE) til Rådet**

(9. juni 2000)

Om: HPR Refrigerants Ltd. — snarlig vedtagelse af en ny forordning til erstatning af forordning 3093/98 om stoffer, der nedbryder ozonlaget — HCFC-importkvoter

Rådet og Europa-Parlamentet skal snart vedtage en ny forordning til erstatning af forordning 3093/94⁽¹⁾ om stoffer, der nedbryder ozonlaget. Den nye forordning indfører en ændring af en måde, hvorpå der tildeles HCFC-importkvoter. Fra 1. januar 2001 vil den samlede importkvota, der er til rådighed, blive fordelt mellem enkeltimportører i forhold til deres markedsandele i 1996 (Artikel 4, stk. 3, litra i)). Som følge heraf vil virksomheder, som indledte import af HCFC efter 1996, med virkning fra udgangen af i år arbitrært blive berøvet deres kvota. Dette kunne medføre tab af job i hele EU. Dette er en unødvendig indgriben i HCFC-markedet og en mulig overtrædelse af EU-lovgivningen. At 1996 gøres til referenceår, indebærer en unødvendig risiko for tab af job og kunne resultere i krav om skadeserstatning fra Den

Europæiske Union. Referenceåret bør være det allersidste år, hvor der er markedsstatistik til rådighed. Hvis 1999 anvendes som referenceår i stedet for 1996, vil der ikke ske nogen forringelse af den miljøbeskyttelse, som forordningen giver.

Undertegnede har fået oplyst, at 32 virksomheder i næsten alle Den Europæiske Unions medlemsstater i 1999 fik tildelt importkvoter af Kommissionen. Kun fem af disse virksomheder importerede HCFC i 1996. HRP Refrigerants Ltd. (HRPR), en mellemstor virksomhed beliggende i det sydlige Wales, distribuerede EU-fremstillet HCFC i 1996, men importerede ingen HCFC dette år. HRPR fik tildelt en importkvota af Kommissionen i 1998, 1999 og 2000. I henhold til den nye forordning er HRPR en af ca. 27 virksomheder, som vil få frataget deres HCFC-importkvota fra udgangen af 2000.

Hvad gør Rådet for hurtigst muligt at løse dette problem og sikre, at Den Europæiske Unions lovgivning giver Kommissionen mulighed for at yde HCFC-kvoter i fremtiden uden at gøre indgreb i rettighederne for virksomheder i EU?

(¹) EFT L 333 af 22.12.1994, s. 1.

Svar

(10. oktober 2000)

Kommissionen har meddelt, at den snart vil fremsætte et forslag om nogle af disse spørgsmål. Dette forslag vil blive behandlet i Rådet og Europa-Parlamentet.

(2001/C 81 E/075)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1630/00 af Avril Doyle (PPE-DE) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Behov for en bankgaranti med henblik på at modtage visse EU-midler

Mid-South Roscommon Rural Development Co. har i de sidste fire år kørt to succesfulde Leader-finansierede pilotprojekter, hvoraf det ene var Roscommon Home Services kooperativ. I december 1999 (¹) fik Roscommon Home Services kooperativ tildelt yderligere midler under »Innovative aktioner til fordel for kvinder inden for landbrug og i landområder« (en af 30 ud af 400 ansøgere). Disse midler holdes tilbage, da kooperativet ikke kan give nogen bankgaranti. Da kooperativet er en ikke-profitsøgende organisation, som er uden egne midler, er bankerne i Irland ikke villige til at give en sådan garanti.

Vil Kommissionen tage sit afslag på frigivelse af midlerne op til overvejelse under hensyntagen til:

- at den pågældende gruppe bevisligt er et innovativt og succesfuldt projektteam med pålidelig økonomisk kontrol (idet den ved flere lejligheder af Kommissionen er blevet godkendt til at kunne modtage finansiel bistand)
- at mange mennesker i det omkringliggende landområde i stigende grad bliver afhængige af gruppens tjenesteydelser
- at gruppen ikke kan få en garanti, i det væsentlige på grund af dens retlige stilling og ikke på grund af dens økonomiske styringsevner.

(¹) Projekt nr. Arinco Nr. 99 IE 06002 — (Roscommon Home Services).

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(26. juni 2000)

Der kunne ydes EF-tilskud under de innovative aktioner til fordel for kvinder i landbruget i henhold til artikel 8, andet og tredje led, i Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88, for så vidt angår EUGFL, Garantisektionen⁽¹⁾. I december 1999 blev flere pilotprojekter udvalgt og godkendt. I Irland blev der udvalgt to projekter: »Roscommon Home Service« og »Moy Valley Bog Wood Crafts« (ref. Arinco nr. 99.IE.06002 og Arinco nr. 99.IE.06001).

I Kommissionens beslutning om godkendelse af disse projekter, som blev meddelt støttemodtagerne i december 1999, er det fastsat (punkt 3 i bilag 1), at EF-støtten vil blive betalt efter... at Kommissionen har vedtaget beslutningen og underrettet støttemodtageren og fået en bankgaranti som vist i bilag 2... Denne regel er gyldig og bindende for alle støttemodtagere i EF. Beslutningens indhold, som er blevet meddelt hver enkelt støttemodtager, er bindende ud fra et retligt synspunkt. Ifølge artikel 249 (tidligere artikel 189) i EF-traktaten »er en beslutning bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til«.

På den anden side har hvert EF-program eller -initiativ sine egne finansielle procedurer. Den omstændighed, at der blev benyttet kaufionsforsikring i forbindelse med Leader II-programmet, er ikke ensbetydende med, at dette også ville gælde for artikel 8 i forordning (EØF) nr. 4256/88. I denne konkrete sammenhæng vil der, hvis en støttemodtager ikke kan stille den i Kommissionens beslutning fastsatte bankgaranti, ikke kunne ydes EF-tilskud til det pågældende projekt. Den samme fremgangsmåde anvendes over for støttemodtagerne i alle medlemsstater som led i en sund og gennemsigtig finansiell forvaltning af EF-midlerne.

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31.12.1988.

(2001/C 81 E/076)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1631/00
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Tilbud fra Geoffrey Weston og Klays Pahlich – Udgivelse af Danube Watch magazines

Har Kommissionen kontrolleret, om den udbudsprocedure, der blev indledt for tildeling af ovenstående kontrakt, baseret på tilbud fremsat den 7. oktober 1998, er i fuld overensstemmelse med Kommissionens bestemmelser?

Da dette projekt er finansieret af Phare og Tacis, er Kommissionen da enig i, at kontrakten fuldt ud bør være i overensstemmelse med EU's revisionskrav?

Da programkoordineringsenheden for Donau (PCU Donau) kan tilslutte sig, at mine ovenanførte vælgere havde udgivet et yderst kvalitetsbetonet blad, hvilken begrundelse har Kommissionen da for at tage kontrakten fra dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(10. juli 2000)

Kommissionen havde ingen kontrakt med det ærede medlems vælgere i forbindelse med udgivelsen af »Danube Watch«. Den omtalte kontrakt var indgået mellem virksomheden Arquus Verlag (Geoffrey Westons og Klays Pahlichs arbejdsgiver) og UNOPS (FN's kontor for projektjenesteydelser). Denne kontrakt udløb i oktober 1998.

Betingelserne for Phare-tjenesteydelseskontrakten »Danube project coordination unit 98/99« forpligter kontrahenten (Nederlandenes økonomiske institut) til at trykke yderligere 3 numre af »Danube Watch«. FN's udviklingsprogram (UNDP) og den østrigske forbundskanslerens kontor besluttede at finansiere yderligere henholdsvis 2 og 1 nummer, og de besluttede ligeledes at følge den procedure, som Kommissionens kontrahent havde valgt i forbindelse med udvælgelse af en virksomhed til at trykke og distribuere disse numre. En sådan fremgangsmåde er fuldt ud i overensstemmelse med de betingelser, der er gældende for tjenesteydelseskontrakter under Phare-programmet.

Kommissionen er enig i, at Nederlandenes økonomiske institut i fuldt omfang skal overholde finanskontrollbestemmelserne og revisionskravene som beskrevet i Kommissionens almindelige betingelser for kontrakter om tjenesteydelser, der finansieres af Phare- eller Tacis-midler.

(2001/C 81 E/077)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1633/00

af Theresa Villiers (PPE-DE) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Kildeskat

Efter topmødet i 1999 i Helsinki skrev britisk presse, at Kommissionen var nået til enighed om en arbejdsmodel for kildeskat, således at kildeskat ikke ville blive gennemført i EU uden andre landes tilslutning, f.eks. Schweiz og andre OECD-medlemmer. Kilder i den britiske regering lod også forstå, at den britiske regering havde opnået denne forsikring fra Kommissionen.

I en skrivelse fra det britiske konservative medlem af Europa-Parlamentet, Charles Tannock, dateret den 21. marts 2000 skrev kommissær Bolkestein, at EU simpelthen ikke kunne tillade sig at blive lammet på et område, som er af vital betydning for det indre markedes gode funktion på grund af frygt for, at andre lande ikke vil følge dets eksempel.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken af disse anskuelser er korrekt? Er der specielt nogen omstændigheder, hvor den ville presse på med indførelse af kildeskat i EU uden at have fået tilsagn fra andre førende OECD-lande om at ville indføre samme eller lignende arrangementer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(26. juni 2000)

Den sekvensmæssige approach, som det ærede medlem henviser til, fremgår af punkt 18 i den rapport om udbygget skattepolitisk samarbejde, som det finske formandskab fremlagde på Rådets (økonomi- og finansministrene) møde den 29. november 1999. På det nævnte møde mellem økonomi- og finansministrene var alle medlemsstaterne enige om, at det var nødvendigt at drage konklusioner på grundlag af denne rapport. I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 10.-11. december 1999 i Helsingfors henvises der også til de i rapporten fastsatte approaches.

På Det Europæiske Råds møde for nylig i Santa Maria da Feira tilsluttede det sig en rapport om den skattepakke, som Rådet (økonomi- og finansministrene) var nået til enighed om den 20. juni⁽¹⁾. Desuden godkendte det den tidsplan, der var fastsat i rapporten, og ifølge hvilken der skal ske en trinvis udvikling hen imod gennemførelsen af informationsudvekslingen som grundlag for beskatningen af ikke-bosiddendes indkomst af opsparede midler. Punkt 2, litra c), i rapporten fra Rådet (økonomi- og finansministrene) indeholder en tidsplan for de forhandlinger med særlig vigtige tredjelande og afhængige eller associerede områder, som skal finde sted før vedtagelsen og gennemførelsen af det foreslåede direktiv (?).

Kommissionen tilslutter sig fuldt ud denne tidsplan og vil bistå Rådet (økonomi- og finansministrene) med at imødekomme anmodningen fra Det Europæiske Råd om beslutsomt at videreføre arbejdet med alle dele af skattepakken, således at der hurtigst muligt og senest ved udgangen af 2002 kan opnås fuld enighed om vedtagelsen af direktivet og skattepakken som helhed.

- (¹) Rådets (økonomi- og finansministrene) rapport er knyttet som bilag til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 19.-20. juni 2000 i Santa Maria da Feira (bilag IV).
- (²) Forslag til direktiv om sikring af en reel minimumsbeskatning af renteindtægter fra opsparing i Fællesskabet, EFT C 212 af 8.7.1998.

(2001/C 81 E/078)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1651/00
af Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: De savnede fra Cyperns tragedie

På baggrund af, at det ca. 26 år efter invasionen af Cypern endnu ikke officielt og uden for enhver tvivl er blevet fastslået, hvad der er sket med de savnede fra tragedien på Cypern, og under henvisning til bestemmelserne indeholdt i den aftale, der den 31. juli 1997 blev indgået mellem de to mindretal om dette særlige spørgsmål, bedes Kommissionen oplyse følgende: Agter Kommissionen som led i tiltrædelsesproceduren, som omfatter såvel Cypern som Tyrkiet, at træffe foranstaltninger, som kan bidrage til definitivt at løse dette nu først og fremmest humanitære problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(28. juni 2000)

Kommissionen mener, at fremskridt vedrørende Cyperns tiltrædelse af Unionen og bestræbelserne på at opnå en retfærdig og varig løsning på dette politiske problem, er gensidigt styrkende processer. Endvidere mener Kommissionen, at Cyperns tiltrædelse af Unionen vil være til fordel for begge befolkningsgrupper og føre til borgerfred og forsoning på øen. Kommissionen beklager, at det ikke var muligt at finde frem til en politisk løsning inden tiltrædelsesforhandlingerne blev påbegyndt. Kommissionen har stadig et oprigtigt håb om, at repræsentanter for det tyrkisk-cypriotiske samfund vil deltage i tiltrædelsesforhandlingerne. De indirekte forhandlinger under De Forenede Nationers auspicer vil blive genoptaget i Genève i juli 2000. Naturligvis skal spørgsmålet om de savnede behandles definitivt inden for rammerne af disse forhandlinger, inden der kan findes en varig løsning på det politiske problem.

(2001/C 81 E/079)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1652/00
af Jeffrey Titford (EDD) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Ukrudtsmidlet glyphosat

Kommissionen bedes oplyse, hvilke skridt, der er blevet taget til at forbyde ukrudtsmidlet glyphosat, som hidtil er blevet anset for at være ufarligt? Især bedes den oplyse, hvilke foranstaltninger der er blevet truffet i tilknytning til den seneste genbehandling af glyphosat i henhold til Kommissionens direktiv om godkendelser?

Kommissionen bedes oplyse, hvilke skriftlige rapporter eller anden dokumentation, den har behandlet? Denne anmodning om oplysninger fremsættes i henhold til bestemmelserne om »gennemskuelighed«, der gælder for Kommissionen.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne*(16. juni 2000)*

Kommissionen henviser det ærede medlem til de svar, den gav på mundtligt spørgsmål H-50/2000 fra Ole Krarup i spørgetiden under Parlamentets mødeperiode i februar ⁽¹⁾ og skriftlig forespørgsel E-34/2000 fra Glenys Kinnock ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger (februar 2000).

⁽²⁾ EFT C 330 E af 21.11.2000, s. 71.

(2001/C 81 E/080)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1654/00
af Concepción Ferrer (PPE-DE) til Kommissionen***(29. maj 2000)*

Om: Indførsel af vegetabiliske olier fra Tyrkiet

I henhold til Kommissionens forordning nr. 2828/93 ⁽¹⁾ har medlemsstaterne pligt til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige, for at sikre, at der føres kontrol med bestemmelse og anvendelse af olier, og med, at fedtstoffer, der er overgået til fri omsætning, ikke oplagres sammen med andre produkter.

Der er i et tilfælde konstateret overtrædelse af bestemmelserne om beskyttelse af folkesundheden i forbindelse med indførsel af vegetabiliske olier fra Tyrkiet, hvor man tilsyneladende ikke har foretaget alle de kontrolforanstaltninger, som er fastsat i EF-forordningen.

Samtidig har de spanske statslige afgiftsmyndigheder i juni sidste år erkendt, at kontrolbestemmelserne ikke er blevet overholdt.

Har Kommissionen kendskab til disse forhold?

Hvilke foranstaltninger har den i givet fald truffet for at afhjælpe situationen?

⁽¹⁾ EFT L 258 af 16.10.1993, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(19. juli 2000)*

Kommissionen har ikke kendskab til det forhold, det ærede medlem omtaler. For at kunne give et mere fyldestgørende svar anmoder den det ærede medlem om at fremlægge mere detaljerede oplysninger. Kommissionen peger i den forbindelse på, at Kommissionens forordning (EØF) nr. 2828/93 af 15. oktober 1993 om fælles bestemmelser for kontrol med anvendelse af og/eller bestemmelse for indførte produkter henhørende under KN-kode 1515 90 59 og 1515 90 99, som det ærede medlem henviser til, ikke vedrører folkesundheden.

(2001/C 81 E/081)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1656/00
af Cristiana Muscardini (UEN) og Gianfranco Fini (UEN) til Kommissionen***(29. maj 2000)*

Om: Nuklear forurening i Severodvinsk (Rusland)

Omkring 1 300 km nord for Moskva og 100 km fra den nordlige polarkreds ligger en by, som er lukket for udlændinge og næsten umulig for russerne selv at få adgang til, idet disse indtil for nylig skulle have et særligt pas for at komme ind: Severodvinsk. Byen blev efter ordre fra Stalin bygget i 1936 af ca. 60 000 fanger 35 km vest for Arkhangelsk ved Hvidehavets bred, og i 12 af årets måneder hjemsesøges den af polarvinde og vintertemperaturer på 30-40° under nul. Der opstod således en tvangsarbejdslejr, hvortil

ofrene for Stalins terror deporteredes for at blive skudt eller blot overladt til at dø af udmattelse eller kulde. I perioden 1936-1953 døde 25 000 mennesker. I dag har byen 210 000 indbyggere, og dens »gulag« består af to skibsværfter, hvor der i det ene (Sevmash) bygges atomundervandsbåde (officielt monteres snepløve). Slutproduktet er undervandsbåde af typen »typhoon« (»hajer« kalder russerne dem), som er den største og mest ødelæggende krigsmaskine, mennesket nogensinde har skabt, 175 m lang og udstyret med 20 interkontinentale missiler med nukleare sprængladninger.

I denne afskærmede by findes en specialklinik, hvor der er indlagt hundreder af misdannede børn, som er ramt af mærkelige immundefektsyndromer, der medfører døvhed. I 1994-1995 medvirkede en tidligere kaptajn i den russiske flåde ved udarbejdelsen af en rapport om den katastrofale situation i området, der risikerer at blive et af de mest forurenede områder i Rusland, et Tjernobyl »i langsom gengivelse«. På værfterne er der siloer indeholdende 12 530 m³ fast radioaktivt materiale, i alt 4 620 t. Indtil 1991 udledtes størstedelen af affaldet i de nærliggende Karahavet og Barentshavet, mens andet indgik i det kommunale affald. Ingen vil nogensiden vide, hvor meget nukleart affald der ligger i jorden omkring byen. Under reparation af bådene og genoplading af reaktorerne udleder værfterne 10 000 m³ radioaktivt gas. Der kunne opremses langt flere lignende data.

Kan Kommissionen på baggrund af denne skrækkelige tragedie for indbyggerne i Severodvinsk og for deres børn samt risikoen for et nyt Tjernobyl med uberegnelige følger ikke blot for russerne, men for hele verden og især Europa oplyse,

1. om ikke den mener, det absolut er på høje tid at drøfte alt dette med de russiske myndigheder som led i de bilaterale forbindelser og Phare- og Tacis-programmerne?
2. om ikke den mener, at EU-støtten af humanitære grunde og ud fra ønsket om kollektiv sikkerhed bør betinges af en konkret forpligtelse til at afklare den farlige situation for den plagede by?
3. om ikke den mener, at beskyttelse af miljøet mod radioaktiv forurening er et prioriteret spørgsmål under udvidelsesforhandlingerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(4. juli 2000)

Kommissionen er særdeles bevidst om den katastrofale miljøsituation ikke blot i Severodvinsk-området, men også i flere andre regioner i Den Russiske Føderation (for eksempel i områderne omkring Oziorsk i de sydlige Uralbjerge, Tomsk og Krasnoyarsk). Kommissionen støtter allerede adskillige projekter i det nordvestlige område med et budget på cirka 20 mio. € og er villig til at give støtte til at rette op på miljøproblemer, der skyldes radioaktivt affald og brugt brændsel, hvis det kan ske inden for rammerne af et samordnet internationalt program. Blandt igangværende programmer i det nordvestlige Rusland, som er helt eller delvis finansieret af Fællesskabet, kan nævnes dem, som støttes af TACIS, herunder Det Internationale Videnskabs- og Teknologicenter (ISTC) og Den Internationale Sammenslutning for Fremme af Samarbejde med Forskere i De Nye Uafhængige Stater i Det Tidligere Sovjetunionen (INTAS) og andre budgetposter, for eksempel miljø. Der er allerede offentliggjort en række rapporter om tilstandene i dette område.

Hvad angår Severodvinsk, gives der p.t. støtte til en projekt med det formål at vurdere de miljømæssige og radiologiske konsekvenser af fejlbehandling af radioaktivt affald i de to skibsværfter og af udledningen af flydende radioaktivt affald i det kommunale kloaksystem. Entreprenører, som medvirker ved projektet, har allerede besøgt byen og melder om godt samarbejde med de lokale institutioner. Resultaterne af dette projekt vil blive offentliggjort i slutningen af 2001.

På grund af problemets omfang er der generel enighed i internationale samfund om, at fælles bestræbelser kommer til at spille en central rolle, når der skal gøres noget ved situationen. Det er målet med diskussionerne om det multilaterale atom- og miljøprogram i Rusland (MNEPR), som har stået på i over et år.

Fællesskabet har i samarbejde med De Forenede Stater og Norge gjort en del fremskridt i denne aftale med Den Russiske Føderation, men der er stadig vigtige emner, som skal afgøres (nukleart ansvar, skatte- og afgiftsfritagelse samt adgang til de relevante områder). Det er Kommissionens ønske, at disse problemer bliver løst, og at MNEPR bliver underskrevet af Den Russiske Føderation, før den tildeler flere større støttebeløb til investeringsprojekter. Russerne er bekendt med denne stillingtagen. På grund af den kritiske situation fortsætter Kommissionen dog sit samarbejde med visse medlemsstater og tredjelande, herunder De Forenede Stater og Norge om fælles projekter i det nordvestlige Rusland sideløbende med forhandlingerne inden for MNEPR.

Med hensyn til udvidelsesprocessen skal Kommissionen gøre opmærksom på, at miljøet er et af de punkter, der indgår i tiltrædelsesforhandlingerne. Da Den Russiske Føderation ikke er blandt ansøgerlandene, har situationen i Severodvinsk ikke nogen direkte indflydelse på disse forhandlinger.

(2001/C 81 E/082)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1681/00
af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Ophørspolitik for nederlandske svinebedrifter

De finansielle midler fra reduktionen af den nederlandske svinebestand anvendes til opkøb af svinebedrifter i Flandern. Dermed er der fare for, at den nederlandske foranstaltning skyder forbi målet på EU-plan: den samlede gødningsproduktion i Flandern og Nederlandene forbliver uændret.

Eftersom Kommissionen

- a) »har kendskab til de alvorlige problemer, regionen Flandern står overfor på grund af tilstedeværelsen af store mængder fosfor og kvælstof« (E-2686/99), og
- b) har anlagt sag mod Nederlandene ved EF-Domstolen på grund af landets gødningspolitik,

er det tvingende nødvendigt med en samlet strategi til løsning af gødningsproblemet i Flandern og Nederlandene.

1. Vil Kommissionen anmode den nederlandske regering om at tage skridt imod anvendelsen af finansielle midler fra reduktionen af den nederlandske svinebestand til opkøb af svinebedrifter i Flandern i betragtning af »de alvorlige problemer, regionen Flandern står overfor på grund af tilstedeværelsen af store mængder fosfor og kvælstof« (E-2686/99), og Kommissionens sag mod Nederlandene ved EF-Domstolen på grund af landets gødningspolitik? I benægtende fald hvorfor ikke?

2. Vil Kommissionen anmode den nederlandske regering om at tage skridt imod anvendelsen af finansielle midler fra reduktionen af den nederlandske svinebestand til opkøb af svinebedrifter i Flandern i betragtning af, at den nederlandske foranstaltning skyder forbi målet på EU-plan (den samlede gødningsproduktion i Flandern og Nederlandene forbliver uændret)? I benægtende fald hvorfor ikke, og mener Kommissionen så, at opkøbet af flamske svinebedrifter med finansielle midler fra den nederlandske ophørsordning stemmer overens med EU-strategien til løsning af gødningsproblemet?

Svar afgivet af Franz Fischler på Kommissionens vegne

(7. juli 2000)

Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge den gældende statslige ordning for (intensivt) dyreopdræt i Nederlandene.

De nederlandske myndigheder har bekræftet, at der kun kan ydes tilskud, efter at Kommissionen har godkendt ordningen. Det er ikke bevist, at de nederlandske landmænd bruger tilskuddene til nedbringelse

af deres svinebestande til at opkøbe svinebestande i Flandern. Desuden har de flamske myndigheder meddelt, at ingen landmænd, uanset deres nationalitet, i øjeblikket kan købe nye gødningsrettigheder for at øge deres produktion af gødning i Flandern.

Kommissionen har endnu ikke taget stilling til den foreslåede nederlandske ordning. Den kan derfor heller ikke endnu oplyse, om der vil blive knyttet betingelser til dens godkendelse.

(2001/C 81 E/083)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1682/00

af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Rådet

(7. juni 2000)

Om: Højhastighedsbane Lissabon- El Ferrol mellem Portugal og Galicien

I modsætning til hvad der er blevet oplyst af formanden for Galiciens regionalstyre, Manuel Fraga, som sagde, at højhastighedsforbindelsen først ville nå til Galicien så sent som i 2006, har formanden for Portos byråd, Nuno Cardoso, netop stillet krav om en højhastighedsforbindelse mellem Lissabon, Coimbra og Porto i Portugal og Vigo, Pontevedra, Santiago, La Coruña og El Ferrol i Galicien, en strækning som ville kunne tilbagelægges på fire timer. Formanden for Portos byråd mener, at en sådan jernbaneforbindelse også ville give det nordlige Portugal adgang til det centrale Europa via den bane, som skulle forbinde Galicien med Valladolid, og via grænseovergangen ved Irún med Frankrig.

Den portugisiske transportminister og nuværende rådsformand, Jorge Coelho, gav forleden i Udvalget om Regionalpolitik, Transport og Turisme, hvor han besvarede et spørgsmål fra mig, på samme måde udtryk for det portugisiske ønske om at forbinde Lissabon og La Coruña. Dette ville komme til udtryk i forbindelse med den fælles fastlæggelse af forløbet af en højhastighedsforbindelse mellem Den Iberiske Halvø og det centrale Europa, som Spaniens og Portugals regeringer snart vil foretage.

Hvor langt er man kommet med behandlingen af dette spørgsmål, og hvilke politiske og økonomiske hindringer skal eventuelt overvindes, for at man kan iværksætte dette projekt, som er helt nødvendigt for den økonomiske og sociale udvikling i Portugal og Galicien, et område langs Atlanterhavskysten, hvor der bor 11 millioner mennesker, og som desuden er af vital betydning for EU?

Svar

(29. september 2000)

I Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996)⁽¹⁾ tales der om et højhastighedsnet. Imidlertid indgår en forbindelse som den, det ærede parlamentsmedlem nævner i sin forespørgsel, ikke i et sådant net.

Kommissionen er i færd med at udarbejde nye retningslinjer for det transeuropæiske transportnet, og Rådet forventer at få forelagt forslag på området. Når det sker, vil Rådet skulle tage stilling til sagen, og det er derfor ikke på nuværende tidspunkt muligt at sige noget om, hvordan det agter at forholde sig.

Rådet vil dog have det spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem rejser, in mente og lade det indgå i en helhedsvurdering af alle sagens aspekter.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 9.9.1996.

(2001/C 81 E/084)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1684/00**af Charles Tannock (PPE-DE) til Rådet**

(24. maj 2000)

Om: Finansielt tilsyn med Den Europæiske Investeringsbank

Er Rådet foruroliget over de beskyldninger, der for nylig er blevet fremsat af en tidligere ansat i Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Carlo de Nicola, om tab på flere hundrede millioner euro på de internationale obligationsmarkeder og om praksis med kun at handle via visse mæglere, hvoraf mindst en af dem er en tidligere ansat i banken, til ublu høje kommissionssatser? Mener Rådet under alle omstændigheder, at den konsoliderede traktat bør ændres ved den kommende regeringskonference således, at Revisionsretten får fuld beføjelse til at føre tilsyn med EIB's aktiviteter?

Svar

(10. oktober 2000)

Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter i overensstemmelse med traktaten. Revisionsrettens revision af EIB's regnskaber er således i princippet begrænset til de poster, der vedrører sådanne indtægter og udgifter.

I henhold til artikel 14 i protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank efterprøver et udvalg bestående af tre medlemmer, udpeget af styrelsesrådet på grundlag af deres kvalifikationer, hvert år, om Bankens forretninger er udført i overensstemmelse med gældende regler, og om dens bøger har været rigtig ført. Udvalget skal endvidere bekræfte, at balancen og resultatopgørelsen er i overensstemmelse med bogføringen og nøjagtigt viser Bankens stilling såvel på aktiv- som passivside.

Som det ærede parlamentsmedlem sandsynligvis er klar over, har Rådet ingen rolle i konferencen mellem medlemsstaternes regeringer og kan derfor ikke kommentere det arbejde, der udføres af konferencen. Europa-Parlamentet har derimod to observatører, som er tæt involveret i konferencens arbejde på det forberedende niveau.

(2001/C 81 E/085)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1688/00**af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Krumningen på klasse 2-agurker

I Sverige opstod der i sommeren 1997 en strid mellem en agurkeavler og en inspektør fra Landbrugsstyrelsen. Inspektøren mente, at krumningen på agurkerne var for lille. Hvis agurkerne skulle sælges under betegnelsen klasse 2, skulle de have en krumning på to centimeter, hævdede tjenestemanden. Avleren sagde, at han for en sikkerheds skyld undlod at betegne agurkepartiet som klasse 1, og at agurkerne gerne måtte have en krumning på 2 centimeter i klasse 2. Agurkerne rådnede under striden. Hvilke bestemmelser angående agurkers krumning mener Kommissionen på grundlag af ovenstående der gælder for klasseinddelingen af agurker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(20. juli 2000)

Kommissionen har aldrig hørt om denne sag, så den vil rette henvendelse til de svenske kontrolmyndigheder, der er ansvarlig på dette område.

Kommissionen vil dog gerne understrege, at der i EF-normerne for agurker, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1677/88 af 15. juni 1988 om kvalitetsnormer for agurker⁽¹⁾, og som er baseret anerkendte internationale normer, ikke er fastsat regler om den minimale eller maksimale krumning af agurker i klasse II. Agurker i denne klasse kan afsættes, hvad enten de er lige eller krumme.

⁽¹⁾ EFT L 150 af 16.6.1988.

(2001/C 81 E/086)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1690/00
af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Udgifterne til »drik mælk«-kampagnen

Kan Kommissionen oplyse, hvilke udgifter der er budgetteret til kampagnen »tjekkede tøser drikker mælk«, der startede i november 1999 for at øge mælkeforbruget i EU-landene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(14. juli 2000)

EU finansierede ikke kampagnen »tjekkede tøser drikker mælk«.

Der kan findes yderligere oplysninger om EU-finansierede salgskampanjer for mælk og mejeriprodukter på Kommissionens internetadresse
http://europa.eu.int/comm/dg06/prom/index_en.htm

(2001/C 81 E/087)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1695/00
af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Retshjælp til stævning af van Buitenen

Vil Kommissionen oplyse, om den har eller ikke har tilbudt gratis retshjælp (til en eventuel stævning) til de EU-ansatte, som har følt sig bagtalt eller bragt i miskredit af Paul van Buitenen i hans bog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(20. juli 2000)

I henhold til artikel 24 i tjenestemandsvedtægten yder Fællesskaberne »deres tjenestemænd bistand, især ved retsforfølgning mod personer, der har fremsat trusler, krænkelser, injurier, ærerørige beskyldninger (...) på baggrund af deres stilling eller hverv«.

Kommissionen kan ud fra denne bestemmelse — og efter indgående overvejelser — være tvunget til at yde bistand til medlemmer af Fællesskabets personale, der er blevet bagtalt eller bragt i miskredit. Den ydede bistand kan bestå af refusion af honorarer til en sagfører for retsforfølgning mod skadevolderen.

Hidtil har der kun været ét tilfælde af anmodning om bistand under henvisning til artikel 24 i forbindelse med Paul van Buiteness bog. Denne bistand blev vedtaget, da det kom frem, at et pseudonym anvendt i bogen var identisk med en tjenestemands navn. I dette tilfælde bad Paul van Buitenen officielt den pågældende om undskyldning.

(2001/C 81 E/088)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1696/00
af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Kartoffelklassificering og det svenske klima

Har Kommissionen tilpasset kartoffelklassificeringen til det svenske klima? Svenske kartofler er på grund af klimaet som bekendt mindre, men mere velsmagende end de kartofler, der dyrkes længere sydpå i Europa. En del af den svenske kartoffelhøst har efter Sveriges tiltrædelse af EU måttet sorteres fra og laves til mos, når de størrelsesmæssigt ikke har passeret ind i de fire klasser, som kartofler er inddelt i. Har Kommissionen i retsfor skrifterne taget hensyn til dette skandinaviske aspekt ved kartoffelproduktionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(10. juli 2000)

Formålet med handelsnormerne er bl.a. at holde produkter, der ikke har en tilfredsstillende kvalitet for forbrugeren, ude fra markedet. En af de foranstaltninger, der træffes i det øjemed, er fastlæggelse af mindstestørrelser, der gør det muligt at udelukke produkter, der ikke har nået en tilstrækkelig udviklings- eller modenhedsgrad. For jordbærs vedkommende er mindstestørrelsen på basis af de anerkendte internationale normer fastsat til 22 millimeter (mm).

Det har for to sorter (Primella og Gariguette) vist sig, at frugterne kan have en tilfredsstillende kvalitet ved en størrelse på under 22 mm. Kommissionen har derfor for disse to sorter besluttet at nedsætte mindstestørrelsen til 18 mm.

Kommissionen har ingen oplysninger om andre sorter jordbær, der dyrkes i Sverige eller andre steder i Fællesskabet, og som med en frugtstørrelse på under 22 mm alligevel når en tilfredsstillende udviklings- eller modenhedsgrad.

(2001/C 81 E/089)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1697/00
af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Narkotikaovervågningscentret EONN's fremtid

Narkotikaovervågningscentret EONN i Lissabon har nu været i gang siden 1993. Det producerer stadig ingen sammenlignelige statistikker mellem medlemsstaterne vedrørende narkotikasituationen og udviklingen i misbruget. Må EONN-projektet ikke betragtes som mislykket, og bør projektet med dette overvågningscenter ikke opgives, da medlemsstaterne er de bedst egnede til at håndtere disse problemer på nationalt plan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(26. juli 2000)

Det europæiske narkotikaovervågningscenter (EONN) kom i gang i begyndelsen af 1995. I henhold til oprettelsesforordningen er centrets hovedopgave at »forsyne Fællesskabet og medlemsskaberne med objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger om narkotika- og narkotikamisbrugsproblemerne og

konsekvenserne heraf«. Til dette formål har centret, i samarbejde med de nationale informationscentre og eksperter i medlemsstaterne, defineret fem væsentlige epidemiologiske indikatorer, der beskriver forekomsten og de sundhedsmæssige konsekvenser af narkotikamisbrug i Fællesskabet. Arbejdet med disse indikatorer forventes afsluttet inden udgangen af 2000. EONN arbejder sammen med Eurostat om narkotikarelaterede dødsfald og om data, som er indsamlet gennem sundheds- og sundhedsrelaterede undersøgelser.

I Fællesskabets narkotikastrategi for 2000-2004, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Helsinki, hedder det, at strategien skal baseres på en regelmæssig vurdering af arten og størrelsesforholdet af narkotikafænomenet og dets konsekvenser. Strategien bekræfter den rolle, som EONN spiller for udførelsen af denne opgave, og understreger betydningen af at udvikle et endnu tættere samarbejde mellem centret og medlemsstaterne. Det er af yderste vigtighed at sikre den højeste kvalitet af informationsstrømmene til og fra EONN.

Som det ærede medlem ved, er indsamling af oplysninger om illegal narkotika ingen let opgave på noget plan. Nøjagtige og pålidelige oplysninger er ikke desto mindre en forudsætning for effektiv handling på alle planer. Resultaterne af en uafhængig evaluering af EONN viser, at centret klart har ydet et vigtigt bidrag til at udfylde hullerne i de oplysninger og den viden, der var til rådighed, da det blev oprettet.

Fællesskabets narkotikastrategi for 2000-2004 understreger betydningen af en afbalanceret og tværfaglig indsats over for narkotikaproblemerne, og Fællesskabet har gentagne gange understreget, at bekæmpelsen af narkotikaproblemerne er en fælles opgave, der kræver intensivt samarbejde. Kommissionen mener, at sammenlignelige oplysninger på fællesskabsplan udgør et solidt grundlag ikke alene for planlægning og gennemførelse af narkotikarelaterede aktioner, men også for evalueringen af disse aktioner. I den forbindelse vil EONN fortsat spille en afgørende rolle. Med hensyn til sammenlignelige statistikker vil EONN fortsat samarbejde med Eurostat inden for rammerne af Fællesskabets statistiske program.

(2001/C 81 E/090)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1701/00

af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Betegnelser på æg

I Sverige er det blevet diskuteret, om Gröna Konsum har ret til at sælge æg under betegnelserne »buræg«, »skrabeæg« og »økoæg«. Konsum fører grundig kontrol med sine leverandører og foretager en særlig salmonellakontrol. Den Svenske Levnedsmiddelstyrelse påstår imidlertid, at EU har fastslået, at der ikke må findes nogen betegnelser ved siden af EU's »æg fra burhøns«, »æg fra fritgående høns, højst syv høns pr. kvadratmeter«, »æg fra fritgående høns, mere end syv høns pr. kvadratmeter« og »æg fra løsgående høns«. Levnedsmiddelstyrelsen hævder, at Konsum ikke kan have sine egne ægbetegnelser, men må følge EU's æggeforordning. Deler Kommissionen Levnedsmiddelstyrelsens synspunkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(14. juli 2000)

Ja. I artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1274/91⁽¹⁾ om handelsnormer for æg som ændret ved forordning (EØF) nr. 1221/92⁽²⁾ er det fastsat, at ingen andre påskrifter end dem, der er anført i nævnte artikel, kan anvendes til at angive produktionstyperne på æg og æggepakninger, hvis de relevante betingelser i bilag II til nævnte forordning er opfyldt.

Disse påskrifter, der blev besluttet i nært samarbejde med de nationale myndigheder, tager sigte på at informere forbrugerne på en klar og utvetydig måde. I handelsnormerne for æg er der dog ikke fastsat bestemmelser eller produktionsbetingelser for økologiske æg.

(¹) EFT L 121 af 16.5.1991.

(²) EFT L 218 af 1.8.1992.

(2001/C 81 E/091)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1702/00
af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Indholdsdeklaration for parfume

Der findes cirka 2 500 aromastoffer, der kan kombineres for at give duft til blandt andet shampooer, parfumer og tandpastaer. I begyndelsen af 1999 hævdede det tyske helse- og miljøtidsskrift ÖKO-TEST, at deres analyser har vist, at mange af verdens mest kendte parfumer indeholder stoffer, som ved dyreforsøg har givet indikationer på leverskader.

Er det ikke rimeligt, at det i indholdsdeklarationerne for ovennævnte varer angives, hvilke aromastoffer der er anvendt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(30. juni 2000)

Kommissionen er ikke opmærksom på duftstoffer, der giver leverskader i mennesker når de bruges som duftblandinger i kosmetikprodukter på det europæiske marked. Da dets hovedformål er at beskytte den offentlige sundhed, fastslår Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (¹), det såkaldte »kosmetikdirektiv«, som et hovedprincip, at kun kosmetiske midler, der ikke skader menneskers helbred, må markedsføres. Kosmetikprodukter må således kun indeholde sikre ingredienser. En ingrediens, som ikke er sikker at anvende, må forbydes, fordi kosmetikproduktet så ikke længere ville være sikkert.

Kosmetikdirektivet fastslår, at ingrediensernes sikkerhed, også dem, der kun bruges som duftblandinger, kan vurderes af det videnskabelige udvalg. Hvis det videnskabelige udvalg ud fra videnskabelige data mener, at stoffet er toksisk for menneskers lever når det anvendes i kosmetikprodukter, bør det forbydes og opføres under direktivets bilag II. Hvis det videnskabelige udvalg mener, at ingrediensen er sikker op til et vist niveau, må dens brug begrænses og ingrediensen opføres under bilag III. Hvor det er påvist, at en ingrediens giver leverskader, må den enten forbydes eller dens brug begrænses til et sikkert niveau, og ikke blot deklareres på etiketten.

(¹) EFT L 262 af 27.9.1976.

(2001/C 81 E/092)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1706/00
af Christa Randzio-Plath (PSE) til Kommissionen

(18. maj 2000)

Om: Omlægning af arbejdspladser gennem ydelse af støtte

En af de målsætninger, som præger den regionale økonomiske udvikling er forestillingen om, at de strukturelle ændringer og det dermed forbundne tab af arbejdspladser skal afhjælpes gennem statsstøtte. Det kan dog konstateres, at virksomheder flytter deres hjemsted til et af støtteområderne i stedet for at bevare eller udvide deres aktiviteter på deres oprindelige hjemsted. Denne indbyrdes konkurrence mellem

støtteområderne om at tiltrække virksomheder modvirker hovedformålet med den regionale økonomiske udvikling. Der er grund til at frygte, at denne »deplaceringseffekt«, der er forbundet med støtteydelse, yderligere vil forøges, når de nye medlemslande som led i EU's udvidelse mod øst ligeledes vil modtage støtte fra EU. Hvordan vil Kommissionen løse problemet med »deplaceringseffekten«? I hvor stor udstrækning tages der i forbindelse med undtagelserne fra forbuddet mod støtteydelse hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt den subventionerede omlægning af arbejdspladser overhovedet kan være støtteberettiget, når der samtidigt nedlægges arbejdspladser i det hidtidige område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(19. juni 2000)

Kommissionen er opmærksom på den problematik, som det ærede medlem henviser til, og den er blevet omtalt ved flere lejligheder inden for de seneste år⁽¹⁾.

Virksomhedernes ret til inden for EU at vælge den geografiske placering, som passer til deres specielle behov, er sikret gennem etableringsretten, som er nedfældet i traktaten om Det Europæiske Fællesskab. Det er en kompleks affære at beslutte at flytte en virksomhed, idet der skal tages hensyn til en række faktorer, f.eks. om der i virksomhedens overordnede strategier indgår planer om af effektivitetshensyn at omstrukturere, specialisere eller sammenlægge aktiviteterne.

EU har imidlertid en særlig interesse i de tilfælde, hvor et firma, der flytter, har fået offentlig støtte på grundlag af sin nuværende eller kommende beliggenhed. Når Kommissionen skal vurdere enkeltsager, tager den hensyn til alle forhold, bl.a. at virksomheden også kan vælge at flytte til et område uden for EU eller at lukke.

Et velfungerende indre marked er i vidt omfang afhængig af EU's konkurrencebestemmelser, især bestemmelserne om statsstøtte, som har til formål at hindre konkurrenceforvridninger og fremme fair konkurrence. I de retsakter, der for nylig er blevet vedtaget om statsstøtte og strukturfonde, har Kommissionen indføjet nogle særbestemmelser, som skal gøre det muligt at løse de problemer, der kan opstå i forbindelse med virksomhedsflytninger. F.eks. har Kommissionen i sine retningslinjer for statsstøtte reduceret den tilladte investeringsintensitet i de regioner, der officielt modtager støtte. Formålet med de nye begrænsninger er at gøre det muligt for mindre gunstigt stillede regioner at tiltrække nye let flyttelige investeringer ved hjælp af skatte- og afgiftsbegunstigelser, og samtidig forventes begrænsningerne at mindske risikoen for, at regionerne kommer i et konkurrenceforhold. Endelig fremgår det både af retningslinjerne og strukturfondsforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽²⁾), at investeringer, hvortil der modtages støtte, ikke må flyttes, førend der er gået mindst fem år.

Der vil gælde de samme rettigheder og pligter for nye medlemsstater efter en udvidelse.

Kommissionen er især opmærksom på de større projekter, da den har til opgave enten at bekræfte eller ændre den støtte, som strukturfondene bevilger på individuel basis (investeringer på over 50 mio. €). I sin analyse vurderer Kommissionen, hvilken virkning disse projekter har for beskæftigelsen på EU-niveau.

⁽¹⁾ F.eks. Kommissionens svar på de skriftlige forespørgsler E-1396/99, E-1446/99 og P-1805/99.

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2001/C 81 E/093)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1710/00
af Neil MacCormick (Verts/ALE) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Våbeneksport

Er Kommissionen klar over, at der inden for EU er blevet givet udtryk for foruroligelse over omgåelse af restriktionerne af våbeneksporten til lande såsom Sudan? Problemet vedrører tilladelse til våbenfremstilling til producenter i tredjelande. Tager Kommissionen skridt til at holde sig informeret om denne risiko og træffe forebyggende foranstaltninger? Hvis ikke, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(13. juli 2000)

Medlemsstaterne har hidtil på grundlag af artikel 296 (tidl. artikel 223) i EF-traktaten undtaget handel med våben fra traktatens anvendelsesområde. Kommissionen har derfor hverken bemyndigelse eller midler til at kontrollere våbeneksporten eller give tilladelse til våbenfremstilling.

Våbenhandel behandles for øjeblikket inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), som Kommissionen deltager fuldt ud i. Under FUSP vedtog EU i juni 1998 en adfærdskodeks for våbeneksport, hvis kriterier medlemsstaterne er forpligtet til at overholde.

Kommissionen har fuld forståelse for den bekymring, som det ærede medlem har givet udtryk for vedrørende tilladelse til våbenfremstilling i tredjelande. En sådan praksis er undertiden ensbetydende med en skjult eksport til lande, hvor den sædvanlige eksportkontrol normalt ikke tillader dette. For øjeblikket er det imidlertid i henhold til EU's adfærdskodeks for våbeneksport eksporttilladelser der forbydes, snarere end aftaler om licensfremstilling af våben.

(2001/C 81 E/094)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1713/00
af Paul Rübig (PPE-DE) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Betingelser for Kinas tiltrædelse af WTO inden for tekstilsektoren

Kinas tiltrædelse af WTO vil få afgørende virkninger for den europæiske tekstilindustri. Kina er en af de største tekstileksportører med en stor og hastigt voksende markedsandel i EU. Ifølge adskillige meldinger er det Kinas strategi i løbet af de næste få år at udvide deres tekstilproduktionskapacitet, investere kraftigt i modernisering af denne industri og udvide Kinas tekstileksport til EU med over 200 %. Der er planer om at ansætte 15 millioner personer i tekstilindustrien og 7,6 millioner i den kinesiske beklædningsindustri. Industrien vil så komme til at beskæftige 22,4 millioner personer, hvilket vil sige ti gange mere end i EU!

EU's importkvoter for Kina er blandt dem, der udnyttes meget intensivt – nogle af dem helt op til 100 %. Dette betyder, at afskaffelsen af samtlige kvoter i 2005 vil føre til en drastisk stigning i importen fra Kina.

EU's tekstilindustri har derfor en væsentlig interesse i at sikre fair og åben adgang til det kinesiske marked. Handel med tekstiler bør ikke være en »envejshandel« fra Asien til Europa.

For at garantere dette har tekstilindustrien behov for:

- Gensidig markedsadgang: Kina skal sænke sine afgifter og bringe dem i overensstemmelse med EU's niveau inden 2005. Endvidere skal Kina fjerne samtlige handelshindringer, som ikke er toldskranker; der findes en række af sådanne handelshindringer inden for tekstilsektoren,

- Kina skal indføre effektiv lovgivning for beskyttelse af tekstildesign. Dette er ét af den europæiske tekstilindustri's største aktiver.

Vil Kommissionen forsvare disse krav under forhandlingerne med Kina?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(29. juni 2000)

Forhandlingerne mellem Fællesskabet og Kina om vilkårene for Kinas tiltrædelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) blev indledt den 19. maj 2000 i Beijing. Resultaterne er allerede forelagt Rådet og Europa-Parlamentet.

Som anført af det ærede medlem er Kina (værdimæssigt) den største leverandør af tekstilvarer og beklædningsgenstande til Fællesskabet. Kinas tiltrædelse af WTO vil betyde, at Kina vil nyde godt af WTO's aftale om tekstilvarer og beklædningsgenstande, navnlig i form af højere forhøjelsessatser for de gældende kvoter og afvikling pr. 1. januar 2005 af alle tekstilkvoter hos medlemmerne af WTO, på betingelse af, at der i WTO's arbejdsgruppe vedrørende Kinas tiltrædelse kan opnås enighed om passende betingelser, eksempelvis angående beskyttelsesbestemmelser for sektoren. Kinas tiltrædelse af WTO vil derfor skabe større konkurrence på det europæiske marked både for den europæiske industri og — navnlig i de lavere prisklasser — mellem sektorens vigtigste leverandørlande som f.eks. Kina og Indien.

Fællesskabets højest prioriterede område for sektoren under forhandlingerne om Kinas tiltrædelse af WTO var forbedret markedsadgang. Dette gav sig udslag i, at Kina afgav tilsagn på en række områder, der vil forbedre adgangen til det kinesiske marked for de europæiske eksportører i sektoren. Kina vil nedsætte toldsatsene kraftigt. Dette vil ske gradvis i perioden indtil 2005. Kinas toldtilbud i sektoren blev nedsat yderligere under den sidste forhandlingsrunde. Selv om satserne stadig ligger noget højere end Fællesskabets, og der stadig er et begrænset antal særdeles høje satser tilbage, repræsenterer tilbuddet en gennemsnitlig sats for industrielle tekstilvarer og beklædningsgenstande på 11,5 % (mod tidligere 27,3 %). Alle kvoter, som Kina har opretholdt for import af råvarer, vil blive ophævet. Kina har accepteret at ophæve statsmonopolet på eksportsalg af silke, hvorved der sikres den europæiske industri direkte adgang til leverancerne.

Ud over de ovennævnte anliggender, for hvilke der gælder overgangsperioder, vil sektoren nyde godt af anvendelsen af de generelle WTO-regler og -discipliner, bl.a. vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder, og af en række andre indrømmelser til Fællesskabet, eksempelvis vedrørende distributionsrettigheder, som også vil fremme eksporten til Kina. Desuden kan Kina som medlem af WTO blive en vigtig allieret for Fællesskabet i dets bestræbelser for at forbedre adgangen til markederne i andre lande, der trods medlemskabet af WTO vedbliver med at anvende prohibitive toldsatser i denne sektor.

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at tekstilhandelen ikke skal være en »envejshandel«. Kinas indrømmelser til Fællesskabet vil sammen med indrømmelserne til andre medlemmer af WTO blive optaget i protokollen vedrørende Kinas tiltrædelse af WTO. Det samlede resultat vil efter alt at dømme blive en klar forbedring af den europæiske tekstil- og beklædningsindustri's adgang til det kinesiske marked.

(2001/C 81 E/095)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1715/00 af Rosa Miguélez Ramos (PSE) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Vanskeligheder for EU-fiskerflåden i Brasilien

Sammenslutningen af Langlinefartøjer ANAPA har rejst kritik af, at Brasilien ikke overholder Verdenshandelsorganisationens regler, fordi det hindrer EU's fartøjer i at losse i brasilianske havne, som de ikke engang må anløbe for at proviantere eller modtage lægebehandling. Det koster EU's fartøjer ekstraomkostninger på 12 millioner euro at søge havn i andre lande.

Hvordan vurderer Kommissionen disse hindringer? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at bringe dette misbrug til ophør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(30. juni 2000)

Kommissionen tager de påstande, det ærede medlem fremsætter på vegne af ANAPA, til efterretning. Kommissionen kan ikke umiddelbart vurdere alene på grundlag af det ærede medlems oplysninger, om de brasilianske myndigheders forbud stemmer overens med WTO's regler.

For at Kommissionen kan kunne undersøge de fremsatte påstande nærmere og sammenholde dem med WTO's regler, opfordres klageren til at indgive en begrundet klage til Kommissionen i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i forordningen om handelshindringer (Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ EFT L 349 af 31.12.1994.

(2001/C 81 E/096)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1717/00

af Raffaele Costa (PPE-DE) til Kommissionen

(29. maj 2000)

Om: Det italienske forslag om zoneopdeling under mål 2

Forslaget om zoneopdeling under strukturfondenes mål 2 for perioden 2000-2006 – som Italien forelagde allerede den 1. oktober 1999 – forkastedes første gang på grund af anvendelse af data, der ikke svarede til Eurostats data.

Hidtil er ikke en gang den ændrede og korrigerede version – hvormed det tilstræbes at medtage Torino-området – blevet endeligt godkendt af Europa-Kommissionen.

Generaldirektoratet for Regionalpolitik erklærer, at Torino-området ikke kan komme på tale, fordi dets arbejdsløshedsprocent ikke opfylder kriterierne for at falde ind under mål 2, idet der således ikke tages hensyn til, at Italien er det eneste land i Den Europæiske Union, der har en institution som «cassa integrazione». Arbejdstagerne i denne specielle arbejdsløshedskasse opføres ikke omgående på listen over arbejdsløse, hvilket derimod først sker nogle måneder senere.

Denne forsinkelse er efterhånden på flere måneder og er en tung byrde for landets økonomi. De 9 000 milliarder under EF-støtterammen for 2000-2006 kan ikke udnyttes, og de nordlige regioner har ikke en gang mulighed for at gøre brug af andre former for nationale støtteordninger, for så vidt som den manglende aftale om mål 2 også blokerer for godkendelse af den samlede statsstøtteplan for det centrale og nordlige Italien.

Den italienske regering har i mellemtiden modtaget de øvrige EU-kommentarer og venter på, at regionerne skal godkende det nye forslag, der skal forelægges i Bruxelles.

Hvilke nye hindringer kan nu efter Kommissionens mening ødelægge forhandlingsresultatet?

Hvornår kan det italienske forslag forventes at blive endeligt godkendt?

Hvilke andre medlemsstater har lige som Italien endnu ikke fået godkendt de forslag, de har fremsat i forbindelse med regionalpolitikens mål, og føler på lignende vis, at de straffes i denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(4. juli 2000)

Den 1. oktober 1999 indgav Italien sit forslag til områdeinddeling for mål 2 til Kommissionen. Den 11. oktober 1999 svarede Kommissionen, at den måtte afvise forslaget, idet det ikke var i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om generelle bestemmelser for struktur fonden⁽¹⁾, hvori det hedder, at de områder, der opfylder kriterierne i stk. 5 og 6 i samme artikel, skal omfatte mindst 50 % af mål 2-befolkningen. Kun 29,6 % af den samlede mål 2-befolkning opfyldte kriterierne.

Kommissionen opfordrede derfor de italienske myndigheder til snarest at indgive et ændret forslag, der er i overensstemmelse med Rådets forordning. Ændringerne går ud på dels at inddrage nye områder med 1,51 millioner indbyggere, der opfylder EF-kriterierne, dels at udelukke de områder med et tilsvarende indbyggertal, der oprindeligt blev foreslået, men som ikke opfylder kriterierne.

Med hensyn til Torino-provinsen har Kommissionen meddelt de italienske myndigheder, at de dårligst stillede områder i denne provins sagtens kunne være støtteberettigede under mål 2 på baggrund af kriterierne 7-9 i stk. 4 i nævnte forordning.

Kommissionen har flere gange meddelt de italienske myndigheder, at det er nødvendigt at indsende et ændret forslag hurtigst muligt for ikke at stille de pågældende regioner ugunstigt. Når Kommissionen har modtaget det ændrede forslag, vil den bestræbe sig på snarest muligt at godkende listen over områder i Italien, der er støtteberettigede under mål 2.

Italien er den eneste medlemsstat, hvor områdeinddelingen for mål 2 ikke er blevet godkendt.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

(2001/C 81 E/097)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1718/00

**af Raffaele Costa (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE),
Stefano Zappalà (PPE-DE), Mario Mantovani (PPE-DE), Vittorio Sgarbi (PPE-DE),
Luigi Cesaro (PPE-DE), Amalia Sartori (PPE-DE), Renato Brunetta (PPE-DE),
Antonio Tajani (PPE-DE), Giuseppe Gargani (PPE-DE), Francesco Musotto (PPE-DE),
Guido Viceconte (PPE-DE), Giorgio Lisi (PPE-DE), Mario Mauro (PPE-DE),
Giuseppe Nisticò (PPE-DE), Marcello Dell'Utri (PPE-DE), Guido Podestà (PPE-DE),
Raffaele Fitto (PPE-DE), Umberto Scapagnini (PPE-DE), Pier Casini (PPE-DE)
og Raffaele Lombardo (PPE-DE) til Rådet**

(7. juni 2000)

Om: Eurokrisen

Den ubestridelige eurokrise har skabt og skaber stadig bekymring i alle de lande, der har tilsluttet sig den fælles mønt, og mere generelt i Den Europæiske Union.

Kan Rådet hurtigt give Europa-Parlamentet og – mere generelt – de europæiske borgere relevante nærmere oplysninger om, hvilke initiativer der er taget eller vil blive igangsat for at undgå en fortsættelse af denne situation, som vi alle håber er forbigående, men nu alligevel har varet i mange måneder?

Svar

(28. september 2000)

Euro 11-Gruppen fremsatte den 8. maj følgende erklæring:

»Euro 11-ministrene og kommissæren samt formanden for Den Europæiske Centralbank er enige om, at væksten er meget solid i euroområdet, og at der er ved at blive skabt stadig flere arbejdspladser. ECB

arbejder på at sikre, at denne vækst ikke fører til inflation. Ministrene er besluttet på at fremskynde den igangværende fiskale konsolidering og strukturreformerne i retning af en vidensbaseret økonomi med fuld beskæftigelse i overensstemmelse med de retningslinjer, som blev udstukket af Det Europæiske Råd i Lissabon, hvorved vækstpotentialet i vore økonomier kan øges.«

»Vi deler bekymringen over euroens nuværende niveau, der ikke afspejler det stærke økonomiske fundament i euroområdet.«

Selv om Rådet ikke selv har taget stilling til den seneste udvikling i euroens eksterne værdi, skal det i denne forbindelse påpeges, at Rådet i de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker for 1999-2000, der blev vedtaget den 12. juli 1999 ⁽¹⁾ understregede, at en kraftig og vedholdende vækst og beskæftigelse er hovedprioriteten, samt at en vækst- og stabilitetsorienteret makroøkonomisk politik og omfattende og koordinerede økonomiske reformer er de vigtigste midler.

⁽¹⁾ EFT L 217 af 17.8.1999, s. 34.

(2001/C 81 E/098)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1726/00
af Nuala Ahern (Verts/ALE) til Kommissionen**

(31. maj 2000)

Om: Vurdering af farerne for nabolandene i EU ved oplagringen af radioaktive flydende affaldsstoffer i Sellafield i Det Forenede Kongerige

Hvilken vurdering er der foretaget af farerne for de lande i EU, der grænser op til Det Forenede Kongerige, ved akkumuleringen og oplagringen af højradioaktive flydende affaldsstoffer i Sellafield i Cumbria i Det Forenede Kongerige hidrørende fra oparbejdningen af brugt bestrålet nukleart brændsel?

(2001/C 81 E/099)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1727/00
af Nuala Ahern (Verts/ALE) til Kommissionen**

(31. maj 2000)

Om: Forskning i farerne for miljøet ved ulykker, hvor der sker brud på indeslutningen i en række nukleare anlæg

Hvilken forskning er der foretaget af Kommissionen, Euratom eller de fælles forskningscentre på Kommissionens vegne i farerne for miljøet ved ulykker, hvor der sker brud på indeslutningen i de lageranlæg for højradioaktive væsker, der er i brug i henholdsvis

- a) BNFL Sellafield
- b) UKAEA Dounreay
- c) Cogema La Hague
- d) CEA Marcoule
- f) KFK Karlsruhe?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström
på skriftlige forespørgsler E-1726/00 og E-1727/00**

(20. juli 2000)

Lagerfaciliteten for den højaktive væske (HAL) på Sellafield-anlægget har været der siden 1955. I forbindelse med indeslutning af højaktivt affaldskoncentrat i glas på Windscale forglasningsanlæg (WVP) i 1990 blev der i medfør af Euratom-traktatens artikel 37 fremsendt generelle data for dette anlæg i

januar 1990, og Kommissionen afgav udtalelse herom. De generelle data gav oplysninger om et referenceuheld, der var tab af køling til HAL-fødetanken. Det blev konkluderet, at i tilfælde af et uforsægtigt udslip af denne type og størrelse, ville de sandsynlige doser, der måtte modtages af befolkningen i Irland eller enhver anden medlemsstat, ikke være væsentlige set ud fra et sundhedssynspunkt. Den ajourførte gennemgang af sikkerheden ved oplagring af flydende højaktivt affald på British Nuclear Fuel Limited (BNFL) Sellafield (HM Nuclear Installations Inspectorate, februar 2000) indeholder ikke oplysninger, der giver årsag til genbehandling af denne vurdering.

Det er de enkelte medlemsstaters ansvar at kræve, at der foretages lignende vurderinger for de lagertanke i brug hos United Kingdom Atomic Energy Authority Dounreay, Compagnie générale des matières nucléaires La Hague, Commissariat à l'Energie Atomique Marcoule, and Forschungszentrum Karlsruhe, for så vidt angår potentiel udsættelse af offentligheden og heraf følgende sundhedsvirkninger.

Selv i betragtning af at der er mange indeslutningslag, kunne et indeslutningsbrud ikke desto mindre føre til betydelige radioaktivitetsniveauer i floder eller i det marine miljø. Der bør således ses på mulige skader for miljøet ud over for mennesker. Kommissionen har iværksat et forskningsprogram om virkningerne for dyr og planter i området og tilsvarende økologiske skader, og af udviklingen af en rationale og metodologi for fastlæggelse af beskyttelseskrav med henblik på fastsættelse af miljøbeskyttelseskrav. Sådanne krav kunne derefter anvendes til at vurdere følgerne af et større udslip af flydende radioaktivt affald.

(2001/C 81 E/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1732/00

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) til Kommissionen

(31. maj 2000)

Om: Kommissionens politik med henblik på gennemførelse af EU's budget for 2000 på området beskyttelse og fremme af mindretalssprog og regionale sprog

EU's budgetmyndighed, Parlamentet og Rådet, vedtog at opføre en række bevillinger på EU-budgettet for 2000 med henblik på fremme og beskyttelse af mindretalssprog og regionale sprog.

Helt konkret er der på konto B3-1003 »Forberedende foranstaltninger til fremme af Fællesskabets sproglige mangfoldighed i informationssamfundet« opført et samlet beløb på 2 mio. € med det formål at fremme den sproglige mangfoldighed i Fællesskabet som led i informationssamfundet, og herunder regionale sprog og mindretalssprog, samt at finansiere forberedende foranstaltninger til Det Europæiske Sprogår 2001, som også skal omfatte tegnsprog.

Kommissionen meddelte i sit svar på min skriftlige forespørgsel E-0466/00 af 19. april 2000, at den agter at anvende hele det bevilgede beløb på 2 mio. € til de forberedende foranstaltninger til Det Europæiske Sprogår. Samtidig oplyste den, at den i slutningen af april 2000 agtede at indkalde forslag til forberedende foranstaltninger med henblik på fælles opfølgning af programmerne vedrørende det flersprogede informationssamfund (MLIS) og Info 2000, og at disse foranstaltninger principielt kunne tage sigte på alle sprog, herunder regionale sprog og mindretalssprog, forudsat at målsætningerne for den foreslåede aktion berettigede hertil og indkaldelsesbetingelserne var opfyldt.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den i år 2000 agter at finansiere de forberedende foranstaltninger til MLIS- og Info 2000-programmerne, samt hvor store beløb der er tale om, eftersom den i henhold til svaret på ovennævnte forespørgsel påtænker at anvende hele beløbet på konto B3-1003 til de forberedende foranstaltninger til Det Europæiske Sprogår 2001?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(20. juli 2000)

Fællesskabsprogrammerne »det flersprogede informationssamfund« (MLIS) og INFO 2000 afsluttedes med udgangen af 1999. Under hensyn til resultaterne af midtvejsevalueringen og efter høring af medlemsstaterne (Infocom-udvalget) og Parlamentet (Kulturudvalget) har Kommissionen taget initiativ til en forberedende foranstaltning vedrørende fælles opfølgning af disse programmer og fremme af det europæiske digitale indhold på verdensnetten.

Budgetmyndigheden har afsat et beløb på 10 mio. € på budgetkonto B5-344 for år 2000, hvilket har gjort det muligt at indkalde forslag til forberedende foranstaltninger til fremme af det europæiske digitale indhold på de globale net⁽¹⁾ inden for de tre temaer, som er valgt til forberedelsen af opfølgningen af MLIS og Info 2000: lette adgangen til risikovillig kapital for nystartede virksomheder samt små og mellemstore virksomheder, hvis aktiviteter har tilknytning til Internet; demonstrere, hvorledes informationen inden for den offentlige sektor kan udnyttes; lette den sproglige og kulturelle tilpasning af digitale produkter og tjenester.

Sideløbende hermed vedtog Kommissionen den 24. maj 2000 et udkast til Rådets beslutning om vedtagelse af et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale net og fremme af sproglig mangfoldighed i informationssamfundet⁽²⁾. Alle nyttige oplysninger herom findes på Europa-serveren⁽³⁾.

Disse aktiviteter er forskellige fra de initiativer, der er taget af Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur, men der vil ske en snæver koordinering med det pågældende generaldirektorat. De forberedende foranstaltninger skal udgøre et væsentligt bidrag til fremme af den sproglige og kulturelle mangfoldighed i informationssamfundet og vil bl.a. kunne illustrere de arrangementer, der skal indgå i Det Europæiske Sprogår.

Med hensyn til de sprog, der medtages, vil de foreslåede foranstaltninger kunne indbefatte aktiviteter i relation til ethvert sprog, herunder mindretalssprog og regionale sprog, i det omfang deres målsætning berettiger det.

⁽¹⁾ <http://www.cordis.lu/econtent>.

⁽²⁾ KOM(2000) 323.

⁽³⁾ http://europa.eu.int/comm/information_society/policy/index_fr.htm.

(2001/C 81 E/101)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1735/00
af Dominique Souchet (UEN) til Kommissionen**

(20. maj 2000)

Om: Støtte til nye motorer i fiskerifartøjer

I Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999⁽¹⁾ af 17. december 1999 fastlægges de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet.

I denne forordning fastlægges en ramme for samtlige de aktioner, der skal gennemføres inden for fiskerisektoren, hvoraf et af formålene klart er »ressourcernes beskyttelse og langsigtede bæredygtighed«.

Artikel 6 i forordningen omhandler de nærmere bestemmelser for fornyelse af fiskerflåden og modernisering af fiskerfartøjerne, og det præciseres, at tilgang og afgang fra flåden skal være i overensstemmelse med det flerårige udviklingsprogram for den samlede flåde og de berørte fartøjskategorier.

I samme artikel anføres i stk. 2, at »medlemsstaterne kan forelægge en anmodning om en præcist beskrevet og kvantificeret forøgelse af kapacitetsmålene for foranstaltninger til forbedring af sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold under forudsætning af, at disse foranstaltninger ikke medfører en udvidelse af udnyttelsesgraden for de berørte ressourcer«.

Imidlertid er støtten til indsættelse af nye motorer i eksisterende aktive fartøjer i øjeblikket indstillet i overensstemmelse med en fortolkning af artikel 6, stk. 1, uden at der er taget hensyn til stk. 2. Hvorledes kan man forestille sig en effektreduktion på 30 % af et fartøj på over 12 meter, uden at dette bringer sikkerheden på fartøjet i fare og uden at forestille sig en forringelse af arbejdsforholdene? Desuden medfører bevarelse af effekten ikke en forøgelse af fiskerikapaciteten, men kun at den bevares. Det drejer sig under ingen omstændigheder om skabelse af ny kapacitet.

Indsættelse af ny motor uden forøgelse af effekten er efter min opfattelse en nødvendig del af fartøjernes sikkerhed og falder inden for en modernisering, som er berettiget til fællesskabsstøtte. Jeg vil gerne bede Kommissionen om at præcisere dette punkt, for den nuværende fortolkning, der sker i Frankrig af forordningen, rammer de små fiskerfartøjer ved den franske atlantehavskyst hårdt og udgør en fare for den økonomiske balance i vore havne, som er stærkt berørte af tidligere nedskæringer af flåden og i dag direkte ramt af olieforureningen fra Erika.

(¹) EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(15. juni 2000)

Artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (¹) åbner mulighed for ydelse af offentlig støtte til fornyelse og modernisering af fartøjer, der hører til flåde kategorier, som ikke har opfyldt målene i de flerårige udviklingsprogrammer (FUP), forudsat at de overordnede mål under udviklingsprogrammet er nået, og at enhver kapacitet, der er tilført i årene 2000-2001, kompenseres ved udtagning af kapacitet uden offentlig støtte, der er mindst 30 % større end den nye kapacitet, som er tilført de pågældende kategorier, samlet i tonnage og motorkraft.

Efter disse bestemmelser skal tilførslen af ny kapacitet med offentlig støtte kompenseres ved reduktion uden offentlig støtte af kapacitet for kategoriernes vedkommende, men ikke for enkelte fartøjers vedkommende. Udskiftning af motorer med offentlig støtte er derimod ikke betinget af en reduktion af de enkelte fartøjers motorkraft, men derimod en reduktion af kategoriens samlede motorkraft inden udgangen af 2001.

Der behøver i den forbindelse ikke være tale om nogen forringelse af sikkerheden og arbejdsbetingelserne om bord på de fartøjer, der modtager offentlig støtte. Det skal også understreges, at udskiftning af en motor med en anden med samme motorkraft kan betragtes som en normal driftsomkostning. Hvis en sådan omkostning fuldt ud afholdes af fartøjets ejer, og der ikke modtages offentlig støtte hertil, kræves der ikke udtagning af en 30 % større kapacitet fra den pågældende kategori.

Hvis målene for en kategori er nået, kan der ydes offentlig støtte til udskiftning af motorer, uden at der som compensation kræves udtagning af en større kapacitet. Det ærede parlamentsmedlem mindes om, at adgang til offentlig støtte til flådefornyelse og -modernisering, hvor kategorimålene ikke er nået, er omfattet af en midlertidig bestemmelse i forordning (EF) nr. 2792/1999, der er underlagt strenge betingelser, som er godkendt af Rådet.

(¹) EFT L 337 af 30.12.1999.

(2001/C 81 E/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1742/00 af Mary Honeyball (PSE) til Kommissionen

(31. maj 2000)

Om: Lukning af Ford-fabrikken i Dagenham

Hvilken EU-støtte vil der være til rådighed for at begrænse tabet af arbejdspladser i Ford-fabrikken i Dagenham i London mest muligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(11. juli 2000)

På baggrund af de seneste meddelelser er der ingen planer om særlig eller supplerende støtte til at begrænse tabet af arbejdspladser blandt de ansatte på Ford-fabrikken i Dagenham i London. Men det er dog vigtigt at understrege, at London vil kunne modtage et betydeligt støttebeløb fra Den Europæiske Socialfond (ESF) via mål 3, som bl. a. kan bruges til at behandle potentielle arbejdsløshedsproblemer i forbindelse med tab af arbejdspladser på Ford-fabrikken i Dagenham. London-regionen vil kunne modtage en betydelig andel af Det Forenede Kongeriges mål 3 program, som beløber sig til 4 500 mio. €.

Planen for mål 3 er struktureret i henhold til de fem politikområder i forordningen om ESF. I forbindelse med Ford-sagen er to af politikområderne særligt relevante. Under politikområde a), aktiv arbejdsmarkedspolitik, er et af de strategiske mål netop at nedbringe (langtids-) arbejdsløsheden via aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger for arbejdsløse eller personer, der er truet af arbejdsløshed. De mulige interventions typer spænder over rådgivning og vejledning til støtte via integrerede strategier, som omfatter tilbud om erhvervsmæssige og sociale færdigheder. Under politikområde d), fleksibilitet, er et af de strategiske mål at fremme en kvalificeret og fleksibel arbejdsstyrke.

Derudover vil London til sit mål 2 program kunne modtage supplerende strukturfondsstøtte på et beløb af 259,9 mio. € for programmeringsperioden 2000-2006 til at opveje tab af arbejdspladser i området. Det udkast til forslag, der skal behandles til sommer, vedrører økonomiske barrierer i nøgleområder i industriel tilbagegang. De prioriterede områder, der foreslås, omhandler økonomisk udvikling på lokalt plan, udvikling af virksomheder og konkurrenceevne, nyskabelse og teknologi samt færdigheder og adgang til beskæftigelse.

(2001/C 81 E/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1743/00

af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(31. maj 2000)

Om: Genbrug

Kan Kommissionen forelægge følgende oplysninger om EU-medlemsstaternes genbrugspolitik:

1. Hvilke anlæg har medlemsstaterne etableret til recirkulering af plastik?
2. Har medlemsstaterne et marked for deres genbrugsvarer? Hvad gør hver medlemsstat i benægtende fald med sine genbrugsvarer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(14. juli 2000)

Kommissionen har endnu ikke udtømmende oplysninger om anlæg i Fællesskabet til genvinding af plast og heller ikke en samlet billede af markedet for genvundet plast. Hovedårsagerne hertil er den lange række forskellige plastmaterialer og det forhold, at plast er en temmelig ny industriaktivitet sammenlignet med genvinding af andre mere traditionelle materialer.

Disse oplysninger skulle imidlertid foreligge i december 2000 efter færdiggørelsen af en undersøgelse⁽¹⁾ med særlig vægt lagt på beskrivelse af de forskellige genvindingsprocesser for plast. Undersøgelsen vil så vidt muligt omfatte de forskellige plastmaterialer, nemlig PE (polyethylen), LDPE (low density polyethylen), HDPE (high density polyethylen), LLDPE (linear low density polyethylen), PET (polyethylen terephthalat), PP (polypropylen), PS (polystyren) og PVC (polyvinylchlorid).

Det er derudover værd at bemærke, at fremme af genvinding er et af hovedmålene for Fællesskabets affaldspolitik. Præferencen for genvinding fremfor bortskaffelse er anført i Fællesskabets affaldsforvaltningsstrategi⁽²⁾ og i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 som ændret ved direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om affald⁽³⁾.

Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald⁽⁴⁾ sætter mål for genvinding af emballageaffald. I henhold til artikel 6 skal mindst 50 % og højst 65 % af emballageaffald genvindes. Inden for disse mål skal mellem 25 % og 45 %, og mindst 15 % af hver enkelt emballagemateriale, (herunder plast) genvindes.

Medlemsstaterne skal imødekomme disse mål. De er imidlertid ikke forpligtet til at foretage genvindingen på deres eget område. Genvinding er en industrivirksomhed. Affald med henblik på genvinding omfattes af princippet om varers frie bevægelighed. Der skal ikke nødvendigvis findes markeder for alle mængder genvundet affald.

Ifølge interimrapporten⁽⁵⁾ i henhold til artikel 6, stk. 3, litra a), i direktiv 94/62/EF og de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt i forbindelse med Kommissionens beslutning af 3. februar 1997 om fastlæggelse af de skemaer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal benyttes i forbindelse med databasesystemet⁽⁶⁾, lå genvindingsraten for plastaffald stadig i 1997 i adskillige medlemsstater under målet på 15 % som fastsat i dette direktiv. Det blev overskredet af Belgien (25 %), Tyskland (45 %) og Østrig (20 %), medens Italien, Nederlandene, Finland og Sverige ikke er langt fra målet. Det er dog ikke klart, i hvilket omfang disse tal omfatter den såkaldte »feedstock-recycling«.

Disse tilskyndende bestemmelser har øget genvindingen af plast. Som følge heraf er genvinding af plast fordoblet mellem 1994 og 1999⁽⁷⁾ i Fællesskabet og nået op på omkring 9 %⁽⁸⁾.

Efter meddelelsen om »Genvindingsindustriens konkurrenceevne«⁽⁹⁾ tilrettelagde Kommissionen et »genvindingsforum«, hvor alle væsentlige parter deltog. Disse drøftelser har foranlediget en række henstillinger med henblik på at forbedre rammebetingelserne og konkurrenceevnen for genvindingsindustrien⁽¹⁰⁾.

(1) Undersøgelse af udviklingen i omkostninger og fordele i forbindelse med opnåelse af målene for genanvendelse og genvinding for de forskellige emballagematerialer i direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald.

(2) KOM(96) 399 endelig udg.

(3) EFT L 78 af 26.3.1991.

(4) EFT L 365 af 31.12.1994.

(5) KOM(1999) 596 endelig udg.

(6) EFT L 52 af 22.2.1997.

(7) I henhold til industriorganisationens data, APME rapport forår 1999 — Association of plastics manufacturers in Europe.

(8) APME, Plastics — An analysis of plastics consumption and recovery in Western Europe 1998.

(9) KOM(98) 463 endelig udg.

(10) <http://europa.eu.int/comm/enterprise/events/recycling/recycling.htm>.

(2001/C 81 E/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1748/00

af Marco Cappato (TDI) til Rådet

(5. juni 2000)

Om: Vurdering af gennemførelsen af den fælles aktion om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn

Den 24. februar 1997 vedtog Rådet en fælles aktion med henblik på forbedring af det retlige samarbejde om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn.

I denne fælles aktion opfordres medlemsstaterne til at foretage en indbyrdes tilnærmelse af deres nationale lovgivninger og til at revidere disse for at sikre, at seksuel udnyttelse eller seksuelt misbrug af børn og handel med børn med henblik på seksuel udnyttelse eller seksuelt misbrug af dem samt deltagelse i og forsøg på at begå sådanne handlinger betragtes som forbrydelser. Den fælles aktion indeholder tillige krav om, at straffene, i det mindste i grove tilfælde, kommer til at omfatte frihedsstraffe, der kan medføre udlevering, konfiskering af redskaberne for og udbyttet fra de strafbare handlinger og midlertidig eller definitiv lukning af etableringer, der har været brugt til de strafbare handlinger. I den fælles aktion hedder det endvidere, at »hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der, ud over de almindelige tvangsmidler såsom ransagning og beslaglæggelse, er passende undersøgelsesbeføjelser og -teknikker, så man på effektiv vis kan undersøge og forfølge de ... omhandlede strafbare handlinger«. Medlemsstaterne anmodes om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelse af vidner og passende bistand til ofrene og deres familier og om »i videst muligt omfang [at samarbejde] på det retlige område om efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med de ... omhandlede strafbare handlinger« ved hjælp af visse nærmere specificerede procedurer. I den fælles aktions afsnit IV, punkt B, hedder det, at Rådet inden udgangen af 1999 på grundlag af passende oplysninger vurderer, om medlemsstaterne har opfyldt deres forpligtelser ifølge denne fælles aktion.

Har Rådet opfyldt sin forpligtelse i henhold til den fælles aktion, som det selv har vedtaget? I hvilket omfang og med hvilke resultater har medlemsstaterne i bekræftende fald opfyldt ovenstående forpligtelser? Hvornår vil Rådet i benægtende fald foretage nævnte vurdering? Hvilke foranstaltninger agter Rådet i tilfælde af, at medlemsstaterne ikke har opfyldt kravene i den fælles aktion, at træffe for så vidt angår bekæmpelsen af handel med børn?

Svar

(28. september 2000)

Siden vedtagelsen af den fælles aktion af 24. februar 1997, som det ærede medlem henviser til, er der taget forskellige initiativer inden for Den Europæiske Union. Der kan især nævnes artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Amsterdam-traktaten, som specielt blandt de midler, der gør det muligt at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, nævner bekæmpelse af menneskehandel og overgreb mod børn. Det kan også nævnes, at der er givet Europol beføjelser på området børnepornografi⁽¹⁾.

Endelig vedtog Rådet den 29. maj 2000 en afgørelse om bekæmpelse af børnepornografi på Internettet på grundlag af et initiativ fra Republikken Østrig.

Artikel 6 i denne afgørelse, som Europa-Parlamentet er blevet hørt om, fastsætter, at Rådet skal undersøge, i hvilket omfang medlemsstaterne har opfyldt deres forpligtelser i medfør af fælles aktion 97/154/RIA af 24. februar 1997, og i hvilket omfang de foranstaltninger, der foreslås i denne afgørelse, har vist sig at være effektive. Denne undersøgelse vil blive foretaget i den nærmeste fremtid efter de regler, der er fastsat i afgørelsen. Rådet kan således endnu ikke foretage en vurdering af medlemsstaternes lovgivning i dette spørgsmål.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 3. december 1999 (1999/C 26/05 – EFT C 26 af 30.1.1999, s. 21).

(2001/C 81 E/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1749/00
af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) til Kommissionen

(25. maj 2000)

Om: Valg i Kosovo

I Kosovo vil de første kommunalvalg blive afholdt dette efterår.

Det er overordenlig vigtigt, at dette forehavende lykkes, fordi demokratiet på lokalt plan udgør grundlaget for den politiske genopbygning af området, som de europæiske folk sætter stærke moralske og materielle kræfter ind på.

Vil Kommissionen deltage i forberedelserne og overvågningen af valgproceduren samt oprettelsen af de første kommunalråd, som vil fremgå af disse valg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(26. juni 2000)

I henhold til ansvarsfordelingen inden for De Forenede Nationers mission i Kosovo (UNMiK) har Fællesskabet ansvaret for den økonomiske omstrukturering, genopretning og udvikling under søjle 4. Kommissionen er direkte involveret i forvaltningen og finansieringen af denne søjle, der ledes af en tjenestemand ved Kommissionen, som også er stedfortrædende særlig repræsentant for De Forenede Nationers generalsekretær. Administrationsudgifterne afholdes over Fællesskabets budget. Størstedelen af finansieringen af arbejdet under denne søjle dækkes af Unionen og ved hjælp af fællesskabsmidler. Tilrettelæggelsen af donorkoordinationsmekanismen i sådanne spørgsmål varetages af Kommissionen og Verdensbanken.

Desuden er Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) den ledende myndighed for søjle 3 under UNMiK, dvs. for spørgsmål om institutionsopbygning, borgersamfund og valg. Det er derfor OSCE, der har hovedansvaret for tilrettelæggelsen af de forestående kommunalvalg. Udgifterne til dette arrangement og resten af arbejdet under denne søjle afholdes af OSCE's medlemmer. Selv om dette betyder, at medlemsstaterne i henhold til OSCE-»nøglen« betaler 67% af disse udgifter, og at Fællesskabet koncentrerer sin indsats om søjle 4, som det er hovedansvarlig myndighed for, yder det også en vigtig bistand på dette område, uden hvilken valgene ikke kan afholdes; Fællesskabet yder således bistand på 5 mio. € til hardware til registrering af borgere og stemmeberettigede samt til UNMiK's ID-kort og oplysningsvirksomheden over for de stemmeberettigede. Fællesskabet har endnu ikke truffet nogen afgørelse om et yderligere engagement i overvågningen af selve valghandlingen, selv om EU-lønnet personale i marken (dvs. missionen med observatører fra Det Europæiske Fællesskab (ECMM)) utvivlsomt vil spille en rolle.

Kommunalrådenes indsættelse og virke er en sag, der vedrører UNMiK. De finansielle aspekter dækkes af Kosovo-budgettet, hvis største enkeltstående frivillige bidragyder er Fællesskabet, og for hvis vedkommende en betydelig del af resten hidrører fra de økonomiske og toldmæssige strukturer, som Kommissionen med succes har bidraget til at oprette via arbejdet under søjle 4. Fællesskabet har desuden ydet betydelig bistand via sit program for parvist samarbejde, hvis medlemmer er involveret i udarbejdelsen af de nye kommunallove, og som vil vedblive med at levere ekspertrådgivning efter højeste fællesskabsstandarder for kommunaladministration til de valgte ledere, således at der kan sikres et bæredygtigt demokrati på græsrodsniveau.

(2001/C 81 E/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1750/00

af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) til Rådet

(5. juni 2000)

Om: Valg i Kosovo

I Kosovo vil de første kommunalvalg blive afholdt dette efterår. Det er af allerstørste betydning, at dette forehavende lykkes, eftersom demokratiet på lokalt plan udgør grundlaget for den politiske genopbygning af området, som de europæiske folk såvel moralsk som materielt har investeret mange kræfter i.

Vil Rådet deltage i forberedelserne og overvågningen af valgproceduren samt udnævnelse og oprettelse af de første kommunalråd, der vil kunne dannes på grundlag af disse valg?

Svar

(10. oktober 2000)

Rådet deler det ærede medlems vurdering af de kommunalvalg, der skal finde sted til efteråret i Kosovo. På samlingen den 13. juni fremhævede Rådet (almindelige anliggender), at det er helt afgørende, at kommunalvalgene er vel tilrettelagt som et første skridt til oprettelse af institutioner på demokratisk grundlag. Det Europæiske Råd i Feira gav den 20. juni på ny udtryk for sin støtte til frie og retfærdige kommunalvalg i Kosovo »... som vil blive omhyggeligt forberedt og behørigt overvåget af de kompetente internationale organer«. Det understregede også, at vold fra yderligtgående grupper side ikke vil blive tolereret, og at »... lokale ledere opfordres stærkt til at leve op til deres ansvar ved aktivt at bidrage til skabelsen af et multietnisk tolerant samfund, som flygtninge og fordrevne personer kan vende tilbage til, og hvor alle mennesker i Kosovo kan leve i sikkerhed«.

Rådet følger meget nøje valgforberedelserne (registrering af vælgerne, overvågning, osv.), hvor Europarådet af det internationale samfund er blevet udpeget som ledende organisation (OSCE, FN, EU og andre vil også blive inddraget). EU's medlemsstater vil helt sikkert bidrage til Europarådets indsats både med hensyn til observatører og ressourcer, som det har gjort ved tidligere, ligeledes vanskelige valg, efter Europarådets anvisninger. For så vidt angår de første kommunalråds oprettelse og drift efter valgene forbereder UNMIK (der i henhold til FN's sikkerhedsrådsresolution 1244 er ansvarlig for den midlertidige administration af Kosovo) i øjeblikket passende arrangementer for kommunernes foreløbige selvstyre under iagttagelse af FN's sikkerhedsråds resolution. For at støtte dette arbejde og sikre den nødvendige opfølgning finder der samråd sted inden for rammerne af G-8 og Kontaktgruppen, hvori også EU-formandskabet og Kommissionen er inddraget.

(2001/C 81 E/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1756/00
af Theresa Villiers (PPE-DE) til Kommissionen

(31. maj 2000)

Om: Cypern

Kan Kommissionen i fortsættelse af min skriftlige forespørgsel E-1057/00 ⁽¹⁾ venligst oplyse, om Denktash-regimet har blokeret eller på anden måde lagt hindringer i vejen for initiativer med henblik på forsoning mellem de to cypriotiske samfund?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, om der er udbetalt EU-midler direkte til Denktash-regimet?

Kan Kommissionen ligeledes oplyse, om der er udbetalt EU-midler direkte til Denktash-regimet uden inddragelse af og/eller godkendelse fra Republikken Cyperns regering?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, om der er udbetalt EU-midler til organisationer eller enkeltpersoner i det besatte Nordcypern og i givet fald,

1. hvem disse midler blev udbetalt til,
2. i hvilken grad Denktash-regimet var involveret i forbindelse med sådanne midler, og
3. om Republikken Cyperns regering var informeret om betalingerne?

⁽¹⁾ EFT C 53 E 20.2.2001, s. 64.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(7. juli 2000)

Som det ærede medlem uden tvivl er vidende om, har den politiske situation på Cypern, som i praksis har været delt siden 1974, gjort gennemførelsen af projekter på tværs af øens to befolkningsgrupper yderst vanskelig. Det har navnlig været tilfældet i perioden mellem afholdelsen af Det Europæiske Råd i

Luxembourg i december 1997 og udgangen af 1999, da forholdet mellem de to parter i denne periode forværredes. Kommissionen har ikke desto mindre i årenes løb forsøgt at fremme bedre forståelse mellem parterne, hovedsageligt gennem afholdelse af møder mellem repræsentanter for det civile samfund fra de to befolkningsgrupper (fagforeningsrepræsentanter, kvindegrupper osv.). Disse møder er hovedsageligt blevet afholdt uden for Cypern. Beløbene til finansiering af disse konferencer er blevet udbetalt direkte til de ngo'er, der stod for afholdelsen. Så vidt Kommissionen er informeret, har der kun fundet udbetalinger sted til Republikken Cypern.

Kommissionen har imidlertid i den omtalte periode inviteret visse repræsentanter (akademikere, studerende, medlemmer af grupper fra civilsamfundet) fra den nordlige del af Cypern til at besøge EU-institutionerne med henblik på at give disse personer en bedre forståelse for, hvordan EU fungerer. I disse tilfælde er gæsterne blevet inviteret direkte af EU-institutionerne. Et eksempel på sådanne invitationer er EUVP's (Den Europæiske Unions besøgsprogram), som Parlamentet og Kommissionen står for i fællesskab.

(2001/C 81 E/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1766/00

af Alexander Radwan (PPE-DE) til Kommissionen

(31. maj 2000)

Om: Merværdiafgift i Polen

Har Kommissionen kendskab til, at tyske virksomheders reklame i Polen pålægges 22 % i merværdiafgift, uden at disse virksomheder har mulighed for at fratække denne merværdiafgift i skat?

Hvordan bedømmer Kommissionen den kendsgerning, at udenlandske virksomheder, som har filialer i Polen og foretager deres reklame med udgangspunkt i deres filialer, kan fratække denne afgift i skat?

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at få Polen til i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne at indføre en skattemæssig ligebehandling af de udenlandske reklameformidlende virksomheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(6. juli 2000)

Kommissionen er vidende om, at Polen i øjeblikket kun tilbagebetaler købsmoms til afgiftspligtige, der er registreret i landet og er momsregnskabspligtige. Dette indebærer, at udenlandske afgiftspligtige personer, herunder afgiftspligtige personer fra medlemsstaterne, der ikke er momsregistrerede i Polen, ikke kan fratække købsmoms i forbindelse med afgiftspligtige transaktioner i Polen som led i deres økonomiske aktivitet.

Ifølge Fællesskabets »regulær«, dvs. bestemmelserne i ottende momsdirektiv, Rådets direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet⁽¹⁾, og trettende momsdirektiv, Rådets direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986⁽²⁾, skal der tilbagebetales moms til afgiftspligtige personer, der ikke er registreret på medlemsstatens område, men i en anden medlemsstat eller i et tredjeland. Det skal bemærkes, at medlemsstaterne kan gøre tilbagebetalingen af moms til afgiftspligtige personer etableret uden for Fællesskabet betinget af gensidighed, hvilket er en mulighed, som nogle medlemsstater, herunder Tyskland, benytter sig af.

Da de ovennævnte to direktiver indgår i Fællesskabets »regulær« på momsområdet, skal Polen senest gennemføre dem, når landet bliver medlem af Unionen. Som led i tiltrædelsesforhandlingerne har Polen forpligtet sig til i 2001 at indføre tilbagebetaling af polsk moms til afgiftspligtige personer etableret uden for Polens område.

⁽¹⁾ EFT L 331 af 27.12.1979.

⁽²⁾ EFT L 326 af 21.12.1986.

(2001/C 81 E/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1773/00**af Paulo Casaca (PSE) til Kommissionen**

(29. maj 2000)

Om: Gennemførelse af forordning 1587/98

Ved Rådets forordning nr. 1587/98⁽¹⁾ og Kommissionens forordning nr. 2844/98⁽²⁾ med de tilsvarende gennemførelsesbestemmelser blev den støtteordning for fiskerne i den autonome region Azorerne, der tidligere kun gjaldt for tun bestemt for forarbejdning, udvidet til også at omfatte bundfisk for derved at kunne imødegå de øgede omkostninger forbundet med afsætningen af fangsten som følge af denne regions afsides beliggenhed.

Den bundfisk, der fiskes i dette område, sendes for størstedelens vedkommende til andre øer i øområdet, til det portugisiske fastland eller andre bestemmelsessteder i Den Europæiske Union, eller den eksporteres til tredjelande; kun en del af fangsten forbruges på den ø, hvor den er fanget.

De bundfiskearter, der fanges ved Azorerne, afsættes i henhold til de gældende lovbestemmelser på auktion, idet fiskerne ikke har nogen som helst mulighed for at få at vide, hvad der er fangstens endelige bestemmelsessted. I henhold til reglerne for det indre marked skal kun den fisk, der er bestemt til eksport, registreres af de ansvarlige toldmyndigheder.

På den anden side foreskriver de ovennævnte forordninger som de eneste betingelser for at kunne få udbetalt støtten, at mængden og arten af fangsten certificeres, og at de maksimale mængder, som er en forudsætning for at kunne modtage støtte, overholdes.

Kommissionen bedes på denne baggrund besvare følgende:

1. Mener Kommissionen ikke, at det vil være tilstrækkeligt som belæg for udbetaling af støtten til fiskerne i henhold til de ovennævnte forordninger, at mængden og arten af fangsten certificeres af det ansvarlige offentlige organ, Lotaçor?
2. Mener Kommissionen, at det desuden vil være nødvendigt at dokumentere den del af fangsten, der sendes ud af øområdet? I bekræftende fald, på grundlag af hvilke retsfor skrifter og på hvilken måde kan denne certificering foregå?

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 354 af 30.12.1998, s. 53.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(23. juni 2000)

Formålet med Rådets forordning (EF) nr. 1587/98 af 17. juli 1998 om en ordning for godtgørelse af de meromkostninger ved afsætning af fiskerivarer fra Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer og de franske oversøiske departementer Guyana og Réunion, der er en følge af disse områders beliggenhed i Fællesskabets yderste periferi er at give de pågældende erhvervsdrivende mulighed for at drive handel på vilkår, der ligner vilkårene for de erhvervsdrivende på det europæiske fastland, idet der udbetales en godtgørelse for de mængder, som faktisk sendes uden for disse områder.

Hvad spørgsmålene om de erhvervsdrivende på Azorerne angår, kan det oplyses:

1. I henhold til artikel 6 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2844/98 af 22. december 1998 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1587/98 har den regionale regering på Azorerne vedtaget passende bestemmelser, der sikrer, at betingelserne for ordningens anvendelse overholdes.

Ifølge bestemmelserne skal modtagerne fremlægge dokumentation for fangstmængde og arter (jf. bilagene til de regionale bestemmelser). Betaling sker på grundlag af ansøgninger, som udarbejdes efter den pågældende dokumentation.

2. Ordningen skal kompensere for de godtgjorte meromkostninger ved afsætning af varer uden for det regionale område. I artikel 3 i de regionale gennemførelsesbestemmelser er det derfor fastsat, at bestemmelseslandene skal være andre lande end medlemsstaterne, USA og Canada. I bilaget til bestemmelserne fastsættes det også, hvilken dokumentation der skal forelægges af de selskaber, som udfører varerne under den pågældende ordning, herunder især faktura fra transportselskabet og attest for indskibning af varerne eller bevis for international forsendelse.
-

(2001/C 81 E/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1778/00

af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(8. juni 2000)

Om: Pressefrihed i Rusland

Mener Kommissionen, at undersøgelsen foretaget af FSB (det tidligere KGB) på den uafhængige MediaMost Press Groups kontorer er et tegn på nye tider ti år efter Berlinmurens fald og flere år efter kommunismens afskaffelse i Rusland?

Er den bekymret over dette angreb på pressefriheden mod MediaMost og dens fjernsynskanal NTV, hvis direktør, Vladimir Goussinsky, også er en betydningsfuld leder af det russisk-jødiske samfund?

Vil Kommissionen opfordre den russiske præsident, Vladimir Putin, til at garantere ytringsfriheden og tage afstand fra sådanne metoder, der er uacceptable i en stat, der regeres efter retsstatsprincippet, er medlem af Europarådet og håber på en dag at blive optaget i Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(5. juli 2000)

Kommissionen har i lighed med andre instanser i det internationale samfund nøje fulgt den seneste udvikling omkring medierne i Rusland og er dybt bekymret over rapporterne om episoder, der kunne underminere pressefriheden. Ytringsfriheden er en væsentlig bestanddel af et demokratisk samfund og en vigtig lakmusprøve for Ruslands forpligtelse til at skabe et åbent samfund baseret på retssikkerhed og respekt for menneskerettighederne. Kommissionen vil fortsat følge situationen nøje og vil, når situationen kræver det, forelægge både generelle spørgsmål og særskilte tilfælde for de russiske myndigheder.

Endvidere har Kommissionens delegation i Rusland afholdt flere møder med både russiske og udenlandske journalister for at drøfte spørgsmålet om ytringsfriheden i Rusland. I disse deltog fremstående journalister fra fjernsynskanalen (NTV) og Radio Ekho Moskvy, der begge tilhører Media-Most-gruppen. Delegationen har også for nylig været involveret i to andre initiativer. Den har dels ydet finansiel støtte til »Pen Club«-kongressen i Moskva, som navnlig beskæftigede sig med ytringsfrihed, og dels, i april 2000, sendt en gruppe russiske journalister til Europa.

Desuden har Kommissionen gennem Fællesskabets demokratiprogram støttet en række af Ruslands ikke-statslige organisationer inden for medie-sektoren, og TACIS 2000- programmet vil omfatte aktiviteter vedrørende uddannelsen af russiske journalister.

(2001/C 81 E/111)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1785/00
af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen**

(8. juni 2000)

Om: Oprindelsesbetegnelse for mispel fra Axarquía (regionen Malaga i Spanien)

Afholdelsen for nylig af den 16. mispeldag i Sayalonga, der ligger i Axarquía-distriktet i den spanske provins Malaga, har endnu engang henledt opmærksomheden på, at de lokale myndigheder i Axarquía har indledt forhandlinger med Andalusiens regionalregering og dennes departement for landbrugskvalitet med henblik på at få indført en oprindelses- og kvalitetsbetegnelse for mispel fra Axarquía.

Det bør i denne forbindelse understreges, at Sayalonga med sin produktion på ca. 600 000 kilo er den største mispelproducent i provinsen Malaga. Sammen med byen Estepona, der også er beliggende i denne provins, er den Andalusiens største mispelproducent.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den forholder sig til indførelsen af en oprindelsesbetegnelse for mispel fra Sayalonga, og hvilken støtte og beskyttelse den vil yde til fordel for denne usædvanlige frugt, som er blandt de meste specielle og betydningsfulde eksotiske frugter, der dyrkes i Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(18. juli 2000)

Ordningen for beskyttelse af geografiske navne for særlige landbrugsprodukter, der har en indlysende tilknytning til et præcist afgrænset område, er et instrument, der er stillet til rådighed for EF-producenter, der frivilligt er parate til at definere deres produkt og involvere sig i en sådan ordning. Den indebærer forpligtelser til kontrol og overholdelse af en varespecifikation, der skal følges.

Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler, hvor ordningen blev indført, blev netop vedtaget for ved beskyttelse af den pågældende betegnelse at støtte særlige landbrugsprodukter, der kan opfylde visse kriterier. Myndighederne i den pågældende medlemsstat skal under alle omstændigheder i en første fase gennemgå anmodningen om registrering, der dernæst, hvis den er berettiget, forelægges Kommissionen.

Fremgangsmåden i denne sag kunne følge Fællesskabets politik på dette område. Kommissionen kan derimod ikke udtale sig om en eventuel registrering af betegnelsen Nispero de Axarquía, hvis den ikke råder over de nødvendige oplysninger.

(2001/C 81 E/112)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1792/00
af José Ribeiro e Castro (UEN) til Rådet**

(9. juni 2000)

Om: Den tyske udenrigsminister Joschka Fischers forslag om EU's fremtid

De portugisiske medier har refereret, at den portugisiske udenrigsminister, Jaime Gama, i en skrivelse til sin tyske kollega, Joschka Fischer, overstrømmende har lykønsket denne med de synspunkter om EU's fremtid, som Joschka Fischer offentligt gav udtryk for i Berlin den 12. maj 2000.

Den portugisiske udenrigsministers synspunkter blev gengivet som det nuværende portugisiske formandskabs.

Medierne har naturligvis kun offentliggjort det, som de direkte har fået meddelt til offentliggørelse.

Fischers forslag står på flere punkter i skarp kontrast til de synspunkter, som det portugisiske formandskab tidligere havde givet udtryk for med hensyn til forberedelsen af dagsordenen for den kommende regeringskonference og de drøftelser, der er blevet ført herom i Rådet og mellem medlemsstaterne. De står navnlig i kontrast til den holdning, som den portugisiske udenrigsminister selv flere gange mundtligt gav udtryk for over for Europa-Parlamentet på det portugisiske formandskabs vegne, sidste gang han talte til Europa-Parlamentet i Strasbourg på plenarmødet i april.

Skyldes den åbenbare entusiasme for Joschka Fischers forslag, som der offentligt er blevet givet udtryk for på vegne af det portugisiske formandskab og/eller Rådet som sådan, en ændret holdning — der i så fald er ganske radikal — i forbindelse med dagsordenen for, indholdet af og retningslinjerne for forberedelserne til den kommende regeringskonference?

Svar

(28. september 2000)

Det ærede medlem må forstå, at Rådet kun kan tage stilling til specifikke spørgsmål, hvis det har givet udtryk for et synspunkt eller truffet en afgørelse herom. Det ville være uhensigtsmæssigt, hvis Rådet som institution kommenterer synspunkter, som enkelte medlemmer har givet udtryk for.

Det ærede medlem må være klar over, at Rådet ikke deltager i arbejdet på konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer og derfor ikke kan kommentere det arbejde, som konferencen udfører. Europa-Parlamentet har på den anden side to observatører, som er stærkt inddraget i konferencens arbejde på det forberedende niveau.

Hvad angår formandskabets vurdering af regeringskonferencens arbejde henvises det ærede medlem til den rapport, som er udarbejdet under formandskabets ansvar til Det Europæiske Råd i Feira og som blev offentliggjort den 14. juni.

(2001/C 81 E/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1793/00

af José Ribeiro e Castro (UEN) til Kommissionen

(8. juni 2000)

Om: Pressefrihed i Rusland

Onsdag den 11. maj blev en privat mediegruppe — Mediegruppen Moss — genstand for en omfattende politiaktion i Moskva, som berørte en uafhængig tv-station samt forskellige aviser og tidsskrifter. Nogle dage senere, den 16. maj, udsendte det russiske informationsministerium »meddelelser« til de udenlandske massemedier, hvor der endog blev truet med muligheden for at afbryde udenlandske »mediers« aktiviteter, hvis de »udbredte oplysninger, der var i modstrid med russiske interesser« (sic). Det drejer sig tilsyneladende om en omfattende global aktion mod journalisters frihed.

Informations- og pressefriheden er en universal værdi. Sikring af denne frihed er også af afgørende betydning for udviklingen af åbne forbindelser med gensidig tillid og fred mellem alle stater og folk på basis af grundlæggende principper som frihed, pluralisme, demokrati og retsstatsprincippet, der i almindelighed er forankret i internationale menneskerettighedsaftaler og -erklæringer. Desuden omfatter den seneste trussel fra den russiske regering direkte og potentielt forskellige journalister og massemedier fra den Den Europæiske Union.

Et demokratisk Rusland er af stor interesse og af den største betydning for europæisk stabilitet og sikkerhed samt — skulle man mene — også i det russiske folks egen direkte interesse og et dybtfølt ønske hos den.

Disse signaler er meget foruroligende og i står i modsætning til både den ønskelige udbygning af demokratiet i Rusland og til europæisk stabilitet som helhed.

Har Kommissionen fulgt med i disse begivenheder — og i hvilket omfang? Hvilke yderligere oplysninger råder Kommissionen over i forbindelse med pressefriheden og de demokratiske garantier i Rusland, og er disse oplysninger beroligende, eller giver de anledning til mere alvorlige bekymringer? Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet eller agter den at træffe i denne forbindelse inden for rammerne af de bilaterale forbindelser med Rusland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Patten

(18. juli 2000)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-1778/00 fra Ford (¹).

(¹) Se side 92.

(2001/C 81 E/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1800/00 af Marit Paulsen (ELDR) til Kommissionen

(31. maj 2000)

Om: Eksport af levende dyr

I Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 (¹), som trådte i kraft den 1. januar 2000, fastsættes det, at ydelse af restitution for eksport af levende dyr er »betinget af, at dyrevelfærdsbestemmelserne i fællesskabsforskrifterne, navnlig om beskyttelse af dyr under transport, overholdes« (artikel 33, stk. 9).

Af Rådets direktiv 91/628/EØF (²) (ændret ved Rådets direktiv 95/29/EF (³)), fremgår bl.a., at medlemsstaterne drager omsorg for, at ingen transportvirksomhed transporterer eller lader dyr transportere under sådanne forhold, at de kan komme til skade eller påføres unødigt lidelse, at dyr ikke må bindes ved hornene eller ved næsering, og at dyrene under transporten ikke må løftes op ved hoved, horn, ben, hale eller pels.

Trods disse forskrifter bringer europæiske tv-stationer nu igen afsløringer af netop en sådan ulovlig praksis, hvor dyrene udsættes for en ufattelig grusom, uværdig og aldeles forkastelig behandling. Dette kan ikke fortsætte.

Hvad gør Kommissionen for at kontrollere og sikre, at dyrebeskyttelsesbestemmelserne i forordning (EF) nr. 1254/1999 overholdes?

Hvor mange eksportrestitutioner er blevet inddraget på grund af overtrædelse af nævnte bestemmelser?

(¹) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

(²) EFT L 340 af 11.12.1991, s. 17.

(³) EFT L 148 af 30.6.1995, s. 52.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(14. juli 2000)

Den dårlige behandling af dyr under transport, som er i modstrid med Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF, kan lige så godt finde sted i forbindelse med en transport af dyr inden for Fællesskabet som i forbindelse med en transport af dyr, der indføres til Fællesskabet eller udføres til tredjelande.

Hvis det konstateres, at normerne for beskyttelse af dyr under transport ikke er overholdt, er det i EF-reglerne for eksportrestitutioner for kvæg (artikel 33, stk. 9, i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød og artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98) fastsat, at der ikke ydes eksportrestitutioner for disse dyr. Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 af 18. marts 1998 indeholder særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for så vidt angår kvægs velfærd under transport ⁽¹⁾.

Ifølge henholdsvis artikel 2 og 3 i nævnte forordning skal der foretages systematisk kontrol ved udførsel af dyr fra EF's toldområde samt en målrettet kontrol ved dyrenes aflæsning i tredjelandene. Det er kun når bestemmelserne i nævnte forordning er overholdt, at eksportøren kan få udbetalt en eksportrestitution.

Med hensyn til de restitutioner, der er blevet afvist eller geninddrevet som følge af manglende overholdelse af ovennævnte bestemmelser, råder Kommissionen ikke over de ønskede oplysninger. Kommissionen vil henvende sig til medlemsstaterne for at få at vide, hvilke restitutioner der er blevet afvist eller geninddrevet i betragtning af de nye krav til beskyttelse af dyr under transport, der blev indført ved forordning (EF) nr. 615/98, der gælder fra den 1. september 1998. Kommissionen vil ikke undlade at holde det ærede medlem underrettet om resultatet af denne efterforskning, når det foreligger.

⁽¹⁾ EFT L 82 af 19.3.1998.

(2001/C 81 E/115)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1819/00
af Cristiana Muscardini (UEN) til Kommissionen

(8. juni 2000)

Om: Finansiering i henhold til forordning (EØF) nr. 3904/92

Kommissionen anfører i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. E-0154/00 ⁽¹⁾ at 17% af det beløb, Kommissionen yder Italien til finansiering af projekter, som henhører under ovennævnte forordning, er tildelt Liguria med et beløb på 2 707 mio. Lire. Det præciseres desuden, at 97% af de finansierede initiativer har været til fordel for små og mellemstore virksomheder.

Den har ikke besvaret de to første spørgsmål, i min foregående forespørgsel og bedes derfor oplyse:

1. Hvem er denne finansielle støtte blevet tildelt, og til hvilke projekter?
2. Er der ikke ydet støtte til virksomheder i Ventimiglia-området, det område der er hårdest ramt af afskaffelse af toldaktiviteter?

⁽¹⁾ EFT L 394 af 31.12.1999, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(19. september 2000)

Ifølge rapporten om gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3904/92 af 17. december 1992 om tilpasning af erhvervet som toldklarerer og speditør til det indre marked ⁽¹⁾, som Kommissionen har modtaget fra det italienske Arbejds- og Socialministerium, kan der gives følgende oplysninger om antallet og placeringen af projekter gennemført under den nævnte forordning:

Region	Antal projekter	Samlet finansiering i lire
Abruzzo	2	24 716 826
Campania	18	373 709 996
Emilia-Romagna	32	1 026 952 426
Friuli Venezia-Giulia	12	641 095 628
Lazio	14	824 601 530
Liguria	18	2 707 284 374
Lombardia	59	4 604 984 380
Marche	4	312 204 606
Piemonte	23	1 931 436 276
Puglia	5	116 600 232
Sardegna	6	59 271 196
Sicilia	4	37 757 940
Toscana	21	288 221 504
Trentino Alto-Adige	10	1 894 160 908
Umbria	2	83 272 492
Valle d'Aosta	2	59 160 610
Veneto	13	902 406 246
Italien — i alt	245	15 887 837 170

Ifølge den samme rapport om gennemførelsen kan der specifikt gives følgende oplysninger om provinsen Imperia (som Ventimiglia er en del af). Der blev forelagt 10 projekter (2 fra byen Imperia, 3 fra San Remo, 5 fra Ventimiglia). De italienske myndigheder, der har ansvaret for programmets drift, udvalgte 6 projekter, der skulle modtage tilskud (1 fra Imperia og 5 fra Ventimiglia). Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, var der kun ét af disse projekter, der blev gennemført og afsluttet, og derfor blev der ikke givet tilskud under programmet til de øvrige projekter.

Det ene projekt i denne gruppe, som fik tilskud, blev gennemført i Ventimiglia. Projektet drejede sig om etablering af et servicecenter for lastbiler⁽²⁾. Den endelige modtager var »Autoporto riviera dei fiori spa«. De godkendte omkostninger beløb sig til 1 140 mio. lire, hvoraf Fællesskabet finansierede 285 mio. lire og den italienske stat ligeledes 285 mio. lire.

⁽¹⁾ EFT L 394 af 31.12.1992.

⁽²⁾ »Realizzazione di un centro di assistenza al traffico degli autotrasportatori che preveda oltre allo svolgimento dell'attività edilizia, la gestione dei servizi autoportuali«.

(2001/C 81 E/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1820/00

af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen

(9. juni 2000)

Om: Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og charteret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder

Charteret om de grundlæggende rettigheder er ifølge Det Europæiske Råd i Köln påkrævet »for tydeligt at nedfælde de grundlæggende rettigheders overordnede betydning og rækkevidde for EU-borgerne«.

Jurister overvejer imidlertid, hvorledes dette charter vil stå i forhold til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne. De foreslår at lade Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis være bindende for Unionen for at undgå en udhuling af menneskerettighederne i Europa.

1. Er Kommissionen rede til at lade Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis være bindende for Unionen? I benægtende fald: hvorfor ikke?

2. Mener Kommissionen ikke, at charteret om de grundlæggende rettigheder ikke må føre til en udhuling af menneskerettighederne i Europa? Hvilke juridiske argumenter vil Kommissionen anvende for at dokumentere, at charteret ikke vil føre til en udhuling af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(19. september 2000)

1. Kommissionen skal erindre det ærede medlem om, at den gentagne gang har slået til lyd for, at Fællesskabet tiltræder konventionen til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder. En sådan tiltrædelse ville indføre samme eksterne tilsyn med Fællesskabets retsakter som det, medlemsstaterne er underkastet, for så vidt angår deres egne retsakter. Kommissionen finder, at spørgsmålet om tiltrædelse, der vil indebære en ændring af traktaterne ⁽¹⁾, stadig er af største vigtighed.

2. Kommissionen lægger den allerstørste vægt på, at der udarbejdes et charter om Unionens grundlæggende rettigheder, der vil medføre, at alle de rettigheder, der beskyttes i Unionen, vil kunne kodificeres i én enkelt tekst, hvilket klart vil øge retssikkerheden.

Kommissionen erkender, at det er nødvendigt at sikre en sammenhængende fortolkning af de grundlæggende rettigheder, der omfatter af Unionens charter, når disse svarer til de rettigheder, der allerede er optaget i førnævnte europæiske konvention.

Den kan derfor ikke være enig i det ærede medlems meget pessimistiske vurdering.

⁽¹⁾ Jf. Domstolens udtalelse af 28. marts 1996, Sml. 1996, I-1759.

(2001/C 81 E/117)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1821/00
af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen**

(8. juni 2000)

Om: Den galiciske mælkesektor og den planlagte reform af den fælles landbrugspolitik 2005-2006

Den planlagte reform af den fælles landbrugspolitik i 2005-2006 vil medføre en sænkning af interventionspriserne for mælk. Denne foranstaltning kompenseres med indførelse af en direkte præmie til landmændene, som i 2007-2008 og de efterfølgende år vil beløbe sig til 4,16 pesetas pr. kg. Denne præmie gælder imidlertid kun for den produktion, der svarer til den enkelte mælkeproducerende bedrifts kvote.

I hvilken situation ville en eventuel afskaffelse af ordningen med mælkekvoter som led i senere reformer af den fælles landbrugspolitik stille de bedrifter, der på grundlag af deres areal har et stort vækstpotentiale — sådan som det er tilfældet for de fleste bedrifter i Galicien — men som i dag har vanskeligheder med at udvikle deres produktion på grund af en kvoteordning, der blev dem pålagt for år tilbage, netop da de påbegyndte en optimistisk moderniseringsproces? Ville en eventuel og nødvendig supplerende mælkeproduktion få en støtte svarende til den, der gives til produktionen under de nuværende kvoter, hvis der opretholdes en præmieordning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(11. juli 2000)

Den direkte støtte, der fra 2005 skal ydes til producenterne, er for øjeblikket fastsat pr. ton mælkeferencemængde («kvote»). Hvis Rådet beslutter at ophæve kvoteordningen, skal det drage alle konsekvenserne heraf, dvs. også for det grundlag og den måde, som den direkte støtte beregnes på. Kommissionen mener dog, at det endnu er for tidligt at tage stilling til spørgsmålet.

(2001/C 81 E/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1825/00**af Brian Crowley (UEN) til Rådet**

(5. juni 2000)

Om: Valget i Peru

Som Rådet er klar over, trak præsidentkandidat Alejandro Toledo sig tilbage fra anden runde i det peruvianske præsidentvalg den 28. maj med den begrundelse, at en udsættelse var den eneste måde, hvorpå man kunne sikre en forbedring af valgvilkaarne, og at anden runde ikke var befængt med svindel. Han krævede ligeledes, at valgdatoen blev flyttet til den 18. juni 2000. Desuden har valgobservationsdelegationen fra Organisationen af Amerikanske Stater meddelt, at den har suspenderet sine observationer som følge af manglende konsekvens og omhu i den nationale valgbestyrelse og at det var nødvendigt at give hele befolkningen tilstrækkelige garantier for, at deres stemmer ville blive respekteret.

Rådet bedes kommentere ovennævnte udvikling under præsidentvalget i Peru og redegøre for retningslinjerne i sin fremtidige politik over for Peru samt oplyse, om det vil gå så langt som til at indføre sanktioner i tilfælde af, at den aktuelle situation forbliver uændret?

Svar

(28. september 2000)

Som det ærede parlamentsmedlem ved, trak EU og dets medlemsstater deres overvågningshold tilbage efter de peruvianske valgmyndigheders beslutning om at nægte at udsætte anden runde af præsidentvalget og afgørelsen om, at Alejandro Toledo fortsat er kandidat til trods for sin beslutning om at boykotte valget.

I den forbindelse udsendte EU en erklæring, hvori den meddelte, at den har besluttet at trække sin overvågningsmission tilbage, og understregede sin dybe bekymring over den beslutning, som »Jurado Nacional de Elecciones« har truffet. EU erklærede, at denne beslutning ikke gør det muligt at overvinde de vanskeligheder, man er stødt på under valgprocessen, og at valgene derfor ikke vil kunne finde sted på troværdig vis i overensstemmelse med internationale standarder. Erklæringen gjorde også opmærksom på nødvendigheden af at respektere principperne om konstitutionelt demokrati og politisk pluralisme, idet den erindrede om, at et tilsagn om at overholde disse principper er en forudsætning for udviklingen af EU's politiske og økonomiske forbindelser med Peru.

Som følge af OAS' beslutning om at sende en ny mission til Peru efter opfordring fra de peruvianske myndigheder udsendte formandskabet den 9. juni 2000 på EU's vegne endvidere en erklæring om situationen i Peru.

Erklæringen gentog Den Europæiske Unions dybe bekymring over omfanget af rapporterede uregelmæssigheder og ukorrekte fremgangsmåder ved valghandlingerne og den deraf følgende forringelse af den demokratiske legitimitet, som valget ellers kunne have givet.

Den Europæiske Union gav i erklæringen udtryk for, at det så med tilfredshed på OAS's afgørelse om at sende en mission for at udforske muligheder og anvise veje med henblik på en yderligere styrkelse af demokratiet og understregede, at den lægger stor vægt på, at missionen skal lykkes.

Erklæringen gav endvidere udtryk for, at Den Europæiske Union vil give sin fulde støtte til alle aktive demokratiske kræfter i Peru, der stræber efter at styrke institutioner, som kan sikre folkets ret til politisk frihed og politiske deltagelse og retsstatsprincippet.

Den Europæiske Union opfordrede også alle politiske kræfter, og specielt regeringen, til at arbejde for konsensus gennem dialog og således skabe grobund for kompromisløsninger, som kan styrke demokratiet i Peru og give oppositionen muligheder for fuldt ud at deltage i den politiske debat.

Rådet vil, som det står i erklæringen, fortsat følge situationen i Peru og udviklingen heraf på nært hold og på denne baggrund tage sine forbindelser med landet op til fornyet overvejelse.

(2001/C 81 E/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1826/00
af María Izquierdo Rojo (PSE) til Kommissionen

(31. maj 2000)

Om: Partipolitiske strategier i forbindelse med ansøgninger om støtte fra EFRU og Samhørighedsfonden

Er Kommissionen klar over, at et stort antal regionale og lokale myndigheder i Spanien har anmodet om en forlængelse af fristen for indgivelse af ansøgninger om støtte fra EFRU og Samhørighedsfonden indtil den 5. juli 2000, fordi det spanske Økonomi- og Finansministerium undlod at orientere dem behørigt i denne sag, så fristen den 5. maj 2000 kom som en overraskelse for mange lokale myndigheder og gjorde det umuligt for dem at få lige adgang til støtte fra disse EF-programmer? Er den ligeledes klar over, at regeringen under ledelse af Folkepartiet som følge heraf står anklaget for at forfølge en tendentios strategi, som går ud på at holde frister hemmelige og dermed forhindre lige adgang til støtte fra EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(30. juni 2000)

Kommissionen kender hverken til ansøgningsfristen eller til de pågældende anklager. Kommissionen gør det ærede medlem opmærksom på, at i henhold til gældende bestemmelser er det medlemsstaterne, der er ansvarlige for udvælgelsen af projekter, for hvilke der er anmodet om støtte under strukturfonden og samhørighedsfonden.

(2001/C 81 E/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1831/00
af Helena Torres Marques (PSE) til Kommissionen

(31. maj 2000)

Om: Konsekvenser af udvidelsen

Mål 1-områderne defineres som områder, hvor den gennemsnitlige BNI per capita i købekraft ligger under 75 % af det europæiske gennemsnit.

Dette gennemsnit beregnes på grundlag af Den Europæiske Unions nuværende 15 medlemsstater.

Hvad er Kommissionens holdning til beregningsgrundlaget for dette gennemsnit efter udvidelsen, også i dens første fase, i betragtning af at den gennemsnitlige BNI i ansøgerlandene ligger på 30-40 % af EU-gennemsnittet?

Kan et område i den nuværende Europæiske Union blive »statistisk set rigt« alene som følge af »udvidelseseffekten«, uden at der er sket ændringer i dens faktiske økonomiske og sociale forhold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(30. juni 2000)

Listen over de 15 medlemsstaters regioner, der er støtteberettigede under strukturfondenes mål 1 i programperioden 2000-2006, blev vedtaget af Kommissionen den 1. juli 1999 i overensstemmelse med artikel 3 i Rådets forordning(EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af de generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾.

Listen gælder i syv år. Den vil ikke blive ændret, selv om EU's gennemsnitlige bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger falder som følge af nye landes tiltrædelse.

Med hensyn til perioden efter år 2006 vedtager Kommissionen i henhold til artikel 159 (tidl. artikel 130 B) i EF-traktaten ved årets udgang anden rapport om samhørighed. Den vil indeholde en analyse af situationen i de enkelte regioner set i lyset af en udvidet union og forslag til retningslinjerne for den fremtidige samhørighedspolitik.

(¹) EFT L 161 af 26.6.1999.

(2001/C 81 E/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1840/00
af Ilda Figueiredo (GUE/NGL) til Kommissionen

(31. maj 2000)

Om: Skader på tomathøsten i Portugal

De usædvanlige vejrforhold, som har ramt Portugal siden årets begyndelse med lange tørkeperioder efterfulgt af perioder med haglbyger og voldsomme regnskyl, har beskadiget visse afgrøder og kostet landmændene enorme summer. Tomatafgrøden er blevet særligt hårdt ramt med alvorlige konsekvenser for forarbejdningsindustrien. De hårdest ramte områder er Alentejo og Ribatejo, hvor tomatavlen har særlig stor økonomisk og samfundsmæssig betydning. Ifølge tal fra Sammenslutningen af Portugisiske Tomatavlere (APTI) vil tomatproduktionen i år kun udgøre 40 % af normalen. Ifølge Sammenslutningen er mindre end halvdelen af dyrkningsarealerne blevet tilplantet som følge af regnen på et tidspunkt, hvor man skulle have opnået en tilplantningsgrad på 45 %. APTI regner med, at 20 % af høsten vil være tabt.

Landbrugssammenslutningen i Santarém-distriktet i Ribatejo-regionen her oplyst, at 50 % af det dyrkelige areal er ramt, og at 25 % af høsten sandsynligvis vil gå tabt. De 50 % af arealerne, der ikke er blevet tilplantet, dvs. ca. 4000 ha, repræsenterer et gennemsnitligt tab pr. landbrugsbedrift på 600 000 escudos uden nogen udsigt til kompensation.

Sammenslutningen påpeger, at denne situation kan true forarbejdningsindustriens forsyninger:

1. Hvad agter Kommissionen at foretage for at hjælpe de ramte tomatavlere?
2. Vil den tage hensyn til denne situation i forbindelse med beregningen af Portugals tomatkvote, når den fremsætter sit forslag til reform af den fælles markedsordning, så landbrugerne kvoter og indkomster sikres?
3. Har Kommissionen til hensigt at ændre beregningsmetoden for tomatkvoter i forbindelse med den kommende reform af den fælles markedsordning?
4. Hvordan stiller Kommissionen sit til indførelsen af referencetærskler for tomatproduktionen i de enkelte medlemsstater som foreslået af Europa-Parlamentet? Har den til hensigt at medtage dette forslag i den kommende reform af den fælles markedsordning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(27. juni 2000)

Den klimatiske situation i dette års første fire måneder har været meget dårlig overalt på Den Iberiske Halvø med regnmangel indtil udgangen af marts måned efterfulgt af voldsomme regnskyl i hele april måned frem til den 10. maj 2000. Siden da har vejrforholdene været normale.

For øjeblikket kan man på grundlag af de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, gå ud fra, at høsten vil være normal, og at det middelmådige klima først på året kun kommer til at forårsage en forsinkelse af høsten på mellem tre og fire uger.

For så vidt angår ændringen af den nugældende ordning for industritomater, er Kommissionen ved at undersøge situationen inden for denne sektor, og den vil, når tiden er moden hertil, fremsætte de nødvendige forslag.

(2001/C 81 E/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1849/00**af Esko Seppänen (GUE/NGL) og Armando Cossutta (GUE/NGL) til Kommissionen**

(9. juni 2000)

Om: Ikke-forskningsprojekter under IST-programmet

IST-programmet gennemføres ved hjælp af omkostningsdeling og andre støtteforanstaltninger såsom støttenetværk, samordnede aktioner, ledsageforanstaltninger, opfølgingsaktioner, uddannelsesaktiviteter osv., således som det anføres på s. 10 i IST's »arbejdsprogram for 2000«.

1. Kan Kommissionen forelægge en liste over alle ikke-F&U-projekter under IST-programmet, som allerede er iværksat, eller som der føres drøftelser om efter godkendelse af evalueringspaneler, og som er finansieret (eller forventes at blive finansieret) i form af supplerende aktioner af denne art?
2. Kan Kommissionen for hvert enkelt projekt eller godkendt forslag forelægge oplysninger med:
 - en præcis beskrivelse af projektet,
 - en liste over de forventede resultater og
 - en liste over projektdeltagerne og den pågældende tildeling af bevillinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(14. juli 2000)

En liste over de 70 LST-projekter, der ikke vedrører forskning og udvikling (F&U), vil direkte blive tilstillet det ærede medlem og Europa-Parlamentets sekretariat.

Et datablad for hvert enkelt projekt foreligger på Internettet på serveren Community Research & Development Information Service (Cordis) på følgende adresse: <http://www.cordis.lu>.

Mere specifikt kan databladene med en nøjagtig beskrivelse af projekterne og de vigtigste forventede resultater findes på adressen: <http://www.cordis.lu/ist/home.html> eller <http://www.cordis.lu/ist/projects.htm>. Man kan få adgang til projektdatabladene på ovennævnte netside ved, at indtaste projektets nummer fra listen over projekter.

Af fortrolighedshensyn vil de nærmere enkeltheder i de kontrakter, der nu forhandles om, først være tilgængelige på netsiden, når kontrakterne er blevet undertegnet.

(2001/C 81 E/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1858/00**af Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) til Rådet**

(13. juni 2000)

Om: Catalansk

I medfør af artikel 3 i den catalanske selvstyrestatut er »Cataloniens sprog catalansk«, og »catalansk er Cataloniens officielle sprog«.

En række anklager fra sammenslutningen af »lærere for demokrati« og organisationen »catalansk borgerlig sameksistens« (hvis formand er Alejo Vidal-Quadras) har ført til, at en domstol midlertidigt har suspenderet bestemmelserne om anvendelse af sprog på Rovira i Virgili universitetet, idet disse muligvis er i strid med forfatningen.

Hvordan forholder Rådet sig til den spanske regerings, visse politiske partiers og forskellige sammenlutningers konstante forsøg på at hindre, at brugen af catalansk fremmes inden for den offentlige forvaltning i Catalonien, som det har været tilfældet på Rovira i Virgili universitetet?

Svar

(10. oktober 2000)

Det ærede parlamentsmedlems spørgsmål henhører ikke under Rådets kompetence, og Rådet kommenterer i øvrigt ikke retsafgørelser truffet af medlemsstaternes domstole.

(2001/C 81 E/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1864/00

af **Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen**

(9. juni 2000)

Om: Bestemmelser om afsætning af avocadoer

Det er oplyst, at der foreligger et forslag om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 831/97 om fastsættelse af handelsnormer for avocadoer for så vidt angår de godkendte mindstestørrelser og indholdet af tørstof.

I den anden betragtning til forslaget til forordning hedder det, at handelen med mindre avocadoer er tiltagende.

Kan Kommissionen gøre rede for, hvad den bygger denne påstand på, når producenterne i Spanien i høståret 1999/2000 har haft svært ved at sælge de mindre avocadoer, især af sorten Hass?

Ifølge Kommissionens forordning nr. 1167/1999 af 3. juni 1999 om ændring af forordning 831/97 »(vil) det være hensigtsmæssigt at foretage en harmonisering af EF-normerne for avocadoer med de tilsvarende FN/ECE-normer«. Ifølge FN/ECE-norm nr. 42 fastsættes størrelse 30 som det mindste mål, mens minimumsvægten for avocadoer ikke må være lavere end 125 g. Hvordan vil man begrunde, at der skal anvendes størrelser, som ikke forekommer i FN/ECE-normerne, når der i henhold til markedsordningen for frugt og grønsager — forordning nr. 2200/96, artikel 2, stk. 2, -skal tages hensyn til FN/ECE-normerne ved indførelsen af bestemmelser om frugt og grønt?

Hvordan vil Kommissionen i øvrigt sikre, at der gennemføres en effektiv kontrol i indførselshavnene af mindsteindholdet af tørstof i avocadoer fra tredjelande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af **Franz Fischler**

(19. juli 2000)

Mindre avocadoer af arten Hass afsættes tilsyneladende på de britiske og tyske markeder, hovedsageligt indpakkede. Der er tilsyneladende en stabil efterspørgsel efter disse små avocadoer med høj smagskvalitet, som næsten udelukkende kommer fra Spanien. Dette viser, at de på trods af deres lille størrelse har nået et tilfredsstillende udviklingsstade.

Derfor har Kommissionen i samarbejde med medlemsstaternes eksperter i kvalitetsnormer for frugt og grønsager indledt undersøgelser af, om det ville være hensigtsmæssigt at reducere minimumsstørrelsen for avocadoer af arten Hass. Disse drøftelser, der er af rent teknisk art, er endnu ikke afsluttet, og Kommissionen har derfor endnu ikke for Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grønsager fremlagt udkast til forordning i henhold til artikel 46, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽¹⁾.

Kommissionen gør imidlertid opmærksom på, at De Forenede Nationers Europæiske Kontor (EØF-FN) på sit sidste møde i Det Særlige Udvalg for Friske Frugter og Grønsager vedtog en henstilling med sigte på at sænke minimumsvægten for avocadoer af arten Hass til 100 g.

Muligheden for inden for rammerne af handelsnormen for avocadoer at indføre bestemmelser vedrørende det minimale tørstofindhold har ligeledes været diskuteret under ovennævnte tekniske drøftelser. Hidtil har der ikke kunnet opnås enighed herom, hvorfor spørgsmålet skal undersøges nærmere. Imidlertid ønsker Kommissionen at pege på, at hvis Fællesskabets handelsnorm for avocadoer ændres i retning heraf, vil de nye bestemmelser finde samme anvendelse på avocadoer fra tredjelande som på avocadoer med oprindelse i EU.

(¹) EFT L 297 af 21.11.1996.

(2001/C 81 E/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1882/00
af Emilio Menéndez del Valle (PSE) til Rådet

(13. juni 2000)

Om: Konflikter i Afrika

På samlingen i Bruxelles den 22.-23. maj 2000 lagde Rådet (almindelige anliggender) i forbindelse med drøftelsen af konflikten i De Store Søers Område meget relevant vægt på de meget komplekse faktorer, der er tilstede.

I udkastet til pressemeddelelse henviser Rådet til faktorer af politisk, økonomisk og social art.

Mener Rådet ikke, at det ligeledes bør medtage den kulturelle faktor blandt de faktorer, som er bestemmende for de konflikter, som hærger Afrika?

Svar

(10. oktober 2000)

Rådets konklusioner giver sig ikke ud for at være fuldstændige og omfatte alle de faktorer, der bidrager til de pågældende konflikter. Kulturelle faktorer spiller naturligvis også en rolle.

(2001/C 81 E/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1886/00
af Concepció Ferrer (PPE-DE) til Kommissionen

(9. juni 2000)

Om: Afvikling af European Communities Investment Partners

Kommissionen har forelagt et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om afvikling af det finansielle instrument European Communities Investment Partners pr. 31. december 1999.

Kan Kommissionen forklare, hvorfor de sager, som blev forelagt før denne dato, ikke er blevet behørigt behandlet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(17. juli 2000)

Det anerkendes, at instrumentet »European Community Investment Partners« (ECIP) har været en succes i de seneste år, men man har skønnet det nødvendigt at afvikle det, fordi det er blevet nødvendigt at

rationalisere de gældende forskrifter, der ligger til grund for forskellige instrumenter (AL-Invest, Meda-Invest), samt af hensyn til den nye Kommissions reform for at styrke den finansielle forvaltning af EF-midlerne på den ene side og nedsætte risiciene og gøre de finansierede programmer mindre komplicerede på den anden side.

For at kunne finansiere forvaltningsudgifter og udgifter til faglig bistand i forbindelse med afviklingen af eksisterende ECIP-dossiers har Kommissionen stillet forslag til nye forskrifter, som skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet som retsgrundlag. Målet er, at budgettet kun skal anvendes til den finansielle overvågning af foranstaltninger, for hvilke der allerede var indgået en specifik kontrakt før den 31. december 1999, faglig bistand og revision i forbindelse med afviklingen af ECIP. Dette betyder, at der ikke er evalueret, godkendt eller indgået kontrakt for nogen foranstaltning efter den 31. december 1999, og at forelagte projekter, for hvilke der endnu ikke var indgået kontrakt før den 31. december 1999, har måttet opgives. Kommissionen har officielt underrettet finansieringsinstitutionerne og andre direkte berørte begunstigede om denne beslutning.

(2001/C 81 E/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1900/00

af **Antonios Trakatellis (PPE-DE), Ioannis Averoff (PPE-DE)**
og **Ioannis Marínos (PPE-DE) til Kommissionen**

(16. juni 2000)

Om: Forældede strukturer inden for det græske landbrug og konkurrenceforvridning: Grækenlands Landbrugsbank ATE's illegale praksis og organisationen AGNO's tilbagebetaling af støtte, som den ikke var berettiget til at modtage

En af de mest forældede strukturer inden for det græske landbrug er Grækenlands Landbrugsbank ATE (Agrotiki Trapeza tis Elladas), som ved at føre en interventionspolitik har skabt uhæderlig konkurrence, konkurrenceforvridning og ulovlig, monopolistisk praksis på dette område. På grundlag af Kommissionens nylige afgørelse (1. marts 2000), som indeholder krav om a) tilbagebetaling af 2,5 mia., som mejerisammenslutningen AGNO har fået udbetalt på illegal vis, b) oplysninger vedrørende ATE's overtagelse af AGNO, c) oplysninger vedrørende forholdet mellem den græske offentlige sektor og ATE og d) dokumentation vedrørende ATE's regler, hvad angår sammenslutninger,

bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Hvordan vurderer Kommissionen strukturerne inden for det græske landbrug og statens politik på landbrugsområdet i lyset af Kommissionens afgørelser, hvad angår tildeling af illegal støtte?
2. Er der ifølge den undersøgelse, som Kommissionen foretog med henblik på at træffe ovennævnte afgørelse, tale om et misbrug fra ATE's side af en markedsdominerende stilling i den græske landbrugsøkonomi, og hvilke foranstaltninger bør der træffes, for at bestemmelserne vedrørende konkurrence og lige behandling overholdes over for landbrugerne og virksomhederne?
3. Hvordan bedømmer Kommissionen ATE's overtagelse af AGNO og forholdet mellem ATE og den græske offentlige sektor, og hvad bør ATE og den græske regering i fremtiden foretage sig for at overholde fællesskabsbestemmelserne om støtte og konkurrence?
4. Hvorfor er Kommissionens afgørelse faldet så sent, og hvorfor blev den ikke offentliggjort i marts, da den blev truffet?
5. Er der i afgørelsen af 1. marts 2000 taget hensyn til bæredygtigheden af AGNO, og hvis ja, hvilke foranstaltninger vil der blive truffet med henblik på dens overlevelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(14. juli 2000)

1. Kommissionen har ikke nogen generel opfattelse af den græske regerings politik i landbrugssektoren. I visse tilfælde har Kommissionen fundet, at afskrivningerne af lån til virksomheder, kooperativer og landbrugere udgjorde statsstøtte, der var uforenelig med reglerne i traktaten.

2. Kommissionens beslutning af 1. marts 2000 vedrører ikke misbrug fra den græske landbrugsbanks (ATE) side af en dominerende stilling i den græske landbrugsøkonomi i henhold til artikel 82 (tidligere artikel 86) i EF-traktaten. Kommissionen vil dog eventuelt indlede en undersøgelse af relationerne mellem den græske stat og ATE, som primært vedrører statsstøtte til landbrugsvirksomheder. Hvis det er relevant, kan Kommissionen også gribe ind over for ATE's eventuelle konkurrencebegrænsende metoder i landbrugssektoren.

3. Kommissionen har endnu ikke taget endelig stilling til, hvad ATE's overtagelse af AGNO indebærer i henseende til statsstøtte. Den har udbedt sig supplerende oplysninger fra de græske myndigheder som led i den ovennævnte beslutning.

4. Den tid, der er gået, fra proceduren i EF-traktatens artikel 88, stk. 2, blev indledt, indtil den endelige afgørelse forelå (2 år og to måneder), svarer til dossierets kompleksitet. Kommissionen giver normalt ikke forhåndsmeddelelse om vedtagelsen af beslutninger om statsstøtte.

5. I sin beslutning af 1. marts 2000 fandt Kommissionen, at den støtteordning, der blev indført ved artikel 5 i den græske lov nr. 2237/94 (og den individuelle støtte, der var ydet AGNO i henhold til denne ordning), var i modstrid med de relevante EF-retningslinjer for redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

(2001/C 81 E/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1901/00

af Graham Watson (ELDR) og Hartmut Nassauer (PPE-DE) til Rådet

(19. juni 2000)

Om: Aftale mellem Spanien og Det Forenede Kongerige om Gibraltar og Det Forenede Kongeriges deltagelse i visse dele af Schengen-aftalen

På Coreper-mødet den 19. april 2000 meddelte den spanske og den britiske ambassadør, at der var undertegnet aftaleskrivelser om visse spørgsmål vedrørende Gibraltar, som hidtil havde forhindret enighed i Rådet om en række retsakter på området retlige og indre anliggender.

Skrivelserne dækker følgende områder:

- den myndighed, der har kompetence til at repræsentere Gibraltar («postboks i London»);
- Gibaltars identitetspapirer;
- spørgsmål vedrørende deltagelse i gældende Schengen-regler, og
- politisamarbejde inden for rammerne af Schengen-aftalen.

Vil Rådet informere Parlamentet om indholdet af denne aftale?

Vil Rådet nu efterkomme Det Forenede Kongeriges ønske om at deltage i visse dele af Schengen-aftalen og i samarbejdet om asyl- og immigrationspolitikken i henhold til afsnit 4 i EF-traktaten?

Svar

(10. oktober 2000)

Rådet giver de ærede medlemmer af Europa-Parlamentet følgende oplysninger:

1. De aftalte ordninger vedrørende Gibaltars myndigheder i forbindelse med EU- og EF-instrumenter og tilknyttede traktater findes i dokument 7989/00 JAI 45 MI 73, som hermed sendes til Europa-Parlamentet til orientering. Dokumentet findes kun på engelsk og spansk.

2. Den 29. maj 2000 efterkom Rådet Det Forenede Kongeriges anmodning om at måtte deltage i nogle af Schengen-reglerne. Den relevante rådsafgørelse er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende ⁽¹⁾.

(¹) EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

(2001/C 81 E/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1906/00
af Albert Maat (PPE-DE) til Kommissionen

(6. juni 2000)

Om: Reklamekampagne for britisk svinekød i Det Forenede Kongerige

I Det Forenede Kongerige er der iværksat en reklamekampagne for britisk svinekød til et beløb af 7,4 mio. € (4,6 mio. £), der er finansieret af det britiske landbrugsministerium og Meat and Livestock Commission. I annoncer i regionale og landsdækkende aviser henledes opmærksomheden på de forskellige krav, der gælder i andre medlemsstater i EU på området dyrevelfærd: Kampagnen af 11. maj 2000 vedrører den begrænsede plads, søer angiveligt har til rådighed, og kampagnen af 30. maj omhandler den kannibalisme, der angiveligt opstår ved fodring med benmel. Ved en sådan kampagne stilles andre medlemsstater (indirekte) i et dårligt lys.

Hovedformålet med kampagnen er at fremme afsætningen af britisk svinekød, hvilket vil få negative følger for navnlig den danske og nederlandske eksport af svinekød til Det Forenede Kongerige. Kampagnen er iværksat i lyset af krisen i den britiske svineavl, som ikke blot skyldes forskellene i dyrevelfærdskrav i Unionen, men også kursen på det britiske pund.

Har Kommissionen kendskab til den britiske reklamekampagne for svinekød? Hvilken holdning har den til en sådan kampagne?

Er Kommissionen enig i, at en sådan kampagne — og den deraf følgende konkurrencefordrejning — er i strid med det indre marked? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Er Kommissionen enig i, at der bør tilvejebringes ensartede vilkår i det indre marked med ensartede normer på området dyrevelfærd, således at svineavlerne i hele EU kan udøve deres virksomhed på samme vilkår? I benægtende fald, hvorfor ikke? I bekræftende fald, hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik herpå?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af F. Fischler

(29. juni 2000)

Kommissionen har kendskab til reklamekampagnen, som det ærede medlem omtaler. Den har rettet henvendelse til myndighederne i Det Forenede Kongerige for at undersøge sagen. Uden at foregribe resultatet af disse undersøgelser understreger Kommissionen, at det er vigtigt, at statsstøttere reglerne vedrørende reklamefremstød for landbrugsvarer overholdes, sådan som de er beskrevet inden for rammerne af national støtte til reklame for landbrugsvarer og visse produkter, der ikke er anført i bilag II (nu bilag I) til EF-traktaten, med undtagelse af fiskerivarer ⁽¹⁾ og Kommissionens meddelelse om statslig medvirken ved salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter og fiskerivarer ⁽²⁾.

I Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 ⁽³⁾ fastsættes mindstekravene med hensyn til beskyttelse af svin, der opdrættes intensivt. Artikel 6 indeholder bestemmelser om relevante forslag om at forbedre opdrættede svins dyrevelfærd på grundlag af en særlig rapport fra Den Videnskabelige Veterinærkomité. Denne rapport er blevet vedtaget og kan læses på Kommissionens hjemmeside på følgende adresse: http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/oldcomm4/out_en.html.

Rapporten indeholder forskellige henstillinger vedrørende forbedret velfærd for svin i intensive opdrætssystemer, herunder nødvendigheden af at holde søer i sociale grupper.

Kommissionen vil fremsætte forslag med henblik på at ændre den nuværende lovgivning baseret på disse henstillinger og på medlemsstaternes praktiske erfaringer. Udkastet til Kommissionens forslag, som er under udarbejdelse, og som vil blive forelagt Rådet inden september 2000, indeholder bl.a. bestemmelser om forbud mod enkeltbåse for søer. Kommissionens forslag tager også sigte på at oprette separate områder med henblik på dyrenes forskellige normale adfærdsmønstre. Man vil også tage højde for forbedring af levesteder og spørgsmålet om lemlæstelse af svin. Kommissionen skal også tage hensyn til de socio-økonomiske følgevirkninger af sine foranstaltningsforslag som f.eks. bestemmelserne om forbud mod enkeltbåse for søer.

(¹) EFT C 302 af 12.11.1987.

(²) EFT C 272 af 28.10.1986.

(³) EFT L 340 af 11.12.1991.

(2001/C 81 E/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1910/00

af **María Sornosa Martínez (PSE)**, **María Valenciano Martínez-Orozco (PSE)**
og **María Rodríguez Ramos (PSE)** til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Opfølgning og videreførelse af kampagnen »En blomst til kvinderne i Kabul«

Siden talibanernes magtovertagelse i 1996 har kvinderne i Afghanistan været udsat for brutal diskrimination og undertrykkelse, som bl.a. har givet sig udtryk i påbud om at bære »burqua« (en klædning, der tildækker dem fuldstændig), fratagelse af retten til at arbejde, forbud mod at søge lægehjælp på hospitaler samt en lang række mord, offentlige henrettelser og voldshandlinger begået »med regeringens billigelse«.

Kommissionen iværksatte i 1998 en kampagne under parolen »En blomst til kvinderne i Afghanistan« for at udbrede kendskabet til disse kvinders situation og appellere til international bistand. Senere tvang forholdene i Afghanistan Kommissionens Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) Kommissionen til at trække finansieringen af projekter og organisationer i byen Kabul tilbage.

Vil Kommissionen under henvisning til indholdet i Europa-Parlamentets beslutning om kvinders situation i Afghanistan (B5-0343/1999), vedtaget under mødeperioden i december 1999, oplyse følgende:

Hvilken opfølgning og videreførelse, har den foretaget af kampagnen »En blomst til kvinderne i Kabul«?

Hvorledes er stillingen nu med hensyn til beslutningerne om afbrydelsen af ECHO's humanitære bistand i Kabul?

Mener Kommissionen, at de foranstaltninger for at skabe et internationalt pres mod talibanstyret, som Den Europæiske Union og dens medlemsstater har gennemført hidtil, har været tilstrækkelige?

Har Kommissionen planer om nye forslag til Rådet med henblik på at øge støtten til de afghanske kvinder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(17. juli 2000)

Kampagnen til fordel for kvinderne i Kabul blev sat i gang for et begrænset tidsrum og havde til formål at skabe større international opmærksomhed om afghanske kvinders alvorlige situation, særlig i Kabul. I denne henseende har kampagnen opfyldt sit mål. Det har ikke fra starten været meningen at følge den op med andre foranstaltninger. På programsiden har Kommissionen imidlertid hele tiden sat fokus på kvinders og børns humanitære behov på kritiske områder som sundhed, uddannelse, kloakering og vandforsyning.

I juli 1998 indstillede Kommissionen midlertidigt bistanden til Kabul, fordi arbejdsvilkårene for humanitære organisationer blev forværret af Taliban-direktiver. For at imødekomme behovene blandt det store antal fordrevne personer, der kom til Kabul efter offensiverne i juli og august 1999, genindførte Kommissionen nødhjælp til byen i efteråret 1999. Selvom arbejdsvilkårene stadig er uhyre vanskelige, har man skønnet, at nødhjælpsområdet er tilstrækkeligt til, at man kan nå frem til målgrupperne og yde dem hjælp.

Da Taliban-styret endnu ikke ved fristens udløb havde opfyldt de krav, der blev stillet i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution nr. 1267, vedtog EU en fælles holdning, 1999/727/FUSP⁽¹⁾, om de restriktive foranstaltninger over for Taliban, der var omhandlet i De Forenede Nationers resolution. Denne blev i februar 2000 fulgt op af Rådets forordning (EF) nr. 337/2000 af 14. februar 2000 om flyveforbud og indefrysning af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan⁽²⁾. Sanktionerne er de skrappeste, der til dato er iværksat for at få Taliban til at efterkomme det internationale samfunds krav. De er blevet udformet med omhu, således at der øves pres på Taliban, men samtidig gives mulighed for at fortsætte den humanitære bistand til befolkningen.

Indtil nu er det ikke lykkedes at ændre Talibans holdning med disse sanktioner. Enhver beslutning om at lægge større pres på Taliban skal vejes op mod de menneskelige konsekvenser, dette kan få på et tidspunkt, hvor Afghanistan står over for en alvorlig, landsomfattende tørke og udsigt til hungersnød.

Kommissionen har pligt til at fortsætte sine humanitære bistandsprogrammer for den afghanske befolkning. Den har ikke i øjeblikket planer om nye tiltag specielt til fordel for afghanske kvinder. Den forsøger imidlertid at øge bevidstheden om ligestillingsproblemet i udformningen og gennemførelsen af løbende og kommende humanitære bistandsprogrammer, især på relevante områder som uddannelse, sundhed, hygiejne, kloakering og vandforsyning. Programmerne er hovedsagelig koncentreret om landdistrikter, hvor størstedelen af befolkningen bor, og hvor de sociale indikatorer (sundhed, læse- og skrivefærdighed) er mest foruroligere.

⁽¹⁾ EFT L 294 af 16.11.1999.

⁽²⁾ EFT L 43 af 16.2.2000.

(2001/C 81 E/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1923/00

af **Elspeth Attwooll (ELDR), Chris Davies (ELDR) og Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen**

(16. juni 2000)

Om: Støtte til tobak

Det hævdes, at samfundsøkonomiske faktorer udgør en betydelig hindring for at fjerne støtten til tobaksdyrkere i hele EU. Tobaksdyrkning er et arbejdskraftintensivt erhverv og foregår ofte på jordområder af ringe kvalitet, der er uegnede for andre afgrøder.

Kan Kommissionen beskrive, hvilke skridt den har taget eller agter at tage for at tilskynde tobaksdyrkere til at skifte til andre erhverv både inden for og uden for landbruget? Hvilke undersøgelser er blevet gennemført for at fastlægge levedygtigheden af at dyrke andre afgrøder i områder, der anvendes til tobaksdyrkning? Såfremt støtten til tobak skal nedskæres yderligere, kan de samme midler i givet fald bruges til at finansiere strukturforanstaltninger i de lokale økonomier, der er afhængige af tobaksdyrkning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(19. juli 2000)

Støtteordningerne for tobak er baseret på kvoter. I modsætning til mange andre sektorer, der reguleres ved hjælp af garantitærskler, ydes der ikke støtte for den produktion, som overstiger den samlede kvote.

Med henblik på at reducere produktionen anvendes der, når en producent frivilligt afgiver sin kvote, et program for tilbagekøb af kvoter, som kan reducere den mængde tobak, der produceres (Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råttobak⁽¹⁾), Kommissionens forordning (EF) nr. 2848/98 af 22. december 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår præmieordningen, produktionskvoterne og den særstøtte, der ydes til producentsammenslutningerne, i tobakssektoren⁽²⁾).

Inden for rammerne af Fællesskabets strukturpolitik for 2000-2006 blev der i samme forordning også åbnet mulighed for at iværksætte programmer for udvikling af landdistrikter, hvorefter kriseramte tobakdyrkningsområder kan omstilles til andre aktiviteter. Fællesskabet kan finansiere programmerne i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikter fra EUGFL og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽³⁾.

Mulighederne for at omstille til dyrkning af andre afgrøder, der byder på de samme beskæftigelsesmuligheder, er særdeles begrænsede, da tobak er en meget arbejdskrævende afgrøde. Der er en del erfaringer med at omstille til dyrkning af blomster og pryddplanter i nogle regioner af Italien. På grund af store tekniske vanskeligheder har sådanne initiativer dog hidtil ikke haft den store succes.

Fællesskabets tobaksfond finansierer endvidere undersøgelser af mulighederne for, at tobaksproducenter kan omstille til andre afgrøder eller aktiviteter. Kommissionen er for tiden i færd med at ajourføre forordning (EØF) nr. 2427/93 af 1. september 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår fællesskabsfonden for forskning og oplysning inden for tobak⁽⁴⁾, efter at Rådet har truffet afgørelse om Kommissionens forslag om at fordoble den produktionsafgift, der giver midler til fonden.

Omstilling fra tobaksproduktion til andre aktiviteter (inden for landbrug eller ikke) er en mulighed, som Kommissionen fortsat er meget opmærksom på. De vigtigste tobakdyrkningsområder, især i Italien og Grækenland, ligger i regioner, hvis udvikling er forsinket. Beliggenheden af tobakdyrkningsområderne, hvor der ikke findes mange andre bæredygtige økonomiske alternativer til tobaksproduktion, hæmmer også en større omstilling af denne sektor.

Den største hindring for omstillingen er ikke ressourcer, men at finde alternativer, der byder på lignende samfundsøkonomiske fordele. Endelig bør det nævnes, at den budgetdisciplin, der er aftalt mellem institutionerne, forhindrer, at der overføres midler fra markedsstøtten til strukturprogrammerne.

(¹) EFT L 215 af 30.7.1992.

(²) EFT L 358 af 31.12.1998.

(³) EFT L 160 af 26.6.1999.

(⁴) EFT L 223 af 2.9.1993.

(2001/C 81 E/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1926/00

af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Fiskeressourcer

I de senere år har fiskerlavene i den autonome region Valencia iagttaget biologiske hvileperioder, som har givet tilfredsstillende resultater for bevarelsen af fiskeressourcerne.

De valencianske fiskeres biologiske hvileperiodeordning bør ledsages af en bredere ordning, som omfatter hele Middelhavsområdet, navnlig den spanske stats områder, for at sikre mere positive virkninger og en genoprettelse af fiskerbankerne i denne del af Middelhavet.

Den biologiske hvileperiodeordning i regionen Valencia er finansieret direkte af regionalregeringen, og der er afsat meget få midler til den.

Påregner Kommissionen at indføre fastlagte hvileperioder for fiskeriaktiviteter og at gøre disse obligatoriske i Middelhavsområdet?

Påtænker Kommissionen af hensyn til ordningens funktion og genoprettelsen af fiskerbankerne i Middelhavet at afsætte økonomiske midler til støtte for fiskerne og fiskerlavene i de biologiske hvileperioder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. juli 2000)

Hvileperioder for fiskeriaktiviteter er en teknisk foranstaltning, der kan begunstige fiskeressourcerne, hvis de er velegnet til målarterne med hensyn til perioder og områder. Det skal således altid oplyses, hvilke arter det drejer sig om, når der henvises til sådanne foranstaltninger. De er ikke et vidundermiddel, da de som andre foranstaltninger har deres begrænsninger (f. eks. øget fiskeri uden for hvileperioden). Hvileperioder skal indgå i en samlet integreret forvaltningsordning, der omfatter andre foranstaltninger.

Som led i Rådets forordning (EF) nr. 1626/94 af 27. juni 1994 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet ⁽¹⁾ (og efterfølgende ændringer, herunder især forordning (EF) nr. 812/2000 ⁽²⁾) er der fastsat hvileperioder for notfiskeri efter blåfinnet tun fra 1. til 31. maj i Adriaterhavet og fra 16. juli til 15. august i hele Middelhavet med undtagelse af Adriaterhavet.

Kommissionen påtænker ikke for tiden at fastsætte andre hvileperioder for Middelhavsområdet. Medlemsstaterne kan dog fortsat vedtage forskrifter, der supplerer eller går videre end mindstekravene i den ordning, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1626/94, såfremt sådanne forskrifter er forenelige med EF-bestemmelserne og i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik.

Der kan ikke ydes EF-støtte til sæsonophør under hvileperioder for fiskeriet som led i den løbende forvaltning af fiskeriet.

⁽¹⁾ EFT L 171 af 6.7.1994.

⁽²⁾ EFT L 100 af 20.4.2000.

(2001/C 81 E/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1929/00 af Bartho Pronk (PPE-DE) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Det samlede programmeringsdokument for ESF-3 i perioden 2000-2006

Kommissionen er i gang med den afsluttende fase af forhandlingerne med Nederlandene om Det samlede programmeringsdokument for ESF-3 i perioden 2000-2006. Den nederlandske regering foreslår, at der kun skal være to prioriterede områder, nemlig en aktiv beskæftigelsespolitik og livslang uddannelse, som kan komme i betragtning for støtte fra Socialfonden.

1. Betyder det ikke, at Socialfonden i praksis vil komme til at afholde normale udgifter til beskæftigelsesfremme og det faglige uddannelsessystem i Nederlandene?
2. Hvordan vil Kommissionen sikre, at de endelige modtagere, herunder lokale myndigheder og ikke blot de kommuner, der tilhører G25, men også de andre kommuner, hvor projekterne rent faktisk gennemføres, ikke modtager mindre støtte?
3. Er det muligt at sikre gennemskuelighed og additionalitet i forbindelse med forslaget fra den nederlandske regering?

Svar afgivet på Kommissionen vegne af Anna Diamantopoulou

(24. juli 2000)

Kommissionen meddeler det ærede medlem, at den er nået til enighed med de nederlandske myndigheder om et samlet programmeringsdokument med fire prioriteter (de respektive budgetandele er angivet i parentes):

- Prioritet 1: Forebyggelse i henhold til retningslinje 2 (36 %).
- Prioritet 2: Arbejdskraftens beskæftigelsesevne (45 %).
 - Foranstaltning 2.1: Genintegrering af langtidsledige (36 %).
 - Foranstaltning 2.2: Erhvervsuddannelse af arbejdstagere (8 %).
 - Foranstaltning 2.3: Artikel 4, stk. 2, i ESF-forordningen (1 %).
- Prioritet 3: Livslang læring inden for erhvervsuddannelse (16 %).
- Prioritet 4: Faglig bistand (3 %).

Den Europæiske Socialfond-Nederlandene (ESF-NL) er en ny enhed, som for nylig er nedsat under Arbeidsvoorziening (ARBVO), og som fungerer som forvaltningsmyndighed. ESF-NL har oprettet et net bestående af seks regionale clusters, som skal sikre kontakt til slutmodtagerne. Ud over ARBVO er det besluttet, at der bliver fem andre typer slutmodtagere: De 25 største byer (G25), de 40 sektoruddannelsesfonde, Landelijk Instituut Sociale Verzekering (LISV), Ministeriet for Uddannelse, Kultur og Videnskab til prioritet 3, og ESF-NL som eneste slutmodtager for faglig bistand.

1. Det samlede programmeringsdokument indeholder et særligt kapitel om additionalitet med en detaljeret tabel over, hvor meget Nederlandene har brugt tidligere. Kommissionen vil sikre, at Nederlandene ikke bruger ESF-midler til at dække eksisterende udgifter. Overholdelse af additionalitetsprincippet kontrolleres tre gange af Kommissionen i løbet af programmeringsperioden: Ex ante, før udgangen af 2003 og før udgangen af 2005.

2. G25 vurderes som individuelle slutmodtagere, og de mindre kommuner vil skulle ansøge om støtte fra ESF hos ARBVO. ARBVO's budget til dette formål vil blive tæt overvåget. ESF har fået en ny rolle i den europæiske beskæftigelsesstrategi, som afspejler et skift i den politiske vægtning væk fra det helbredende til det forebyggende. Det er der taget hensyn til i det nye samlede programmeringsdokument, hvilket betyder, at en stor del af ESF-budgettet er afsat til en omfattende indsats i overensstemmelse med retningslinje 2 i den nationale handlingsplan, hvor kommunerne skal spille en stor rolle. Kommissionen har bedt Nederlandene om at gøre denne indsats mere synlig i det nye samlede programmeringsdokument.

3. Når det nye dokument er godkendt, sender Kommissionen en kopi direkte til Parlamentet. Kommissionen er overbevist om, at det ærede medlem vil opdage, at principperne om gennemsigtighed og additionalitet er overholdt i forslagene fra den nederlandske regering.

(2001/C 81 E/134)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1933/00

af Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Budgetkonto A-3036

Der tildeles 250 000 € til Jean Monnet-Huset over budgetkonto A-3036. Kommissionen bedes anføre, hvilket arbejde der udføres af Jean Monnet-Huset, og hvorledes disse midler anvendes.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding*(7. september 2000)*

Jean Monnet-huset, som Parlamentet erhvervede og restaurerede i 1982, er blevet overdraget til Jean Monnet-sammenslutningens forvaltning.

Jean Monnet-sammenslutningen bruger det hovedsagelig til at arrangere besøg (16 000 besøgende om året) og konferencer for de besøgende (20 om måneden) om Europa og den europæiske opbygnings historie. De besøgende er hovedsagelig unge elever og universitetsstuderende. De besøgendes nationalitet rækker langt ud over Unionens grænser.

Budgetmyndighedens bevillinger til konto A-3036 er beregnet til at dække de aktiviteter og programmer, Jean Monnet-huset arrangerer, hvilket for år 2000 ifølge den plan, som Jean Monnet-sammenslutningen har forelagt for Kommissionen, bl.a. omfatter 250-350 konferencer og seminarer for undervisningspersonale, virksomhedsledere, dokumentalister, klasser af elever, lærlinge, osv.; en lang række seminarer og konferencer for universitetsstuderende, handelsskoler, amerikanske summer schools (udveksling med ESC Angers den 10. juli, med HEC Paris den 20. juli), institutter for politisk forskning, osv., for studenter fra Frankrig, Tyskland, Sverige, Finland, Spanien, Polen, osv. samt fra USA, Canada, Australien, Sydamerika og Asien; indledning af en seminarrække i den nye konferencesal for grupper af voksne (virksomheder, ambassader, tjenestemænd, sammenslutninger); Jean Monnet-sammenslutningens internetside; ajourføring, udvikling og udbredelse af undervisningsmateriale om Unionen; publikationerne: »Cahiers européens d'Houjarray à destination des enseignants européens«; og et videoprojekt »L'Europe hier, l'Europe aujourd'hui, demain«.

(2001/C 81 E/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1936/00**af Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) til Kommissionen***(16. juni 2000)*

Om: Budgetkonto A-3024

Kommissionen bedes præcisere, hvilke organisationer der modtager midler over budgetkonto A-3024, »Sammenslutninger og foreninger med europæisk sigte«.

Hvilke projekter deltager disse organisationer på indeværende tidspunkt i?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding*(13. september 2000)*

Bevillingerne under budgetkonto A-3024 skal bruges til at yde støtte til de informations- og kommunikationsaktiviteter som led i drøftelser på EU-plan om den europæiske integrations værdier og kilder, der udføres af sammenslutninger og foreninger med europæisk sigte. Støtten kan ikke anvendes til dækning af organisationernes driftsudgifter.

Siden Kommissionens vademecum om forvaltning af tilskud trådte i kraft i 1999, udvælges de projekter, der modtager finansiel støtte under budgetkonto A-3024, ved hjælp af en årlig indkaldelse af bud, som offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende og på netstedet Europa. Dette års indkaldelse af bud blev offentliggjort den 15. februar i De Europæiske Fællesskabers Tidende⁽¹⁾.

Den type foranstaltninger, der støttes, omfatter konferencer, seminarer, radio- og tv-programmer, film og videoer, oprettelse af netværk, publikationer samt IT-produkter.

Projekterne for år 2000 blev udvalgt i maj 2000, men de finansielle og administrative procedurer er endnu ikke afsluttet. Så snart kontrakterne er sendt ud til de udvalgte organisationer, vil den endelige liste blive gjort tilgængelig.

⁽¹⁾ EFT C 42 af 15.2.2000.

(2001/C 81 E/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1937/00
af Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Budgetkonto A-3037

Der tildeles 600 000 EUR til Europæisk Kvindeforum over budgetkonto A-3037. Kommissionen bedes anføre målsætningerne for denne organisation og den udvælgelsesprocedure, der finder anvendelse i denne forbindelse.

Fastlægger Kommissionen særlige mål for Kvindeforummet, og hvorledes overvåges anvendelsen af disse midler?

Svar afgivet på Kommissionen vegne af Anna Diamantopoulou

(28. juli 2000)

Europæisk Kvindeforum blev grundlagt i 1990 med det formål at lægge pres på europæiske politikere for at fremme kvinders stilling i samfundet. Tanken var at bringe flest mulige kvindeorganisationer sammen under en fælles paraply. I dag er over 2 700 kvindeorganisationer medlem af Kvindeforum, enten direkte eller indirekte gennem nationale paraplyorganisationer i de 15 medlemsstater eller europæiske ikke-statslige organisationer (NGO'er).

I 1996 oprettede Kvindeforum det europæiske center for bekæmpelse af vold mod kvinder med et uafhængigt mandat til at indsamle statistik, arbejde for antivoldspolitikker og informere kvinder, politikere og offentligheden om vold.

Kvindeforum er observatør i det rådgivende udvalg om lige muligheder i Kommissionen og valgt til koordinator for alle europæiske NGO'er til Beijing+5-processen (opfølgningen på verdenskonferencen for kvinder i 1995).

Kvindeforum har gennemført flere vellykkede kampagner, f.eks. om integration af mainstreaming i EF-traktaten, styrkelse af bestemmelserne om ligestilling og medtagelse af søjlen om lige muligheder i de europæiske beskæftigelsesretningslinjer. Det har ligeledes på nationalt plan gennemført to valgkampagner for kvinder i Europa-Parlamentet med koordinering i Bruxelles.

Kvindeforum leder en række projekter, bl.a.: »Agenda 2000 for Women«; »Young women's project — Training and empowerment of young women on European policies and in particular on gender«; »Women and Health: Study on particular health issues of concern to women with recommendations for the European level« og »Database on women's organisations in Eastern and Central Europe«.

Budgetmyndigheden træffer beslutning om tildeling af midler under budgetkonto A-3037. Kommissionen gennemfører denne beslutning.

Kvindeforum indsender sit forslag til årligt arbejdsprogram til Kommissionen til godkendelse. Når det er godkendt, er det en del af den årlige kontrakt mellem Kommissionen og Kvindeforum. Kontrakten er underlagt de generelle betingelser og vilkår, der finder anvendelse på europæiske legat aftaler og er dermed omfattet af de almindelige regler for finanskontrol.

Udbetaling af midler sker i tre omgange: en forskudsbetaling, en midtvejsbetaling, når Kommissionen har godkendt en midtvejsrapport og en finansiel oversigt, og den sidste udbetaling, når Kommissionen har accepteret den endelige rapport og den finansielle oversigt.

(2001/C 81 E/137)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1943/00
af Avril Doyle (PPE-DE) til Kommissionen**

(16. juni 2000)

Om: Udryddelse af tuberkulose hos kvæg

Det er med stor succes lykkedes Danmark, Tyskland, regionerne Bolzano og Trento i Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Finland og Sverige at udrydde tuberkulose (jf. svar på skriftlig forespørgsel E-1068/00⁽¹⁾). Irland har fortsat problemer på trods af dets ERAD-program og en investering på mere end 720 mio. € fordelt over omkring fyre år.

Kommissionen bedes oplyse, hvorfor landene har forskellig succes med udryddelsen af sygdommen, og anføre, hvad der yderligere kan gøres i Irland for at medvirke til en bedre udryddelse heraf.

⁽¹⁾ EFT C 374 E af 28.12.2000, s. 206.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(15. september 2000)

Medlemsstater eller regioner i medlemsstaterne, som har udryddet tuberkulose hos kvæg, og som fortsat har officiel status som tuberkulosefrie, har anvendt de instrumenter, der er omhandlet i direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin⁽¹⁾, suppleret med nationale foranstaltninger, for at kontrollere forholdene omkring produktion og markedsføring af levende kvæg.

Siden Rådets direktiv 77/391/EØF af 17. maj 1977 om indførelse af en fællesskabsaktion med henblik på udryddelse af brucellose, tuberkulose og leukose hos kvæg⁽²⁾ og et program for fremskyndelse af udryddelsen af tuberkulose hos kvæg har Fællesskabet ydet væsentlige finansielle bidrag til de nationale udryddelsesordninger.

Irland har de samme instrumenter som andre medlemsstater til at føre kontrol med og udrydde tuberkulose hos kvæg. Irland forelægger i den forbindelse hvert år et program for sygdomsudryddelse. Kommissionen har dog kun godkendt de irske programmer med henblik på finansiell støtte i 1991, 1994 og 1995. Siden 1995 har sygdommen udviklet sig på en sådan måde, at programmerne ikke har givet de forventede resultater. Ifølge sagkyndige er sygdommens tilstedeværelse hos vilde dyr, navnlig grævlinge, spredt kvægavl og hyppige bevægelser i kvægbestanden de væsentligste årsager til, at sygdommen ikke bliver udryddet.

For år 2000 har Irland indsendt endnu et program, som blev godkendt ved Kommissionens beslutning 2000/5/EF af 30. november 1999 om godkendelse af de programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme, som medlemsstaterne har indsendt for 2000⁽³⁾ med henblik på at opnå fællesskabsstøtte.

I overensstemmelse med hvidbogen om fødevarerikkerhed⁽⁴⁾ har Kommissionen oprettet en taskforce, som skal overvåge og øge indsatsen med henblik på udryddelse af visse dyresygdomme, særlig dem af faktisk eller potentiel zoonotisk karakter. Under denne taskforce er der nedsat en arbejdsgruppe, som beskæftiger sig med tuberkulose hos kvæg. Arbejdsgruppen er sammensat af eksperter både fra medlemsstater med tuberkulose og medlemsstater med officiel status som tuberkulosefrie. Ekspertene analyserer og vurderer sygdomssituationen og kontrolforanstaltningerne i de berørte medlemsstater. Ekspertgruppen kan fremsætte forslag om foranstaltninger til udryddelse af tuberkulose, som er mere omfattende end dem, der er omhandlet i direktiv 64/432/EØF. Arbejdsgruppens andet møde fandt sted i Dublin i juni 2000. Arbejdsgruppens henstillinger blev drøftet med medlemsstaterne på taskforcens møde i juli 2000 i Bruxelles. På det møde tilsluttede medlemsstaterne sig Kommissionens forslag om at prioritere udryddelse af tuberkulose hos kvæg og fortsat yde bistand til de nationale programmer.

⁽¹⁾ EFT B 121 af 29.7.1964.

⁽²⁾ EFT L 145 af 13.6.1977.

⁽³⁾ EFT L 3 af 6.1.2000.

⁽⁴⁾ KOM(1999) 719, endelig udg.

(2001/C 81 E/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1950/00
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Godkendelse og funktion af organisationen for udbetaling af EUGFL-støtten i Grækenland

I Revisionsrettens beretning fra regnskabsåret 1998 nævnes det, at den græske organisation for støtteudbetaling (Gedidagep), som er ansvarlig for udbetaling af støtten fra landbrugsfonden, ikke har opfyldt godkendelseskriterierne, og at der derfor er indledt budgetdisciplinære procedurer og foretaget tilpasninger af de månedlige udbetalinger. Den græske regering oprettede i 1998 en ny organisation for udbetaling og kontrol af Fællesskabets udviklings- og garantistøtte (Opekepe) samt en organisation for attestering af regnskaber.

1. Hvordan er procedurerne for godkendelse af den nye udbetalingsorganisation (Opekepe) og organisationen for attestering af regnskaber hidtil forløbet? Hvornår vil disse organisationers arbejde blive indledt?
2. Opfylder den nuværende udbetalingsorganisation (Gedidagep) godkendelseskriterierne? Er der for 1999 indledt nye budgetdisciplinære procedurer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(26. juli 2000)

1. Kommissionen er klar over, at der vil blive indført et nyt udbetalende og et nyt attesterende organ. Den ved dog ikke, nøjagtig hvornår de nye organer vil blive oprettet. Ifølge EF-bestemmelserne er det op til de græske myndigheder at udpege udbetalende og attesterende organer.
2. Kommissionen er ikke helt tilfreds med anvendelsen af det integrerede system for forvaltning og kontrol eller anvendelsen af godkendelseskriterierne i Grækenland.

Bestemmelserne om budgetdisciplin blev anvendt i 1999. Dette resulterede i nedsættelser af forskuddene på 22 900 mio. GRD (69,5 mio. €) for manglende anvendelse af det integrerede system for forvaltning og kontrol og 12 100 mio. GRD (35,7 mio. €) for manglende overholdelse af godkendelseskriterierne.

Det bemærkes dog, at disse nedsættelser af forskuddene kan blive revideret i opadgående eller nedadgående retning og endog annulleret under regnskabsafslutningen.

(2001/C 81 E/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1951/00
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Forelæggelse af et omstrukturingsprogram for citrusfrugter under den tredje fællesskabsstøtteramme for Grækenland

Kommissionen afviste i sit svar på min tidligere forespørgsel (E-1837/99)⁽¹⁾ det program til forbedring af citrusfrugtproduktionen, som Grækenland havde indgivet i juli 1998. Eftersom dette program anses for vigtigt for citrusfrugtsektoren i Grækenland, bedes Kommissionen oplyse følgende: Omfattede det udkast under den tredje fællesskabsstøtteramme (det operationelle program for landbrug eller regionale operationelle programmer), som Grækenland forelagde til godkendelse, også aktioner til fordel for citrusfrugter? Hvis ja, hvor store beløb er der tale om, og for hvilke områder?

⁽¹⁾ EFT C 219 E af 1.8.2000, s. 31.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(20. juli 2000)

Kommissionen er af de græske myndigheder blevet underrettet om, at foranstaltninger vedrørende omstrukturering af citrusfrugtsektoren vil blive foreslået inden for rammerne af de regionale operationelle programmer. Forhandlingerne om disse programmer er netop indledt, og et af de væsentligste emner er at opfordre de pågældende myndigheder til at klargøre deres holdning vedrørende foranstaltninger og aktioner. Derfor råder Kommissionen ikke i øjeblikket over detaljerede oplysninger om foranstaltningernes art, eller hvilke beløb og områder der bliver tale om.

(2001/C 81 E/140)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1952/00
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(16. juni 2000)

Om: Støtteberettigede og ikke støtteberettigede arealer og mængder af bomuld

Ifølge den tidsplan, der er blevet offentliggjort på Europa-Parlamentets officielle side på internettet, vil drøftelsen om den nye forordning sandsynligvis finde sted den 4. september 2000, hvilket medfører, at den nye forordning ikke kan gennemføres i perioden 2000-2001.

Eftersom der på grundlag af den bomuldsforordning, der for øjeblikket gælder, ikke kan sættes begrænsninger for de opdyrkede arealer eller gives »individuelle dyrkningsrettigheder«, og samtlige arealer og mængder er støtteberettigede, såfremt de anmeldes og kontrolleres, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. På grundlag af hvilke bestemmelser har det græske landbrugsministerium besluttet at tildele hver bomuldsproducent et særlig stort areal, som denne producent har lov til at anmelde og opdyrke, og for hvis afgrøde han alene vil modtage støtte?
2. Vil der i perioden 2000-2001 finde støtteberettigede og ikke støtteberettigede bomuldsdyrkningsarealer eller bomulds mængder på grundlag af de foranstaltninger, som Grækenland har truffet, når noget sådant ikke er fastlagt i den gældende forordning?
3. Med hvilke procedurer vil produktionen fra de i henhold til den nuværende forordning støtteberettigede arealer, som det græske landbrugsministerium imidlertid anser for ikke at være støtteberettigede under påberåbelse af bestemmelser i den nye forordning, som endnu ikke er drøftet og vedtaget af EU-organerne, blive afleveret og modtage støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(27. juli 2000)

Der findes ingen bestemmelser i den gældende fælleslovgivning, der begrænser de arealer, hvor der kan dyrkes bomuld.

(2001/C 81 E/141)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1953/00
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(16. juni 2000)

Om: Foranstaltninger til imødegåelse af overproduktionen af ferskner i Grækenland

Der forventes i år at opstå en stor krise på ferskenmarkedet i Grækenland, fordi det forventes, at over 300 000 tons af produktionen på 1,1 mio. tons ferskner og nektariner ikke vil kunne afsættes, hvilket får uforudsete følger for producenternes indtægter.

1. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at foreslå til imødegåelse af denne krise på ferskenmarkedet? Vil den undersøge muligheden for at forøge de støtteberettigede ferskenmængder bestemt for eksport til tredjelande samt forøge fællesskabsstøtten til eksport til tredjelande?
2. Vil Kommissionen undersøge muligheden for at yde støtte til transporten med henblik på at lette eksporten, enten ved at lade en tidligere forordning, som var blevet udstedt for at imødegå problemerne i forbindelse med krigen i Bosnien (forordning 3438/92)⁽¹⁾, træde i kraft igen, eller ved at træffe særlige støtteforanstaltninger?

⁽¹⁾ EFT L 350 af 1.12.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(24. juli 2000)

Ifølge de nuværende skøn over ferskenproduktionen bliver produktionen ca. 10 % mindre end oprindelig antaget og mindre end i 1999. Produktionspriserne i begyndelsen af høstsæsonen lå på eller lidt over priserne for 1999, men er siden da steget noget. Desuden giver den kraftige udvikling i eksporten til tredjelande (navnlig fra Grækenland) i 1999 håb om, at der vil kunne opnås gode eksportresultater i 2000.

For så vidt angår eksporten af ferskner og nektariner til tredjelande, er der i Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2000 af 22. juni 2000 om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager⁽¹⁾ allerede fastsat en forhøjelse af den støtteberettigede mængden ved produktionsårets begyndelse på ca. 15000 tons i forhold til den normale mængde. Endvidere er restitutionssatsen for ferskner og nektariner blevet bibeholdt på samme niveau som tidligere, mens satsen er sat ned med 10-20 % for andre frugter og grøntsager bl.a. af hensyn til kursen på den amerikanske dollar.

For så vidt angår en eventuel transportstøtte, er Kommissionen af den opfattelse, at et instrument af denne art i forbindelse med den græske eksport til de øvrige medlemsstater ikke er en fyldestgørende løsning på problemer med overproduktion.

⁽¹⁾ EFT L 149 af 23.6.2000.

(2001/C 81 E/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1960/00 af Laura González Álvarez (GUE/NGL) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Krænkelse af fællesskabsretten: Anlæg af et vandreservoir i Velonares ved floden Viar (Sevilla i Spanien)

Den 13. oktober 1997 udstedte det spanske miljøministeriums generaldirektorat for miljøkvalitet og miljøvirkningsvurdering en resolution med en miljøvirkningsvurdering af den foreslåede Melonares-dæmning og -vandreservoir ved floden Viar (Sevilla i Spanien). Resolutionen understreger de skadelige virkninger af projektet, da det vil medføre oversvømmelse af en betydelig del af Sierra Norte-naturparken, som er fredet i henhold til Andalusiens regionalregerings lov nr. 2/89, som indeholder en oversigt over Andalusiens naturområder og fredede områder, der indgår i Nature 2000-nettet. Anlægget af reservoiret ville berøre områder, der er givet prioriteret status i henhold til direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ om bevarelse af naturlige levesteder, og medføre oversvømmelse af det område, der er udpeget som ZEPA-område/53 (særligt beskyttet område for vandfugle).

Det angives i den pågældende resolution, at godkendelsen til anlægget af reservoiret gives med forbehold af opfyldelsen af en række krav, herunder kravet om et kompensationsområde, som skal afbøde konsekvenserne af oversvømmelsen af en del af parken, samtidig med at det kræves, at kompensationsområdet skal understøttes af en teknisk videnskabelig rapport udarbejdet af en fremtrædende videnskabsmand eller fremtrædende videnskabsmænd, som under hensyntagen til bemærkningerne fra det ledende videnskabelige

forskningsråd ved miljøinstituttet i Donana (CSIC) skal tilslutte sig gennemførligheden af det pågældende projekt og den forventede succes. Miljøinstituttet i Donana har imidlertid aldrig tilsluttet sig projektet eller kompensationsforanstaltningerne. Det betyder, at Confederacion Hidrografica del Guadalquivir i den dokumentation, der er fremlagt som begrundelse for projektet, har forfalsket oplysninger fra CSIC ved at hævde, at der var givet tilslutning.

Hvad vil Kommissionen fortage for at sikre, at de spanske myndigheder overholder fællesskabsretten og direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ og 92/43/EØF ved at standse den procedure, der er blevet indledt, og ved at opgive planerne om at opføre en dæmning og anlægge et reservoir i Melonares ved floden Viar?

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(28. juli 2000)

Denne dæmning til anlæg af et drikkevandsreservoir for Sevilla (Andalusien) ligger i det særligt beskyttede fugleområde »Sierra Norte«, som de spanske myndigheder har udpeget i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle⁽¹⁾. Området dækker ca. 170 000 ha. Dæmningen skulle medføre en oversvømmelse af 1 457 ha, heraf 328,5 i fugleområdet.

Dette projekt har været underkastet en miljøvurderingsprocedure i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽²⁾. Erklæringen om miljøvurderingen, med miljøministeriets udtalelse om projektet, blev offentliggjort i det spanske statstidende af 24. november 1997 (BOE No 281).

Hvad angår Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper og af vilde dyr og planter⁽³⁾, skal det fremhæves, at det i direktivets artikel 6, stk. 3 og 4, som gælder fugleområder, hedder, at alle planer eller projekter, der ikke direkte er forbundet med eller nødvendige for områdets forvaltning, men som kan påvirke området væsentligt, skal vurderes med hensyn til deres virkninger på området under hensyntagen til bevaringsmålsætningerne for dette. På baggrund af konklusionerne af miljøvurderingen giver de kompetente myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader områdets integritet, og når de — om nødvendigt — har hørt offentligheden.

Hvis et projekt, på trods af at miljøvirkningerne vurderes negativt, alligevel skal gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, træffer medlemsstaten alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Kommissionen er allerede bekendt med de forhold vedrørende projektet til Melonares-dæmningen og de mulige miljøvirkninger heraf, som det ærede medlem omtaler. Kommissionen har besluttet at indlede en rutineundersøgelse for kontrollere, om forpligtelserne i medfør af artikel 6, stk. 3 og 4, i direktiv 92/43/CEE er blevet opfyldt. Sagen behandles for tiden af Kommissionen, som allerede flere gange har anmodet de spanske myndigheder om oplysninger og haft gentagne møder med dem.

I sin egenskab af traktatens vogter vil Kommissionen under alle omstændigheder træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at EF-retten overholdes i det foreliggende tilfælde.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽³⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

(2001/C 81 E/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1963/00 af Maria Sanders-ten Holte (ELDR) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Musikundervisning i de forskellige medlemsstater

Musikundervisning på ikke-professionelt plan kan gennemføres på musikskoler eller i folkeskolen og på gymnasier. Musikskolerne lægger generelt hovedvægten på musikudøvelse, mens folkeskolen og gymnasier hovedsageligt begrænser sig til at lære eleverne at værdsætte musik. I nogle medlemsstater finder der tilsyneladende et godt samarbejde sted mellem musikskolerne og folkeskolen og gymnasierne om musikundervisningen.

I sine konklusioner fra 18. december 1997 om musikkens rolle i Europa fremførte Rådet, at musikken er et grundlæggende element i vore landes kulturer og historie. I samme meddelelse opfordrer Rådet Kommissionen til under hensyntagen til nærhedsprincippet at lægge særlig vægt på den musikalske opdragelse fra den tidligste barndom og til eventuelt at oprette et europæisk informations- og dokumentationscenter.

1. Er der på grundlag heraf gennemført en sammenlignende undersøgelse på europæisk plan af musikundervisningen i de forskellige medlemsstater for så vidt angår spørgsmålet om samarbejde eller ej?
2. Ligger Kommissionen i den forbindelse inde med oplysninger om, på hvilket forvaltningsniveau der træffes beslutning i de forskellige medlemsstater om oprettelse af musikskoler på den ene side og om musikundervisningen i den normale skoleundervisning på den anden side?
3. Er Kommissionen klar over, om musikundervisning udgør en integreret del af læseplanerne i folkeskolen og gymnasier i medlemsstaterne, hvad formålet med undervisningen er, og hvilket niveau der tilstræbes for eleverne?
4. Kan Kommissionen oplyse, hvilken andel af det statslige budget, der er afsat til kultur og navnlig musikundervisning?
5. Vil Kommissionen, såfremt disse oplysninger ikke foreligger, være rede til at gennemføre en undersøgelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(7. september 2000)

Rådet konklusioner af 18. december 1997 om musikkens rolle i Europa understreger de områder af fælles interesse, der tager sigte på at fremme adgangen til musik og dens udbredelse i Europa. Efter disse konklusioner og for at kunne råde over informationer på det europæiske plan har Det Europæiske Musikobservatorium (som modtog støtte i 1998) gennemført flere undersøgelser, som hovedsagelig drejer sig om de nationale repertoarer cirkulation, musikindustrien i Europa og offentlighedens adgang til musik.

Musikundervisningen i medlemsstaterne er et område, der udelukkende henhører under medlemsstaternes kompetence, og dens situation er derfor en følge af den prioritering, medlemsstaterne har foretaget. I øvrigt har Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt udtømmende oplysninger på europæisk plan om musikundervisningens situation i de forskellige medlemsstater. Den har nedsat arbejdsgrupper til at behandle europæiske kulturstatistikker. Fra slutningen af år 2001 vil Kommissionen fra disse grupper modtage mere nøjagtige oplysninger.

Det er vigtigt at bemærke, at programmet »Kultur 2000«, som er Fællesskabets eneste redskab for finansiering og planlægning i kultursektoren, bl.a. har taget hensyn til Rådets konklusioner af 18. december 1997, og således i indkaldelsen af forslag for år 2000 har givet prioritet til samarbejdsaftaler i musiksektoren.

(2001/C 81 E/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1966/00

af José Ribeiro e Castro (UEN) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Dopingkandalen i det tidligere DDR

Der er i Tyskland fældet dom imod Manfred Ewald og Manfred Hoepfner, som var anklaget for i deres egenskab af henholdsvis præsident for det tidligere DDR's sportsforbund og vicedirektør for Tjenesten for Sportsmedicin systematisk at have fremmet doping af sportsfolk i deres land. De var anklaget for »delagtighed i legemsbeskadigelse« på 142 kvindelige sportsfolk samt for skabelse af et system til »serieproduktion af sportsvindere«.

Det er ikke den første dom for doping, der er faldet. Der er også tidligere faldet tilsvarende domme.

Kommissionen anser bekæmpelse af doping for et af de vigtigste mål inden for sportsområdet.

Disse tilfælde er et frygteligt og chokerende bevis på voldelig manipulation af sporten på bekostning af sundheden og imod de grundlæggende forskrifter om menneskelighed, der gjaldt i det tidligere DDR. Sådanne tilfælde bør dog i stedet for at gå i glemmebogen huskes som en lektion bestående af eksempler, hvis eneste nyttige virkning i fremtiden vil være frygten for gentagelse.

På denne baggrund bedes Kommissionen oplyse følgende: Har Kommissionen fulgt såvel de ovennævnte som tidligere domme i tilsvarende tilfælde? Har Kommissionen på grundlag af disse frygtelige erfaringer fra det tidligere DDR til hensigt at fremme foranstaltninger til undersøgelse, oplysning og uddannelse, der som led i den fastlagte dopingpolitik kan bidrage til at bekæmpe lignende tilfælde nu eller i fremtiden, idet sådanne foranstaltninger varigt vil kunne sikre de kommende generationer af sportsudøvere imod den slags overgreb og misbrug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(19. september 2000)

Kommissionen har med interesse fulgt retssagerne om doping i det tidligere DDR.

Kommissionen deler det synspunkt, at den praksis, retssagerne drejede sig om, bør fordømmes på det kraftigste. Det er af vital betydning, at resultaterne af den politiske motivering, der var tydelig i det tidligere DDR, ikke viser sig igen i sportsmiljøet i dag gennem andre kanaler som f.eks. overdreven stræben efter profit.

Kommissionens formand henviste til bekæmpelsen af doping i sin første tale til Parlamentet den 21. juli 1999. Kommissionens holdning fremgår af dens meddelelse om en fællesskabsplan til bekæmpelse af doping inden for sporten⁽¹⁾, som blev offentliggjort den 1. december 1999.

Handlingsplanen opstiller en lang række mulige fællesskabs-aktioner, der kan gennemføres på forskellige politiske områder, herunder folkesundhed, retlige anliggender og indenrigspolitiske områder. Forskning er inddraget som et af de vigtigste områder, der bør fokuseres på.

Kommissionen har også til hensigt at støtte forskellige pilotaktioner inden for uddannelse og information.

Gennem denne strukturerede pakke sigter Kommissionen mod at styrke de foranstaltninger, der træffes af sportsorganisationerne, som må føre an i kampen mod denne svøbe, der er til alvorlig skade for sportens image.

⁽¹⁾ KOM(1999) 643 endelig.

(2001/C 81 E/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1970/00 af José Ribeiro e Castro (UEN) til Rådet

(21. juni 2000)

Om: Undersøgelse af krænkelserne af menneskerettighederne i Østtimor

I Europa-Parlamentets beslutning vedtaget den 18. november 1999 (B5-0271/1999) hedder det i punkt 9, at »Europa-Parlamentet (...) opfordrer Rådet til at overveje at yde teknisk bistand til FN-organer i Østtimor med henblik på bevarelse og undersøgelse af vidnesbyrd om grusomheder begået under den nu afsluttede besættelse af landet«.

Foruden de forskellige beretninger, som i løbet af de seneste måneder er blevet offentliggjort i medierne, omhandler nogle af de seneste officielle beretninger de utallige vanskeligheder og utilstrækkeligheder på dette område. I den beretning om en parlamentarisk delegations besøg i Indonesien og Østtimor (16.-21. april), som Parlamentet for nylig fik forelagt, nævnes vanskeligheder med påvisning og bekræftelse af fakta, især hvad angår indholdet af erklæringerne fra præsident Abdurrahman Wahid og Sidney Jones, direktør for menneskerettigheder. Endvidere nævnes det i beretningen delegationen fra det portugisiske parlaments udvalg for Østtimor, der handler om delegationens besøg 9.-17. april, at den seneste opdagelse af nye massegrave giver grund til at antage, at det samlede omfang af hele tragedien i Østtimor på nuværende tidspunkt langt fra er kendt.

På den anden foreligger der, bortset fra den tragedie, der udspillede sig umiddelbart efter afholdelsen af folkeafstemningen den 30. august 1999, ingen oplysninger, hvad angår den fuldstændige undersøgelse af de grusomheder og krænkelse af menneskerettighederne begået af de indonesiske myndigheder under hele besættelsen af Østtimor, som ånd og bogstav i Europa-Parlamentets beslutning krævede det, hvilket kunne give det indtryk, at man ønsker at erklære dette kapitel for afsluttet.

Rådet bedes på denne baggrund besvare følgende: Hvilke oplysninger kan Rådet nu, da der er gået seks måneder efter vedtagelsen af den ovennævnte EP-beslutning, i lyset af ovenstående overvejelser forelægge om den indsats, det har gjort for at efterkomme opfordringen indeholdt i beslutningens punkt 9?

Svar

(10. oktober 2000)

Rådet deler det ærede parlamentsmedlems ønske om, at der foretages en fuldstændig undersøgelse af de krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder og af den humanitære folkeret, der er begået i Østtimor. Rådet ser med tilfredshed på rapporten fra såvel den internationale undersøgelseskommission som den indonesiske menneskerettighedskommission. Det glæder sig desuden over styrkelsen af den midlertidige FN-administration i Østtimors (UNTAET) kapacitet til at foretage retlige undersøgelser. EU er fortsat både gennem Fællesskabet og gennem bistanden fra medlemsstaterne en af de største, måske den største bidragsyder til UNTAET og til genopbygning og forsoning i Østtimor mere generelt.

(2001/C 81 E/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1972/00

af **Camilo Nogueira Román** (Verts/ALE) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Spekulationsmarkedet for salg af mælkekvoter i det galiciske landbrug i forbindelse med udsigten til reform af den fælles landbrugspolitik

På grund af planerne om en reform af den fælles landbrugspolitik, hvor præmierne pr. l mælk skal tildeles landbrugerne direkte, hvorved de fra år 2005 delvis vil have udlignet faldet i interventionspriserne, er der i den galiciske mælkesektor, som har kapacitet til en langt højere produktion, end den er blevet tilkendt, paradoksalt nok ved at opstå et udpræget spekulationsmarked, der forringer mulighederne for en intern udvikling, når reformen af den fælles landbrugspolitik træder i kraft. Har Kommissionen til hensigt at træffe en eller anden foranstaltning for at undgå denne form for alvorlige fordrejning af den fælles landbrugspolitik? Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger med henblik på gratis fordeling af den statslige kvoterreserve på grundlag af socioøkonomiske kriterier? Agter den at forbinde muligheden for at overføre kvoter med foranstaltninger såsom samtidig overførelse af arealer? Fører den galiciske regering nogen særlige forhandlinger med Kommissionen for at rette op på disse skadelige virkninger af de politikker, der føres med hensyn til mælkesektoren?

(2001/C 81 E/147)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1973/00
af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen**

(21. juni 2000)

Om: Mælkekvoterne og gennemsigtheden af mælkemarkedet i Galicien

Har Kommissionen planer om nogen foranstaltninger, hvori den tager højde for den situation, der reelt hersker inden for den galiciske mælkeproduktion, gennem forhøjelse af kvoterne for at undgå total mangel på gennemsigthed, som fører til et fald i salgspriserne, hvilket er til stor ulempe for de små landbrugere og deres familiebedrifter i dette land?

(2001/C 81 E/148)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1974/00
af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen**

(21. juni 2000)

Om: Optrækning af superafgifter på mælkeproduktionen i Galicien

Har Kommissionen i betragtning af, at den gennemsnitlige årlige mælkekvote i Galicien ligger på kun 44 716 kg pr. bedrift, hvilket er det laveste i den spanske stat, selvom 35 % af Spaniens samlede produktion stammer fra dette område, planer om at anvende formler der undgår, at superafgiften rammer de bedrifter, som ikke har opnået en produktion, der svarer til den gennemsnitlige produktion for en spansk bedrift?

(2001/C 81 E/149)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1976/00
af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen**

(21. juni 2000)

Om: Revisionen i år 2003 af Berlin-aftalerne om reform af den fælles markedsordning for mælk

Overvejer Kommissionen en revision af den fælles markedsordning for mælk i 2003, som indeholder elementer såsom fjernelse af de nuværende historiske referencer efter stater og indførelse af en ny fordeling af produktionsrettighederne, der sikrer bevarelse af de små og mellemstore virksomheder samt fastlæggelse af garantipriserne op til en produktion på 100 000 kg på grundlag af areal, hvilket ville fremme livskvaliteten og gennemførelsen af klare forskrifter vedrørende dyrefoder, der forbyder hormoner, produkter fremstillet af rester og dyremel?

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-1972/00, E-1973/00, E-1974/00 og E-1976/00**

(18. juli 2000)

Artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1256/1999 af 17. maj 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾ læses således: »På grundlag af en rapport fra Kommissionen foretager Rådet i 2003 en midtvejsrevision med henblik på at lade de nuværende kvotaordninger udløbe efter 2006«. De direkte betalinger til producenterne fra 2005 er dog for tiden fastsat pr. ton referencemælkemængde (»kvote«). Hvis Rådet beslutter at afskaffe kvoteordningen, skal det drage alle konsekvenser heraf, herunder beregningsgrundlaget og beregningsmåden for de direkte betalinger. Kommissionen har endnu ikke fastlagt indholdet af sin rapport eller de foranstaltninger, den agter at foreslå. Det vil i øvrigt ikke være særligt fornuftigt at fastsætte foranstaltninger nu for først at offentliggøre dem i 2003, dvs. uden at tage hensyn til situationen i 2003, der kan have ændret sig i mellemtiden.

Mælkekvoterne blev oprindeligt beregnet for at tilpasse udbuddet til de samlede afsætningsmuligheder og derefter fordelt på medlemsstaterne i forhold til deres historiske produktionsreferencer. For Spanien blev kvoten senere hen forhøjet flere gange, for at der kunne blive taget hensyn til landets særlige situation og de regionale problemer, sidste gang i forbindelse med Agenda 2000. Tildeling og omfordeling af disse

kvoter til de enkelte producenter henhører under medlemsstaternes kompetence, herunder fastsættelsen af prioriteter og finansielle betingelser. EF-reglerne tillader nu overførsel af kvoter med eller uden jord, bl.a. for at undgå spekulation, efter regler, som hver medlemsstat skal fastsætte.

Kommissionen kan kun forhandle med de regionale organer via de officielle nationale kanaler.

Efter Kommissionens mening afhænger mælkemarkedets prisgennemsigtighed i Galicien ikke af en forhøjelse af kvoterne, der ville forøge de regionale overskud, der allerede trykker priserne, men snarere af, om de erhvervsdrivende bedre overholder de nuværende regler og afsætter deres samlede produktion via de normale afsætningskanaler.

Fra det øjeblik, hvor en medlemsstat samlet overskrider sin kvote, skal tillægsafgiften erlægges proportionalt af alle de producenter, der har bidraget til overskridelsen af kvoten, men efter en eventuel omfordeling af de kvoter, der ikke er anvendt andetsteds, efter regler, som medlemsstaterne skal fastlægge. Man kan ikke fravige dette princip uden at bringe hele kvoteordningen i fare. At fritage visse producenter, der har overskredet deres kvote, for tillægsafgiften ville derfor være det samme som at pålægge den andre, der har overholdt deres kvote, hvilket er umuligt.

(¹) EFT L 160 af 26.6.1999.

(2001/C 81 E/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1978/00

af Michl Ebner (PPE-DE) til Rådet

(19. juni 2000)

Om: EU-sanktioner og Østrig

EU-medlemsstaten Østrig hører med sin beliggenhed i det sydlige Centraleuropa omfattende en del af de østlige Alper og Donau-regionen og sit naboskab med Middelhavsområdet til et af Europas centrale lande. Fra Arilds tid har landet ligget på korsvejen mellem de store europæiske kulturområder og økonomiske centre. Fra Grenzmark-tiden og Babenberger-styret over 600 års Habsburg-dynasti til den nuværende republik har Østrig altid stået i centrum af den europæiske ånds- og kulturhistorie og på afgørende vis været med til at præge Europa. Den østrigske økonomi er endnu tættere forbundet med EU end f.eks. Sveriges, Finlands eller Schweiz. Det kan derfor heller ikke undre, at et stort flertal af vælgerne stemte for landets medlemskab af Fællesskabet ved folkeafstemningen den 12. juni 1994.

Østrig og dets befolkning har ikke fortjent at blive udelukket fra bilaterale forbindelser — som der hovedsageligt argumenteres for — eller fra europæiske anliggender — som det i realiteten er tilfældet.

Rådets bedes derfor oplyse, hvornår det har til hensigt at tage hensyn til Østrigs fortjenester og standse den meningsløse sanktionspolitik?

Svar

(10. oktober 2000)

Rådet har ikke udtalt sig om dette spørgsmål og kan derfor ikke besvare det ærede medlems forespørgsel.

(2001/C 81 E/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1983/00**af Michael Cashman (PSE) til Kommissionen**

(21. juni 2000)

Om: Danselærere

Kan Kommissionen oplyse, om der er planer om en EU-registreringsordning for danselærere, der underviser i flere forskellige dansediscipliner?

Kan Kommissionen desuden oplyse, om der er planer om at sikre, at de kvalifikationer, danselærere har opnået i en medlemsstat, anerkendes i en anden medlemsstat?

Er der planer om at indfører EU-støtte til danseskoler og -institutter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(28. juli 2000)

Der er ingen planer om en EU-registreringsordning for danselærere, der underviser i flere forskellige dansediscipliner. Der er heller ingen planer om at sikre, at de kvalifikationer, danselærere har opnået i én medlemsstat, anerkendes i en anden.

Den 21. december 1988 vedtog Rådet direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed⁽¹⁾. Den generelle ordning blev i juni 1992 suppleret ved Rådets direktiv 92/51/EØF⁽²⁾, som omhandler lovregulerede erhverv, hvor uddannelsens varighed er kortere end minimumsperioden på tre år. Om det er førstnævnte eller sidstnævnte direktiv, der finder anvendelse i praksis, afhænger af, hvilket uddannelsesniveau der kræves i værtslandet for at få adgang til udøve et givet erhverv.

Der indføres ved nævnte direktiver en procedure, som skal gøre det lettere for vandrende arbejdstagere at få anerkendt eksamensbeviser i hele EU, når det erhverv, de ønsker at udøve, er reguleret ved lov i værtslandet. Der er tale om et lovreguleret erhverv, når der i henhold til nationale love eller administrative bestemmelser kræves visse kvalifikationer for at få adgang til at optage eller udøve det pågældende erhverv.

Ansøgeren skal indgive en personlig ansøgning til værtslandets myndigheder. Behandlingen af en ansøgning skal afsluttes så hurtigt som muligt, og resultatet skal meddeles ved en begrundet beslutning senest fire måneder efter, at ansøgeren har indgivet alle krævede akter. Beslutningen eller den manglende beslutning kan appelleres i henhold til nationale retsregler.

De nærmere betingelser for anerkendelsen varierer, alt efter hvilket kvalifikationsniveau der kræves i værtslandet, og hvilket kvalifikationsniveau den vandrende arbejdstager er i besiddelse af. Hovedreglen er, at kvalifikationer skal anerkendes, medmindre der er væsentlige forskelle mellem uddannelsen i værtslandet og uddannelsen i hjemlandet. Er dette tilfældet, er der mulighed for at pålægge udligningsforanstaltninger. I undtagelsestilfælde kan man dog ikke udelukke muligheden af et afslag, f.eks. hvis der i værtslandet kræves meget højere kvalifikationer end de kvalifikationer, den vandrende arbejdstager er i besiddelse af.

Der er ingen planer om at indføre EU-støtte til danseskoler og danseinstitutter.

(¹) EFT L 19 af 24.1.1989.

(²) EFT L 209 af 24.7.1992.

(2001/C 81 E/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1984/00**af Bart Staes (Verts/ALE) til Rådet**

(21. juni 2000)

Om: Kommissionstjenestemænds deltagelse i lokalvalg i Den Belgiske Føderation

I medfør af i EF-traktatens artikel 19 har unionsborgere valget og er valgbare i Den Belgiske Føderation.

Kommissionen skal imidlertid have udstedt et internt regulativ, som gør det meget uattraktivt for Kommissionstjenestemænd at stille op til valg. De er i forbindelse med en eventuel opstilling til valg tvunget til at tage tre måneders ubetalt orlov.

Denne foranstaltning er i modstrid med bestræbelserne på at integrere unionsborgere og dermed Kommissionstjenestemænd i samfundslivet på deres bopæl. Desuden bevirker den en udhuling af tjenestemændenes muligheder for at deltage i den lokale beslutningsproces.

1. Erkender Rådet, at et sådant regulativ er i modstrid med bestræbelserne på at integrere unionsborgere og dermed også Kommissionstjenestemænd i samfundslivet på deres bopæl? Vil Rådet, såfremt det er tilfældet, være rede til at opfordre Kommissionen til at trække regulativet tilbage? Hvis det ikke er tilfældet, bedes Rådet redegøre for, hvordan pligten til at tage tre måneders ubetalt orlov kan forliges med bestræbelserne på at integrere unionsborgere og dermed også Kommissionstjenestemænd i samfundslivet på deres bopæl?

2. Erkender Rådet, at et sådant regulativ principielt forhindrer tjenestemænd i at deltage i den lokale beslutningstagning? Vil Rådet, såfremt det er tilfældet, henstille til Kommissionen at trække regulativet tilbage? Hvis det ikke er tilfældet, bedes Rådet redegøre for, hvordan pligten til at tage tre måneders ubetalt orlov kan forliges med bestræbelserne på i fuld udstrækning at inddrage Kommissionstjenestemænd i den lokale beslutningsproces?

Svar

(28. september 2000)

Det ærede medlems forespørgsel vedrører et internt kommissionsregulativ. Af hensyn til den enkelte institutions organisatoriske autonomi mener Rådet, at forespørgselen bør rettes til Kommissionen.

Hvis det regulativ, som det ærede medlem omtaler, skulle være artikel 15 i vedtægten for tjenestemænd, som lyder således: »En tjenestemand, der er kandidat til et offentligt hverv, hvortil valg finder sted, skal ansøge om tjenestefrihed af personlige årsager. Varigheden af denne kan ikke overstige tre måneder«, gør Rådet imidlertid opmærksom på, at denne bestemmelse gælder tjenestemændene i samtlige institutioner og kun kan ændres ved en ændring af vedtægten på grundlag af artikel 283 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(2001/C 81 E/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1986/00**af Giovanni Pittella (PSE) til Kommissionen**

(8. juni 2000)

Om: Den snarlige indledning af det nye afsætningsår for sukker og fastsættelse af basisprisen for sukkerroer og følgerne for regioner i Syditalien

I henhold til forordning 2038/99⁽¹⁾ skal Kommissionen inden sommer forelægge et forslag om fastsættelsen af målpriserne for sukker og basisprisen for sukkerroer for afsætningsåret 2001-2002.

Forordningen indeholder bestemmelser om gradvis nedsættelse af prisstøtten til sukkerroer. Hvis den pågældende støtte skulle nedsættes som planlagt, er det beregnet, at prisen for sukkerroer, som i øjeblikket er fastsat til 10 400 lire pr. 100 kg. efter allerede at være blevet nedsat med 16 % i forhold til tidligere afsætningsår, ville falde til under 8 500 lire pr. 100 kg. Udsigten hertil ville skabe en uacceptabel krise inden for sukkerroesektoren med meget alvorlige følger for de fire sukkerproducerende fabrikker i Syditalien og derfor for beskæftigelsen i hele den sydlige region.

Er Kommissionen klar over de alvorlige følger af gennemførelsen af sin beslutning for dyrkningen af sukkerroer og sukkerproduktion i Syditalien og over de økonomiske og sociale følger?

Agter Kommissionen at tage hensyn til bestemmelserne i forordningen om en mere gradvis nedsættelse af støtten i den sydlige del af Italien? Ville Kommissionen være rede til at overveje indførelse af yderligere støtteforanstaltninger for at give landmænd i mindre gunstige områder kompensation for øgede omkostninger ved dyrkning af sukkerroer og det lavere udbytte? Er Kommissionen enig i, at det ville være tilrådeligt at revidere systemet for tildeling af kvoter til Italien ved at konvertere kvote B og samtidig forøge kvote A for at begrænse urimelig betaling af bøder hos producenter i områder, som ikke lever op til kravene vedrørende udvikling? Agter Kommissionen at overveje muligheden for at opretholde priserne på det nuværende niveau og således undgå en meget alvorlig krise?

(¹) EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. juli 2000)

For klarhedens skyld skal det bemærkes, at den revision af Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker, der snart skal foretages, hverken vedrører fastsættelse af indikativprisen og basisprisen for sukkerroer i produktionsåret 2001/2002 eller de nationale støtteordninger, herunder den nationale støtteordning i Italien, som er tilladt indtil den 30. juni 2001.

Derimod skal visse bestemmelser om kvoteordninger og præferenceimportordninger revideres.

Kommissionen er dog klar over den vanskelige situation bl.a. for sukkerroevæden i Syditalien.

For objektivitetens skyld vil Kommissionen fremsætte to bemærkninger om den nedsættelse af prisen på sukkerroer med 16 %, som det ærede medlem omtaler, og som Kommissionen i øvrigt ikke bestrider. For det første skyldes en ikke ubetydelig del (ca. 6 %) af denne nedsættelse på 16 %, at Italien siden produktionsåret 1998/1999 ikke længere har underskud af sukker, og at Rådet derfor ifølge grundforordningen for sukker ikke havde andet valgt end at fastsætte »ikke-regionaliserede« priser for sukker i Italien. Endvidere er det også rigtigt, at den anden del af nedsættelsen (de resterende ca. 10 %) skyldes den gradvise nedsættelse af den nationale støtte, der er tilladt ifølge artikel 53 i grundforordningen for sukker, hvor det er fastsat, at støtten udbetales for sidste gang i Syditalien i produktionsåret 2000/2001. Det skal dog konstateres, at den nationale støtte, der blev kaldt »midlertidig«, og som blev besluttet for første gang for perioden 1968/69 til 1974/75, efter alt har været i 32 år. Rådet mente derfor, at en så lang varighed måtte være rigelig til at gennemføre den nødvendige omstrukturering i sektoren med henblik på at modstå konkurrencen på det virkelige fælles marked, og gav et klart signal til de berørte parter i december 1997 ved forordning (EF) nr. 2613/97 at beslutte eksplicit at gøre en ende på al national støtte i sukkersektoren. Hvis den nødvendige omstrukturering af sukkerroesektoren i Syditalien ikke er blevet foretaget i løbet af denne periode på 32 år, kan man kun beklage det.

Under disse forhold kan Kommissionen ikke svare positivt på det ærede medlems spørgsmål om bl.a. supplerende støtteforanstaltninger eller opretholdelse af priserne på det nuværende niveau i Syditalien.

(2001/C 81 E/154)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1987/00
af Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) til Rådet**

(13. juni 2000)

Om: Situationen for religiøse mindretal i Pakistan

General Musharraf er kommet under stigende pres fra religiøse partiers side for at træde tilbage fra sine tilsagn om at indlede nøglereformer med det mål at forbedre situationen for religiøse mindretal i Pakistan. Generalen har allerede givet efter for presset og trukket reformen af de administrative procedurer for registrering af blasfemisager tilbage. Dette blev bekendtgjort den 16. maj 2000 eller to uger efter registreringen af en ny blasfemisag mod Kungri Masih, en 27-årig kristen fra Faisalabad. Ligeledes i begyndelsen af maj blev Rasheed og Saleem Masih, to kristne brødre fra Pasrur, idømt 35 års fængsel for blasfemi. Disse tre mænd er de seneste af en lang række ofre for Pakistans udbredte misbrug af landets blasfemilovgivning.

Er Rådet bekendt med disse sager, og har det gjort nogen forestillinger på disse mænds vegne? Agter Rådet at ansøre general Musharraf i hans bestræbelser på at komme videre med andre reformer såsom genetableringen af det fælles valgsystem og reformen af de på koransk grundlag drevne skoler?

Svar

(28. september 2000)

Rådet er bekendt med de generelle problemer, der er nævnt i det ærede parlamentmedlems forespørgsel, og især med general Musharraf's tvøen med at reformere Pakistans blasfemilov. Rådet har imidlertid endnu ikke drøftet de sager, der specielt vedrører Rasheed og Saleem Masih.

Som det ærede parlamentsmedlem sikkert er klar over, blev den regelmæssige politiske dialog mellem Den Europæiske Union og Pakistan suspenderet sammen med undertegnelsen af samarbejdsaftalen mellem EU og Pakistan umiddelbart efter general Musharraf's militærkup, som væltede Pakistans demokratisk valgte regering i oktober 1999. Rådet vil dog fortsat på et ad hoc-grundlag rejse spørgsmålet om tolerance, religionsfrihed og mindretalsrettigheder i Pakistan, når lejlighed byder sig. På samme måde har EU's missionschefer i Islamabad tidligere taget individuelle menneskerettighedsproblemer op direkte med de pakistanske myndigheder og vil fortsætte hermed fremover. Rådet håber, at den indtrængende anmodning, som general Musharraf for nylig har rettet til de islamiske religiøse ledere i den tale, han holdt på Seerat-konferencen medio juni, om at tage større hensyn til menneskerettighederne og ophøre med sekterisk vold i landet, vil give bedre resultater.

Unionen fortsætter desuden sine multilaterale bestræbelser på at imødegå intolerance og vold, der har udgangspunkt i religion eller tro. I den forbindelse stod medlemsstaterne for nylig sammen om resolutionen om »Gennemførelse af erklæringen om afskaffelse af alle former for intolerance og diskrimination på grundlag af religion og tro«, der blev forelagt af Irland og vedtaget med konsensus på 56. møde i FN's Menneskerettighedskommission (20. marts-28. april 2000).

(2001/C 81 E/155)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1997/00
af Isidoro Sánchez García (ELDR) til Kommissionen**

(21. juni 2000)

Om: Individuelle lån fra Den Europæiske Investeringsbank til Kanarieøerne

Hvad er det samlede beløb af de individuelle lån, som Den Europæiske Investeringsbank har ydet til Kanarieøerne i perioden 1994-1999, og til hvilke formål og hvilke institutioner er hver enkelt af disse lån ydet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(27. juli 2000)

Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har meddelt Kommissionen, at den i perioden 1994-1997, inden for områderne telekommunikation, forvaltning af vandressourcer og opgradering af øernes fire lufthavne, ydede individuelle lån til De Kanariske Øer til et samlet beløb af 363,41 mio. €. Formålet med disse lån var dels at sikre de territoriale sammenhænge mellem fastlandet og øerne, dels at forbedre infrastrukturen til gavn for øernes befolkning samt turistsektoren, der er af stor betydning for øernes økonomi. Lånene fordeler sig således:

(mio. €)

År	Projekt	Ansvarlig	Sektor	EIB-lån
1994	Køb, opsendelse og drift af to telekommunikations- og tv-satellitter	Hispasat	Telekommunikation	0,41
1994	Forbedring af spildevandsbehandling, kloakering og vandforsyningsinfrastruktur	Aguas de Canarias	Miljø	63,04
1995	Modernisering og udbygning af telekommunikationssystemet	Telefónica	Telekommunikation	23,72
1996	Modernisering og udbygning af telekommunikationsnettet	Telefónica	Telekommunikation	8,27
1996	Kloakering og spildevandsopsamlingsanlæg samt drikkevandsforsyningsnet	Aguas de Canarias	Miljø	37,68
1996	Forbedring og udbygning af de fire lufthavne på øerne Tenerife (2), Lanzarote and Fuerteventura	AENA	Transport	27,87
1997	Forbedring og udbygning af de fire lufthavne på øerne Tenerife (2), Lanzarote og Fuerteventura	AENA	Transport	39,25
1998	Forbedring af det nationale vejnet	Ministerio Fomento	Transport	47,45
1999	Forstærkning og udbygning af el-forsyningsnettet	Endesa	Energi	27,72
1999	Forbedring af det nationale vejnet	Ministerio Fomento	Transport	88,00
I alt				363,41

EIB oplyser endvidere, at der i den samme periode inden for rammerne af den samlede låneordning blev ydet investeringslån på i alt 133,04 mio. € til 158 små og mellemstore virksomheder samt lokale myndigheder.

(2001/C 81 E/156)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2012/00 af Christoph Konrad (PPE-DE) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Manglende bestemmelser om brugen af mobile arbejdsmaskiner

1. Af hvilken årsag er færdsel med mobile arbejdsmaskiner (f.eks. anhængerkraner), dvs. i realiteten benyttelse af disse maskiner, underlagt divergerende nationale bestemmelser? Hvorfor er kun konstruktion af disse maskiner reguleret ved ensartede bestemmelser gennem direktiv 98/37/EF?
2. Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at hindre diskrimination imod de producenter, hvis maskiner på grund af de forskellige nationale bestemmelser med hensyn til brug ikke kan blive afsat?
3. Hvordan forsvarer Kommissionen i øvrigt de hindringer, der lægges i vejen for besparende serieproduktion, og de unødvendige omkostninger, som opstår for producenterne af disse maskiner på grund af særfremstillingerne til de enkelte lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(8. september 2000)

Det falder ind under Fællesskabets kompetence at fastsætte bestemmelserne for markedsføring og ibrugtagning af maskiner, herunder også selvkørende arbejdsmaskiner. Derfor er bestemmelserne herom harmoniseret ved direktiv 98/37/EF om maskiner⁽¹⁾. Alle maskiner, der overholder de væsentlige krav i nævnte direktiv, kan forhandles i en hvilken som helst medlemsstat.

Anvendelsen af maskinerne er ligeledes harmoniseret på EU-plan. I henhold til direktiv 89/655/EØF⁽²⁾ (som ændret) kan medlemsstaterne dog stille de krav, de anser for nødvendige for at kunne sikre beskyttelsen af personer, forudsat at det ikke indebærer en ændring af maskinerne.

I overensstemmelse med nærhedsprincippet falder det derimod ind under medlemsstaternes kompetence at fastsætte bestemmelserne for selvkørende maskiners færdsel på vej. Medlemsstaterne kan derfor stille de krav, de anser for nødvendige for at kunne garantere færdselssikkerheden, forudsat at de gør det i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, særlig EF-traktatens artikel 28 og 30 (tidl. artikel 30 og 36).

Kommissionen har flere gange bedt producenterne af selvkørende maskiner oplyse, om de støder på vanskeligheder — og i givet fald hvilke. Den har til dags dato ikke modtaget nogle oplysninger herom. Da Kommissionen heller ikke råder over konkrete beviser, er den ikke enig med det ærede medlem i, at de nationale bestemmelser for selvkørende maskiners færdsel på vej giver anledning til handelshindringer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/37/EF af 22. juni 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner, EFT L 207 af 23.7.1998.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet, EFT L 393 af 30.12.1989.

(2001/C 81 E/157)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2021/00
af Gerhard Hager (NI) til Kommissionen**

(21. juni 2000)

Om: Fremskridt med hensyn til corpus juris

På grundlag af forslaget til Rådets direktiv om bekæmpelse af bedragerier og forfalskninger i forbindelse med kontantløse betalingsmidler kunne det konstateres, at Kommissionen anvender en ny teknik for tilnærmelse af medlemsstaternes retssystemer. Der tilstræbes ikke længere en fælles ordlyd af bestemmelserne vedrørende strafbare handlinger i alle medlemsstaterne, men kun et nøje beskrevet resultat, som man bør nå frem til i alle medlemsstaterne. Målsætningen med et europæisk strafferetskatalog forfølges således åbenbart ikke længere.

I denne forbindelse bedes Rådet besvare følgende spørgsmål:

1. Hvor langt er arbejdet med corpus juris nået?
2. Hvilke udgifter er der forbundet med dette arbejde?
3. Anser Kommissionen en fortsættelse af dette arbejde for hensigtsmæssig i betragtning af omstillingen til ovennævnte nye fremgangsmåde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michael Schreyer

(8. september 2000)

Kommissionen vil gerne først påpege, at forslaget til en rammeafgørelse om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter⁽¹⁾ ikke er forbundet med corpus juris. Forslaget har til hensigt at sikre, at svig og forfalskning, der vedrører andre betalingsmidler end kontanter, anerkendes som kriminelle handlinger i alle medlemsstater og straffes med effektive og afskrækkende

sanktioner, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Ifølge artikel 34, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union (tidligere artikel K.6) kan Rådet vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, som er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen og ikke indebærer umiddelbar anvendelighed. Inden for tredje søjle kan der derfor kun nås frem til en fælles ordlyd i meget usædvanlige tilfælde.

Arbejdet med corpus juris⁽²⁾ vedrører den straffebeskyttelse af fællesskabernes finansielle interesser. Det er udført af universitetet i Utrecht og er blevet støttet af Kommissionen med 493 000 € (eksperter, organisation, oversættelse, offentliggørelse). En del af opfølgingsundersøgelsen af corpus juris, der vil være på ca. 2000 sider, er allerede nu offentliggjort⁽³⁾. Kommissionen finder, at dette arbejde fortsat vil være berettiget, bl.a. inden for rammerne af regeringskonferencen. Det skal belyse spørgsmålet om den europæiske anklagemyndighed for Kommissionen. I denne forbindelse henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2596/1999 fra hr. Hannan⁽⁴⁾ samt til Kommissionens meddelelse af 28. juni 2000⁽⁵⁾. Kommissionen forbereder et supplement til sin udtalelse vedrørende regeringskonferencen om beskyttelse af fællesskabernes finansielle interesser og bekæmpelse af svig med henblik på en global strategisk fremgangsmåde⁽⁶⁾, der vil vedrøre den strafferetlige beskyttelse af fællesskabernes finansielle interesser og den europæiske anklagemyndighed.

(¹) KOM(1999) 438 endelig udg.

(²) Corpus juris findes på Internettet: <http://www.law.uu.nl/wiarda/corpus/index1.htm>.

(³) La mise en oeuvre du Corpus juris dans les Etats membres, M. Delmas-Marty/J.A.E Vervaele, Intersentia, Utrecht, 2000.

(⁴) EFT C 280 E af 3.10.2000, s. 79.

(⁵) KOM(2000) 358 endelig udg.

(⁶) KOM(2000) 34 endelig udg.

(2001/C 81 E/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2037/00
af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Rådet

(22. juni 2000)

Om: Forslaget fra den tyske udenrigsminister Joschka Fischer om en føderation af nationalstater

Overvejer Det Europæiske Råd de forslag, som den tyske udenrigsminister Joschka Fischer har fremsat som led i forberedelsen af regeringskonferencen, og som går ud på at udvide antallet af emner, der kan blive genstand for den traktatreform, der er planlagt til i år? Vil den udvidede samarbejdsordning efter Rådets opfattelse gøre det juridisk muligt ud over et samarbejde om bestemte spørgsmål at gennemføre de institutionelle reformer, som Fischer foreslår? Vil anvendelsen af det udvidede samarbejde gøre det muligt for visse medlemsstater at oprette en regering og et tokammer-parlament, som modsvarer EU's Råd, Kommission og Parlament?

Svar

(10. oktober 2000)

Det ærede medlem gøres opmærksom på, at Joschka Fischers betragtninger om at udvide antallet af emner, der kan blive genstand for den traktatreform, der er planlagt til i år, ikke var rettet til hverken Rådet eller regeringskonferencen som sådan. Hans specifikke synspunkter er derfor ikke blevet drøftet. Det tilkommer slet ikke Rådet som institution at kommentere et enkelt medlems synspunkt.

Desuden er det ærede medlem sikkert klar over, at Rådet ikke har nogen rolle overhovedet i konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer og derfor ikke kan kommentere konferencens arbejde. Europa-Parlamentet har derimod to observatører, som er tæt knyttet til forberedelsen af konferencens arbejde.

(2001/C 81 E/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2040/00
af Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Strukturfondene

Kommissionen bedes oplyse, hvor mange millioner euro de spanske regioner Andalusien, Galicien, Navarra, Baskerlandet og Catalonien vil modtage i bistand fra strukturfondene i perioden 2000-2006? Kommissionen bedes endvidere give en oversigt over, hvor disse midler kommer fra, med på den ene side EFRU, ESF og EUGFL samt det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet og på den anden side fællesskabsinitiativerne Leader+, Interreg, Urban og Equal?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(14. juli 2000)

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt præcist at oplyse omfanget og fordelingen af strukturfondsbevillingerne til de selvstyrende regioner Andalusien, Galicien, Navarra, Baskerlandet og Catalonien for programmeringsperioden 2000-2006. Interventionerne under mål 1 og 2 i Spanien forhandles i øjeblikket med de spanske myndigheder.

Hvad angår mål 1 og 2, har Kommissionen tilsendt hver enkel medlemsstat et forslag til fordeling af tilgængelige bevillinger for de forskellige regioner. Disse forslag er udarbejdet ved hjælp af de metoder, Kommissionen anvender for alle medlemsstater. Kommissionen vil tilsende det ærede parlamentsmedlem og Parlamentets generalsekretariat en kopi af forslaget vedrørende Spanien.

Det skal imidlertid understreges, at der er tale om et vejledende forslag, der ikke berører mulighederne for at gennemføre tværregionale temaprogrammer under mål 1. Den endelige fordeling beslutes i enighed mellem medlemsstaten og Kommissionen i forbindelse med godkendelsen af EU-støtterammerne og de samlede programmeringsdokumenter.

Det er heller ikke muligt nu at forudsige, hvilke ressourcer der vil blive bevilget til de pågældende regioner under EU-initiativerne Interreg, Urban, Equal og Leader.

Hvad angår ESF-bevillingerne under mål 3, er der i øjeblikket ligeledes forhandlinger i gang med de spanske myndigheder om bevillingerne. De samlede mål 3-bevillinger til Spanien beløber sig til 2 140 mio. € (1999-priser). De er fordelt på interventioner, der forvaltes af regionerne (38,07%), og interventioner, som forvaltes af centraladministrationen (61,93%). Kommissionen vil tilsende det ærede parlamentsmedlem og Parlamentets generalsekretariat den regionale og tværregionale fordeling af bevillingerne, som ligeledes er vejledende.

(2001/C 81 E/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2051/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(27. juni 2000)

Om: Mærkning af vin, spiritus og andet alkohol

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor der ikke er krav om mærkning af indholdet, herunder tilsætningsstoffer, i vin, spiritus og andet konsumalkohol i modsætning til, hvad der gælder for levnedsmidler?

Kan Kommissionen ligeledes oplyse, hvorvidt den har planer om at øge mængden af oplysninger, der skal stå på etiketterne af konsumalkohol, således at forbrugerne bedre kan bedømme indholdet i det produkt de drikker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(15. september 2000)

I artikel 6, stk. 3, i direktiv 79/112/EØF⁽¹⁾ hed det oprindeligt: »Med hensyn til drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, vedtager Rådet, på forslag af Kommissionen, inden udløbet af en frist på fire år fra dette direktivs meddelelse reglerne for angivelse af ingredienser og eventuelt af alkoholindhold«.

På grund af produkternes særlige karakter var det dog ikke muligt uden videre at anvende direktivets bestemmelser om angivelse af listen over ingredienser i fødevarer i almindelighed.

I oktober 1982 fremsatte Kommissionen derfor et første forslag til Rådet om angivelsen af alkoholindhold og listen over ingredienser ved mærkning af alkoholholdige drikkevarer. Den del af forslaget, som vedrørte ingredienslisten, blev ikke vedtaget og blev taget frem igen i forbindelse med et nyt forslag, som blev fremsat for Rådet i april 1992, men som heller ikke kunne samle et kvalificeret flertal.

I februar 1997 fremsatte Kommissionen således et nyt forslag for Parlamentet og Rådet⁽²⁾. Efter at forslaget havde været til førstebehandling i Parlamentet i februar 1999, sendte Kommissionen et ændret forslag til Rådet i juli 1999⁽³⁾.

Rådet har endnu ikke haft forslaget til behandling. Kommissionen er enig med det ærede parlamentsmedlem i, at det er nødvendigt at give forbrugerne flere oplysninger om ingredienserne i alkoholholdige drikkevarer.

Da det er meget vanskeligt at gennemføre en harmonisering på dette område, kan medlemsstaterne dog i overensstemmelse med EF-traktaten vedtage nationale bestemmelser med krav om en liste over ingredienser for visse alkoholholdige drikkevarer, som ikke er omfattet af en særlig fællesskabslovgivning om mærkning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler — EFT L 33 af 8.2.1979. Direktivet blev kodificeret ved Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 — EFT L 109 af 6.5.2000.

⁽²⁾ EFT C 106 af 4.4.1997.

⁽³⁾ KOM(1999) 339, endelig udg.

(2001/C 81 E/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2052/00

af Jeffrey Titford (EDD) til Rådet

(27. juni 2000)

Om: »Forbud mod politiske partier«

Jeg er blevet gjort opmærksom på det europæiske charter om grundlæggende rettigheder. Artikel 17 har overskriften »Forsamlings- og foreningsfrihed« og omhandler »retten til fredelige forsamlinger, herunder retten til at danne og indmelde sig i fagforeninger eller politiske partier«.

Mit parti støtter hele denne artikel, da vi tror på, at der i alle samfund må være størst mulig garanti for retten til fredelige forsamlinger, retten til at danne og indmelde sig i fagforeninger og retten til at danne politiske partier.

Ikke desto mindre vedtog Europa-Parlamentet for nylig forslag til drøftelse på regeringskonferencen senere på året om beføjelser til at forbyde politiske partier, som Jörg Haiders Frihedsparti i Østrig. Vil Rådet oplyse, hvordan EU kan overveje at forbyde *nogen* politiske partier, når dette netop ville være et grundlæggende brud på den foreslåede artikel 17 i det foreslåede europæiske charter?

Vil Rådet nu opgive alle forslag om forbud af politiske partier i EU?

Svar

(10. oktober 2000)

Rådet har aldrig drøftet det ærede parlamentsmedlems spørgsmål.

(2001/C 81 E/162)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2056/00
af Adriana Poli Bortone (UEN) til Kommissionen

(27. juni 2000)

Om: Ulovlig indvandring fra Balkanlandene til Puglia

I mange år har kysterne i Puglia været landingssted for ulovlig indvandring, hovedsagelig fra Balkanlandene, med alt hvad dette indebærer i form af kriminalitet (våbensalg, narkotikahandel og prostitution), og på belastning af sikkerhed og økonomi (det går hårdt ud over turismen).

Transporten foregår med alle forhåndenværende midler såsom gummibåde og ustabile fartøjer, hvilket udgør en alvorlig fare for såvel transportører som passagerer (særlig kvinder og børn).

Kan Kommissionen meddele, om den agter at udbygge skibs- og flyforbindelserne mellem Puglia og de europæiske lande, særlig Balkan-landene, også for at medvirke til at begrænse fænomenet med ulovlig transport af indvandrere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(19. september 2000)

Kommissionen ønsker i forbindelse med det ærede medlems skriftlige forespørgsel at påpege, at for så vidt andet ikke er fastsat i EF-traktatens artikel 80, stk. 2 (ex artikel 84), er spørgsmål som f.eks. udvidelse af båd- og flyforbindelser mellem Puglia og Balkan-landene et spørgsmål, som i dette tilfælde de italienske myndigheder og ikke Kommissionen skal tage stilling til.

Hvad angår illegal indvandring fra Balkan-landene til Puglia, mener Kommissionen ikke, at det er på grund af utilstrækkelig transportkapacitet, at så mange indvandrere vælger at anvende uautoriserede kriminelle netværk for under farefulde forhold at blive smuglet til kysten af Puglia.

Kommissionen agter derfor ikke at foreslå, at sø- og lufttrafikken mellem Puglia og Balkan-landene udbygges.

(2001/C 81 E/163)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2060/00
af Arlindo Cunha (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2000)

Om: Kontrakter inden for programmerne Tacis, Phare, MED, EUF og AL (Asien og Latinamerika)

I betragtning af betydningen af EU's udviklingssamarbejde med et stort antal tredjelande bedes Kommissionens oplyse udviklingen med hensyn til kontrakter til virksomheder for hvert enkelt medlemsstat i de

sidste fem år inden for programmerne Tacis, Phare, MED, EUF og AL (Asien og Latinamerika), med følgende oplysninger for hvert år og for hele perioden:

1. Antal kontrakter
2. Samlede værdi af kontrakterne

For hvert af disse punkter ønskes der oplysning om, hvilken del der er tildelt ved direkte kontrakt og hvilken del, der er tildelt ved udbud, samt oplysninger om, hvem der står for udbuddet (Kommissionen eller modtagerlandene).

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(24. juli 2000)

Før Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser (SCR) blev oprettet i 1998, blev EU's bistandsprogrammer for tredjelande forvaltet af fem forskellige generaldirektorater i Kommissionen og var forbundet med yderst komplicerede regler og procedurer.

Denne opdelte forvaltning af bistanden til tredjelande har betydet, at det, bortset fra hvad angår kontrakter finansieret under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), ikke har været muligt at oprette et samlet edb-system med de oplysninger om kontrakter og finansielle forhold, som det ærede medlem anmoder om. Kommissionen er gået i gang med at udvikle et edb-system, som kan samle disse oplysninger.

Hvis man går ind på SCR's website⁽¹⁾ og klikker på »Go directly to tender opportunities and calls for proposals«, kan man allerede nu hente de tilgængelige oplysninger vedrørende forhåndsmeddelelser, udbudsbekendtgørelser med udvælgelses- og tildelingskriterier samt meddelelser om resultaterne af udvælgelsesprocedurer, udbud og indkaldelse af forslag.

Kommissionen sender de tilgængelige årsrapporter om kontrakter, der er finansieret under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/scr/tender/index_en.htm.

(2001/C 81 E/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2063/00 af Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Særlige foranstaltninger til forbedring af gennemførelsen af budgettet for den eksterne politik

Den 5. juni 2000 forelagde kommissionsmedlem Patten Europa-Parlamentet nogle statistikker i form af grafer, som påviste den manglende balance i udgiftskategori 4 mellem den politiske beslutningstagning, som indebærer opførelsen af bevillinger, og gennemførelsen af disse bevillinger, både for så vidt angår forpligtelses- og betalingsbevillinger.

Hvilke konkrete foranstaltninger er der blevet gennemført for at rette op på disse mangler i Kommissionens arbejdsmetoder, i de regler, der gælder for de pågældende programmer, og ved det personale, der forvalter dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(14. juli 2000)

Kommissionsmedlemmet med ansvar for eksterne forbindelser har forelagt statistikker over de uindfrie forpligtelser for de forskellige programmer for samarbejde med tredjelande. Uindfrie forpligtelser er forskellen mellem de beløb, der er afsat på budgettet til programmet, og de beløb, der er blevet udbetalt til samme programmer. De uindfrie forpligtelser er en indikator for programmets gennemførelse i marken. Hvis de uindfrie forpligtelser er relativt høje eller stadigt voksende, kan det være et symptom på, at det drejer sig om et program med absorptionsproblemer.

Absorptionsproblemer kan opstå af forskellige årsager såvel hos modtager som hos donor: uforholdsmæssigt tunge forskrifter, utilstrækkelige menneskelige ressourcer, ydre faktorer (naturkatastrofer) og politiske eller organisatoriske ændringer hos modtagerne.

Kommissionen har netop vedtaget en række foranstaltninger til reform af forvaltningen af bistanden til tredjelande⁽¹⁾, som skal forbedre virkningen og effektiviteten af bistandsprogrammerne. Dette omfatter en handlingsplan med en tidsplan for samtlige de foranstaltninger, som Kommissionen agter at gennemføre. Det foreslås blandt andet, at Den Fælles Forvaltningstjeneste for Eksterne Forbindelser (SCR) erstattes med et enkelt organ, og at der i større udstrækning anvendes uddelegeret og decentraliseret forvaltning. Spørgsmålet om de menneskelige ressourcer, herunder de ressourcer, der på nuværende tidspunkt er mobiliseret via kontorer for faglig bistand, vil blive behandlet i forbindelse med ændringsskrivelsen til det foreløbige budgetforslag for 2000, som Kommissionen vil forelægge i september. Den udvidede decentralisering har budgetmæssige følger og vil kun kunne gennemføres, hvis de nødvendige midler stilles til rådighed.

⁽¹⁾ SEK(2000) 814.

(2001/C 81 E/165)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2066/00
af Margrietus van den Berg (PSE) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Euro 2000 og salg af billetter på det sorte marked

De franske justitsmyndigheder er i gang med en undersøgelse af firmaet ISL-France, der er en filial af marketingbureauet ISL, som er Euro 2000-organisationskomitéens vigtigste partner i forbindelse med tilrettelæggelsen af Euro 2000.

ISL-France mistænkes for under verdensmesterskaberne i fodbold i 1998 i Frankrig at have solgt billetter, som det havde fået tildelt, på det sorte marked. Moderselskabet ISL skal angiveligt have haft kendskab til dette.

Problemerne omkring billetsalget under verdensmesterskaberne i 1998 foranledigede Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse af eventuelle krænkelse af konkurrencebestemmelserne fra ISL-France's side.

Man har også kunnet konstatere et aktivt sort billetmarked under Euro 2000, og salget er tilsyneladende gået strygende i de seneste uger på trods af, at billetterne udstedes med indehaverens navn trykt på. Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

1. Hvilke foranstaltninger er der blevet truffet i samarbejde med Euro 2000-organisationskomitéen for at forhindre salget af billetter til Euro 2000 på det sorte marked?
2. Hvad har man lært fra fiaskoen i 1998, og hvad er der foretaget i samarbejde med ISL for at forhindre salg af billetter på det sorte marked?
3. Er den enig i, at et mere intensivt europæisk samarbejde f.eks. i form af udveksling af oplysninger i ordets bredeste betydning, ville kunne bidrage til at bekæmpe salget af billetter på det sorte marked?
4. Vil den foreslå yderligere foranstaltninger på europæisk plan for at nå frem til en fælles holdning til spørgsmålet om salg af billetter på det sorte marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(19. juli 2000)

Billetsalget til Euro 2000 blev lagt i hænderne på Det Europæiske Fodboldforbund (UEFA) — via dets lokale organisationskomité Euro 2000 Foundation — som arrangør af turneringen. Billetsarrangementerne blev anmeldt til Kommissionen i marts 1999, så det kunne fastslås, om de opfyldte EU's konkurrenceregler eller ej. Kommissionen gik ikke ind i drøftelser med hverken Euro 2000 Foundation eller ISL om det hensigtsmæssige i de konkrete foranstaltninger, UEFA havde tænkt sig at iværksætte for at forhindre sortbørshandel med billetter.

Den 7. juni 2000 informerede Kommissionen pr. brev UEFA om, at de anmeldte billetsalgsarrangementer, herunder de arrangementer, der af sikkerhedsmæssige grunde var nødvendige for at forhindre sortbørshandel med billetter, opfyldte EU's konkurrenceregler. Kommissionen udtrykte bl.a. tilfredshed med UEFA's beslutning om at give de europæiske forbrugere en ægte mulighed for at skaffe billetter til alle kampe på retfærdige og ikke-diskriminerende vilkår i et omfang, som var passende i betragtning af, at det var nødvendigt at tilbyde billetter til tilhængerne fra de forskellige deltagerlande. Disse arrangementer var meget anderledes end dem, der blev benyttet i forbindelse med verdensmesterskaberne i 1998, som diskriminerede over for forbrugere, der boede uden for Frankrig, og i relation til hvilke Kommissionen greb ind over for turneringens lokale organisationskomité.

Kommissionen er af den opfattelse, at et mere intensivt europæisk samarbejde inden for informationsudveksling, især mellem politimyndighederne, er nødvendigt for at bekæmpe sortbørshandelen med billetter. En sådan informationsudveksling skulle til enhver tid overholde EU's lovgivning om databeskyttelse.

Afviklingen af Euro 2000 vil blive vurderet af et nederlandsk-belgisk projekt, som finansielt støttes af EU's OISIN-program for politi- og toldsamarbejde. Kommissionen vil afvente resultatet af dette projekt, inden den beslutter, om der er behov for yderligere foranstaltninger på EU-plan, herunder foranstaltninger til bekæmpelse af sortbørshandel med billetter.

(2001/C 81 E/166)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2070/00

af Roger Helmer (PPE-DE) til Kommissionen

(27. juni 2000)

Om: Tekstilvarer og kniplinger i EU og Tyrkiet

Investerer Den Europæiske Union i betydeligt omfang i tyrkiske tekstilvarer – i bekræftende fald, sker dette på bekostning af tekstilindustrien i andre medlemsstater? Har EU planer om en yderligere forøgelse af de budgetmidler, der stilles til rådighed til investering i tekstilindustrien i Tyrkiet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(19. september 2000)

Der er ikke over fællesskabsbudgettet foretaget nogen som helst investeringer i tekstilindustrien i Tyrkiet.

Rådet og Parlamentet har forhandlinger i gang om et forslag til Rådets forordning om iværksættelse af foranstaltninger til økonomisk og social udvikling i Tyrkiet⁽¹⁾. Den 14. juni 2000 vedtog Rådet en fælles holdning. Udkastet til forordning omhandler bl.a. bistand til modernisering af industrien i Tyrkiet.

For så vidt angår spørgsmålet om konkrete foranstaltninger til fordel for tekstilindustrien i Tyrkiet, henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på Nicholas Cleggs skriftlige forespørgsel E-1921/00⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 408 af 29.12.1998.

⁽²⁾ EFT C 72 E af 6.3.2001, s. 149.

(2001/C 81 E/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2072/00
af Elizabeth Lynne (ELDR) til Kommissionen

(27. juni 2000)

Om: Basisfinansiering til ngo'er, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af race og etnisk oprindelse

Kan Kommissionen gøre rede for, nøjagtig hvor meget basisfinansiering der blev tildelt ikke-statslige organisationer, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af race og etnisk oprindelse, og nøjagtig hvilke organisationer der har modtaget en sådan basisfinansiering fra hvilke budgetkonti for årene 1999, 1998 og 1997?

Kan Kommissionen gøre rede for, hvilke organisationer der er berettiget til at modtage en sådan finansiering i henhold til de igangværende planer for 2000 og 2001 og fra hvilke budgetkonti?

(2001/C 81 E/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2073/00
af Elizabeth Lynne (ELDR) til Kommissionen

(27. juni 2000)

Om: Basisfinansiering til ngo'er, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af alder

Kan Kommissionen gøre rede for, nøjagtig hvor meget basisfinansiering der blev tildelt ikke-statslige organisationer, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af alder, og nøjagtig hvilke organisationer der har modtaget en sådan basisfinansiering fra hvilke budgetkonti for årene 1999, 1998 og 1997?

Kan Kommissionen gøre rede for, hvilke organisationer der er berettiget til at modtage en sådan finansiering i henhold til de igangværende planer for 2000 og 2001 og fra hvilke budgetkonti?

(2001/C 81 E/169)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2074/00
af Elizabeth Lynne (ELDR) til Kommissionen

(27. juni 2000)

Om: Basisfinansiering til ngo'er, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af religion og overbevisning

Kan Kommissionen gøre rede for, nøjagtig hvor meget basisfinansiering der blev tildelt ikke-statslige organisationer, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af religion og overbevisning, og nøjagtig hvilke organisationer der har modtaget en sådan basisfinansiering fra hvilke budgetkonti for årene 1999, 1998 og 1997?

Kan Kommissionen gøre rede for, hvilke organisationer der er berettiget til at modtage en sådan finansiering i henhold til de igangværende planer for 2000 og 2001 og fra hvilke budgetkonti?

(2001/C 81 E/170)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2075/00
af Elizabeth Lynne (ELDR) til Kommissionen

(29. juni 2000)

Om: Basisfinansiering til ngo'er, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af seksuel tilbøjelighed

Kan Kommissionen gøre rede for, nøjagtig hvor meget basisfinansiering der blev tildelt ikke-statslige organisationer, som beskæftiger sig med diskriminering på grund af seksuel tilbøjelighed, og nøjagtig hvilke organisationer der har modtaget en sådan basisfinansiering fra hvilke budgetkonti for årene 1999, 1998 og 1997?

Kan Kommissionen gøre rede for, hvilke organisationer der er berettiget til at modtage en sådan finansiering i henhold til de igangværende planer for 2000 og 2001 og fra hvilke budgetkonti?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou
på skriftlige forespørgsler E-2072/00, E-2073/00, E-2074/00 og E-2075/00**

(15. september 2000)

I 1997 blev der bevilget 214 638 € over budgetkonto B3-4114 til dækning af forberedelserne til oprettelse af et europæisk netværk af organisationer, som bekæmper racisme. I 1998 blev der bevilget 602 866 € over budgetkonto B3-4114 til drift af det europæiske netværk til bekæmpelse af racisme i det første år efter oprettelsen, dvs. for perioden fra 1. december 1998 til 31. december 1999. I 1999 blev der ikke bevilget midler over budgettet til dækning af driftsudgifter i ikke-statslige organisationer, som beskæftiger sig med bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse. Anmærkningen til den pågældende budgetkonto åbnede nemlig ikke mulighed for at finansiere driftsudgifter, og i 1999 kunne Kommissionen dække udgifterne for det europæiske netværk til bekæmpelse af racisme over 1998-budgettet. I 2000 er der tildelt støtte til dækning af driftsudgifter inden for det europæiske netværk til bekæmpelse af racisme, og det er sket i medfør af anmærkningen til budgetkonto B5-803. Sammenlagt er der tildelt 1 320 432 € i støtte for perioden fra 1. januar 2000 til 30. juni 2001.

Der blev hverken bevilget støtte over fællesskabsbudgettet til drift af ikke-statslige organisationer (ngo'er), som bekæmper forskelsbehandling på grund af alder, religion og tro eller seksuel orientering, i 1997, 1998 eller 1999. I 2000 har Kommissionen dog foranstaltet en indkaldelse af forslag til støtte i forbindelse med koordinering af aktiviteter inden for organer, som arbejder på europæisk plan, og som beskæftiger sig med at bekæmpe forskelsbehandling. Som følge af denne indkaldelse er Kommissionen nu ved at indgå støtteaftaler med en række organer, hvoraf nogle muligvis beskæftiger sig med at bekæmpe forskelsbehandling på grund af race, alder, religion, tro eller seksuel orientering. Information om, hvilke organer der får tildelt støtte, vil blive offentliggjort på Kommissionens webside (http://europa.eu.int/comm/employment_social/soc-prot/disable/index_en.htm).

I 2001 vil der hovedsagelig blive ydet støtte til relevante ngo'er på europæisk plan, som har erfaring med at bekæmpe forskelsbehandling, under handlingsprogrammet for bekæmpelse af forskelsbehandling, som netop er til behandling i Rådet og Parlamentet. Programmet tager udgangspunkt i artikel 13 i EF-traktaten og vedrører forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, religion og tro, handicap, alder og seksuel orientering. Kommissionen har foreslået, at kriterierne for udvælgelse af ngo'er på europæisk plan til dette formål opstilles i samarbejde med programudvalget. Derefter vil der blive organiseret en indkaldelse af forslag på grundlag af de opstillede kriterier. På indeværende tidspunkt er det således ikke muligt at sige, hvilke organer der vil modtage støtte.

(2001/C 81 E/171)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2077/00
af Chris Davies (ELDR) til Kommissionen**

(29. juni 2000)

Om: Direktivet om arbejdstid (93/104/EF)

I artikel 18, stk. 1, litra b, underpunkt i), i direktiv 93/104/EF⁽¹⁾ hedder det, at arbejdsgiveren for arbejdstagere, der præsterer mere end 48 timers arbejde i løbet af en 7-dages periode, »fører ajourførte registre over de arbejdstagere, der udfører sådant arbejde«.

Er Kommissionen overbevist om, at denne bestemmelse i fuldt omfang er blevet omsat til lov i Det Forenede Kongerige gennem SI 1999/3372?

⁽¹⁾ EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(7. september 2000)

Artikel 18, stk. 6, i direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, fastsætter, at Kommissionen hvert femte år skal forelægge en rapport om anvendelsen af dette direktiv i alle medlemsstaterne for Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Kommissionen er ved at lægge sidste hånd på denne rapport om gennemførelsen. Når Kommissionen har vedtaget den, vil den oversende den til Parlamentet.

(2001/C 81 E/172)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2090/00
af Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) til Kommissionen**

(28. juni 2000)

Om: Euromed

Har Kommissionen kendskab til projektet vedrørende etablering af Euromed-togforbindelsen til byen Almería i Spanien?

Støtter EU helt eller delvis dette projekt?

Hvilke EU-midler er der i bekræftende fald tale om og hvor store beløb?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(28. juli 2000)

Forlængelsen af den såkaldte Euromed-jernbanelinje frem til byen Almería gennem regionen Murcia er nævnt i den spanske regionaludviklingsplan for mål 1-regioner og er et af de vigtigste projekter for perioden 2000-2006 i regionen Andalusia. Projektet indgår også i den spanske infrastrukturplan for perioden 2000-2007. Da forhandlingerne om EF-støtterammen for mål 1-strukturfondsstøtte til Spanien endnu ikke er afsluttet, er det dog ikke muligt at sige, om der vil blive ydet støtte til projektet i denne sammenhæng.

På den anden side er denne linje ikke defineret som transeuropæisk jernbanenet (TEN), og der kan derfor ikke ydes støtte til det fra Samhørighedsfonden eller via budgetposten for TEN-transport.

(2001/C 81 E/173)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2092/00
af Reino Paasilinna (PSE) og Ulpu Iivari (PSE) til Kommissionen**

(28. juni 2000)

Om: Definition af geografiske markeder

Kommissionen har ført en streng linje i definitionen af et »relativt marked«, når den griber ind over for virksomhedshandler, fusioner eller indgåelse af visse aftaler. Kommissionen har nedlagt forbud mod de nævnte aktiviteter eller opstillet betingelser for dem, hvis de har betydelig indvirkning på relative produktmarkeder eller geografiske markeder på en sådan måde, at det giver anledning til eller styrker en dominerende stilling på markedet. Kommissionens fortolkning af geografiske relevante markeder afviger imidlertid fra virksomhedernes opfattelse af et marked. Virksomheder forstår ved et marked deres salgsområde eller den industrisektor, hvor de har aktiviteter. Kan Kommissionen oplyse, hvad dens fortolkning af en dominerende stilling på markedet præcist bygger på? Hvordan vil Kommissionen begrunde, at dens fortolkning afviger så basalt fra virksomhedernes opfattelse af et marked?

I praksis har Kommissionens hidtidige fortolkning ud fra ovennævnte principper ført til, at virksomheder fra navnlig særdeles små markeder har anset det for urimeligt, at Kommissionen har grebet ind over for deres samarbejdsordninger. Den nuværende anvendelse af konkurrencereglerne er diskriminerende over for virksomhedsaftaler, der finder anvendelse i vidtstrakte og tyndtbefolkede randområder i EU, sammenlignet med dem, der finder sted i EU's centrale område. Der er blevet grebet hurtigere ind over for sammenslutninger i randområder, selvom deres markedsandel er beskednen, end i de tilfælde, hvor markedsandelen har været betydeligt større. Der er ikke grebet ind over for tilsvarende sammenslutninger i EU's centrale område. Hvordan vil Kommissionen tage hensyn til denne urimelighed og sørge for, at fortolkningen af markedet ikke generer etablering af konkurrencedygtige enheder på små markeder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(1. august 2000)

Det er bestemt rigtigt, som de ærede medlemmer gør opmærksom på, at begrebet det »relevante marked« i forbindelse med vurderingen af en fusion eller antitrust kan adskille sig fra andre definitioner, herunder dem der bruges af virksomheder. Virksomheder kan bruge udtrykket »marked« udelukkende som betegnelse for det område, hvor de sælger deres produkter, eller til at referere bredt til den industri eller sektor, de tilhører. Dette står i modsætning til udtrykket »relevant marked«, når det anvendes i forbindelse med konkurrencereglerne, hvor det har en juridisk og økonomisk betydning, baseret på Domstolens fortolkning.

I den sidstnævnte betydning er markedsdefinition et redskab til påvisning og markering af grænserne for konkurrencen mellem virksomheder. Den tjener til at etablere de rammer, inden for hvilke Kommissionen anvender konkurrencepolitik. Hovedformålet med markedsdefinition er på en systematisk måde at finde frem til de konkurrencemæssige begrænsninger, som virksomhederne står over for. Målet med at definere et marked i såvel dets produktmæssige som dets geografiske dimension er at udpege de konkurrenter til de pågældende virksomheder, som er i stand til at hæmme sidstnævntes adfærd og forhindre dem i at handle uafhængigt af effektivt konkurrencemæssigt pres. Det er ud fra denne vinkel, at markedsdefinitionen gør det muligt at beregne markedsandele, som giver meningsfyldte oplysninger om de pågældende virksomheders markedsstyrke.

Disse principper finder anvendelse på alle fusionssager (såvel som i forbindelse med EF-traktatens artikel 81 og 82 (tidligere artikel 85 og 86)). Kommissionen deler ikke de ærede medlemmers synspunkt, at dens konkurrencepolitik har medført diskriminerende behandling af samarbejdsordninger mellem virksomheder fra mindre markedsområder. Da der ikke nævnes noget bestemt tilfælde, hvor en sådan diskrimination, efter de ærede medlemmers mening, skulle være foregået, vil Kommissionen som eksempel bruge Volvo/Scania-sagen til at illustrere sin udtalelse ovenfor.

Som de ærede medlemmer muligvis er klar over, besluttede Kommissionen den 14. marts 2000 at erklære den foreslåede fusion mellem de to svenske lastvognsfabrikker uforenelig med fællesmarkedet. Grunden til denne beslutning var, at de to fusionerede virksomheder ville have opnået en dominerende stilling på 15 relevante markeder for tunge lastvogne, busser og rutebiler i Danmark, Finland, Irland, Norge, Sverige og Det Forenede Kongerige. Efter den beslutning rejste visse kommentatorer faktisk samme spørgsmål som de ærede medlemmer, nemlig hvorvidt fusionsforordningen (Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med virksomhedssammenslutninger⁽¹⁾) i tilstrækkelig grad tager højde for situationen i små medlemsstater med en betydningsfuld industrisektor.

I denne forbindelse skal det understreges, at formålet med fusionskontrol er at sikre, at dominerende stillinger ikke oprettes eller styrkes på noget relevant marked (uanset om det pågældende marked er lille eller stort). Når man ser på mange af de markeder, der blev påvirket af den foreslåede Volvo/Scania-fusion, ville resultatet have været en næsten total eliminering af den eksisterende konkurrence. Hvis en fusion skal være acceptabel, må den ikke skabe sådanne problemer. Selv efter behørig overvejelser af de tilsagn, som Volvo gav, var der stadig grund til at nære sådanne betænkeligheder.

For det andet bør det huskes, at den succes, virksomheder som Volvo og Scania har, stort set kan tilskrives konkurrencen imellem dem. Dette forklarer i vid udstrækning, hvorfor de er blevet blomstrende internationale virksomheder med mere end 80% af deres salg uden for den nordiske region. Selv fra et industrisynspunkt er det derfor ikke klart, hvorfor det skulle være i nogens interesse at få elimineret konkurrencen mellem sådanne virksomheder gennem en fusion.

For det tredje ville tilladelser til fusioner, der fører til dominerende stillinger selv på små hjemmemarkeder, foruden at være ulovlige i henhold til fusionsforordningen, medføre diskrimination mod kunder og forbrugere i små medlemsstater. Disse kunder ville få dominansen at føle og ville ikke være beskyttet på samme måde, som hvis de havde boet i en stor medlemsstat. Det ville også føre til diskrimination mod virksomheder fra store medlemsstater, der ville blive forhindret i at indtræde på den dominerende virksomheds markeder, hvorimod den fusionerede enhed ville være i stand til at indtræde i de mere åbne (og muligvis større) medlemsstater. Virksomheder fra store medlemsstater ville også blive genstand for diskriminering ved ikke at være i stand til at påberåbe sig denne særlige »beskyttelse af små markeder«.

Endelig er virksomheder med hjemsted i små lande, der har store markedsandele på deres hjemmemarkeder, som for eksempel Volvo og Scania, bestemt ikke udelukket fra at udvide gennem fusioner. Faktisk har de mange muligheder for grænseoverskridende fusioner, en kendsgerning, der tydeligt fremgår af, at begge virksomheder er engageret i nye transaktioner (med henholdsvis Volkswagen og Renault) inden for meget kort tid efter Kommissionens beslutning.

Således er det Kommissionens faste overbevisning, at der ikke er grund til den påstand, at anvendelsen af konkurrencereglerne er diskriminerende over for virksomheder fra små medlemsstater. Ved definerings af markeder behandles alle virksomheder ens. Der fokuseres ikke på, om det relevante geografiske område er stort eller lille, og heller ikke på, om dette område udgør et grænseområde eller en central region. Markedsdefinitionen er og skal være fokuseret på de konkurrencemæssige begrænsninger, som virksomheder står over for i det økonomisk relevante område.

(¹) EFT L 395 af 30.12.1989.

(2001/C 81 E/174)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2093/00
af Gianfranco Dell'Alba (TDI) til Kommissionen**

(28. juni 2000)

Om: Svig for formodentlig 648 € på informationskontoret i Stockholm

Kan Kommissionen, på grundlag af de alvorlige beskyldninger, der er rejst mod tjenestemændene i Kommissionens Repræsentationskontor i Stockholm og de uhyre beløb, der formodes svindlet for, oplyse, hvilke omkostninger OLAF har i forbindelse med en kontrolaktion (de konkrete udgiftsbeløb) og præcisere, hvorledes tjenestemændene er blevet suspenderet samt omkostningerne hertil i den pågældende periode?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michael Schreyer

(18. september 2000)

Kommissionen vil gerne understrege, at den har pligt til (via Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig) at undersøge enhver påstand om uregelmæssigheder begået af dens tjenestemænd og øvrige ansatte, der kunne skade Fællesskabernes finansielle interesser. Som senest oplyst i Kommissionens meddelelse af 28. juni 2000: Beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser — Bekæmpelse af svig — Henimod en samlet strategisk tilgang (¹), er det Kommissionens troværdighed med hensyn til at fortsætte en nul-tolerancepolitik på området, der står på spil.

I den forbindelse anser Kommissionen udgifterne til undersøgelsen i Stockholm som fuldt berettigede (udgifterne til to tjenesterejser, der blev foretaget henholdsvis den 22.-25. november 1999 og den 11.-14. januar 2000 androg 8 777 €; arbejdstiden i forbindelse med undersøgelsen udgjorde

ca. 180 manddage). Den skade, Fællesskabet har lidt, herunder også finansielt, kan først gøres op, når de retlige undersøgelser i Sverige er afsluttet. Det skal dog understreges, at det lille beløb, der er anført i det ærede medlems spørgsmål, ikke svarer til de finansielle elementer i undersøgelsen.

Kommissionen skal bemærke, at de procedurer, der er iværksat i det pågældende tilfælde, både disciplinærsag mod tjenestemænd og afskedigelse af lokalt ansatte, endnu ikke er afsluttet.

(¹) KOM(2000) 358 endelig.

(2001/C 81 E/175)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2099/00
af Peter Skinner (PSE) til Kommissionen**

(16. juni 2000)

Om: For høje gebyrer for bankoverførsler over grænserne og EU-bankers kartelagtige adfærd

Betragter Kommissionen den undersøgelse, der offentliggjordes den 23. maj om gebyrer for bankoverførsler over grænserne som begyndelsen til en mere detaljeret undersøgelse af bankernes urimelige gebyrpolitik, eller agter Kommissionen at offentliggøre den længe ventede rapport om en række bankers påståede kartelvirksomhed, som tidligere kommissær Van Miert bebudede i september 1999, og som nu er under kommissær Montis ansvarsområde? Burde Kommissionen ikke have kombineret arbejdet med denne rapport og resultaterne af undersøgelsen, der nu er fremlagt af kommissærerne Byrne og Bolkestein den 23. maj, således at vi havde fået et mere komplet billede af situationen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(27. juli 2000)

Spørgsmålet om alt for høje gebyrer for bankoverførsler hører ikke ind under konkurrencepolitikken, men under det indre marked og forbrugerbeskyttelse. Kommissionsmedlemmerne med ansvar på disse områder har allerede opfordret bankerne og medlemsstaterne til at foretage en yderligere nedsættelse af disse gebyrer.

Ud fra en konkurrencemæssig betragtning kan en bank frit fastsætte sine gebyrer, forudsat at det sker på en fri og autonom måde. Hvis en forbruger finder, at en banks gebyrer er for høje, vælger forbrugeren en anden bank. Hvis derimod bankerne indbyrdes aftaler en fastsættelse af gebyrerne, hvad enten der er tale om en forøgelse eller en kontrolleret nedsættelse, er der tale om en alvorlig overtrædelse af Fællesskabets konkurrenceregler. Aftaler om prisfastsættelse er til skade for forbrugerne.

I begyndelsen af 1999, umiddelbart efter euroens indførelse, har kommissionsmedlemmet med ansvar for konkurrencepolitikken efter en række klager om gebyrerne for bankoverførsler iværksat en række undersøgelser i de elleve medlemsstater, der deltager i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU).

Formålet med disse undersøgelser er at fastslå, om pengeinstitutterne og banksammenslutninger er blevet enige om at fastsætte strukturen og størrelsen af bankgebyrerne. Ovennævnte undersøgelser omfatter en række banktransaktioner, bl.a. veksling af pengesedler og bankoverførsler på tværs af grænserne.

Med hensyn til spørgsmålet om veksling af pengesedler har Kommissionen netop sendt klagepunktsmeddelelser til ca. 100 pengeinstitutter og banksammenslutninger i fire medlemslande. Disse klagepunktsmeddelelser indeholder Kommissionens beviser for, at disse banker og banksammenslutninger har fastsat gebyrer for veksling af pengesedler og mønter. Andre klagepunktsmeddelelser vedrørende denne type transaktion tilsendes inden sommer til banker og banksammenslutninger i andre medlemslande.

Med hensyn til spørgsmålet om bankoverførsler er undersøgelserne, som indebærer analyse af en betydelig mængde informationer, endnu ikke afsluttet.

(2001/C 81 E/176)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2101/00
af Chris Davies (ELDR) til Kommissionen**

(30. juni 2000)

Om: Cyperns tiltrædelse

Hvad vil Cyperns forfatningsmæssige position være i EU, hvis tiltrædelsesforhandlingerne med Cypern afsluttes med positivt resultat men samtidig ingen parallel løsning opnås med hensyn til øens deling?

Vil hele øen i henhold til international og europæisk ret blive en medlemsstat af EU i lovens forstand uanset den deling, som i realiteten eksisterer, eller vil kun den græsk-cypriotiske side af den grønne linje blive medlem af EU og derved faktisk anerkende den omstridte tyrkiske republik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(19. juli 2000)

Tiltrædelsesforhandlingerne afholdes inden for rammerne af en mellemstatslig tiltrædelsesforhandling mellem medlemsstaterne og Republikken Cypern.

Kommissionen henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Helsingfors, hvori det hedder: »Det Europæiske Råd understreger, at en politisk løsning vil lette Cyperns tiltrædelse til Den Europæiske Union. Såfremt der på tidspunktet for tiltrædelsesforhandlingernes afslutning ikke er fundet en løsning, vil Rådet træffe afgørelse om tiltrædelsen, uden at ovennævnte politiske løsning skal gælde som en betingelse. I denne forbindelse vil Rådet tage hensyn til alle relevante faktorer«.

Kommissionen er helt enig i EU's holdning, der kraftigt støtter De Forenede Nationers anstrengelser for at finde en politisk løsning på Cypern, og spekulerer hverken på virkningerne af, at der ikke findes en løsning, eller på fremtidige afgørelser i Det Europæiske Råd.

(2001/C 81 E/177)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2102/00
af Caroline Jackson (PPE-DE) til Kommissionen**

(30. juni 2000)

Om: Osteoporose

Den 10. juni 1998 offentliggjorde Kommissionen sin »Report on Osteoporosis in the European Community – Action for Prevention« (CE-09-97-915-EN-C). Rapporten blev stærkt bifaldet af alle dem, der beskæftiger sig med osteoporose som et stadig større helbredsproblem. På daværende tidspunkt blev det lovet de europæiske osteoporoseorganisationer, at de otte særlige henstillinger i rapporten hurtigst muligt ville blive omdannet til et forslag med henblik på EU-handling. I dag, to år senere, forlyder der ikke noget nyt om yderligere aktion fra EU's side. Kan Kommissionen gøre rede for, hvilken aktioner den foreslås der skal tages, og hvornår den agter at fremsætte forslag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(8. september 2000)

Kommissionen tillægger osteoporose stor betydning, da det er et stadig voksende folkesundhedsproblem.

Kommissionen fik mulighed for at støtte udarbejdelsen af en rapport om osteoporose inden for rammerne af programmet om sundhedsfremme. Rapporten indeholder henstillinger til de relevante organisationer, de politiske beslutningstagere og offentligheden. Den bidrager også til at bestemme, hvilke foranstaltninger det er bedst at træffe på fællesskabsplan.

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at et forslag til Rådets henstilling om osteoporose er under udarbejdelse. Det er Kommissionens hensigt at oversende det til Rådet sidst på året.

Rådets henstilling vil omfatte særlige henstillinger på områderne sundhedsovervågning, sundhedsfremme, forskning og sundhedsordninger.

(2001/C 81 E/178)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2110/00
af Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: Konto A-3027

Under konto A-3027 er der blevet afsat 1 500 000 euro i fællesskabsbevillinger til Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse.

Kan Kommissionen gøre rede for, hvad denne uddannelse omfatter og hvem der modtager den?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(19. september 2000)

Budgetkonto A-3027 dækker et finansielt bidrag til uddannelsesprogrammet (kurser, seminarer, studieophold, kollokvier og konferencer), til publikationer og til forskning på området europæisk integration i henhold til en handlingsplan, der er udarbejdet af Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse (CIFE), 35-37, Rue des Francs-Bourgeois, F-75004 Paris, hvis generaldirektorat findes på adressen 10, Avenue des Fleurs, Nice.

Programmet omfatter først og fremmest europæiske studieophold på forskellige universiteter, sommerkurser, internationale seminarer, nye runder af europæiske studier, kollokvier og konferencer om løbende europæiske anliggender. Studenter, lærere og erhvervsfolk deltager i dette uddannelsesprogram.

(2001/C 81 E/179)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2113/00
af Luis Berenguer Fuster (PSE) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: Henstilling fra det spanske konkurrencenævn om overgangen til fri konkurrence inden for elektricitetssektoren

Som det sikkert er Kommissionen bekendt, har det spanske konkurrencenævn henstillet til den spanske regering at gå imod sammenslutningen mellem Unión Fenosa og Hidrocarbónica, Spaniens tredjestørste og fjerdestørste elektricitetsværk. I denne rapport fremfører dette organ, at der ikke eksisterer reel konkurrence på markedet for elektricitetsfremstilling i Spanien på grund af snævre oligopoler på dette marked, og at der er høj sandsynlighed for, at denne situation vil vare ved i lang tid fremover.

Hvorledes agter Kommissionen at tage hensyn til udtalelsen fra det spanske konkurrenceorgan i dets evaluering af indvirkningen for konkurrencen på dette marked på grund af omkostningerne ved overgangen til fri konkurrence, som for øjeblikket er ved at blive analyseret i henhold til traktatens artikel 87?

Vil Kommissionen gå imod det spanske konkurrencenævn og fremføre, at der rent faktisk findes en situation med »overgang til fri konkurrence«, som begrundes CTC?

Hvorledes mener Kommissionen, at det vil være til gavn for konkurrencen og de spanske forbrugere, at der ydes 1,3 billioner pesetas til fire selskaber, som udgør en del af en snævert oligopol kendetegnet af mangel på nuværende eller potentiel konkurrence?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(13. september 2000)

I overensstemmelse med EF-traktatens regler om statsstøtte samt praksis på dette område vurderer Kommissionen de nationale bestemmelser forenelighed med det fælles marked, idet den tager hensyn til alle de oplysninger, den råder over, hvad enten disse er fremskaffet af nationale myndigheder eller ej. Det er naturligvis Kommissionen selv, der træffer den endelige beslutning.

Da Kommissionen endnu ikke har vedtaget nogen beslutning om sagen vedrørende udgifter ved overgangen til fri konkurrence (CTC) på det spanske elektricitetsmarked, er det for tidligt at udtale sig om, hvorvidt denne beslutning vil falde sammen med det spanske konkurrencenævns udtalelse. Kommissionen må dog fastslå, at det spanske konkurrencenævns udtalelse er blevet afgivet i forbindelse med den nationale fusionskontrol, medens den beslutning, som Kommissionen træffer, skal ses som led i Fællesskabets kontrol med statsstøtte. Heraf følger, at Kommissionen i denne forbindelse tager hensyn til faktorer som liberaliseringen af elektricitetsmarkedet som følge af ikrafttrædelsen af Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽¹⁾, faktorer, der er relevante for en undersøgelse af statsstøtte til udgifterne ved overgangen til fri konkurrence.

Kommissionen anser det også for forhastet at udtale sig om det tredje spørgsmål, som det ærede medlem har stillet, så længe den ikke har vedtaget sin endelige beslutning om denne sag. Det siger sig selv, at denne beslutning vil være behørigt begrundet.

⁽¹⁾ EFT L 27 af 30.1.1997.

(2001/C 81 E/180)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2116/00 af Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: Sikkerhedsudstyr til motorcyklister

Motorcyklen er en transportform i trafikken, som ved ulykker er særdeles ubeskyttet. Ud over hjelm anvendes også andet sikkerhedsudstyr.

Hvilke bestemmelser findes allerede i medlemsstaterne for anvendelse af hjelm og andet sikkerhedsudstyr? Har Kommissionen forskningsresultater om betydningen af anvendelsen af sikkerhedsudstyr (ud over hjelm) ved ulykker? Mener Kommissionen, at det er nødvendigt at harmonisere bestemmelserne for sikkerhedsudstyr og anvendelse heraf i EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(8. september 2000)

Kommissionen gav højeste prioritet på EU-plan til køretøjers kollisionssikkerhed (beskyttelse af fører og passagerer) i sin meddelelse af 17. marts 2000 om »Trafiksikkerhed: hovedopgaver i EU — Statusrapport og prioritering af foranstaltninger«⁽¹⁾. Det omfatter bl.a., at motorcyklister bærer hjelm.

Rådet fandt i sin resolution af 26. juni 2000, at der absolut måtte arbejdes henimod vedtagelse af et direktiv om brug af hjelm for brugere af motorcykler og knallerter.

Ifølge Kommissionens oplysninger er det i alle medlemsstaterne påbudt for brugere af motorcykler at benytte hjelm. Kommissionen vil i de kommende måneder gøre status over, hvordan reglerne er for de små maskiners vedkommende, og hvad der er kommet ud af medlemsstaternes undersøgelser af lovgivningen om hjelm, dvs. om den er effektiv og overholdes, og af brug af andet sikkerhedsudstyr. Når resultaterne foreligger, bliver der taget stilling til, om det er påkrævet at foretage en harmonisering.

(¹) KOM(2000) 125 endelig udg.

(2001/C 81 E/181)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2130/00
af Jan Andersson (PSE) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: Transport af levende dyr i EU

I 1995 udfærdigedes et direktiv med minimumsregler for transport af levende dyr i Den Europæiske Union. Der er nu gået fem år, og man må konstatere, at direktivet ikke bliver overholdt.

Hvorledes agter Kommissionen at sørge for, at direktivet overholdes?

Har Kommissionen planer om at forbedre direktivet og dermed dyrebeskyttelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(15. september 2000)

Kommissionen har fået øget sit ansvar for dyrebeskyttelse i henhold til en ny protokol, som er tilknyttet EF-traktaten. I henhold til protokollen skal de europæiske institutioner og medlemsstaterne prioritere dyrevelfærd, når de udfærdiger politikker inden for landbrug, transport, det indre marked og forskning.

Medlemsstaterne er ansvarlige for at håndhæve fællesskabslovgivningen. Ekspertes fra Kommissionen foretager dog af og til kontrol på stedet for at sikre, at direktivet anvendes på en ensartet måde, og at medlemsstaterne overvåger, om kravene i henhold til direktivet opfyldes.

I 1999 blev der nedsat en arbejdsgruppe under Den Stående Veterinærkomite, og denne arbejdsgruppe er nu ved at behandle særlige problemer med at håndhæve fællesskabslovgivningen om fjerntransport.

I overensstemmelse med artikel 13 i Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF forelægger Kommissionen snarest muligt en rapport for Rådet om de erfaringer, medlemsstaterne har indhøstet i forbindelse med fællesskabslovgivningens anvendelse på dette område. Rapporten vil også blive fremlagt for Parlamentet.

Når Kommissionen fremsætter ændringsforslag med henblik på at forbedre den gældende fællesskabslovgivning tager den hensyn til de oplysninger om håndhævelse af direktiverne om dyrebeskyttelse under transport, som kan udledes af ovennævnte rapport, samt til arbejdsgruppens konklusioner og nye videnskabelige data på dette område.

Arbejdsgruppen under Den Stående Veterinærkomite og resultatet af rapporten peger på flere problemer med håndhævelse af lovgivningen, og man er nu ved at undersøge, hvordan problemerne kan løses i praksis.

Kommissionen har til hensigt at fremsætte forslag, som skal fjerne vanskelighederne, og vil særlig sørge for bestemmelser om bedre normer for beskyttelse af heste, som transporteres til slagtning. For at lette koordinering og samarbejde mellem medlemsstater vil den f.eks. foreslå, at der vedtages en ensartet model for godkendelse af transportvirksomheder. Spørgsmålet om håndhævelse af transportlovgivningen i tredjelande, hvor dyrene har oprindelse, vil også blive taget op.

Kommissionen overvejer også at indføre yderligere lovgivning om ventilation i køretøjer, som anvendes til fjerntransport, herunder systemer til overvågning og registrering af temperaturen der, hvor dyrene er anbragt.

Kommissionen mener endvidere, at skal man sikre en generel forbedring af dyrebeskyttelsesnormer, så er den mest effektive fremgangsmåde at arbejde i retning af enighed på internationalt plan.

Spørgsmålet om fjerntransport af dyr, særlig heste, drøftes i øjeblikket med lederne af veterinærmyndighederne i de central- og østeuropæiske lande, som er ved at forhandle om tiltrædelse af Fællesskabet. Disse drøftelser har ført til, at der er opnået enighed om en protokol om beskyttelse af heste under transport.

I den forbindelse søger Kommissionen om at få et mandat fra Rådet til at forhandle om Fællesskabets deltagelse i den ændrede europæiske konvention om beskyttelse af dyr under international transport. Konventionen (der blev forhandlet i Europarådets regi) vil medvirke til at sikre et acceptabelt niveau for beskyttelse af dyrevelfærd i hele Europa.

(2001/C 81 E/182)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2131/00
af Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Sikrere forparti på biler af hensyn til fodgængere og cyklister

At gøre bilers forparti sikrere for fodgængere og cyklister er en af Kommissionens seks prioriteter i dens seneste meddelelse om trafikikkerhed.

Ekspertene mener, at hvis de fire tests, som Udvalget om Øget Sikkerhed for Køretøjer i Europa anbefaler, bliver vedtaget i et bindende direktiv, kunne dette redde op til 2 000 menneskeliv om året i EU, idet det største livreddende potentiale er i Tyskland.

Hvornår vil Kommissionen fremsætte dette lovforslag, eftersom hver måneds forsinkelse koster 175 menneskeliv?

(2001/C 81 E/183)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2133/00
af Mathieu Grosch (PPE-DE) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Lovfæstede kollisionstests med henblik på beskyttelse af fodgængere

I 22 år har EU støttet et forsknings- og udviklingsprogram om bildesign med henblik på beskyttelsen af fodgængere, to gange har man forsøgt at få lovgivning igennem, og der er foretaget adskillige cost-benefitundersøgelser. Hvornår vil Kommissionen fremsætte et lovforslag, hvorefter det gøres obligatorisk, at alle nye biler skal bestå de fire kollisionstest, som anbefales af Udvalget om Øget Sikkerhed for Køretøjer i Europa, som er sammensat af eksperter fra medlemsstaterne og observatører fra bilindustrien?

(2001/C 81 E/184)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2155/00**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen**

(22. juni 2000)

Om: Lovgivning om mere sikre forskærme til biler til beskyttelse af fodgængere og cyklister

Hvert år dræbes 9 300 fodgængere og cyklister i EU, og Kommissionens trafikikkerhedsmeddelelse omtaler et forslag til lovgivning om mere sikre forskærme til biler til beskyttelse af fodgængere og cyklister som én af Kommissionens seks omkostningseffektive prioriterede aktioner. Agter Kommissionen i lyset af, at ca. 200 mennesker, hovedsagelig børn og ældre bilister, mister livet for hver måned der går, inden de nye bildesign kommer igennem de fire EEVC-kollisionstest for fodgængere at introducere denne lovgivning uden yderligere forsinkelse for at yde EU-borgerne den fornødne beskyttelse?

(2001/C 81 E/185)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2156/00**af Claude Moraes (PSE) til Kommissionen**

(22. juni 2000)

Om: Indførelse af EEVC-fodgængertesten i EU's fuldstændige typegodkendelse af et køretøj

Er Kommissionen enig med størstedelen af de uafhængige eksperter, om at de fire EEVC-fodgængertest, der er frugten af det 22 år lange EU-forsknings og udviklingsprogram udført af de nationale forskningslaboratorier og med observatører fra bilindustrien, er den bedste prøve til vurdering af, hvordan almindelige forskærme til biler kan laves mindre skadelige for fodgængere og cyklister i tilfælde af kollision?

(2001/C 81 E/186)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2157/00**af Caroline Lucas (Verts/ALE) til Kommissionen**

(22. juni 2000)

Om: Indføring af lovgivningen om fuldstændig EU-typegodkendelse af et køretøj med henblik på mere sikre forskærme til biler til beskyttelse af fodgængere og cyklister

I nogle år har EU lyttet til Det Europæiske Udvalg for Eksperimentalkøretøjer (EEVC), der samler de nationale forskningslaboratorier på vegne af medlemsstaterne og observatører fra bilindustrien for at udarbejde kollisionstest til forbedring af køretøjers sikkerhedsdesign. EEVC har udarbejdet kollisionstest til for- og sideskærme, der nu anvendes i lovgivningen, og siden 1993, fire mindre test beregnet på mere sikre forskærme til biler til beskyttelse af fodgængere og cyklister. Når Kommissionen har oplyst, at den ikke ville handle, før den havde modtaget de senest reviderede EEVC-test, som den modtog i februar 1999, hvorfor tager det da så lang tid at gennemføre Kommissionens lovgivning om et nyt forslag til lovgivning?

(2001/C 81 E/187)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2158/00**af Jan Wiersma (PSE) til Kommissionen**

(22. juni 2000)

Om: Beskyttelse af fodgængere – bildesign

Siden 1996 har det europæiske program til vurdering af nye bilmodeller testet nye biler og anvendt fire mindre EEVC-test for at vurdere fodgængeres beskyttelse ved kollision med biler. Resultatet viste, at

bilindustrien ikke frivilligt yder denne beskyttelse, og at det er nødvendigt med lovgivning på området. Hvornår vil Kommissionen introducere en omfattende lovgivning, der indeholder de seneste EEVC-test for at sikre, at et nyt bil-design vil fremskaffe mere sikre forskærme til biler til beskyttelse af fodgængere og cyklister?

(2001/C 81 E/188)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2239/00
af Peter Skinner (PSE) til Kommissionen

(5. juli 2000)

Om: EU's lovgivningsmæssige indsats for sikrere bilmodeller for fodgængere og cyklister

Omkring 9 300 fodgængere og cyklister bliver årligt dræbt på vejene i EU i de fleste tilfælde efter sammenstød med bilers forparti i by- og boligområder. Det anslås, at en EU-lovgivning, der stiller krav om, at nye bilmodeller skal være forsynet med sikrere forpartier, kunne redde omkring 2 000 menneskeliv og forhindre 19 000 alvorlige ulykker årligt til fordel for borgere i alle medlemsstater og nedbringe det store antal af ulykker i Tyskland, Spanien, Italien, Frankrig og Det Forenede Kongerige. Ifølge Det Forenede Kongeriges nye strategi for færdselssikkerhed vil denne foranstaltning nedbringe antallet af dødsfald for fodgængere og alvorlige ulykker med 20 %. Hvornår kan det forslag, der nævnes i Kommissionens meddelelse om færdselssikkerhed, forventes forelagt?

(2001/C 81 E/189)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2385/00
af Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE) til Kommissionen

(13. juli 2000)

Om: Rådets resolution om færdselssikkerhed – design af køretøjer til beskyttelse af fodgængere

I sin resolution om færdselssikkerhed af 26. juni opfordrede Rådet Kommissionen til så hurtigt som muligt at indføre en lovgivning om sikrere frontpartier på biler til beskyttelse af fodgængere og cyklister ved sammenstød. Vil Kommissionen nu fremsætte dette lovgivningsmæssige forslag om, at de tester, som er blevet udviklet i løbet af 22 års forskning og udvikling i EU, og som siden 1996 er blevet brugt i det EU-støttede europæiske program til evaluering af nye biler, skal anvendes til alle nye biltyper?

(2001/C 81 E/190)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2410/00
af Elspeth Attwooll (ELDR) til Kommissionen

(18. juli 2000)

Om: Beskyttelse af fodgængere

Af Kommissionens meddelelse om færdselssikkerhed, som blev forelagt i marts, fremgik det, at Kommissionen agter at forelægge et forslag til retsakt om mere sikre forpartier på biler, hvilket den tidligere Kommission også havde givet udtryk for.

Kan Kommissionen bekræfte, at den vil forelægge et forslag til retsakt i den nærmeste fremtid i betragtning af, at denne foranstaltning vil give store muligheder for at forhindre dødsfald og alvorlige ulykker blandt fodgængere og cyklister (2 000 dødsfald og 19 000 alvorlige ulykker om året i EU – et tal der er højere end for nogen anden lovgivningsmæssig foranstaltning, der for øjeblikket er på EU's dagsorden)?

(2001/C 81 E/191)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2462/00
af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(24. juli 2000)

Om: Begrænsning af antallet af trafikdræbte gennem en hurtig forpligtelse til at gøre bilers frontpartier mere sikre

1. Er Kommissionen bekendt med, at væksten i antallet og den stadig større udbredelse af personbiler har haft voldsomme konsekvenser for svagere trafikanters sikkerhed, navnlig for fodgængere og cyklister, af hvilke der hvert år i Den Europæiske Unions medlemsstater dræbes 9 300 og bliver såret mange gange flere?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at det forventes, at det, hvis bilernes frontpartier gøres mere sikre, kan hindres, at godt 2 000 mennesker dræbes og 19 000 såres hvert år?
3. Kan Kommissionen desuden bekræfte, at kommissionsmedlemmet med ansvar for industripolitik har lovet i foråret 2000 at forelægge et nyt forslag om beskyttelse af fodgængere ved at gøre bilernes frontpartier mere sikre, og at Rådet (Transport) den 27. juni 2000 indtrængende har anmodet Kommissionen om snarest muligt at forelægge et sådant forslag?
4. Kan Kommissionen på grund af den forsinkede forberedelse oplyse, hvornår den parlamentariske behandling af den lovede tekst vil kunne ske, og er Kommissionen rede til at vælge den tidligst mulige dato hertil for at hindre, at mennesker unødigt bliver ofre for denne forsinkelse?

(2001/C 81 E/192)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2482/00
af Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) til Kommissionen

(13. juli 2000)

Om: Lovgivning om sikrere frontpartier til biler af hensyn til fodgængere og cyklister

I marts 2000 oplyste Kommissionen i sin meddelelse om færdselssikkerhed, at der vil blive gennemført EU-regler om sikrere frontpartier til biler af hensyn til fodgængere og cyklister, og at dette bliver et af seks omkostningseffektive og højt prioriterede initiativer på færdselssikkerhedsområdet, efter at der er udviklet fire relevant tester som led i et EU-finansieret forsknings- og udviklingsprogram, der har strakt sig over 22 år. Et sådant tiltag stod øverst på Parlamentets prioriterede liste i institutionens seneste udtalelse om færdselssikkerhed. Den 26. juni 2000 støttede Rådet initiativet og opfordrede Kommissionen til snarest muligt at gennemføre de pågældende lovforslag.

For hver måneds forsinkelse går der 175 menneskeliv tabt i Unionen – i Grækenland er antallet af ofre 140 på årsbasis; vil Kommissionen på denne baggrund uden yderligere forsinkelser forelægge et forslag om indførelse af de fire tester, som er nødvendige for at sikre et højt beskyttelsesniveau i sammenstød mellem biler og fodgængere?

(2001/C 81 E/193)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2493/00
af Mark Watts (PSE) til Kommissionen

(24. juli 2000)

Om: Industriens forslag vedrørende bildesign og beskyttelse af fodgængere

Kan Kommissionen bekræfte, at den på trods af bilindustriens aktive deltagelse med observatørstatus i det 22 år gamle forsknings- og udviklingsprogram under det europæiske udvalg til forøgelse af køretøjers

sikkerhed for nylig har modtaget forslag fra Sammenslutningen af Europæisk Bilindustri vedrørende bildesign, som øger beskyttelsen af fodgængere og cyklister ved frontalt sammenstød, men som teknisk er en markant svækkelse af det beskyttelsesniveau, der kræves i henhold til de fire EEVC-tests, og som ifølge uafhængige eksperter kan resultere i former for bildesign, der forvolder større skader end hidtil?

(2001/C 81 E/194)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2503/00
af Ari Vatanen (PPE-DE) til Kommissionen

(24. juli 2000)

Om: Beskyttelse af fodgængere i forbindelse med bilulykker via køretøjers udformning

Siden 1996 er det fremgået af resultaterne af fodgængertest i European New Car Assessment Programme (det europæiske program for vurdering af nye biler), at fodgængere kun får ringe beskyttelse via bilernes design, mens der er blevet udviklet meget bedre beskyttelse af passagererne i tilfælde af bilulykker. Kommissionen lovede i dens seneste færdselssikkerhedsmeddelelse, at den ville fremsætte forslag, og det fik støtte af Rådet (transport) i dets resolution om færdselssikkerhed af 26. juni.

Hvornår fremsætter Kommissionen et forslag om vedtagelse af de nødvendige tests, som kunne redde 2 000 menneskeliv og 19 000 alvorligt kvæstede om året?

(2001/C 81 E/195)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2579/00
af Ewa Hedkvist Petersen (PSE) til Kommissionen

(25. juli 2000)

Om: Lovgivning om sikrere frontpartier på biler med henblik på fodgængere og cyklister

Kommissionen gjorde i sin meddelelse om færdselssikkerhed fra marts i år rede for sin hensigt om at indføre EU-lovgivning om sikrere frontpartier på biler med henblik på fodgængere og cyklister som én af seks prioriterede omkostningseffektive aktioner.

Denne aktion stod øverst på Europa-Parlamentets prioriteringsliste i dets seneste udtalelse om færdselssikkerhed. Den 26. juni i år gav Rådet (transport) udtryk for støtte til dette initiativ og opfordrede Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag så hurtigt som muligt.

I betragtning af at hver måneds forsinkelse betyder en tabt mulighed for at redde 175 menneskeliv over hele EU bedes Kommissionen oplyse, om den nu uden yderligere forsinkelser vil fremsætte et forslag, som omfatter de fire tests, der er nødvendige for at få et højt beskyttelsesniveau i biler ved sammenstød med fodgængere.

(2001/C 81 E/196)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2583/00
af Nelly Maes (Verts/ALE) til Kommissionen

(25. juli 2000)

Om: Foranstaltninger med sigte på sikrere kofangere til biler

Hvert år dør 42 500 mennesker i Den Europæiske Union i bilulykker, heraf er 9 300 fodgængere og cyklister. Størstedelen af disse fodgængere og cyklister er unge og ældre. Derfor fastlagde Kommissionen i marts 2000 en række prioriteringer med sigte på forbedring af sikkerheden for fodgængere og cyklister.

Det af kommissionsmedlem Liikanen varslede direktiv (forventet i foråret 2000), der forpligter bilindustrien til at gennemføre fire obligatoriske tests, lader imidlertid vente på sig. Disse fire tests skal sikre, at fodgængere og cyklister ved en påkørsel kun påføres mindre skader af kofanger og motorhjelme. Undersøgelser har vist, at dette årligt kan redde 2175 menneskeliv i EU.

Man må undre sig over, at dette varslede og meget nødvendige direktiv ikke er gennemført. Hver måneds forsinkelse medfører, at 175 menneskeliv i Den Europæiske Union, som et sådant direktiv kunne have reddet, går tabt.

Vil Kommissionen forelægge dette direktiv?

Hvornår vil det i givet fald ske?

Vil Kommissionen i givet fald lade alle fire tests (underben, bækken, børns hoveder og voksnes hoveder) indgå i direktivet for dermed at redde liv?

Vil Kommissionen i givet fald gøre denne test og de dermed forbundne sikkerhedskrav obligatoriske for alle nye biler?

Kan Kommissionen i benægtende fald anføre tungtvejende argumenter for, at dette livreddende direktiv (endnu) ikke er gennemført?

(2001/C 81 E/197)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2610/00

af Jonas Sjøstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(1. august 2000)

Om: Kollisionstest for fodgængere

Kan Kommissionen gøre rede for årsagen til, at man hidtil ikke har forelagt et forslag til direktiv om en obligatorisk test, som viser, hvordan fodgængere og cyklister klarer sig, når de kolliderer med en bil?

(2001/C 81 E/198)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2760/00

af Maria Sanders-ten Holte (ELDR) til Kommissionen

(2. august 2000)

Om: Lovgivning vedrørende bilers sikrere frontpartier af hensyn til fodgængere og cyklister

Hvert år må der beklages 42 600 (!) dødsfald i Den Europæiske Union. Tekniske anordninger samt farlige frontpartier på biler er medskyldige heri.

I de meget trafikerede feriemåneder stiger det gennemsnitlige antal ulykker med dødelig udgang betydeligt.

Undersøgelser har vist, at sikkerhedskrav til biler m.h.t. sikrere frontpartier, der er i overensstemmelse med de fire udviklede EEVC-typebeskyttelsessystemer, kan redde mange liv.

Disse fire typebeskyttelsessystemer er allerede udviklet i EU og er resultatet af 22 års støtte til europæiske forsknings- og udviklingsprogrammer.

Indtil nu er der på trods af gentagne løfter ikke forelagt modtaget noget forslag til forordning, der fastsætter sikrere frontpartier på biler af hensyn til fodgængere og cyklister. Her er der tale om en eksklusiv kommissionsbeføjelse, således at medlemsstaterne ikke på egen hånd kan udstede bestemmelser.

I betragtning af ovenstående er det vanskeligt at forstå, at udarbejdelsen af denne forordning, så længe lader vente på sig, navnlig i lyset af de traktatforpligtelser og de prioriteringer som er indeholdt i Kommissionens meddelelse fra marts 2000 om færdselssikkerhed. I denne meddelelse giver Kommissionen udtryk for, at den agter at fremsætte et lovgivningsforslag vedrørende sikrere frontpartier på biler af hensyn til fodgængere og cyklister, hvilket er en af de seks prioriteringer for færdselssikkerhed. Denne foranstaltning stod også øverst på Europa-Parlamentets prioritetsliste i dens sidste udtalelse om færdselssikkerhed.

1. Er Kommissionen ligesom jeg af den opfattelse, at denne forordning om sikrere frontpartier på biler, inklusive alle fire obligatoriske EEVC-typebeskyttelsessystemer, kan redde helt op til 5-6 liv pr. dag i EU, og derfor er ønskelig så hurtigt som muligt?
2. Er Kommissionen ligesom jeg af den opfattelse, at det 22 år efter EU-støttede forskningsprogrammer, der har resulteret i de fire kendte tests, som anvendes af EuroNCAP, i dette øjeblik ikke er hensigtsmæssigt at indlede en ny undersøgelse på dette område, men at der netop bør gøres et første skridt ved at udarbejde denne forordning, der kan spare mange liv?
3. Er Kommissionen ligesom jeg af den opfattelse, at en yderligere udsættelse af denne forordning vil være uheldigt for EU's og Kommissionens image, navnlig i betragtning af, at der foreligger tilstrækkelige oplysninger og undersøgelser til at redde 175 liv om måneden i EU, og f.eks. i Nederlandene, et land med en relativ høj sikkerhedsstandard, ca. 41 liv om året?

(¹) Tal fra 1998.

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen
på skriftlige forespørgsler P-2131/00, P-2133/00, P-2155/00, P-2156/00, P-2157/00,
P-2158/00, E-2239/00, E-2385/00, E-2410/00, E-2462/00, P-2482/00, P-2493/00,
P-2503/00, P-2579/00, P-2583/00, E-2610/00 og P-2760/00

(8. september 2000)

Kommissionen deler Parlamentets synspunkter på trafikikkerheden i EF og nærer samme interesse som kommer til udtryk i en serie parlamentariske forespørgsler. Det er et hovedmål for Kommissionens politik at få vedtaget foranstaltninger der kan øge trafikikkerheden og nedbringe antallet af trafikofre.

Kommissionen er overbevist om at bedre trafikikkerhed er alles fælles ansvar, og alle vil sige EF-myndigheder, statslige, regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne, bilindustrien og trafikanterne selv. De foranstaltninger der skal træffes, omfatter forbedring af infrastrukturen, oplæring og oplysning af bilister og andre trafikanter, færdselsregler og tekniske styringsmidler samt aktiv og passiv sikkerhed i motorkøretøjer.

Som nogle af de ærede medlemmer har anført, har Kommissionen i meddelelsen (¹) af 17. marts 2000 med titlen »Trafikkerhed: hovedopgaver i EU – Statusrapport og prioritering af foranstaltninger« som et af de vigtige anliggende i en trafikikkerhedspolitik på kort- til mellemlangt sigt anført bilfrontpartier der er sikrere for fodgængere og cyklister. Sådanne frontpartier skulle så indføres via typegodkendelse og eventuelt ved hjælp af lovgivning om ibrugværende biler.

Kommissionen er udmærket klar over hvilke farer der lurer på fodgængere og cyklister i trafikken. Bedre sikring af fodgængere har været drøftet intenst med de berørte parter i de seneste måneder. Alle berørte parter, herunder bilfabrikanterne, er blevet hørt og har haft lejlighed til at fremlægge deres forslag til hvordan man bedst tager fat på sagen. Drøftelserne har også handlet om sider af de tekniske krav til en udformning af frontpartier der giver større sikkerhed ved sammenstød.

Det er teknisk kompliceret at konstruere biler så kvæstelser af fodgængere ved påkørsel med lav hastighed minimeres. Denne indfaldsvinkel er ny og har ikke været prøvet nogen andre steder i verden før. Europæiske akademiske institutioner der har specialiseret sig i køretøjers »passive« sikkerhed, har gjort et

stort stykke arbejde for at finde frem til en ydeevnestandard. Europa er i front på dette område. Skal der træffes foranstaltninger, skal de bygge på veletablerede videnskabelige evalueringsprocesser. Det er en tidskrævende opgave, og den er ikke afsluttet endnu. Under drøftelserne har fabrikanterne fremlagt et udkast til hvad de kan forpligte sig til med hensyn til de tekniske krav.

Da der tilbagestår en række uløste tekniske spørgsmål, har Kommissionen bedt Det Fælles Forskningscenter om at bidrage til evalueringerne. Kommissionen er villig til at fortsætte den omfattende høring af alle berørte parter og underrette Parlamentet om hvordan drøftelserne skrider frem først på efteråret. Den vil ikke gå på kompromis med målet, at nedbringe tilskadekomsterne, men det er nødvendigt at finde den bedste tekniske løsning der afspejler den nyeste viden.

(¹) KOM(2000) 125 endelig.

(2001/C 81 E/199)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2132/00
af Mauro Nobilia (UEN) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Traktatovertrædelsesprocedure mod Italien for ukorrekt gennemførelse af direktiv 97/67/EF

Kommissionen har indledt en traktatovertrædelsesprocedure mod Italien på grundlag af en klage fra den offentlige hollandske postvirksomhed TNT Post Group (TPG) vedrørende ukorrekt gennemførelse af direktiv 97/67/EF (¹) og med henblik på at reducere den økonomiske støtte til den universelle posttjeneste i Italien.

Denne procedure sigter på at opnå de samme virkninger som i det første forslag af andet direktiv fra Kommissionen.

Paradoksalt nok har Holland hele toethalvt år efter udstedelsen af direktiv 97/67/EF endnu ikke gennemført det gældende direktiv i national lov og forbeholder stadig TPG et for stort område i forhold til de virkelige behov for dækning af den universelle posttjeneste.

Takket være denne offentlige støtte fører TPG en ekspansionsstrategi især i Italien.

Kommissionens direktivforslag går nøjagtigt i den retning, den hollandske regering ønsker, nemlig at liberalisere posttjenesten med det formål eksplicit at begunstige dens egen offentlige tjeneste, som det fremgår af et dokument fra det Rådgivende Udvalg for Transport, Offentlige Arbejder og Vand sendt til ministeren.

- Kan Kommissionen finde ud af, om ovenstående er i overensstemmelse med sandheden?
- Kan Kommissionen oplyse, hvorfor den ønsker at fremskynde liberaliseringen netop i Italien, hvor TPG allerede nu tegner sig for en tredjedel af det italienske postvæsens omsætning?
- Hvorfor mener Kommissionen, at man netop i Italien bør liberalisere de tjenester, der betragtes som universelle og forbeholdes det offentlige postvæsen i andre medlemsstater?
- Kan Kommissionen finde ud af, om disse afgørelser vedrørende Italien medfører en uberettiget indskrænkning af de italienske borgeres rettigheder i forhold til andre europæiske borgere?
- Agter Kommissionen at indlede en overtrædelsesprocedure mod den hollandske stat for at tilbagekræve den statshjælp, som uberettiget er blevet udbetalt til TNT Post Group?

(¹) EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(25. juli 2000)

Den 11. april 2000 besluttede Kommissionen at indlede en traktatbrudsprocedure mod Italien for overtrædelse af EF-traktatens artikel 86 (tidligere artikel 90) i forbindelse med artikel 82 (tidligere artikel 86). Sagen vedrører udvidelsen af det universelle brevpostmonopol til at omfatte en række særlige tillægstjenester, der tilbydes af private operatører i Italien. Kommissionen besluttede at indlede traktatbrudsproceduren, efter at den havde modtaget adskillige klager fra små og mellemstore private operatører, der drev posttjenester i Italien i et system med fri konkurrence. Indeværende procedure skal sikre, at nye tjenester eller tillægstjenester, der tidligere blev ydet af disse små og mellemstore italienske operatører i et system med fri konkurrence, ikke indgår i det universelle postmonopol, der kun er forbeholdt én leverandør, nemlig monopolindehaveren. Med indledningen af denne procedure handlede Kommissionen naturligvis med henblik på at sikre dette system af fri konkurrence i Italien, og ikke for at fremme én bestemt postbefordrers kommercielle interesser.

1. Proceduren mod Italien tager ikke sigte på at foregribe yderligere liberalisering af det italienske postbefordringsmarked, men på at bevare det konkurrencemæssige marked, der eksisterede i Italien forud for ikrafttrædelsen af beslutning nr. 261/99. Kommissionens undersøgelser af adskillige klager over den italienske beslutning nr. 261/99 afslører, at denne beslutning, i stedet for at åbne markedet for postbefordringstjenester, udvider postmonopolets rækkevidde til fordel for monopolindehaveren. Navnlig er en række særtjenester med merværdi omfattet af monopolindehaverens universelle brevpostmonopol. Disse særtjenester blev tidligere ydet af private operatører i konkurrence med monopolindehaveren. De omhandlede tillægstjenester omfatter særlige serviceydelser, som for eksempel (i) flere leveringsforsøg, (ii) levering på flere alternative adresser, (iii) »tracking and tracing« i hele transitfasen, (iv) levering efter særlig aftale og (v) registrering og ajourføring af mailinglister. Disse tjenester tilbydes ikke i øjeblikket af monopolindehaveren.

2. De pågældende tjenester udgør ikke en del af de befordringspligtige tjenester eller det reserverede område i nogen medlemsstat. Dette skyldes, at i henhold til Parlamentets og Rådets direktiv 97/67 af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet⁽¹⁾, (betragtning 21) kan de befordringspligtige virksomheder ikke få eneret på nye tjenester, som ikke er omfattet af befordringspligten. De særtjenester, der er genstand for proceduren mod Italien har karakterer af tillægstjenester, som er til gavn for banker og forsikringselskaber. Derfor udgør de omhandlede tillægstjenester ikke en del af de befordringspligtige tjenester som omhandlet i direktiv 97/67. I henhold til direktivet er der ingen begrundelse for, at de befordringspligtige virksomheder skal have eneret på dem. Derfor tager proceduren mod Italien ikke sigte på at liberalisere disse tjenester, men på at bevare de konkurrenceforhold i Italien, der eksisterede forud for ikrafttrædelsen af beslutning nr. 261/99.

3. Traktatbrudsproceduren påvirker på ingen måde italienske borgeres ret til at drage fordel af en befordringspligtig posttjeneste og stiller ikke den italienske forbruger dårligere i sammenligning med forbrugere i andre medlemsstater. For det første vil Kommissionen indlede traktatbrudsprocedure mod enhver medlemsstat, som planlægger en udvidelse af det reserverede område svarende til den i Italien. For det andet sætter Kommissionen ikke kun ind mod Italien og dets befordringspligtige virksomhed. Den har faktisk for nylig indledt antitrust- og statsstøtteprocedurer mod de befordringspligtige operatører i flere medlemsstater. For det tredje er der ingen grund til, at forbrugere i de medlemsstater, der er involveret i traktatbrudsprocedurerne skal stilles dårligere i forhold til forbrugere i medlemsstater, der ikke er involveret i sådanne procedurer. Tværtimod er formålet med Kommissionens procedurer, snarere end at reducere antallet af disponible posttjenester i de medlemsstater, at sikre forbrugerne de bedste muligheder for at vælge nye tjenester og tillægstjenester fra private operatører eller fra den befordringspligtige virksomhed. Endelig har Kommissionens indgriben i postsektoren aldrig resulteret i en reduktion af disponible tjenester, men i bevarelse eller forøgelse af konkurrencen og dermed af forbrugerens udvalg af posttjenester.

4. Med hensyn til den påståede statsstøtte, som Nederlandene yder til TPG, har Kommissionen indledt en undersøgelse af sagen, idet der er rettet anmodning om oplysninger til de nederlandske myndigheder. Myndighederne har svaret og leveret de ønskede oplysninger. Kommissionen er i øjeblikket i gang med en analyse af de modtagne oplysninger. På nuværende tidspunkt kan Kommissionen ikke forudsige resultatet af denne undersøgelse.

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998.

(2001/C 81 E/200)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2139/00
af Claude Turmes (Verts/ALE) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: Luxembourgs fortolkning og anvendelse af direktiv 98/43/EF? om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse

Ved Kommissionen, at bilrallyet »Tour du Luxembourg au coeur de l'Europe« blev afviklet den 22. og 23. april 2000 over en strækning på 550 km landeveje, mindre veje og cykelstier under de ekstra graverende omstændigheder, at der var tale om påskelørdag og påskedag?

Rallyet blev afholdt første gang i 1999 under ret beskedne former, men har siden fået europæisk format (Europamesterskaber, koefficient 2). Rallyet havde et budget på 10 mio. LUF og afvikledes under Marlboro's auspicer. Marlboro-navnet sås overalt (reklametavler, heriblandt en gigantisk, der dækkede bygningerne på landbrugsmarkedet i Ettelbrück, åbningen af løbet, sponsorering af flere deltagende biler og især afspærring af ruten ved 600 vagter iklædt Marlboro's farver). Rallyet var blevet flyttet fra Ardennerne i Belgien, hvor ovennævnte direktiv er omsat til lov, til Ardennerne i Luxembourg. Før direktivets ikrafttræden blev der kun afholdt hill climbing-løb i Luxembourg.

Betragtningerne og artiklerne i direktiv 98/43/EF⁽¹⁾ angiver frister for tilpasning af handelspraksis og erstatning af cigaretproducenternes sponsorering med anden finansiel støtte. I den periode, der gælder for omsætning af direktivet til lov, er en stat ikke bemyndiget til at tillade konkurrencer, der ikke fandtes før direktivet trådte i kraft. Forholder det sig desuden ikke således, at en medlemsstat, der giver tilladelse med henblik på at flytte en konkurrence 50 km, har pligt til at udvise loyalitet (EF-traktatens artikel 12) over for den medlemsstat, der har omsat direktivet til lov, således at det dermed bliver umuligt at afvikle konkurrencen på dens område?

Er Kommissionen enig i min analyse? Er den i bekræftende fald og i betragtning af, at disse forhold er bevist, rede til at indlede de nødvendige procedurer for at sikre respekten for fællesskabslovgivningen?

⁽¹⁾ EFT L 213 af 30.7.1998, s. 9.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(13. september 2000)

Kommissionen havde ikke kendskab til bilrallyet »Tour de Luxembourg in the Heart of Europe«, som fandt sted den 22. og 23. april 2000.

Med hensyn til anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/43/EF af 6. juli 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse⁽¹⁾ skal Kommissionen minde om, at Luxembourg først skal have omsat dette direktiv til national lov inden den 30. juli 2001.

Kommissionen mener derfor ikke, at der i dette tilfælde er grund til at træffe foranstaltninger med henblik på at sikre, at fællesskabslovgivningen overholdes. Med hensyn til en eventuel forpligtelse til at udvise loyalitet over for en anden medlemsstat, er det op til medlemsstaten og ikke Kommissionen at anmode herom.

⁽¹⁾ EFT L 213 af 30.7.1998.

(2001/C 81 E/201)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2140/00**af Antonio Tajani (PPE-DE), Mario Mauro (PPE-DE)
og Mario Mantovani (PPE-DE) til Kommissionen**

(30. juni 2000)

Om: Krænkelser af menneskerettigheder og folkeret i Congo (tidligere Zaire)

Hvorledes har Kommissionen tænkt sig at reagere på den bekymrede appel fra konferencen af afrikanske biskopper vedrørende den alvorlige situation, som befolkningen i Den Demokratiske Republik Congo (tidligere Zaire) befinder sig i?

Kan Kommissionen især oplyse, om den er klar over, at der sker alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og folkeretten i Congo?

Krigen mellem rwandiske, burundiske og ugandiske tropper, folkedrabene og grusomhederne mod børn, de endeløse voldtægter mod kvinder og mindreårige og udplyndringen af Congos naturrigdomme er alle årsager til, at kvinder og børn er nødsaget til at søge tilflugt i skoven for at undslippe de kriminelle.

Hvorledes har Kommissionen tænkt sig at gribe ind, for at være med til at sætte en stopper for disse endeløse krænkelser af den congolesiske befolknings menneskerettigheder?

Hvordan har Kommissionen tænkt sig at opfordre EU-landene til at støtte Congo og Centralafrika, for at gøre det muligt for dem at få deres landbrug og økonomi på fode igen?

Har Kommissionen planer om at yde studielegater, der vil gøre det muligt for afrikanere at tilegne sig de kundskaber, som er nødvendige for genopbygningen af de fysiske infrastrukturer, der er en forudsætning for en fuldstændig udvikling af det afrikanske kontinent?

Kan Kommissionen endelig oplyse, ved hjælp af hvilke initiativer den har tænkt sig at gøre en indsats for helt at annullere Congos udlandsgæld?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Nielson

(7. september 2000)

Kommissionen har vel modtaget kopi af den meddelelse, som biskopperne i Den Demokratiske Republik Congo har rettet til en række internationale parter og organisationer.

Kommissionen har fulgt situationen i området omkring de store søer med opmærksomhed og bekymring lige siden udbruddet af den krise, som i øjeblikket især er centreret om Den Demokratiske Republik Congo, som følge af den krig, der har hærget i landet i nu to år.

I den udstrækning, det har været muligt i betragtning af de vanskelige sikkerheds- og adgangsforhold, har Kommissionen i de senere år lanceret flere humanitære hjælpe- og rehabiliteringsaktioner for de nødstedte congolesiske folk. I perioden 1998-2000 blev der alene af ECHO disponeret over 50 mio. €. Til de igangværende rehabiliteringsprogrammer, blandt andet på områderne sundhed, fødevarer og sikkerhed og transport, er der via Den Europæiske Udviklingsfond disponeret over midler svarende til 130 mio. € indenfor de sidste fem år. Forpligtelser for betydelige beløb er også blevet indgået eller er under behandling over forskellige budgetkonto svarende til ca. 10 mio. €.

EU's særlige repræsentant, Aldo Ajello, rejser området tyndt for at søge at finde frem til en løsning på den stående konflikt. Herudover yder Kommissionen støtte til foranstaltninger, der kan fremme en løsning på konflikten. Den eneste vej mod fred synes i dag at være Lusaka-aftalerne, og de deraf følgende foranstaltninger såsom den fælles militærkommissions aktiviteter og mæglingsforsøgene gennem den nationale dialog i Congo støttes finansielt af EU gennem Den Europæiske Udviklingsfond eller over budgetkontoen for Den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik (FUSP). De finansielle forpligtelser, der er blevet indgået eller er under behandling til finansiering af disse foranstaltninger, nærmer sig de 6 mio. €.

Kommissionens tjenestegrene undersøger i øjeblikket en række specifikke projekter med henblik på finansiering af et program til beskyttelse af menneskerettighederne i Den Demokratiske Republik Congo. Programmer, der sigter mod at rehabilitere retsvæsenet og styrke rettens sikkerhed og offentlighed, er ligeledes under behandling. De føjer sig til rækken af humanitære hjælpe- og rehabiliteringsaktioner, der er ved at blive gennemført eller er under forberedelse på områderne sundhed, bysnering, vand, transport og fødevarerikkerhed via lokalproduktion.

Disse programmer er naturligvis indbyrdes komplementære og udarbejdet i samarbejde med de andre donorer, herunder medlemsstaterne. Der henvises i denne sammenhæng til, at Rådet (generelle anliggender) på sit møde den 22. maj 2000 opfordrede Kommissionen til at undersøge mulighederne for gradvist at genoptage samarbejdet på områder, der kan fremme forsoning og udvikling af en retsstat.

Hvad angår spørgsmålet om studielegater i Afrika, har Kommissionen ikke nogen legatordning ud over enkelte særlige initiativer inden for rammerne af de nationale vejledende programmer (NIP), der er vedtaget for hver signatarstat i konventionen mellem Fællesskabet og landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS). På grund af den politiske situation i Den Demokratiske Republik Congo har det ikke været muligt at undertegne et NIP, og der er kun oprettet legater inden for rammerne af regionale programmer såsom Comstat til uddannelse inden for statistik. Uddannelsesforanstaltninger gennemføres i forbindelse med de forskellige rehabiliterings-aktioner på de pågældende områder.

Den Demokratiske Republik Congo er på grund af situation i landet ikke i øjeblikket berettiget til at blive omfattet af det såkaldte HIPC-initiativ om gældseftergivelse for de »stærkt gældstyngede fattige lande«, og andre foranstaltninger af denne art er ikke påtænkt.

(2001/C 81 E/202)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2141/00
af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: IDEA og retlige og indre anliggender

Har Kommissionen overvejet at anvende IDEA-teknologier på området retlige og indre anliggender?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(19. september 2000)

IDEA (elektronisk identifikation af dyr) anvendes som et elektronisk mærkningssystem i forbindelse med registrering og sporing af husdyr i Fællesskabet. ISIS gennemfører for øjeblikket en gennemførlighedsundersøgelse vedrørende IDEA i Det Fælles Forskningscenter i ISPRA. Undersøgelsen forventes afsluttet i 2002. Hvis den giver et positivt resultat vil Kommissionen eventuelt overveje muligheden af at anvende IDEA-teknologi i forbindelse med bedrageribekæmpelse.

Kommissionen har ikke overvejet at anvende IDEA-teknologi hvad angår retlige og indre anliggender.

(2001/C 81 E/203)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2145/00
af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: Ikkefornyelige kontrakter ved FFC

Hvor mange treårige ikkefornyelige kontrakter er der tildelt ved FFC?

Hvor mange tidligere indehavere af sådanne kontrakter arbejder fortsat ved FFC og på hvilket grundlag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Philippe Busquin

(18. september 2000)

Pr. 1. juli 2000 havde Det Fælles Forskningscenter (FFC) tildelt i alt 237 treårige ikke-fornyelige kontrakter, og heraf var de 137 stadig i kraft, medens 100 var udløbet.

Hidtil er i alt 4 tidligere indehavere af sådanne kontrakter blevet rekrutteret af FFC efter at have bestået en almindelig udvælgelsesprøve eller en udvælgelse inden for forskning.

(2001/C 81 E/204)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2150/00

af María Sornosa Martínez (PSE) og Luis Berenguer Fuster (PSE) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: Mulig lukning af British Council School i Alicante (Spanien)

British Council School i Alicante, der har 170 elever, giver undervisning, der både er tilpasset den spanske (LOGSE) og den britiske lovgivning (National Curriculum). For nylig bekendtgjorde British Council, at det agtede at lukke den pågældende skole med henvisning til forskellige problemer vedrørende byplanlægningen og dermed opførelsen af nye bygninger, som fremover skulle huse skolen (mangelfuldt byggearbejde), og at byggefristerne for den nye bygning ikke blev overholdt. British Council havde allerede tidligere klaget over byggeriet af det nye anlæg. Problemerne var imidlertid blevet løst indtil denne sidste meddelelse fra det britiske organ, der med skrivelse til elevernes forældre meddelte, at det omsider ville lukke skolen og derfor tilbagebetale de forudbetalte tilmeldingsgebyrer.

Forældreforeningen for British Council School i Alicante, der nærer tvivl om rigtigheden af de fremførte argumenter, har i lyset af det britiske organs manglende vilje til at finde alternativer eller løsninger på problemerne besluttet at benytte deres ret til at indgive et andragende til de europæiske institutioner.

De henviser til, at EF-traktaten:

- i artikel 3, stk. 1, omhandler en række fællesskabsaktioner eller -politikker til opfølgelse af Fællesskabets mål;
- i artikel 3, stk. 1, litra q, eksplicit henviser til, at aktionerne indebærer »bidrag til kvalitetsuddannelser og udfoldelsesmuligheder for medlemsstaternes kulturer«;
- i artikel 149 foreskriver fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne for at højne uddannelseskvaliteten.

På baggrund af ovennævnte og på baggrund af Kommissionens rolle som traktaternes vogter anmodes Kommissionen om at besvare følgende: Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sikre retten til at vælge uddannelse i den foreliggende sag med British Council School i Alicante?

Mener Kommissionen ikke, at det i et fremtidigt direktiv vil være nødvendigt at fastlægge en række kriterier med henblik på at få reguleret etableringen af skoler, der tilbyder undervisning i forskellige fællesskabslande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(19. september 2000)

Kommissionen vil minde de ærede medlemmer om, at opbygningen af uddannelsessystemerne, herunder uddannelsesinstitutionernes type og undervisningens indhold, henhører under medlemsstaternes beføjelser. I artikel 149 (tidligere artikel 126) i EF-traktaten fastsættes følgende: »Fællesskabet bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne (...), med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne (...).«

I den sag, de ærede parlamentsmedlemmer nævner, har Kommissionen ikke beføjelse til at gribe ind.

(2001/C 81 E/205)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2151/00
af Mauro Nobilia (UEN) til Kommissionen**

(30. juni 2000)

Om: Finansiell dækning af den universelle posttjeneste i Italien

Det offentlige italienske postvæsenes udgifter til den universelle posttjeneste beløb sig i 1998 til over 2 700 milliarder italienske lire.

Skulle Kommissionen, på grundlag af den overtrædelsesprocedure, der er indledt mod Italien med henblik på at reducere den finansielle dækning af den universelle posttjeneste beslutte at liberalisere postvæsenet i Italien ville disse udgifter givetvis løbe op i mere end 4 000 milliarder italienske lire.

»Poste italiane« (det italienske postvæsen) er i gang med en ny virksomhedsplan (1998-2002), som har gjort det muligt at forbedre servicekvaliteten betydeligt ved hjælp af en vigtig omlægnings- og omskolingsproces omfattende såvel personale som den teknologiske infrastruktur.

Formålet med denne virksomhedsplan er at opnå balance på »Poste italianes« budget i 2002 uden katastrofale virkninger på beskæftigelsesfronten.

Hvis Kommissionen træffer den ved indledningen af overtrædelsesproceduren påtænkte beslutning, ville alle de anstrengelser, man allerede har gjort sig, og den for de kommende fem år planlagte indsats være forgæves.

I en sådan situation ville »Poste italianes« eneste mulighed for at stoppe tabene være at reducere sin egen produktionskapacitet ved at skære mindst 50 000 arbejdspladser væk.

Vil Kommissionen på baggrund heraf:

- undersøge, om ovenstående udsagn er i overensstemmelse med sandheden?
- kontrollere, om beslutningen om at liberalisere postvæsenet i Italien på grundlag af den overtrædelsesprocedure, der er indledt mod Italien, ikke i praksis ville være i modstrid med den universelle posttjenestes mål?
- oplyse, om ikke en sådan liberalisering ville stride mod målsætningen om at øge den økonomiske og sociale samhørighed mellem medlemsstaterne, eftersom f.eks. det hollandske postvæsen nyder godt af det takket være overskuddet fra det monopol, som det sidder inde med i sit eget land, kan foretage yderligere opkøb uden at rette sig efter konkurrencereglerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(28. juli 2000)

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 15. december 1997 direktiv 97/67/EF om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (postdirektivet) ⁽¹⁾. De deri omhandlede foranstaltninger skulle iværksættes senest den 10. februar 1999. Alle medlemsstater uden undtagelse skal overholde direktivets bestemmelser.

I henhold til de foranstaltninger, der er fastlagt i postdirektivet, kan der gives eneret på udførelsen af visse tjenester til den befordringspligtige virksomhed, og der kan oprettes en udligningsfond for at bidrage til finansieringen af udgifterne til befordringspligten og sikre opretholdelsen af de tjenester, der er omfattet af den. I de italienske retsforskrifter til omsætning af postdirektivet i national ret, bl.a. dekret nr. 261/99, suppleret ved beslutning af 2. februar 2000 og ved ministerielt dekret nr. 73 af 4. februar 2000, er der givet eneret til det italienske postvæsen til udførelse af det størst mulige antal tjenester, som er tilladt i henhold til postdirektivet. Retsforskrifterne indeholder endvidere bestemmelse om oprettelse af en udligningsfond, som finansieres ved bidrag fra det italienske postvæsenes konkurrenter inden for den del af tjenesterne, der ikke er omfattet af eneret.

Som Kommissionen har forklaret det i sit svar på det ærede parlamentsmedlems spørgsmål P-2132/00 ⁽²⁾, vedrører den overtrædelsesprocedure, der indledt mod Italien, udvidelsen af eneretsområdet til også at omfatte tjenester, der giver ekstra fordele, som i henhold til fællesskabsretten skal udbydes i fri konkurrence i alle medlemsstaterne. Denne foranstaltning er ikke til hinder for, at det italienske postvæsen kan gennemføre sin virksomhedsplan, og heller ikke for de positive virkninger af planen.

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998.

⁽²⁾ Se side 155.

(2001/C 81 E/206)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2160/00
af Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) til Kommissionen

(22. juni 2000)

Om: Forslag om fordeling af mulighederne for rejefiskeri i farvandene ved Svalbard

På baggrund af Kommissionens forslag om forvaltning af rejefiskeriet i farvandene ved Svalbard, hvor der er sket en ændring i referenceperioden for tildeling af fiskemuligheder fra årene 1990-1995 til 1995-1999 og på baggrund af, at 1999 var et fuldstændig atypisk år for dette fiskeri samt de særlige omstændigheder, hvorunder dette fandt sted, anmodes Kommissionen om at besvare følgende:

Hvad er årsagerne til, at Kommissionen har ændret referenceperioden, og hvorfor er 1999 medtaget, når man ved, at dette år var fiskeriet ved denne fiskebanke fra flåder med historiske rettigheder af mindre omfang, eftersom fartøjerne ophørte med at fiske på anmodning fra Kommissionen, som ikke ønskede at forstyrre forbindelserne med Norge?

Hvis referenceperioden er ændret til 1995-1999, hvordan er det da endvidere muligt, at Danmark har fået tildelt betydelige fiskemuligheder, når dette land kun fiskede i årene 1990 og 1991, og dette meget lidt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(13. juli 2000)

Kommissionen har endnu ikke fremsat et sådant forslag.

(2001/C 81 E/207)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2162/00
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: Lav prioritering af undervisningen i fremmedsprog i de græske gymnasieskoler

Opbygningen af et borgernes Europa afhænger i høj grad af, at så mange af disse borgere som muligt, herunder især unge mennesker, får mulighed for at kommunikere på fremmedsprog og dermed overvinde sprogforskellene. Den Europæiske Union har derfor sat sig som mål, at enhver europæisk borger foruden sit modersmål skal kunne gøre sig forståelig på yderligere to fællesskabssprog. Den obligatoriske fremmedsprogundervisning i medlemsstaternes uddannelsessystemer er en grundlæggende foranstaltning, som medlemsstaterne har iværksat for at nå det overordnede mål. For at det kan lykkes at konsolidere og fremme undervisningen i fremmedsprog, er det imidlertid ligeså vigtigt, at fremmedsprogene sidestilles med de andre undervisningsfag.

I Grækenland undervises der hele skoleåret i fremmedsprog i gymnasiet, men i slutningen af året bliver der ikke eksamineret i fremmedsprog som led i den almindelige afgangseksamen fra gymnasiet, og karaktererne i disse fag tæller heller ikke med i den samlede karakter på afgangsbrevet, som ellers giver adgang til de højere læreanstalter.

Mener Kommissionen i lyset af fremmedsprogundervisningens betydning for opbygningen af Europa, at denne drastiske nedprioritering af fremmedsprogundervisningen i Grækenland er i overensstemmelse med de generelle målsætninger om at udvikle denne undervisning i EU? Er Kommissionen, som naturligvis respekterer subsidiaritetsprincippet, ikke enig i, at fremmedsprogundervisningen både bør tælle med ved afgangseksamen og indgå i den samlede karakter, idet nogle mindre betydningsfulde fag bortfalder, eller omfanget af nogle fag reduceres for at undgå yderligere belastning af elevernes allerede overordentlig krævende eksamensprogram?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(7. september 2000)

Det er væsentligt for alle Unionens borgere at erhverve og anvende sprogkundskaber hele livet igennem.

Kommissionens hvidbog »Undervise og lære«⁽¹⁾ opstiller det generelle mål at »beherske tre fællesskabsprog« (s. 47). I hvidbogen hedder det, at det bliver nødvendigt for alle at »erhverve og vedligeholde evnen til at kommunikere på mindst to fællesskabsprog ud over modersmålet«.

I hvidbogen hedder det videre, at »det er ønskeligt, at undervisningen i første fremmedsprog starter allerede fra førskoleniveau«... og »at undervisningen i det andet fremmedsprog starter på gymnasieniveau... Ved afslutningen af grunduddannelsen bør alle beherske to fællesskabsprog ud over deres eget modersmål... Alt dette forudsætter, at der er et udbud af kvalitetsundervisning med moderne materialer og metoder, der tager hensyn til de berørte personers forskellighed«.

I visse medlemsstater lærer en betydelig del af skolebørnene fremmedsprog uden for det obligatoriske skolevæsen. Ordningerne for kontrol og formel anerkendelse af de sprogkundskaber, en borger har erhvervet i løbet af sit liv, formelt under en undervisningsordning eller uformelt andetsteds, uanset i hvilken sektor, varierer fra land til land.

Artikel 149 (tidligere artikel 126) i EF-traktaten præciserer, at Fællesskabets rolle er at støtte og supplere samarbejdet mellem medlemsstaterne med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne.

Det kan måske interessere det ærede medlem, at det europæiske Eurydice-kontor for tiden forbereder en publikation, som indeholder en detaljeret oversigt over undervisningen i fremmedsprog under de forskellige uddannelsesordninger i medlemsstaterne og i landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) samt de andre lande, der deltager i Socrates-programmet. Denne publikation, som skal udkomme sidst på året, vil give en nyttig sammenligning af den gældende praksis og politik i Europa.

⁽¹⁾ KOM(95) 590 endelig udg.

(2001/C 81 E/208)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2166/00
af Ioannis Souladakis (PSE) til Kommissionen

(30. juni 2000)

Om: Finansiering af de tyrkiske væbnede styrker af EU-midler

Ifølge offentliggørelser i pressen foreslog generalen for de væbnede styrker i Tyrkiet, Asparuk, at den nye plan for de tyrkiske væbnede styrker, som er udviklet i Sydøsttyrkiet, skulle finansieres fra den bistand, som EU havde ydet til Tyrkiet. EU-bistanden til Tyrkiet har imidlertid til formål at støtte landet i bestræbelserne på en gang i fremtiden at blive kandidat til tiltrædelse af EU og ikke fremme de langvarige sikkerhedsproblemer, som Tyrkiet står over for i de sydøstlige områder, fordi det nægter at finde en løsning på det kurdiske spørgsmål.

Med hvor stor sikkerhed ved Kommissionen, at de pengebeløb, der ydes i støtte til Tyrkiet med henblik på tiltrædelsesproceduren, ikke ender på det tyrkiske militærbudget til styrkelse af det tyrkiske militærapparat, hvilket er i strid med samtlige relevante EU-bestemmelser?

Med hvilke midler og hvilke procedurer sikrer og følger Kommissionen, at den europæiske kapital i Tyrkiet anvendes på lovlig vis og ikke havner hos de tyrkiske militære ledere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Günter Verheugen

(28. juli 2000)

Kommissionen kan meddele det ærede medlem at det finansielle samarbejde med Tyrkiet varetages af finansministeriets sekretariat, og at samtlige bevillinger til Tyrkiet siden Det Europæiske Råds møde i Helsinki tager sigte på foranstaltninger til forberedelse af dette lands optagelse. Der er fuld enighed mellem Kommissionen og de tyrkiske myndigheder om denne fremgangsmåde.

Der disponeres over bevillingerne til Tyrkiet i henhold til de bestemmelser der er fastsat i Rådets forordninger om gennemførelsen af samarbejdsforanstaltningerne. Militært samarbejde omfattes ikke heraf. Kommissionen kan i øvigt meddele at den ikke har finansieret foranstaltninger med tilknytning til den tyrkiske hærs aktiviteter, og at den absolut ikke agter at gå ind i overvejelser vedrørende forslag af militær art.

Som det ærede medlem sikkert ved, forelægges alle forslag, der finansieres af Kommissionen, for MED-udvalget (der består af repræsentanter for medlemsstaterne) til udtalelse, og Europa-Parlamentet får hvert år forelagt en rapport om brugen af disse midler.

I forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, som Kommissionen finansierer, fører den i samarbejde med repræsentationen i Ankara tilsyn med hvorledes arbejdet gennemføres, overvåger at resultaterne svarer til de fastsatte målsætninger, og kontrollerer kontoudtogene.

(2001/C 81 E/209)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2172/00

af Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) til Kommissionen

(7. juli 2000)

Om: De små og mellemstore virksomheders manglende tilpasning til den fælles europæiske valuta

Talrige små og mellemstore virksomheders forsinkelse med at tilpasse sig indførelsen af den fælles europæiske valuta den 1. januar 2002 har fået flere af Kommissionens medlemmer til offentligt at fremsætte bekymrede udtalelser i den senere tid.

At dømme ud fra momsopgørelsen i euro, som anvendes af administrationen, er det meget få virksomheder, der allerede har tilpasset deres bogholderi. Det lader til, at de fleste virksomheder venter på et »big bang« den 21. januar 2002, som et medlem af Kommissionen har sagt.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan disse mangler i talrige EU-virksomheders efter dens mening kan afhjælpes, hvem der er ansvarlig for ikke at have sat denne tilpasning i gang, og hvilke foranstaltninger den kan anbefale brancheforeningerne, for at de endelig kan få deres medlemmer til at opfylde de pågældende krav?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(27. juli 2000)

Kommissionen er enig i det ærede parlamentsmedlems analyse af det forhold, at de små og mellemstore virksomheder (SMV) endnu ikke er parate til den afsluttende fase af overgangsperioden og til, at euromønter og -sedler sættes i omløb pr. 1. januar 2002. Det er korrekt, at de fleste af dem fortsat foretager deres handelstransaktioner og udfærdiger deres momsregnskaber i national valuta.

Dette betyder dog ikke, at alle SMV'er er forsinkede. Det fremgår af en Eurobarometer FLASH-undersøgelse, der blev foretaget i maj/juni 2000 for Kommissionen, at 22 % af de adspurgte SMV'er mener, at de allerede er klar til euroen, og 46 % mener, at det er på tide at forberede sig. Desuden råder 48 % af SMV'erne allerede over en handlingsplan; i Spanien og Italien ligger dette tal endda på over 65 %. I forhold til en række tidligere undersøgelser kan det konstateres, at man er blevet mere bevidst om problemet, og der er i dag flere SMV'er, der er gået i gang med forberedelserne.

Det er Kommissionens mål, at alle europæiske virksomheder uden problemer overskrider tærsklen til den 1. januar 2002, og den har klart defineret forberedelsen af SMV'er som en prioritet såvel for sig selv som for medlemsstaterne. Dette understreges i meddelelsen om kommunikationsstrategi i de sidste faser af gennemførelsen af ØMU, som blev vedtaget den 2. februar 2000⁽¹⁾. Endvidere tager programmet Informationsforanstaltninger for Europæiske Borgere (PRINCE) sigte på give denne prioritet et konkret indhold gennem Kommissionens egne initiativer (støtte til tværnationale foranstaltninger, partnerskaber med repræsentanter for virksomhederne, kommunikationsprodukter) samt gennem medlemsstaternes foranstaltninger.

Kommissionen er dog klar over, at mange virksomheder har tendens til at ville vente til sidste øjeblik, inden de træffer de nødvendige foranstaltninger; dette er et risikabelt men bevidst valg fra virksomhedslederens side.

⁽¹⁾ KOM(2000) 57 endelig udg.

(2001/C 81 E/210)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2176/00
af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen

(7. juli 2000)

Om: Amerikansk turister på Costa del Sol

Af ubestemte årsager er antallet af amerikanske turister, der besøger det betydelige turistområde på Costa del Sol i Malaga (Spanien), faldet fra 450 000 for tyve år siden til 80 000 i dag, hvilket har ført til alvorlige tab på grund af de amerikanske turisternes særlige købekraft.

Som følge heraf har de lokale myndigheder iværksat en intensiv kampagne for at få de amerikanske turister tilbage. Denne kampagne har været rettet mod både kvaliteten af de forskellige turistforetagender og uddannelsen af de personer, der arbejder der.

Kan Kommissionen oplyse, på hvilken måde Den Europæiske Union kunne samarbejde med de berørte spanske myndigheder om at undersøge årsagerne til den betragtelige nedgang i antallet af amerikanske turister på Costa de Sol og forsøge at få dem tilbage?

(2001/C 81 E/211)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2240/00
af Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) til Kommissionen

(5. juli 2000)

Om: Turisme

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at foreslå i forbindelse med nedgangen i antallet af turister i Den Europæiske Unions medlemsstater?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen
på skriftlige forespørgsler E-2176/00 og E-2240/00

(19. september 2000)

I overensstemmelse med nærhedsprincippet er det medlemsstaternes lokale, regionale eller nationale myndigheder, der skal ligge inde med viden om, undersøge, analysere og om fornødent afhjælpe de strukturelle årsager, der kan få antallet af turister til at falde på Costa del Sol eller andre steder.

Kommissionen kan som initiativtager til de forskellige politikker og fællesskabsinstrumenter hjælpe medlemsstaternes myndigheder med at udvikle de forhåndenværende ressourcer inden for turisme. Kommissionen har for nylig offentliggjort en vejledning med titlen »EU schemes in support of tourism. An Internet road-map for the tourism sector« på sin hjemmeside.

Kommissionen arbejder med mandat fra Rådet sammen med sagkyndige, der er udvalgt af medlemsstaterne, på at udvikle turismen i Europa på en række punkter, bl.a. inden for oplysning, uddannelse, turistprodukternes kvalitet og øget miljøbeskyttelse og bæredygtighed. Til dette formål er der nedsat fire arbejdsgrupper, der inden udgangen af 2001 skal aflægge endelig beretning og forelægge konklusioner og henstillinger, som Kommissionen vil benytte som basis for en undersøgelse af, hvilken turistpolitik der skal føres fremover.

Kommissionen har gennemført tre undersøgelser for at hjælpe turistforetagenderne og destinationerne i Europa med at afklare, hvordan de kan gennemføre en integreret kvalitetsstyringsstrategi på destinationer ved kyster, i byer og på landet. Undersøgelserne indeholder en redegørelse for bedste praksis samt konklusioner og henstillinger vedrørende gennemførelsen af den integrerede kvalitetsstrategi.

(2001/C 81 E/212)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2179/00

af Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) til Kommissionen

(7. juli 2000)

Om: Beskæftigelse

Der er for nylig blevet offentliggjort en undersøgelse udarbejdet af konsulentfirmaerne Datamonitor og Microsoft, hvoraf det fremgår, at Europa i de næste tre år vil gå glip af en indtjening på 380 mia. euro, fordi der ikke er nok uddannede i informationsteknologi.

Hvilke særlige foranstaltninger har Kommissionen under forberedelse for at tilfredsstille efterspørgslen efter arbejdskraft på dette område i betragtning af det omfattende arbejdsløshedsproblem i Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(18. september 2000)

Kommissionen er klar over, at »kvalifikationskløften« udgør et problem for den europæiske økonomi. Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter er hovedansvarlige for at dække efterspørgslen på arbejdstagere inden for dette område, mens Kommissionen har til opgave at koordinere den europæiske indsats for beskæftigelsen. Kommissionen koordinerer også det arbejde, der foregår i ESDIS (gruppen på højt plan vedrørende informationssamfundets beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter), som er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne.

Kommissionens meddelelse »Strategier for job i informationssamfundet«⁽¹⁾, som blev udarbejdet i samarbejde med ESDIS og fremlagt for Det Europæiske Råd i Lissabon, anerkender, at der er mangel på ekspertviden om informationssamfundet, og indeholder en række anbefalinger rettet mod medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og virksomheder beskæftiget med informationssamfundet med henblik på at tilvejebringe de kvalifikationer, som erhvervslivet har behov for.

I Kommissionens udkast til handlingsplanen »Europe 2002 – Et informationssamfund for alle«⁽²⁾, som fik støtte fra Det Europæiske Råd i Feira, opstilles der i et særligt afsnit om »Arbejde i den videnbaserede økonomi«, affattet på grundlag af Kommissionens meddelelse⁽¹⁾, tre hovedudfordringer for Fællesskabet: at opfylde efterspørgslen for IT-arbejdskraft gennem uddannelse og efteruddannelse, at øge beskæftigelsesfrekvensen, og at øge arbejdets organisationsmetoder.

I udkastet til handlingsplanen opstilledes seks aktionslinjer med frister fra slutningen af 2000 til slutningen af 2002, som løbende vil blive fulgt og evalueret af medlemmer af ESDIS i samarbejde med Kommissionen: at give arbejdsstyrken mulighed for at lære sin digitale ABC gennem livslang uddannelse, at øge antallet af IT-uddannelsespladser eventuelt ved at anvende Den Europæiske Socialfond, at indføre et europæisk bevis for grundlæggende færdigheder inden for informationsteknologi, at støtte øget fleksibilitet på arbejdspladsen – fx telearbejde og deltidsarbejde, at fremme et netværk af uddannelses- og efteruddannelsescentre for

informations- og kommunikationsteknologi (IKT) og efteruddannelse af universitetsuddannede, og at sikre offentligheden adgang til Internettet på offentlige steder og etablere multimedia-telecentre i alle lokalsamfund eventuelt med støtte fra strukturfondene.

Med hensyn til dagsordenen fra Lissabon opfordrede Det Europæiske Råd Fællesskabet og medlemsstaterne til at forberede overgangen til »en konkurrencedygtig, dynamisk og videnbaseret økonomi« og at sætte spørgsmål om IKT-kvalifikationer og den digitale ABC øverst på den europæiske dagsorden. I den sammenhæng skal to spørgsmål fremhæves. Konklusionerne fra Lissabon henleder opmærksomheden på, at det er nødvendigt at forbedre beskæftigelsesegnetheden og at reducere kvalifikationskløften og foreslår, at det især opnås ved at tilbyde arbejdsformidling via en database med job- og uddannelses tilbud, som dækker hele Europa og ved at fremme særlige programmer, så arbejdsløse sættes i stand til at erhverve de manglende kvalifikationer. De foreslår også, at livslang læring prioriteres højere ved at opfordre til, at der indgås aftaler mellem arbejdsmarkedets parter og ved at forbedre komplementariteten mellem livslang læring og tilpasningsevne (fleksible arbejdstider osv.). Desuden er der behov for en betydelig stigning i de årlige investeringer pr. indbygger i menneskelige ressourcer.

(¹) KOM(2000) 48 endelig udg.

(²) KOM(2000) 330 endelig udg.

(2001/C 81 E/213)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2180/00

af Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) til Kommissionen

(7. juli 2000)

Om: Skibsbyggeri

Den 18. maj 2000 gentog kommissæren for konkurrence, Mario Monti, at støtten til skibsværftssektoren ikke ville kunne forlænges ud over år 2000.

I betragtning af den illoyale konkurrence, vi udsættes for fra lande som Korea, hvilket er blevet påvist i hver eneste af de rapporter, som Kommissionen har udarbejdet om dette spørgsmål og navnlig i den fra den 14. april 2000, hvilke foranstaltninger vil Den Europæiske Union da iværksætte for at styrke vore skibsværfters produktion og konkurrenceevne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(13. september 2000)

Kommissionen ønsker at påpege, at de bemærkninger, som kommissæren med ansvar for konkurrence fremsatte om støtte på industriministrenes møde i Rådet den 18. maj 2000 udelukkende vedrørte driftsstøtte til skibsværfter i EU. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1540/98 om nye regler for støtte til skibsbygningsindustrien (¹) vil denne form for støtte blive afskaffet ved udgangen af 2000. Ifølge forordningen kan der dog på visse betingelser og indtil 2003 ydes en række andre former for støtte til skibsbygningsindustrien, herunder støtte til lukning og omstrukturering, støtte til innovation og regional investeringsstøtte til opgradering og modernisering af bestående værfter.

Kommissionen deler til fulde bekymringerne med hensyn til den unfair konkurrence fra Korea. Rådet hilste den nyligt indgåede bilaterale aftale med Korea velkommen som et første skridt i retning af at genskabe fair og konkurrencefremmende vilkår, og det tilkendegav, at der bør gøres en energisk indsats for at nå dette mål, om nødvendigt gennem endnu andre bilaterale og handelsmæssige tiltag og foranstaltninger. Kommissionen har allerede indledt høringsprocedurerne under aftalen og vil aflægge beretning til Rådet om resultaterne heraf ved udgangen af september.

Med hensyn til forbedringen af EU-værfternes produktivitet og konkurrenceevne mener Kommissionen, at ovennævnte former for støtte er bedre egnet end driftsstøtte til at styrke deres konkurrenceevne.

(¹) EFT L 202 af 18.7.1998.

(2001/C 81 E/214)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2182/00
af Paul Rübzig (PPE-DE) til Kommissionen**

(3. juli 2000)

Om: Ejendomsforhold i Energie AG

Delstaten Oberösterreich er for 100 % vedkommende ejer af energiforsyningsvirksomheden Energie AG. Liberaliseringen af elmarkedet, tvinger energiforsyningsvirksomhederne til at danne større enheder for, at holde på kunderne ved at sænke udgifterne og ved at erobre en større del af markedet.

Delstatsparlamentet i Oberösterreich har derfor vedtaget at sælge en andel på 25,1 % af Energie AG. Samtidig blev det konstateret, at udbydere, der anvender kerneenergi til deres strømproduktion, blev udelukket fra at give tilbud. Denne afgørelse medfører, at kun østrigske strømvirksomheder kan give tilbud for de 25,1 %'s vedkommende, og at strømvirksomheder i de andre EU-medlemsstater udelukkes fra at give tilbud.

Svarer en sådan fremgangsmåde til europæisk ret, og er aftaler, der indgås under disse forudsætninger, gyldige i henhold til EU-ret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(8. september 2000)

Den sag, det ærede medlem henviser til, er ikke omfattet af EU-direktiverne om offentlige aftaler. Derfor står det ejeren af Energie AG, dvs. delstaten Oberösterreich, frit for at fastsætte, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at en ansøger kan erhverve en andel på 25,1 % og dermed blive optaget i kredsen af potentielle købere. Dette skal dog naturligvis ske under overholdelse af alle bestemmelser i traktaten.

(2001/C 81 E/215)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2183/00
af Caroline Lucas (Verts/ALE) til Kommissionen**

(3. juli 2000)

Om: Tvangsfodring med henblik på foie gras-produktion

I rapporten »Welfare Aspects of the Production of Foie Gras in Ducks and Geese«, som det videnskabelige udvalg om dyrs sundhed og velfærd vedtog den 16. december 1998, sattes der fokus på de store lidelser, man påtvinger ænder og gæs, der holdes med henblik på foie gras-produktion, og det konkluderedes, at tvangsfodring som i øjeblikket praktiseret er skadelig for fuglenes velfærd.

Tvangsfodrede fugle har en 10-12 gange højere dødelighed end fugle, der opdrættes normalt, og indføring af fodringstragten kan medføre kontusioner og endog perforering af spiserøret. Tvangsfodring får også fuglenes lever til at svulme op til 6-10 gange normal størrelse.

Hvilke planer har Kommissionen om at forelægge et forslag til et direktiv, der forbyder tvangsfodring af fugle med henblik på foie gras-produktion, eller om at følge henstillingerne fra det videnskabelige udvalg om dyrs sundhed og velfærd med hensyn til velfærdsaspekter i forbindelse med foie gras-produktion i ænder og gæs?

(2001/C 81 E/216)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2618/00
af Chris Davies (ELDR) til Kommissionen***(1. august 2000)*

Om: Tvangsfodring af ænder og gæs som led i produktionen af foie gras

Det konkluderedes i rapporten om trivselsaspekterne i forbindelse med udviklingen af fedtlever i ænder og gæs, som Den Videnskabelige Komité for Dyrers Sundhed og Trivsel offentliggjorde i december 1998, at tvangsfodring, som det praktiseres i øjeblikket, er skadelig for fuglenes velfærd, og det erklæredes, at det er meget vigtigt, at der som led i den fremtidige produktion af foie gras indføres alternative teknikker, som ikke indebærer tvangsfodring.

Vil Kommissionen så hurtigt som muligt fremsætte et forslag til direktiv om forbud mod tvangsfodring af ænder og gæs som led i produktionen af foie gras?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne
på skriftlige forespørgsler E-2183/00 og E-2618/00***(11. september 2000)*

Inden for rammerne af den europæiske konvention til beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, blev der i juni 1999 vedtaget to henstillinger vedrørende beskyttelse af ænder og gæs, som holdes med henblik på foie gras-produktion. Kommissionen og medlemsstaterne deltog aktivt i udarbejdelsen og vedtagelsen af disse henstillinger.

Den rapport, som det ærede medlem nævner, blev anvendt som reference ved udarbejdelsen af ovennævnte henstillinger.

I henstillingerne anerkendes nødvendigheden af at holde fuglene i sociale grupper, og de for tiden anvendte små enkeltbure forbydes. Forbudet træder i kraft den 31. december 2004 for nye bure og erstatningsbure og for alle bure senest den 31. december 2010.

I henstillingerne efterlyses også yderligere forskning i udvikling af alternative teknikker, som muliggør foie gras-produktion uden tvangsfodring. Der er indgået aftale om, at indtil der foreligger videnskabelig dokumentation for alternative metoder og for disses velfærdsaspekter, må foie gras-produktion kun finde sted, hvor den allerede er praksis, og selv i de tilfælde kun, hvis den overholder standarderne i de nationale love.

Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 ⁽¹⁾ indeholder grundprincipperne for beskyttelse af alle dyrearter, der holdes til landbrugsformål i Fællesskabet. Direktivet udgør et juridisk redskab for udarbejdelse af fremtidige forslag på dyrevelfærdsområdet og sikrer, at Europarådets konvention på dette område anvendes ensartet i Fællesskabet.

Direktivet behandler for øjeblikket de velfærdskrav, som skal beskytte dyr inden for de forskellige produktionstyper, herunder foie gras-produktion. Det forpligter også ejeren eller fjerkræholderen til at sikre, at mindstekravene til dyrevelfærd overholdes.

I overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 98/58/EF vil Kommissionen forelægge yderligere forslag for Rådet, med henblik på en ensartet anvendelse af ovennævnte henstillinger.

⁽¹⁾ EFT L 221 af 8.8.1998.

(2001/C 81 E/217)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2185/00
af Struan Stevenson (PPE-DE) til Kommissionen**

(3. juli 2000)

Om: Eventuelle fiskeriaftaler med Polisario-fronten

Finder Kommissionen, at det i betragtning af Marokkos gentagne forhalinger med hensyn til EU-fiskeriaftalerne for farvandene ud for Marokko og Vestsahara og dets obstruktion af den FN-overvågede folkeafstemning i Vestsahara vil være et positivt skridt at indgå fiskeriaftaler med Polisario-fronten som den legitime og suveræne repræsentant for det vestsaharariske folk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(1. august 2000)

Polisario-fronten er blot én af parterne i den plan for løsning af konflikten i Vestsahara, som FN's sikkerhedsråd har vedtaget og følger.

Den Europæiske Union har indtil nu støttet iværksættelsen af denne plan og den indsats, der netop nu gøres af Mr. Baker, som er repræsentant for FN's generalsekretær i forbindelse med denne konflikt.

Kommissionen vil i en mulig fremtidig fiskerordning med Marokko og dermed under eventuelle forhandlinger herom henvise til »Marokkos fiskerizone«, idet dette territorium defineres som »de farvande, der henhører under Marokkos overhøjhed og/eller jurisdiktion«.

Følgelig er og bliver der på indeværende tidspunkt kun én enkelt forhandlingspartner vedrørende en eventuel fiskerordning, nemlig Marokko.

(2001/C 81 E/218)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2190/00
af Gerard Collins (UEN) til Kommissionen**

(3. juli 2000)

Om: Veterinærlægemidler

Som svar på min mundtlige forespørgsel H-0062/00 ⁽¹⁾ oplyste Kommissionen, at den ville være parat til at tilpasse fremgangsmåden i forordningen om lægemidler til sjældne sygdomme til udviklingen af veterinærlægemidler.

Kan Kommissionen oplyse, om den føler sig tilstrækkelig overbevist om, at en sådan udvikling ville føre til, at der kommer til at stå flere veterinærlægemidler til rådighed til små dyrearter?

Kan Kommissionen anføre en endelig dato for, hvornår den agter at foretage og færdiggøre en vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt det kan tillades, at der ydes statsstøtte til udviklingen af disse lægemidler, og/eller hvorvidt det er muligt at afsætte midler hertil?

⁽¹⁾ Skriftligt svar afgivet den 15. februar 2000.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(22. september 2000)

Kommissionen undersøger fortsat forskellige muligheder for under de nuværende forhold at løse problemet med manglen på veterinærlægemidler til visse arter og til visse indikationer. Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering og Udvalget for Veterinærlægemidler deltager specielt i dette arbejde.

Det kunne være en mulig løsning at anvende samme fremgangsmåde som med hensyn til lægemidler til sjældne sygdomme. Virkningerne af en eventuel særforordning vil dog først kunne mærkes efter lang tid. Desuden vil resultatet af en sådan politik direkte afhænge af, i hvor høj grad veterinærlægemiddelindustrien følger den op.

Problemet med manglende veterinærlægemidler er især blevet aktuelt, fordi det siden den 1. januar 2000 har været forbudt at markedsføre veterinærlægemidler, for hvilke der på dette tidspunkt ikke har kunnet fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer, fordi fabrikanterne ikke har kunnet fremlægge videnskabeligt materiale. Kommissionen påtænker derfor i første omgang at indføre foranstaltninger på kort sigt, herunder især muligheden for at overføre de maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer, der er fastsat for visse arter, til andre arter på grundlag af retningslinjer opstillet af Udvalget for Veterinærlægemidler og Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering.

På mellemlang sigt vil den revision af lægemiddellovgivningen, der efter planen skal foretages i 2001, også kunne åbne mulighed for at foreslå en tilpasning af den lovgivning, der skal lette markedsføringen af nye veterinærlægemidler eller anvendelsen af disponible lægemidler.

Kommissionen vil dog fortsat overveje muligheden for som et supplement hertil at fastlægge en politik, som svarer til den, der føres for lægemidler til sjældne sygdomme. Den har dog endnu ikke fastlagt nogen tidsplan herfor.

(2001/C 81 E/219)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2192/00
af Isidoro Sánchez García (ELDR) til Kommissionen

(3. juli 2000)

Om: Vurdering af Fællesskabets strategi vedrørende indvandring fra Afrika

Hvordan vurderer Kommissionen resultaterne af den strategi, som Fællesskabet har iværksat for at imødegå udfordringerne ved indvandringen fra Afrika, navnlig i de regioner, som danner Den Europæiske Unions ydre grænser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(20. september 2000)

Kommissionen vil gerne understrege, at Fællesskabet ikke har nogen specifik strategi over for indvandringen fra Afrika.

Det er først med ikrafttrædelsen af Amsterdam-traktaten den 1. maj 1999, at Fællesskabet har fået beføjelser inden for indvandrerpolitik (Afsnit IV i EF-traktaten, artikel 61 og følgende). På et særligt møde i Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 vedtog stats- og regeringscheferne vidtrækkende konklusioner om, hvordan EU's kommende asyl- og indvandringspolitik skulle være.

Stats- og regeringscheferne understregede, at der er brug for en samlet strategi for migration, som tager fat på de politiske spørgsmål samt spørgsmålene vedrørende menneskerettigheder og udvikling i hjem- og transitlandene og hjem- og transitregionerne. I den forbindelse blev der henvist til de fem handlingsplaner, som var udarbejdet af Gruppen på Højt Plan vedrørende Asyl og Migration, og som er rettet mod situationen i en række tredjelande. De kan betragtes som første skridt i udviklingen af en sådan politik. Af de fem handlingsplaner fokuserer de to på afrikanske lande, dvs. Marokko og Somalia.

Stats- og regeringscheferne udtrykte også deres støtte til forvaltning af alle stadier af migrationsstrømme og opfordrede til, at der i tæt samarbejde med hjem- og transitlandene skulle tilrettelægges oplysningskampagner om de faktiske muligheder for lovlig indvandring, og til, at alle former for menneskehandel skulle forebygges. I den forbindelse opfordrede de Rådet og medlemsstaterne til at tackle ulovlig indvandring ved ondets rod, navnlig ved at bekæmpe personer, som er involveret i menneskehandel og økonomisk udnyttelse af migranter, at vedtage lovgivning, som fastsætter strenge sanktioner for denne grove forbrydelse, sammen med Europol at rette deres indsats mod at afsløre og uskadeliggøre de involverede kriminelle organisationer, at sikre rettighederne for ofrene for sådanne aktiviteter, idet der skal lægges særlig vægt på kvinders og børns problemer, at bistå hjem- og transitlandene for at hjælpe myndighederne

i disse lande, så de bedre bliver i stand til effektivt at bekæmpe menneskehandel og opfylde deres tilbagetagelsesforpligtelser over for EU og medlemsstaterne, og at fremme et tættere samarbejde og gensidig teknisk bistand mellem medlemsstaternes grænsekontrolltjenester f.eks. i form af udvekslingsprogrammer og teknologioverførsel, navnlig for så vidt angår søgrænserne, og til, at ansøgerlandene hurtigt inddrages i dette samarbejde.

I forbindelse med EU-initiativer vedrørende migration og Afrika, skal også nævnes det afrikansk-europæiske topmøde, der var tilrettelagt af Organisationen for Afrikansk Enhed (OAU) og EU og fandt sted i Kairo den 3. og 4. april 2000. I en erklæring herfra lagde både stats- og regeringscheferne for de afrikanske stater og fra EU samt formanden for Kommissionen en særlig vægt på migrationsspørgsmål. De bekræftede, at der var behov for en omfattende integreret strategi for at kunne takle migrationsspørgsmålet og det separate, men hermed forbundne asylspørgsmål, og at de vil samarbejde på dette område. Der var enighed om, at udvandringen af faglært arbejdskraft fra Afrika er et alvorligt problem for kontinentet. Det blev understreget, at der var behov for at behandle de tilgrundliggende årsager til migration både i hjem- og transitlandene og i modtagerlandene.

I den handlingsplan, som ledsagede erklæringen, var deltagerne blevet enige om en række foranstaltninger på migrationsområdet, som skulle lede aktiviteterne indtil det andet topmøde i Europa i 2003. Man nåede blandt andet til enighed om i givet fald at støtte de afrikanske lande med at sikre fri bevægelighed i Afrika for arbejdskraft og migration som vedtaget i Abuja-traktaten. Stats- og regeringscheferne var også enige om at samarbejde for at takle de tilgrundliggende årsager til migration og asylsøgning i hjem-, transit- og modtagerlande og udvide samarbejdet i spørgsmål om gensidig integration af indvandrere, indvandrerrettigheder og tilbagetagelsesaftaler mellem europæiske og afrikanske lande.

(2001/C 81 E/220)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2195/00

af **María Sornosa Martínez (PSE)** til Kommissionen

(3. juli 2000)

Om: Jernbanelinjen Valencia-Tarragona: manglende overholdelse af direktiv 85/337/EF på strækningen Benicàssim-Oropesa

Undertegnede gjorde i en skriftlig forespørgsel i januar 2000 (E-0324/00⁽¹⁾) opmærksom på, at der i forbindelse med anlægningen af jernbanelinjen Valencia-Tarragona, hvoraf 85 % finansieres af Samhørighedsfonden, ikke var foretaget den forskriftsmæssige miljøundersøgelse på strækningen mellem Benicàssim og Oropesa. Kommissær Wallström mente i sit svar af 29. marts 2000, at direktiv 85/337/EØF⁽²⁾ fandt anvendelse på dette projekt og bebudede, at der ville blive truffet foranstaltninger til at sikre overholdelse af fællesskabsretten.

De spanske myndigheder har tilsyneladende svaret på Kommissionens spørgsmål via deres udenrigsministerium og gjort følgende punkter gældende:

- at det drejer sig om en ændring af det oprindelige projekt
- at det ikke er nødvendigt med en undersøgelse af disse arbejders indvirkning på miljøet, fordi de efter de spanske myndigheders opfattelse er omfattet af den generelle byudviklingsplan for Benicàssim, hvor der er foretaget en sådan undersøgelse.

Sagen er imidlertid dels, at der for så vidt angår Benicàssim kun findes en såkaldt »miljøintegrationsundersøgelse«, som ikke opfylder kravene i fællesskabslovgivningen, og dels at den længste strækning berører Oropesa kommune, hvis almindelige byudviklingsplan ikke omfatter nogen undersøgelse af de miljømæssige virkninger.

Kan Kommissionen bekræfte, om de oplysninger, den har fået fra de spanske myndigheder, svarer til, hvad der er referet ovenfor?

Hvilke nye foranstaltninger agter Kommissionen i bekræftende fald at iværksætte for at sikre overholdelse af direktiv 85/337/EØF om indvirkningen på miljøet i forbindelse med anlæggelsen af jernbanelinjen Benicàssim-Oropesa?

(¹) EFT C 330 E af 21.11.2000, s. 127.

(²) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(7. september 2000)

Kommissionen har rent faktisk modtaget et svar fra de spanske myndigheder vedrørende det projekt, som det ærede medlem har bragt på bane.

Da svaret ikke kan betragtes som fyldestgørende, har Kommissionen for nylig besluttet at afgive en begrundet udtalelse om dette projekt.

(2001/C 81 E/221)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2204/00 af Johan Van Hecke (PPE-DE) til Kommissionen

(3. juli 2000)

Om: PCB- og dioxinindhold i fisk

Undersøgelser viser, at der sommetider forefindes høje koncentrationer af PCB og dioxin i fisk, koncentrationer, som er af samme omfang som dem, der fandtes i forurenede kyllinger under den belgiske dioxinkrise. Både EU og medlemsstaterne tøver med at anvende lige så strenge normer for fisk som for kød.

Dette spørgsmål blev i efteråret 1999 ifølge den belgiske sundhedsminister taget op på europæisk plan. Men ifølge den belgiske minister lod der ikke til at være vilje til at gøre noget ved det.

Er et højt PCB- og dioxinindhold i fisk lige så skadelig for mennesket som det samme indhold i kød? Agter Kommissionen at indføre en særskilt PCB- og dioxinnorm for fisk og for kød?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(15. september 2000)

Dioxin- og PCB-forurening af fødevarer og foderstoffer udgør en fare for folkesundheden. Derfor har Kommissionen til hensigt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at reducere dioxin- og PCB-indholdet i foderstoffer og fødevarer, herunder fisk og fiskefoder, for at beskytte folkesundheden. I hvidbogen om fødevarer (¹) konstaterede Kommissionen også, at det er nødvendigt at fastsætte normer for kontaminanter hele vejen fra foderstoffer til fødevarer. Det er nødvendigt at tage det videnskabelige grundlag for fastsættelse af disse grænseværdier op til behandling.

Kommissionen har derfor anmodet Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler og Den Videnskabelige Komité for Foder om at vurdere de risici for folkesundheden, som kan henføres til tilstedeværelsen af dioxin og PCB i fødevarer og foderstoffer. Der bliver bl.a. tale om en vurdering af, hvor meget dioxin og PCB fællesskabsbefolkningen indtager gennem kosten, og en nærmere fastlæggelse af hovedkilderne. Da det drejer sig om et meget kompliceret spørgsmål, med problemer som skyldes baggrundsniveauet for dioxin i miljøet, kan udtalelserne ikke forventes at foreligge før engang i efteråret 2000.

Afhængig af udfaldet af disse videnskabelige risikovurderinger vil Kommissionen fremsætte forslag om foranstaltninger til begrænsning af tilstedeværelsen af dioxin og PCB hele vejen fra foderstoffer til fødevarer.

(¹) KOM(1999) 719, endelig udg.

(2001/C 81 E/222)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2206/00
af Albert Maat (PPE-DE) til Kommissionen

(3. juli 2000)

Om: Tomater og hormonkonflikten mellem EU og De Forenede Stater

Ligesom sidste år står tomater igen på listen over produkter, som De Forenede Stater afviser som kompensation for det europæiske forbud mod hormonbehandlet oksekød. Sidste år blev dette endnu afværget, og tomaterne figurerede i sidste ende ikke på den endelige liste over produkter, for hvilke der blev indført en importafgift på 100 % af værdien. Hvis friske tomater i år fortsat er på listen, betyder dette, at eksporten af friske tomater til De Forenede Stater (i 1998 i alt 48 352 t til en værdi af ca. 85 mio. euro) vil blive så godt som indstillet.

Er Kommissionen klar over, hvilken skade den hermed påfører europæiske tomatavlere, der allerede i forvejen må klare sig med forholdsvis ringe europæisk støtte?

Agter Kommissionen at kompensere de europæiske produkter på en eller anden måde, hvis det viser sig, at tomater i indeværende år forekommer på den endelige liste over afviste produkter? I bekræftende fald, på hvilken måde? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Regner Kommissionen med en løsning af konflikten i løbet af kort tid, da det lader til at en fortsættelse af denne konflikt på andre sektorer, som ikke har noget at gøre med dyriske produkter, sandsynligvis vil blive afværget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(12. september 2000)

Kommissionen er klar over, hvilke alvorlige konsekvenser, de amerikanske sanktioner kan have på dem, de rammer, herunder eksportører af tomater, som er det produkt, der i størst omfang rammes af hormonstriden. Sanktionernes negative følger er blevet kraftigt forøget af USA's nylige vedtagelse af den såkaldte karrusel-lovgivning, som forpligter USA's særlige udsending i handelsspørgsmål til hver 6. måned at foretage ændringer på listen over sanktionsramte produkter over for medlemmer af WTO (Verdenshandelsorganisationen), der ikke har efterlevet en WTO-afgørelse.

Karrusel-lovgivningen er i modstrid med de grundlæggende WTO-principper, navnlig forbuddet mod ensidighed i handelsspørgsmål og behovet for at sikre forudsigelighed i verdenshandelsystemet. Kommissionen begærede derfor straks indledningen af en tvistbilæggelsesprocedure i Genève med henblik på at få standset denne med WTO-reglerne uforenelige fremgangsmåde.

Kommissionen er fast besluttet på så hurtigt som muligt at løse hormonsagen, også selv om det nye amerikanske skridt gør dette sværere. Kommissionen fremkom med udgangspunkt i de foreliggende videnskabelige fakta for nylig med et forslag om ændring af Fællesskabets lovgivning for hormonbehandlede husdyr. Når Parlamentet og Rådet har vedtaget dette forslag, vil Fællesskabets handelslovgivning i fuldt omfang være i overensstemmelse med WTO-reglerne, samtidig med at det høje beskyttelsesniveau bevares.

På kort sigt er Kommissionen ligeledes villig til at forhandle med amerikanerne om en mulig handelsfremmende kompensationspakke med henblik på fjernelse af de handelsbegrænsende sanktioner.

Kommissionen er imidlertid ikke i en situation, hvor den kan træffe yderligere forholdsregler med henblik på at bistå fællesskabsvirksomheder, der rammes af amerikanske sanktioner. I overensstemmelse med nærhedsprincippet er det op til de enkelte medlemsstater at tage beslutning om sådanne skridt under forudsætning af, at Fællesskabets statsstøtte- og konkurrenceregler overholdes.

(2001/C 81 E/223)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2216/00

af Jo Leinen (PSE) til Kommissionen

(3. juli 2000)

Om: En formel undersøgelse vedrørende et planlagt fabriksudsalgscenter i Zweibrücken i Saarland

I september 1997 stillede Helwin Peter (MEP) første gang en forespørgsel (E-2966/97) ⁽¹⁾ til Kommissionen, hvori han spurgte, om den agtede at iværksætte en formel undersøgelse vedrørende det planlagte fabriksudsalgscenter i Zweibrücken.

I svaret af 15. december 1998 på yderligere en skriftlig forespørgsel (E-3497/98) ⁽²⁾ bebudede kommissær Van Miert, at klageren (Europaverband der Selbständigen Bundesverband Deutschland e.V.) skriftligt ville blive underrettet om Kommissionens videre behandling af sagen.

Dette er endnu ikke sket.

Kan Kommissionen på den baggrund oplyse:

1. om behandlingen af sagen er nået så vidt, at der kan træffes en afgørelse?
2. hvilken afgørelse der i bekræftende fald er truffet?
3. hvornår klageren vil blive underrettet herom?

⁽¹⁾ EFT C 134 af 30.4.1998, s. 46.

⁽²⁾ EFT C 289 af 11.10.1999, s. 53.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(13. september 2000)

Af Kommissionens undersøgelse af sagen fremgik det, at de forhold, klagerne havde fremført, og som enten lagde en avisartikel til grund eller var uden kildeangivelse, ikke havde deres rigtighed. De rette kendsgerninger giver ikke Kommissionen nogen anledning til at nære tvivl med hensyn til statsstøtten.

Kommissionen underrettede klagerne allerede den 14. juli 2000.

(2001/C 81 E/224)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2221/00

af Manuel Pérez Álvarez (PPE-DE) til Kommissionen

(3. juli 2000)

Om: Mishandling

Dag for dag og uge for uge kan medierne med uheldssvanger regelmæssighed berette om mishandling i familien, uanset hvilke sociale lag det drejer sig om.

Sådanne tilfælde af vold, måske især tilfældene af fysisk vold og mishandling, viser, at der er behov for en omgående reaktion og for beskyttelsesforanstaltninger, som den svageste part i et konfliktfyldt familieforhold ofte ikke råder over.

Har Kommissionen overvejet at tilskynde til iværksættelse af omgående beskyttelsesforanstaltninger og -mekanismer over hele EU, f.eks. ved indgåelse af aftaler med de statslige sociale og retlige myndigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(15. september 2000)

Kommissionen er klar over, at brug af vold i hjemmet er et alvorligt problem. Siden 1996 har Kommissionen truffet en række foranstaltninger, som skulle være til hjælp for medlemsstaterne i deres bestræbelser på at løse problemet. I 1999 lancerede Kommissionen således en europæisk kampagne, som medlemsstaterne deltog i, med det formål at gøre opmærksom på vold mod kvinder i Fællesskabet. De hjalp med at distribuere kampagnemateriale og deltog i konferencen i Köln i marts 1999 og i Lissabon i maj 2000, hvor kampagnen blev henholdsvis lanceret og afsluttet. Under det finske formandskab blev der endvidere afholdt et ekspertmøde i forbindelse med kampagnen i oktober 1999, og det fandt sted i Jyväskylä i Finland.

I den nye EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder, som blev vedtaget den 7. juni 2000, gentager Kommissionen, at den fortsat er opsat på at medvirke til at løse problemet, idet den lover — som det udtrykkes — at styrke og støtte bekæmpelse og forebyggelse af vold mod kvinder⁽¹⁾.

Daphne-programmet har bl.a. til formål at fremme midler og mekanismer til omgående brug i hele Europa og tilskynder til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder ved hjælp af tværnationale foranstaltninger. Daphne-initiativet blev iværksat i 1997 og har nu formidlet finansiering til ca. 150 tværnationale projekter, hvoraf en række har til formål at bekæmpe vold i hjemmet direkte, bl.a. via oprettelse af partnerskaber og netværk mellem ikke-statslige organisationer (ngo'er) og lokale offentlige myndigheder i hele Fællesskabet. Det nye Daphne-program kommer til at dække perioden fra 2000 til 2003 og vil forfølge lignende formål og sikre en glidende overgang.

Kommissionen skal endelig minde det ærede medlem om, at den ikke har kompetence til at fremsætte forslag til retlige foranstaltninger på dette område, da området henhører under medlemsstaternes ansvar.

⁽¹⁾ KOM(2000) 335, endelig udg.

(2001/C 81 E/225)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2225/00 af Sebastiano Musumeci (UEN) til Kommissionen

(3. juli 2000)

Om: Anvendelse af EF-traktatens artikel 299 (tidligere artikel 227)

I sit svar på mundtlig forespørgsel H-0413/00⁽¹⁾ fra Carlos Costa Neves udtalte Kommissionen, at den havde vedtaget den rapport, som indeholdt gennemførelsesforanstaltningerne for den nye artikel 299, stk. 2, i traktaten, og at de første forslag ville blive fremsat umiddelbart efter sommerperioden.

Kan Kommissionen oplyse, om regionerne Sicilien og Sardinien vil være omfattet af disse forslag?

⁽¹⁾ Skriftlig besvarelse af 16. maj 2000.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(20. september 2000)

Regionerne Sicilien og Sardinien berøres ikke af de forslag, det ærede medlem omtaler. Forslagene vedrører udelukkende regionerne i Fællesskabets alleryderste udkant som defineret i EF-traktatens artikel 299, stk. 2 (tidligere artikel 227): de oversøiske franske departementer, De Kanariske Øer, Azorerne og Madeira.

(2001/C 81 E/226)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2235/00
af Maria Martens (PPE-DE) til Kommissionen**

(29. juni 2000)

Om: Problemer i forbindelse med gennemførelsen af programmet Kultur 2000

I forbindelse med gennemførelsen af Kultur 2000 har man konstateret en række problemer. Disse hidrører fra utilstrækkelig effektiv planlægning og mangel på prioriteter for det kommende »Call for Proposals« for 2001. Endvidere trues de europæiske kulturelle kontaktpunkter med finansielle problemer på grund af utilstrækkelige bevillinger. Endelig er Kommissionen bagud med betalingerne for år 2000.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor der ikke er foretaget en klar planlægning af »Call for Proposals« for 2001?
2. Hvorledes vil Kommissionen forbedre finansieringen af de europæiske kulturelle kontaktpunkter?
3. Hvornår vil projekterne for år 2000 blive tildelt kontrakter og vederlag?
4. Hvorledes har Kommissionen til hensigt at løse ovenstående problemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(7. september 2000)

Afgørelsen om oprettelse af programmet »Kultur 2000« (nr. 508/2000/EF) blev undertegnet den 14. februar 2000 af Parlamentets formand og formanden for Rådet, og den blev offentliggjort i EFT den 10. marts 2000 ⁽¹⁾. Kommissionen kunne først offentliggøre indkaldelsen af forslag for år 2000 fra denne dato. Dette skete – ved hasteprocedure – den 8. april 2000 ⁽²⁾.

1. Kommissionen havde ønsket at offentliggøre indkaldelsen af ansøgninger for år 2001 i løbet af juli måned år 2000. For at give initiativtagere fra ansøgerlandene mulighed for at deltage i programmet »Kultur 2000«, som Parlamentet havde ønsket det, besluttede Kommissionen imidlertid at offentliggøre indkaldelsen af forslag for år 2001 i løbet af efteråret 2000, parallelt med afslutningen af vedtagelsesproceduren i associeringsrådene for specifikke beslutninger, som giver ansøgerlandene mulighed for at deltage i programmet fra år 2001. Prioriteterne for år 2001 vil på det tidspunkt blive klart specificeret.
2. For at forbedre procedurene i forbindelse med finansiering af kulturelle kontaktpunkter og tage hensyn til, at de udtrykkeligt nævnes i programmet »Kultur 2000«, har Kommissionen besluttet for år 2000 at fastlægge de kontraktlige forpligtelser mellem Kommissionen og kontaktpunkterne på en klarere måde. I spørgsmålet om finansiering af kontaktpunkterne skal det i øvrigt bemærkes, at denne godkendes hvert år af forvaltningsudvalget for programmet »Kultur 2000«. Kommissionens bidrag afhænger af de bidrag, medlemsstaterne udbetaler til deres respektive kontaktpunkter, idet de to parter hver især indbetaler 50 % af den samlede finansiering.
3. Som det er fastsat i indkaldelsen af forslag for år 2000, og mere konkret i den del, der omhandler den vejledende tidsplan for operationerne, har Kommissionen til hensigt at udsende de første kontrakter i løbet af september 2000.
4. Kommissionen ønsker at henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at den indtil nu har overholdt alle frister under vanskelige vilkår. I øvrigt er det altid Kommissionen magtpåliggende at tilpasse programmet til kulturoperatorernes virkelighed og legitime behov, men under overholdelse af de gældende administrative og finansielle bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT L 63 af 10.3.2000.

⁽²⁾ EFT C 101 af 8.4.2000.

(2001/C 81 E/227)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2243/00
af Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) til Kommissionen

(5. juli 2000)

Om: Problemer med gennemførelse af direktivet om udstationering

Som følge af problemer med løn- og ansættelsesvilkår i den tyske byggeindustri er der blevet indført en lov om mindsteløn efter en aftale mellem fagforeninger og arbejdsgivere. Gennemførelsen af EU's direktiv om udstationering har også haft til formål at regulere indvandring af arbejdskraft og ovennævnte vilkår. Men problemet med lovgivningen på dette område er, at der ikke er tilstrækkelige ressourcer – hverken hos myndigheder eller fagforeninger – til at sikre, at lovgivningen overholdes.

»Social dumping« synes at forekomme i stor udstrækning pga. ulovlig arbejdskraft og som følge af, at en del af arbejdskraften ikke er ansat i henhold til gældende regler og aftaler. Dette strider mod kravet om ligebehandling af arbejdstagere uanset arbejdstagerens hjemland og kravet om konkurrence på lige vilkår uanset virksomhedens hjemland. Er Kommissionen opmærksom på de ovennævnte problemer i den tyske byggeindustri, og hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(7. september 2000)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, fastsætter en række bindende regler for minimumsbeskyttelse, som arbejdsgivere skal overholde i værtsmedlemsstaten, når de midlertidigt udstationerer arbejdstagere i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne leveres (¹). Disse bindende regler omfatter bl.a. betalt ferie og mindsteløn.

I henhold til dette direktiv skal medlemsstaterne etablere et samarbejde mellem de offentlige myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med de nævnte arbejdsvilkår. Desuden skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, hvis direktivets bestemmelser ikke overholdes, herunder fastsætte passende procedurer for gennemførelse af de nævnte krav.

Det påhviler derfor i første række de nationale myndigheder at føre tilsyn med den faktiske gennemførelse af fællesskabsbestemmelserne og i givet fald at straffe den manglende overholdelse af dem.

Endelig skal det understreges, at direktivets retlige bestemmelser er uden indflydelse på den ordning, der fastsætter betingelserne for adgang til en medlemsstats område for statsborgere fra tredjelande.

(¹) EFT L 18 af 21.1.1997.

(2001/C 81 E/228)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2244/00
af Josu Ortuondo Larrea (Verts/ALE) til Kommissionen

(29. juni 2000)

Om: Fiskeri efter langfinnet tun i det nordlige Atlanterhav

Kommissionen har fremsat et forslag til forordning om tekniske foranstaltninger for at rette op på situationen vedrørende visse bestande af fiskearter, som vandrer over store afstande.

Bl.a. omfatter forordningsforslaget henstillingerne fra 1998 og 1999 fra ICCAT (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas) om begrænsning af fiskerikapaciteten i forbindelse med eller fiskeriet af langfinnet tun ved at nedskære antallet af fartøjer som i fremtiden vil få tilladelse til at fiske op til gennemsnittet af fangsterne i perioden 1993-1995.

I betragtning af, at indeværende fiskerisæson allerede er indledt, må man forvente, at Kommissionen har modtaget alle relevante oplysninger fra de enkelte medlemsstater, og at den har valideret og kontrolleret dem med henblik på at fastsætte det gennemsnitlige antal fartøjer, der var i besiddelse af fiskeritilladelser i perioden 1993-1995, som den skal fastsætte det maksimale antal tilladte fartøjer i 2000 på grundlag af.

Kan Kommissionen fremlægge de samlede årlige tal for hver EU-medlemsstat over antallet af fiskerfartøjer med fiskeritilladelse, som rent faktisk fiskede konstant og i hele fiskesæsonen efter langfinnet tun i det nordlige Atlanterhav for hvert år i referenceperioden, dvs. 1993, 1994 og 1995?

Hvad er det gennemsnitlige antal fartøjer i hver enkelt medlemsstat, som havde tilladelse til at fiske efter langfinnet tun, og som rent faktisk gjorde det i perioden 1993 til 1995?

Kan Kommissionen fremlægge en oversigt for de enkelte medlemsstater over det samlede antal fiskerfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter langfinnet tun i 2000?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(20. juli 2000)

I forbindelse med anvendelsen af rekkommendationen fra International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas (ICCAT) vedrørende antallet af fartøjer, der fisker efter langfinnet tun, har medlemsstaterne tilsendt Kommissionen data om referenceniveauerne for perioden 1993-1995 og foreløbige data om det antal fartøjer, som de påtænker at give tilladelse til at deltage i fiskeriet i 2000.

Kommissionen gennemgår for tiden oplysningerne sammen med medlemsstaterne, for at ICCAT-foranstaltningen kan anvendes så snart som muligt. Når disse data er blevet bekræftet, vil de blive sendt til det ærede medlem.

(2001/C 81 E/229)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2245/00 af Ari Vatanen (PPE-DE) til Kommissionen

(29. juni 2000)

Om: Grænseområdernes stilling i forbindelse med forvaltningen af Tacis-CBC-programmet

Landegrænsen mellem EU og Rusland udgør verdens dybeste kløft mellem levestandarder. I Kommissionens meddelelse om strategiske målsætninger i perioden 2000-2005 fremførte den, at den i særlig grad ville have opmærksomheden henledt på en fremskyndelse af samarbejdet med Rusland. I svaret på min forespørgsel (P-1379/00) (1) oplyste kommissionsmedlem Barnier, at forvaltningen af mindre projekter, som blev gennemført inden for rammerne af Interreg III, og som vedrørte grænseoverskridende aktiviteter, kunne overdrages direkte til grænseoverskridende samarbejdsinitiativer som f.eks. Euregioer.

Der er problemer i forbindelse med beslutningstagningen i Tacis-CBC-programmet, som hindrer en samordning med Interreg-programmet i grænseområderne mellem EU og Rusland. Afgørelser vedrørende Tacis-CBC-programmet træffes i Bruxelles, og beslutningstagningen er ikke projekt-baseret, mens interreg-beslutninger træffes på regionalt plan for de enkelte projekter.

Ifølge Den Nordkarelske Union (Finland) og Republikken Karelen (Rusland) har Kommissionen ikke bedt om en udtalelse om Tacis-CBC-projekter fra regionerne eller fra den Euregio, som regionerne udgør, idet Kommissionen har til hensigt at træffe afgørelse om disse projekter den 28. juni med bekræftelse i juli. Ifølge Kommissionen er der kun indhentet udtalelse fra Tacis-kontoret i Moskva, de regionale tekniske Tacis-kontorer og ministeriet i Moskva.

Med henblik på at forbedre kvaliteten af samarbejdet i grænseregionerne og at forbedre samordningen mellem Tacis og Interreg ville det være hensigtsmæssigt, at forvaltningen af Tacis-CBC-projekter — som det er tilfældet med Interreg — overdrages til det regionale plan, dvs. til Euregioen. Som et mindstemål bør der være krav om, at der skal indhentes en udtalelse fra Euregioen eller modtageregionen, som (hvilket er tilfældet med Republikken Karelen) har sit eget program for grænseområderne.

1. Hvad er Kommissionens holdning til forslaget fra Euregio Karelen om gennemførelse af et pilotprojekt, hvorved Euregioens forvaltningsudvalg også træffer afgørelse om Tacis-CBC-projekter fra sag til sag på regionalt plan?
2. Har Kommissionen til hensigt i fremtiden at høre modtageregionernes (dvs. den russiske Republik Karelen) synspunkter om foreslåede projekter som led i beslutningstagningen om Tacis-CBC-projekter?

(¹) Se side 34.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(19. juli 2000)

Den 27. juni 2000 forelagde Kommissionen et strategidokument for Tacis CBC-programmet til drøftelse i Tacis' Forvaltningsudvalg. Heri gøres der rede for de fremtidige retningslinier. Dette dokument vil først blive fulgt op af et fuldstændigt indikativprogram over fire år, der fastlægger alle formål og prioriteter, og derefter af et årligt program med en liste over de konkrete projekter, som skal finansieres over budgettet for 2000. Begge programmer vil blive forelagt Tacis-udvalget senere på året.

Under forberedelsen af disse strategiske dokumenter har man indhentet udtalelser fra en række forskellige partnere. Således har Tacis' tekniske kontorer i St. Petersburg og Petrozavodk været særdeles aktive ved kanaliseringen af forslag fra de pågældende områder.

Herudover har alle Tacis-CBC-projekter haft lokale myndigheder og iværksættere som deltagende partnere, hvilket sikrer regionernes fulde deltagelse i hele programmet. Dette gælder især for den behovsorienterede facilitet for små projekter, der skal fremme græsrodsinitiativer i området.

Hvad angår forslaget fra Euroregion Karelen om gennemførelse af et pilotprojekt, har Kommissionen i henhold til Tacis-procedurerne ikke tilladelse til at overdrage ansvaret for beslutningstagningen til tredjeparter.

(2001/C 81 E/230)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2248/00

af Robert Sturdy (PPE-DE) til Kommissionen

(29. juni 2000)

Om: Eksportrestitutioner vedrørende varer, som ikke er opført i traktatens bilag I

Hvorfor har Kommissionen valgt at gennemføre en suspension af udstedelsen af restitutionenslicenser for varer, som ikke er opført i traktatens bilag I, pr. 8. maj 2000 via forordning (EF) nr. 1066/2000 (¹)?

På hvilket retsgrundlag har Kommissionen suspenderet udstedelsen af restitutionenslicenser for varer, som ikke er opført i traktatens bilag I, når der tages hensyn til, at forordning (EF) nr. 1702/1999 (²) (i stk. 3a i den nye artikel 6 B, der er gengivet under forordningens artikel 1, nr. 5) henviser til artikel 9, stk. 2, i GATT-aftalen om landbrug?

Hvilket maksimumsbeløb i eksportrestitutioner kan man opnå i henhold til GATT-aftalen i indeværende regnskabsår, hvor der stadig gælder en ret til fremførsler fra tidligere år?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at analysere, hvordan denne suspension af udstedelsen af restitutionslicenser påvirker den værditilvækstgenererende levnedsmiddelindustri næsten fem måneder inden regnskabsårets udgang, og for at tage hensyn hertil?

At dømme efter det valgte suspensionstidspunkt er eksporten af produkter, som kræver eksportrestitutioner, vokset med ca. 30 % i forhold til 1998-1999. Har Kommissionen konkrete oplysninger, der kan bekræfte dette?

Hvordan agter Kommissionen at sikre, at spørgsmålet om udstedelse af restitutionslicenser bliver grebet an på en mere rimelig, forudsigelig og gennemskuelig måde i de kommende regnskabsår?

(¹) EFT L 119 af 20.5.2000, s. 9.

(²) EFT L 201 af 31.7.1999, s. 30.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(27. juli 2000)

Det ærede parlamentsmedlem henviser til suspension af udstedelsen af restitutionslicenser for forarbejdede landbrugsprodukter, som ikke er opført i traktatens bilag I (forordning (EF) nr. 1066/2000), pr. 8. maj 2000.

EU's forpligtelse over for GATT i budgetåret 1999-2000 beløber sig til 475 mio.€, hvortil eventuelt kommer de ikke udnyttede bevillinger fra de foregående år. Til orientering skal det nævnes, at budgetmyndigheden i budgettet for 1999-2000 har fastsat et beløb på 551 mio.€ til restitutioner vedrørende varer, som ikke er opført i bilag I.

Det skal erindres, at licensordningen først blev indført fra den 1. februar. I indeværende budgetår er der således tale om en overgangsordning, idet der til de udstedte licenser skal tilføjes de restitutionsbeløb, der var bevilget inden denne dato. Det skal bemærkes, at der på tre måneder fra den 1. februar 2000 er udstedt restitutionslicenser til et samlet beløb på over 310 mio.€. På grund af den store eksportmængde (eksportrestitutioner udbetalt før den 1. marts 2000 beløb sig til 229 mio.€) og den betydelige værdi af de licenser, der blev indgivet ansøgning om i den første uge af maj, mente Kommissionen, at den var nødt til at forvalte licenssystemet med stor påpasselighed under hensyntagen til EU's internationale forpligtelser.

Kommissionens beslutning blev truffet i medfør af artikel 6 B, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1222/94. Der fastslås det, at: »Hvis Kommissionen mener, at der er risiko for, at Den Europæiske Unions internationale forpligtelser misligholdes, kan den anvende en reduktionskoefficient på de licensansøgninger, der er under behandling, hvorved den navnlig tager hensyn til den beregningsmetode, der er nævnt i stk. 3 og 4. Den kan endvidere suspendere udstedelsen af licenser«.

Kommissionen er klar over den virkning, suspensionen har for levnedsmiddelforarbejdningsindustrien. Den undersøger konstant situationen på markederne og de betalinger, medlemsstaterne foretager, og den vil træffe passende foranstaltninger, herunder også en eventuel genoptagelse af udstedelsen af licenser.

(2001/C 81 E/231)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2257/00 af Theresa Villiers (PPE-DE) til Kommissionen

(11. juli 2000)

Om: Transport af levende husdyr

Erfaringen viser, at lange transporter ofte afstedkommer betydelige velfærdsproblemer for husdyr. Desuden tyder videnskabelig forskning på, at lange transporter bør undgås. I et dokument om transport af får udarbejdet af forskere ved Bristol universitet konkluderes det, at transportafstand og -tid ud fra et velfærdssynspunkt bør holdes på et minimum. Den Videnskabelige Veterinærkomité har konkluderet, at

det af hensyn til velfærden for slagtesvin vil være bedst, at transporten er så kort som mulig. Desuden understregede Den Videnskabelige Veterinærkomité helt tilbage i 1992, at velfærden kan højnes betydeligt ved slagtning tæt på opdrætnings- og transportstedet for kødet.

Deler Kommissionen den opfattelse, at mange af de med langdistancetransport forbundne velfærdsproblemer kunne undgås med et gennemgribende politisk kursskifte, således at langdistancetransport af levende husdyr så vidt muligt blev afskaffet og erstattet af handel med kød?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(12. september 2000)

Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF⁽¹⁾, ændret ved Rådets direktiv 95/29/EC af 29. juni 1995⁽²⁾, indeholder bestemmelser om transporttid, hvileperioder, fodring og vanding af dyr under transport.

Fællesskabslovgivningen vedrørende beskyttelse af dyr under transport er udarbejdet på grundlag af resultaterne af videnskabelig forskning og praktisk viden, som viser, at transport af dyr kan foregå på en måde, der tager hensyn til dyrens velfærd, hvis specifikke regler vedrørende dyreskyttelse overholdes.

Som det er bestemt i artikel 13 i Rådets direktiv 91/628/EØ har Kommissionen til hensigt at forelægge Rådet en rapport om de erfaringer, som medlemsstaterne har gjort i forbindelse med anvendelsen af fællesskabslovgivningen på dette område. Rapporten forelægges også Parlamentet.

Under udarbejdelsen af rapporten har Kommissionen kunnet konstatere, at det på adskillige områder er vanskeligt at håndhæve de gældende love. Man undersøger på nuværende tidspunkt langsigtede initiativer samt tekniske løsninger.

Efter man har forelagt rapporten, fremlægger Kommissionen specifikke forslag med henblik på at løse problemerne.

Adskillige grundlæggende aspekter af direktivet skal så hurtigt som muligt evalueres på et videnskabeligt grundlag, herunder særligt oplysninger vedrørende transporttid, stress i forbindelse med af- og pålæsning samt lastetæthed. I den forbindelse er det også værd at undersøge forskellige foranstaltninger til fremme af slagtning af dyrene tættere på opdrætningsstedet.

Kommissionen har i den nærmeste fremtid til hensigt at undersøge disse og andre muligheder for forbedringer sammen med eksperter fra medlemsstaterne og de berørte sektorer.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 11.12.1991.

⁽²⁾ EFT L 148 af 30.6.1995.

(2001/C 81 E/232)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2258/00

af Lord Inglewood (PPE-DE) til Kommissionen

(7. juli 2000)

Om: Revision af artikel 296

Under henvisning til punkt 23 i Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2000 (Lalumière-betænkningen) bedes Kommissionen oplyse, om den vil foreslå det for regeringskonferencen, at artikel 296 ændres i Nice-traktaten og gøres mere »fleksibel« for således at skabe forudsætningerne for et indre marked inden for forsvarsmateriel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(4. august 2000)

Artikel 296 (tidligere artikel 223) i EF-traktaten, som bemyndiger medlemsstaterne til at undtage deres forsvarsindustrier fra den fælles konkurrenceret, betragtes i stadig højere grad af mange som en hindring for udviklingen af en europæisk forsvarsindustri. Den ordning med nationale undtagelser, som den gør mulig, var ganske vist berettiget på et tidspunkt, hvor der ikke var nogen udsigter til opbygning af et europæisk forsvar, men kan i dag til tider forekomme uhensigtsmæssig.

Domstolen har tendens til at fortolke denne artikel stadig mere restriktivt, hvilket bl.a. fremgår af en dom af 16. september 1999 (C414/97, Kommissionen mod Spanien). Traktatens almindelige retsregler finder normalt anvendelse på de varer, der er omhandlet i denne artikel, og den medlemsstat, der anmoder om en undtagelse, skal fremlægge bevis for, at denne er berettiget.

Selv om Kommissionen er enig i Domstolens vurdering af denne artikel, er den sig fuldt ud bevidst, hvad der står på spil, og hvilke drøftelser denne artikel giver anledning til. Den overvejer derfor i øjeblikket, om det kunne være hensigtsmæssigt, at den fremsatte forslag til ændring af denne artikel inden for rammerne af en fremtidig regeringskonference. Kommissionen overvejer også en anden mulighed, nemlig at foreslå en slags adfærdskodeks for en harmoniseret vurdering og harmoniserede fremgangsmåder i tilknytning til denne artikel 296 i EF-traktaten.

(2001/C 81 E/233)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2275/00**af Sebastiano Musumeci (UEN) til Kommissionen**

(7. juli 2000)

Om: Bilaterale aftaler mellem Sicilien og Nordafrika om fiskeri

Problemerne om fiskeri i det internationale farvand i strædet ved Sicilien mellem den sicilianske kyst og kysten langs de nordafrikanske lande er stadig uløste.

Sicilien har, i kraft af sine særlige regler, selvbestemmelse på fiskeriområdet.

Sicilien danner Unionens grænse mod det afroasiatiske område.

Kan Kommissionen på baggrund heraf oplyse om, og i hvilken udstrækning, de sicilianske regionale myndigheder har ret til at indgå bilaterale aftaler på fiskeriområdet med deres nordafrikanske nabolande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne Af Franz Fischler

(28. juli 2000)

Fællesskabet har enekompetence med hensyn til forhandling og indgåelse af bilaterale fiskeriaftaler med tredjelande. Det er Kommissionen, der på grundlag af et forhandlingsmandat fra Rådet udøver de pågældende beføjelser.

(2001/C 81 E/234)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2281/00
af Marie-Noëlle Lienemann (PSE) til Kommissionen**

(29. juni 2000)

Om: Gennemførelse af direktiv 98/44/EF om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser

Mener Kommissionen ikke, at det på baggrund af den borgerbevægelse, der er under opbygning, og reaktionerne fra forskerkredse samt aftalen mellem Blair og Clinton om at forbyde markedsføring af det menneskelige gen ville være hensigtsmæssigt at tage en del af direktiv 98/44/EF⁽¹⁾ op til fornyet overvejelse, nemlig den del, der omhandler spørgsmålet om, hvorvidt sekvenser af menneskets genetiske arv er patenterbare?

Hovedprincipperne, som går ud på, at det menneskelige legeme ikke kan markedsføres, at der skal være fri adgang til den eksisterende viden om genet, og at denne viden skal videregives til andre, ser ud til at kunne omgås alt efter, hvorledes teksterne fortolkes, og der er fare for, at det bliver den kommercielle logik, der sejrer. Udsigten til lukrative anvendelsesområder for forskningen gør således, at der lades hånt om de store principper, idet »enhver del af det menneskelige legeme kan patenteres, når den er isoleret og forbundet med en funktion«.

Som situationen ser ud, må man sammen med en lang række forskere, filosoffer og politikere konstatere, at dette direktiv, såfremt det gennemføres, vil føre til en beslaglæggelse af al genviden. Det er på højeste tid at handle hurtigt, fordi dette problem er langt mere vidtrækkende end et simpelt konkurrenceproblem og vedrører noget helt essentielt, der har at gøre med selve livet, og det må erkendes, at der på områder af menneskets viden, hvor udviklingen sker så hurtigt, kan være et presserende behov for en revision af teksterne, selv om de er blevet udformet for ganske nylig.

⁽¹⁾ EFT L 213 af 30.7.1998, s. 13.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(27. juli 2000)

Man nåede først i 1998 efter langvarige og tilbundsgående drøftelser i både Parlamentet og Rådet til enighed om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EC om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser. Under drøftelserne var man især opmærksom på de etiske overvejelser omkring bioteknologiske opfindelser. I direktivet, som er et resultat af disse drøftelser, søger man såvel at tage hensyn til de etiske overvejelser som at give de nødvendige incitamenter til at fremme forskning og udvikling inden for bioteknologi.

Hvad angår formålet med direktivet har man — både under forhandlingerne om direktivet og efter dets vedtagelse — været meget opmærksom på den beskyttelse, der ydes dele af det menneskelige legeme, der er isoleret herfra eller på anden måde frembragt ved en teknisk fremgangsmåde, og navnlig sekvenser eller delsekvenser af gener.

Opdagelser, som ikke forøger menneskets evner, men kun den menneskelige viden, er i sagens natur ikke patenterbare. Dette er så afgjort tilfældet med den blotte sekvensering af et genom, som er en opdagelse, og derfor ikke kan nyde godt af patentbeskyttelse.

Det er imidlertid en anden sag, hvis en DNA-sekvens frigøres fra sine naturlige omgivelser eller på anden måde frembringes ved en teknisk fremgangsmåde og for første gang gøres tilgængelig for industriel anvendelse. Her tager man skridtet fra at vide til at være i stand til at gøre. Et sådant gen er nyt i patentmæssig betydning og derfor patenterbart, hvis det ikke tidligere har været offentligt tilgængeligt som sådan, og således ikke var teknisk tilgængeligt.

Den holdning, som Parlamentet og Rådet enedes om efter lange drøftelser, gik ud på, at patenter for opfindelser bestående af eller baseret på sekvenser af gener bør være tilladt. Denne holdning tog højde for den mening, gruppen af rådgivere vedrørende bioteknologiens etiske implikationer gav udtryk for. Gruppen af rådgivere erkendte fuldt ud den stimulans for den medicinske forskning, der udspringer af patenter.

Som nævnt i spørgsmålet har USA's præsident og Det Forenede Kongeriges premierminister udsendt en fælles erklæring, hvori de opfordrer til, at de grundlæggende data om det menneskelige genom gøres frit tilgængelige. Det fremgik dog også af erklæringen, at beskyttelse af intellektuel ejendomsret til gen-baserede opfindelser spiller en vigtig rolle med hensyn til stimulering af udviklingen af nye sundhedsplejeprodukter.

Direktiv 98/44/EF falder helt i tråd med denne erklæring. Kommissionen mener ikke, at hverken erklæringen eller andre udviklinger på dette område på nuværende tidspunkt berettiger en revision af direktivets bestemmelser. Direktivet indeholder dog krav om, at Kommissionen aflægger en årlig rapport fra juli 2001 om udviklingen og følgerne af patentlovgivningen inden for bioteknologi og genteknologi. Disse rapporter vil hjælpe med til at sikre, at formålet med direktivet fortsat er relevant for denne sektor af teknologien, som er i hastig udvikling.

(2001/C 81 E/235)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2283/00
af Jens-Peter Bonde (EDD) til Kommissionen

(29. juni 2000)

Om: Retssikkerhed

Har Kommissionen givet en undskyldning til Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, da statsadvokaten i Danmark konstaterede, at der ikke var grundlag for en straffesag for svindel med EU-midler?

Vil Kommissionen indskærpe over for OLAF, at man skal anses for uskyldige, indtil der er anlagt sag eller sket domfældelse?

Mener Kommissionen, at det er befordrende for retssikkerheden, når et tiltalefraval ved Rigsadvokaten efterfølges af et civilt søgsmål, hvorefter 3 års usikkerhed for Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi kan efterfølges af ny usikkerhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michael Schreyer

(8. september 2000)

Eftersom beslutningen om ikke at anlægge straffesag efter den undersøgelse, der er foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, alene henhører under retsmyndighedens kompetence, er der ikke tale om noget ansvar fra hverken OLAF's eller Kommissionens side. Der er derfor ingen grund til, at Kommissionen skulle give nogen undskyldning.

Fællesskabsretten bygger på en række store grundlæggende principper, og den retsakt, der er knyttet til oprettelsen af OLAF⁽¹⁾, fastslår bl.a., at Kontorets undersøgelser skal gennemføres i overensstemmelse med traktaten og med fuld overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Selve arten af det arbejde, der udføres af OLAF (administrative undersøgelser), og den omstændighed, at Kontoret ikke har strafferetlige beføjelser, forhindrer, at det vil kunne tilsidesætte princippet om, at en part anses som uskyldig, indtil andet er bevist.

Det civile søgsmål, der tager sigte på tilbagebetaling af uberettiget udbetalte midler, er anlagt i overensstemmelse med bestemmelserne i kontrakterne og i den pågældende lovgivning. Det er uafhængigt af et eventuelt strafferetligt søgsmål, selv om det eventuelt kan knyttes til dette.

I det foreliggende tilfælde skal der mindes om, at Kommissionen har opsagt den pågældende kontrakt med Folkecentret og anmodet om tilbagebetaling af samtlige de beløb, der fra sommeren 1997 er udbetalt i forbindelse med kontrakten.

⁽¹⁾ Jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) — EFT L 136 af 31.5.1999.

(2001/C 81 E/236)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2291/00
af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen**

(11. juli 2000)

Om: Europæisk produktion af kviksølv sæbe.

Er Kommissionen klar over, at sæbe med et stort indhold af kviksølv bliver produceret i Europa og bliver smuglet til afrikanske lande, hvor det bliver brugt til at afblege hår og hud? Sæben er årsag til alvorlige sygdomme samt miljøforurening.

Vil Kommissionen støtte at europæisk forbud mod produktion af kviksølv sæbe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(19. september 2000)

I henhold til punkt 221, litra b), i bilag II til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler⁽¹⁾ må der generelt ikke forekomme kviksølv i kosmetiske midler, der sælges på det europæiske marked. Trods dette forbud har man ved nylige inspektioner i Danmark, Finland, Sverige og Norge fundet kviksølv i sæbe på markedet i disse lande. De pågældende sæber var fremstillet i hhv. Spanien og Det Forenede Kongerige. Alle medlemsstater er blevet underrettet herom.

Kommissionen har desuden bedt Spanien og Det Forenede Kongerige tage affære og sikre, at produktionen af sæberne ophører. På denne måde kan man sikre, at der ikke fra Europa eksporteres kviksølvholdig sæbe til Afrika. COLIPA (sammenslutningen af europæiske parfume- og kosmetikproducenter) er også blevet bedt om at tage affære og meddele de konstaterede sagsforhold til sammenslutningens medlemmer.

Kommissionen holder nøje øje med gennemførelsen af forbuddet mod produktion af denne type sæbe.

⁽¹⁾ EFT L 269 af 27.9.1976.

(2001/C 81 E/237)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2303/00
af Carmen Cerdeira Morterero (PSE) til Kommissionen**

(11. juli 2000)

Om: Equal-programmet og Ceuta

Kan Kommissionen oplyse, hvilket beløb der over Equal-programmet vil blive ydet til den spanske region Ceuta i den kommende periode?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(15. september 2000)

Det er for tidligt at udtale sig om, hvilke beløb der vil blive tildelt til den spanske region Ceuta i henhold til fællesskabsinitiativet Equal. Det er nødvendigt at vente, indtil det spanske program for fællesskabsinitiativer er blevet godkendt og de forskellige projekter udvalgt.

(2001/C 81 E/238)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2307/00
af Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) til Kommissionen

(11. juli 2000)

Om: Informationscentre

Kommissionen råder i dag over en række informationscentre, der tager sigte på den brede offentlighed (Info Points Europe, informationscentre i landdistrikter) med det formål at gøre borgerne mere fortrolige med EU's politikker og programmer. EU-støtten til disse centre opføres på nuværende tidspunkt under artikel B3-301 i budgettet.

Det fremgår ikke klart af den nye informationspolitik, der skal føres efter den igangværende reform af Kommissionen, hvilken rolle disse centre skal spille i fremtiden. Påtænker Kommissionen fortsat at yde støtte til disse informations- og dokumentationsnet, eller mener den snarere, at det fremover er medlemsstaterne, der skal yde denne støtte? Hvilke formidlere agter Kommissionen – i bekræftende fald – at afsætte den nuværende støtte til med henblik på fortsat at holde EU-borgerne orienteret om EU-institutionernes politik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(12. september 2000)

Kommissionen lægger meget stor vægt på, at de informationsnet, som den har bidraget til at etablere, og som den støtter og fremmer, fungerer godt, eftersom de spiller en nøglerolle i forbindelse med decentraliseringen af informeringen af borgerne.

Kommissionen ønsker fortsat at yde støtte til disse informationsnet inden for de rammer, budgetmyndigheden sætter.

Kommissionen har desuden på sit møde den 26. juli 2000 pålagt sin formand og Viviane Reding inden udgangen af 2000 at fremsætte forslag om etablering af en integreret informations- og kommunikationsstrategi. I den forbindelse vil der naturligvis blive taget hensyn til informationscentrenes rolle.

(2001/C 81 E/239)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2308/00
af Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) til Kommissionen

(11. juli 2000)

Om: Gennemførelse af bevillingerne på budgetpost B7-546

Kan Kommissionen på grundlag af de seneste oplysninger, den råder over, gøre rede for gennemførelsen af såvel forpligtelses- som betalingsbevillingerne på budgetpost B7-546?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(28. juli 2000)

Pr. 9. juli 2000 var situationen for anvendelse af bevillingerne på budgetpost B7-546 Hjælp til genopbygning af Kosovo således, at de disponible forpligtelsesbevillinger (herunder overførsler) var udnyttet 95 %, og regnskabsårets betalingsbevillinger var udnyttet 71 %.

Som aftalt med budgetmyndigheden under vedtagelsen af budgettet for 2000 vil Kommissionen snarest udarbejde en anmodning om overførsel for at afslutte mobiliseringen af yderligere 40 mio. € i form af forpligtelsesbevillinger, som blev bebudet i begyndelsen af året. Der vil blive fremsat en anden anmodning om overførsel med henblik på at styrke betalingsbevillingerne, idet det kan forudses, at disse vil være opbrugt før september måned.

(2001/C 81 E/240)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2321/00
af Roy Perry (PPE-DE) til Kommissionen**

(30. juni 2000)

Om: Europæiske midler

Hvor mange penge har Den Europæiske Union udbetalt via sine fonde til projekter i grevskabet Hampshire, Southampton by, Portsmouth by samt grevskabet Isle of Wight i de sidste 4 år fordelt på midler, projekter, år og områder?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(20. september 2000)

Da svaret er meget omfattende, fremsendes det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

(2001/C 81 E/241)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2339/00
af Stephen Hughes (PSE) til Kommissionen**

(11. juli 2000)

Om: Bestemmelserne om farlige hunde

Ligger Kommissionen inde med statistikker over, hvor mange mennesker der bliver angrebet af hunde hvert år i EU med angivelse af antallet af dødsfald og tilskadekomne og ofrenes alder?

Der er væsentlige forskelle mellem de enkelte medlemsstaters lovgivning om kontrol med potentielt farlige hunde. Anser Kommissionen det for nødvendigt at fremsætte forslag til fælles minimumsnormer for navnlig at beskytte børn, som rejser inden for EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(13. september 2000)

Kommissionen skal meddele det ærede medlem, at den ikke ligger inde med statistikker over, hvor mange mennesker der bliver angrebet af hunde i EU.

Kommissionens arbejdsprogram omfatter ikke på indeværende tidspunkt forslag til lovgivning om fælles minimumsnormer for beskyttelse mod aggressive hunde.

I betragtning af subsidiaritetsprincippet mener Kommissionen, at det må påhvile medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger, samtidig med at reglerne i EF-traktaten overholdes.

(2001/C 81 E/242)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2342/00
af Isidoro Sánchez García (ELDR) til Kommissionen**

(13. juli 2000)

Om: Posttjenester og regionerne i den yderste periferi

Er Kommissionen rede til at tage begrebet »beliggenhed i den yderste periferi« i betragtning ved ændringen af direktiv 97/67/EF⁽¹⁾ (åbning for konkurrence mellem posttjenesterne i Den Europæiske Union) i forbindelse med etableringen af en prispolitik, som gør det muligt at indføre ensartede takster for tjenesteydelser inden for Fællesskabet mellem disse regioner og den pågældende medlemsstats øvrige territorium?

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(7. september 2000)

Hvad angår takstniveauet for alle tjenester, der er omfattet af befordringspligten, har Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet⁽¹⁾ overladt til medlemsstaterne at fastsætte deres prispolitik på baggrund af de særlige forhold i det pågældende land under overholdelse af følgende to generelle principper: priserne skal være overkommelige, og de skal stå i forhold til omkostningerne. Den enkelte medlemsstat kan inden for denne ramme fastsætte en ensartet takst på hele dens område.

Kommissionen har ikke i sit forslag til ændring af direktiv 97/67/EF foretaget ændringer i dette princip, som er baseret på nærhedsprincippet.

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998.

(2001/C 81 E/243)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2345/00
af Olivier Dupuis (TDI) til Kommissionen**

(13. juli 2000)

Om: Taiwans optagelse i WTO

Republikken Kina (Taiwan) er et strålende regionalt eksempel dels på styrkelse af demokratiet og de retsstatslige forhold dels med hensyn til økonomisk udvikling, men landet venter stadig på at blive optaget i WTO.

Hvilke oplysninger ligger Kommissionen inde med med hensyn til de multilaterale forhandlinger om Taiwans optagelse i WTO? Hvor langt er man kommet i de bilaterale forhandlinger mellem Taiwan og EU? Hvilke garantier kan Kommissionen give for, at Folkerepublikken Kinas nært forestående optagelse i WTO hverken vil forsinke eller forhindre Taiwans optagelse i WTO?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(7. september 2000)

Den arbejdsgruppe under Verdenshandelsorganisationen (WTO), der beskæftiger sig med Taiwans optagelse, mødtes for sidste gang den 30. juli 1999. Formanden for arbejdsgruppen konkluderede, at alle væsentlige spørgsmål var blevet løst. WTO's sekretariat har distribueret en konsolideret version af arbejdsgruppens rapport, således at medlemmerne af WTO kan foretage det nødvendige »verificeringsarbejde«. Den 29. januar 2000 gav Kommissionen WTO meddelelse om, at den havde tilendebragt verificeringsprocessen.

I praksis er tiltrædelsesforhandlingerne afsluttet. De af Taiwan indgåede handelsmæssige forpligtelser er yderst omfattende, både på området for varer og på området for tjenesteydelser. Fællesskabet er også meget tilfreds med de særdeles positive bilaterale forhandlingsresultater med Taiwan. Taiwan har indgået en række forpligtelser, der er en del mere vidtgående end mindstebetingelserne for optagelse i WTO.

I forbindelse med processen omkring optagelsen i WTO har Taiwan og Kommissionen også haft forhandlinger om en bilateral aftale om markedsadgang. Denne aftale blev indgået i oktober 1998 og forelagt WTO. I tilknytning til Taiwans optagelse vil de pågældende toldindrømmelser komme til at gælde multilateralt.

Fællesskabet er altid gået kraftigt ind for Taiwans optagelse i WTO så hurtigt som muligt. Dog har visse politiske overvejelser spillet en vigtig rolle, hvad der stadigvæk er tilfældet.

Nu, hvor Kina ligeledes står for at blive optaget i WTO, er Taiwans optagelse rykket nærmere end nogensinde før. Kommissionen forventer, at WTO's arbejdsgruppe snart godkender rapporten.

Dog mangler man endnu at løse de proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med tiltrædelsesakten. Det er planen, at optagelsen af de to kinesiske stater sker umiddelbart efter hinanden på et og samme møde i WTO's Almindelige Råd.

Under alle omstændigheder er Kommissionen sikker på, at eftersom optagelsen i WTO ikke rejser nogen spørgsmål om national suverænitæt, vil Taiwans optagelse i WTO kunne ske på en ukompliceret måde.

(2001/C 81 E/244)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2356/00
af Reinhold Messner (Verts/ALE) til Kommissionen

(13. juli 2000)

Om: Motorvejsforbindelsen Asti-Cuneo

Under henvisning til den manglende overensstemmelse mellem retsakten og bestemmelserne i direktiv 89/440/EØF⁽¹⁾, hvis overtagelsesfrist allerede var udløbet, da retsakten blev vedtaget, har det italienske statsråd erklæret den såkaldte tillægsretsakt fra 1991 for ugyldig; gennem denne retsakt blev koncessionen for motorvejsstrækningen Torino-Piacenza, som var tildelt selskabet Satap, udvidet til strækningen Asti-Cuneo. Efter denne kendelse har regeringen meddelt, at koncessionen til Satap af strækningen Asti-Cuneo sandsynligvis vil blive trukket tilbage.

Hvad angår Kommissionens svar på den tidligere forespørgsel P-1378/00⁽²⁾ om spørgsmålet vedrørende en miljørisikovurdering, kan det ændrede motorvejsprojekt ikke anses for at være en tilpasning til den kritik, der blev fremsat mod det oprindelige projekt under proceduren med miljørisikovurdering. Vejføringen i det andet projekt er således ikke ændret væsentligt; kun 2 km er ændret på en strækning på ca. 77 km, som fortsat for en stor dels vedkommende berører flodlejten ved Stura, som er en rivende flod, der ofte giver store oversvømmelser. Ministerrådets godkendelse af projektet i september 1994 er sket uden en rimelig begrundelse — de angivelige tekniske undersøgelser fra ministeriet for offentlige arbejder er således aldrig blevet offentliggjort — og på grundlag af en forfejlet teknisk udtalelse fra en tjenestemand i miljøministeriets sekretariat, som ikke stemte overens med den negative interimsudtalelse fra ministeriets udvalg for miljørisikovurdering fra juli 1994. Denne sag undersøges af den italienske revisionsret. I overensstemmelse med ønsket fra dette udvalg forelægger undertegnede oplysninger som bilag til denne forespørgsel, og henviser for de nærmere detaljer i den omstridte vejføring til Ente Nazionale Strade ANAS (Via Monzambano 10, Rom).

Agter Kommissionen at indlede en overtrædelsesprocedure mod Italien på baggrund af den nyligt afgivne udtalelse fra statsrådet, såfremt den italienske stat ikke tilbagekalder koncessionen til Satap?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på en fornyet drøftelse af udtalelsen fra Ministerrådet, som har givet tilladelse til opførelsen af motorvejsafsnittet trods den negative miljørisikovurdering?

Hvorledes kan man tillade, at en medlemsstat vedtager opførelsen af bygningsværker og derved ser bort fra et negativt resultat af miljørisikovurderingen? Kan en sådan handling godkendes på baggrund af den gældende fællesskabsret?

⁽¹⁾ EFT L 210 af 21.7.1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 374 E af 28.12.2000, s. 218.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(14. september 2000)

Kommissionen har anmodet de italienske myndigheder om de fornødne oplysninger, så den kan vurdere, om de offentlige aftaler, det ærede medlem henviser til, dvs. opførelse af det nye motorvejsafsnit Asti-Cuneo og forlængelse af koncessionen til Satap, er i overensstemmelse med gældende fællesskabsret.

Det bør bemærkes, at Kommissionen — hvis det fremgår af disse oplysninger, at de procedurer, der er fulgt, er i strid med gældende fællesskabsret — kan indlede en overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 226 (tidl. artikel 169) og det uafhængigt af udtalelsen fra det italienske statsråd. Det bør i øvrigt påpeges, at denne procedure har en selvstændig karakter og på ingen måde kan afhænge af procedurer efter national ret.

(2001/C 81 E/245)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2361/00

af Monica Frassoni (Verts/ALE) til Kommissionen

(7. juli 2000)

Om: Fællesskabsborgeres deltagelse i kommunalvalg i Belgien

Der afholdes valg til kommunalrådet i Belgien hvert sjette år. Borgere i Den Europæiske Union, der er bosiddende i Belgien, har ret til at stemme, hvis de er statsborgere i en medlemsstat, er mindst 18 år, bor i en belgisk kommune og er opført på den belgiske valgliste.

Imidlertid anvender ikke alle belgiske lokale myndigheder samme fremgangsmåde for at sikre denne ret gennem optagelse på de lokale valglistes.

Nogle lokale myndigheder udsender blot formularer til optagelse på valglisten, hvilket er nødvendig til at stemme, og som skal udfyldes inden 31. juli 2000 til fast bosiddende unionsborgere. Andre lokale myndigheder udsender opfordringer til informationsmøder om kommunevalg, som unionsborgere, der er bosiddende i området, kan deltage i, hvis de er interesseret i at stemme. Denne procedure gør det vanskeligere for fællesskabsborgere at blive optaget på valglisten. Vi har mistanke om, at disse forskellige procedurer kan være begrundet i valgtaktiske betragtninger.

Kan Kommissionen bekræfte, at denne adfærd udgør en krænkelse af fællesskabslovgivningen om betingelser for stemmeret og valgbarhed ved kommunalvalg for borgere, der er bosiddende i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere?

Kan Kommissionen sikre, at alle borgere i Unionens medlemsstater, der er bosiddende i Belgien, har samme mulighed for at bruge deres stemmeret og har lige adgang til relevant information, uanset hvilken kommune de bor i?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(28. juli 2000)

I henhold til artikel 11 i Rådets direktiv 94/80/EF af 19. december 1994 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere⁽¹⁾, skal »bopælslandet i tilstrækkelig god tid på behørig vis underrette de i artikel 3 omhandlede vælgere og valgbare om de betingelser og bestemmelser, der gælder for udøvelse af valgret og valgbarhed i det pågældende land«.

Kommissionen har allerede i forbindelse med svar på skriftlig forespørgsel E-3111/95 fra Wolfgang Ullmann og Wolfgang Kreissl-Dörfler⁽²⁾ haft lejlighed til at bekræfte, at »medlemsstaterne kun er forpligtet til på behørig vis at underrette borgerne, medens det er fuldstændig overladt til medlemsstaternes eget skøn, hvorledes denne underretning sker«. Det er derfor ikke i strid med direktivet, hvis kommunerne anvender forskellige fremgangsmåder ved kontakt og underretning af unionsborgerne.

I henhold til direktivets artikel 13 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv senest et år efter, at der i samtlige medlemsstater er blevet afholdt kommunale valg på grundlag af dette direktivs bestemmelser dvs. senest i marts 2002. Evalueringen af informationskampagnerne i medlemsstaterne gennemføres i forbindelse med denne rapport.

⁽¹⁾ EFT L 368 af 31.12.1994.

⁽²⁾ EFT C 79 af 18.3.1996.

(2001/C 81 E/246)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2365/00
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(13. juli 2000)

Om: Udstedelse af autorisation til udøvelse af erhvervet som turistguide i Grækenland

De græske turistguider udsættes for administrative og strafferetlige sanktioner under udøvelsen af deres erhverv i mange EU-medlemsstater, fordi de ikke har fået udstedt nogen autorisation for udøvelse af dette erhverv, da der i Grækenland ikke er fastsat kriterier for anerkendelse og ikke findes nogen kompetent myndighed på dette område.

Ifølge svaret på min forespørgsel E-2775/99⁽¹⁾, »er det i medfør af præsidentielt dekret nr. 33/1993 præfekterne, der i Grækenland er bemyndigede til at udstede disse attestationer«, men det græske Ministerium for Udvikling og Den Græske Turismeorganisation har hidtil kategorisk nægtet at fastsætte kriterierne for erhvervskompetence som turistguide og betingelserne for udstedelse af et særligt identitetsbevis, der skal attestere, at indehaveren er turistguide.

Eftersom den manglende attestation hindrer de græske turistguider i at udøve deres erhverv i et andet EU-medlemsland, bedes Kommissionen besvare følgende: Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på at sørge for, at der lovgives om og snarest muligt skabes en ordning for attestation af turistguide kvalifikationer og udstedelse af autorisation til at udøve dette erhverv?

⁽¹⁾ EFT C 225 E af 8.8.2000, s. 204.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(21. september 2000)

Det er rigtigt, at de medlemsstater, som fastsætter regler for udøvelsen af erhvervet som turistguide, er forpligtet til at give de fagfolk, som opfylder de krav om erhvervs erfaring, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF af 7. juni 1999 om indførelse af en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de former for erhvervs virksomhed, der er omfattet af direktiverne om liberalisering og om overgangsforanstaltninger, og til supplerung af den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser⁽¹⁾ (som ophæver og erstatter Rådets direktiv 75/368/EØF af 16. juni 1975⁽²⁾), adgang til dette erhverv. Hvad angår de administrative og strafferetlige sanktioner, græske turistguider udsættes for i mange EU-medlemsstater, skal det erindres, at disse turistguider skal opfylde de øvrige krav og formaliteter, der er fastsat i værtslandets lovgivning, som for eksempel optagelse i et fagligt register eller erhvervelse af en faglig autorisation, for så vidt som disse krav til den pågældende tjenesteydelse er berettiget i henhold til fællesskabsretten. Kravet om forelæggelse af en autorisation i værtslandet har således ikke noget at gøre med, hvorvidt den pågældende er i besiddelse af en autorisation i oprindelseslandet.

Med hensyn spørgsmålet om de græske myndigheders — dvs. præfekternes — udstedelse af de krævede autorisationer vedrørende arten og varigheden af de aktiviteter, de pågældende har udøvet i oprindelseslandet, er dette nødvendigt for at give de græske turistguider mulighed for at gøre brug af direktivets bestemmelser. Det tilkommer disse myndigheder at fastsætte betingelserne for udstedelse af sådanne autorisationer. Dette spørgsmål hører ind under de græske myndigheders interne kompetenceområde, og Kommissionen kan ikke forpligte de græske myndigheder til at skabe en ordening for attestation til turistguider på deres nationale område. Myndighederne kan dog ikke anføre vanskeligheder med den interne organisation som argument for et eventuelt afslag på at udstede disse autorisationer til græske turistguider, som ønsker at udøve deres erhverv i en anden medlemsstat. Et sådant afslag ville berøve direktivet for dets virkning over for de berørte græske statsborgere og ville være i modstrid med fællesskabsretten. Kommissionen har hidtil ikke fået kendskab til sådanne afslag på at udstede autorisationer vedrørende arten og varigheden af erhvervsaktivitet udøvet i Grækenland. Den er naturligvis villig til at undersøge de tilfælde, som det ærede parlamentsmedlem måtte forelægge den, med henblik på at træffe de foranstaltninger, den råder over i henhold til EF-traktaten, for at bringe en sådan situation til ophør.

(¹) EFT L 201 af 31.7.1999.

(²) EFT L 167 af 30.6.1975.

(2001/C 81 E/247)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2372/00
af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(13. juli 2000)

Om: Tilbagebetaling af rentefrie lån

Har Kommissionen kendskab til den praksis, der benyttes af visse berygtede finansieringsselskaber, og som går ud på, at disse tilbyder rentefrie lån til anskaffelse af forbrugsgoder over en periode på tolv måneder eller deromkring, men som derefter kræver, at der undertegnes en aftale om tilbagebetaling af lånet over to til tre år, og samtidig gør det så vanskeligt som overhovedet muligt at træffe foranstaltninger til tilbagebetaling af lånet inden for den pågældende frist?

Agter Kommissionen at fremsætte forslag med henblik på at sætte en stopper for denne praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(13. september 2000)

Kommissionen har ikke fået oplysninger om den praksis, det ærede medlem omtaler. Tilsyneladende drejer problemet sig om vildledende tidsfrister i forbindelse med tilbud om et rentefrit lån i annoncer om lån, hvor den til slut tilbudte aftale ikke omfatter de lovede tidsfrister.

Man kunne se på forskellige elementer ved gennemgangen af problemet.

I artikel 3 i direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om forbrugerkredit⁽¹⁾ henvises der eksplicit til Rådets direktiv 84/450/EF af 10. september 1984 om vildledende reklame⁽²⁾ og om de regler og principper, der anvendes ved vildledende reklame.

I artikel 4, stk. 2, i direktiv 87/102/EØF er der forudset en skriftlig angivelse af tidsfristerne, og i artikel 8 er det fastsat, at forbrugeren har ret til at opfylde sine forpligtelser forud for forfaldstidspunktet. I artikel 2, stk. 1, litra c) og g), gives der mulighed for at »kredit, der ydes eller tilbydes rente- og omkostningsfrit« og »kreditaftaler, ifølge hvilke forbrugeren skal tilbagebetale kreditten inden for en periode på højst 12 måneder« kan undtages fra direktivets dækningsområde, men praktisk talt ingen medlemsstat har gjort brug af disse undtagelser.

Det konkrete problem bør forelægges for myndighederne i den medlemsstat, der har ansvaret for overvågning og kontrol med de nationale bestemmelser vedrørende forbrugerkredit og vildledende reklame.

(¹) EFT L 42 af 12.2.1987.

(²) EFT L 250 af 19.9.1984.

(2001/C 81 E/248)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2376/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(13. juli 2000)

Om: Transport af levende dyr

Kan Kommissionen oplyse, hvilke tanker den gør sig med hensyn til det stigende antal indberetninger om omgåelse af EU-bestemmelserne om beskyttelse af dyr under transport, samt gøre rede for, hvilke skridt den agter at tage for at forbedre situationen på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(15. september 2000)

Medlemsstaterne er ansvarlige for at håndhæve fællesskabslovgivningen på dette område. Ekspertter fra Kommissionen foretager dog af og til kontrol på stedet for at tilskynde til, at den relevante lovgivning anvendes på en ensartet måde, og at medlemsstaterne sørger for at sikre, at reglerne overholdes.

I 1999 blev der nedsat en arbejdsgruppe under Den Stående Veterinærkomite, og denne arbejdsgruppe er nu ved at behandle forskellige problemer med at håndhæve fællesskabslovgivningen om transport af dyr.

I overensstemmelse med artikel 13 i Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF⁽¹⁾ forelægger Kommissionen snarest muligt en rapport for Rådet om de erfaringer, medlemsstaterne har indhøstet i forbindelse med fællesskabslovgivningens anvendelse på dette område. Rapporten vil også blive fremlagt for Parlamentet.

Når Kommissionen fremsætter ændringsforslag med henblik på at forbedre den gældende fællesskabslovgivning, tager den hensyn til de oplysninger om håndhævelse af direktiverne om dyrebeskyttelse under transport, som kan udledes af ovennævnte rapport, samt til arbejdsgruppens konklusioner og nye videnskabelige data på dette område.

Arbejdsgruppen under Den Stående Veterinærkomite og ovennævnte konklusioner peger på flere problemer med håndhævelse af lovgivningen. Man er nu ved at undersøge, hvordan problemerne kan løses i praksis.

Kommissionen vil i nær fremtid fremsætte forslag, som skal fjerne vanskelighederne. Den vil særlig foreslå, at der indføres bestemmelser om bedre normer for beskyttelse af heste, som transporteres til slagtning, og foranstaltninger, som kan lette koordinering og gensidig bistand mellem medlemsstater, når det drejer sig om at gennemføre og håndhæve de relevante regler. Man vil f.eks. overveje at vedtage en ensartet model for godkendelse af transportvirksomheder.

Kommissionen overvejer også at indføre lovgivning om ventilation i køretøjer, som anvendes til fjerntransport, herunder systemer til overvågning og registrering af temperaturen der, hvor dyrene er anbragt.

Kommissionen mener endvidere, at skal man sikre en generel forbedring af dyrebeskyttelsesnormer, så er den mest effektive fremgangsmåde at arbejde i retning af enighed på internationalt plan. Spørgsmålet om fjerntransport af dyr, særlig heste, drøftes i øjeblikket med lederne af veterinærmyndighederne i de central- og østeuropæiske lande, som er ved at forhandle om tiltrædelse af Fællesskabet. Disse drøftelser har ført til, at der er opnået enighed om en protokol om beskyttelse af heste under transport.

I den forbindelse søger Kommissionen om at få et mandat fra Rådet til at forhandle om Fællesskabets deltagelse i den ændrede europæiske konvention om beskyttelse af dyr under international transport. Konventionen (der blev forhandlet i Europarådets regi) vil medvirke til at sikre et acceptabelt niveau for beskyttelse af dyrevelfærd i hele Europa, når den er blevet ratificeret og gennemført.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 11.12.1991.

(2001/C 81 E/249)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2382/00**af Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL) til Kommissionen**

(7. juli 2000)

Om: Flygtninges død ved EU's eksterne grænser

1. Hvor mange flygtninge er blevet fundet døde og hvor mange blev fundet såret i 1999 og i de første seks måneder af 2000 ved EU's eksterne grænser? (Oplysningerne bedes anført efter måned, flygtningenes oprindelse, findested (land, region), kvæstelsernes art).
2. Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen for i fremtiden at forhindre »tragedier«, som f.eks. de 58 flygtninges død i Dover?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Vitorino

(28. juli 2000)

Det er ikke muligt at fremlægge statistiske oplysninger om antallet af flygtninge, der er blevet fundet døde ved EU's ydre grænser, fordi der ikke findes sådanne statistikker på EU-plan. De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) indsamler ikke og råder ikke over sådanne oplysninger.

Kommissionen deler den sorg og den bekymring, som tragedien i Dover giver anledning til. Denne begivenhed viser på særlig dramatisk vis, hvor stort et behov der er for en fælles politik på området for illegal indvandring, der giver mulighed for på en afbalanceret måde at bekæmpe internationale kriminelle net, der organiserer menneskesmugling, og yde passende beskyttelse til ofrene herfor.

Kommissionen gør opmærksom på, at rammerne for en sådan politik allerede er fastlagt i konklusionerne af Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999. Der er fastsat klare tidsfrister for iværksættelsen af disse konklusioner af det Europæiske Råd samt i Amsterdam-traktaten. Hvis der skal opnås varige resultater, skal en fælles politik på dette område være baseret på en samlet strategi. Som udtrykkeligt fastlagt i konklusionerne af mødet i Tammerfors indebærer dette, at EU skal udvikle et tættere samarbejde med oprindelses- og transitlandene omkring migrationsspørgsmål med henblik på at indføre en fælles asylordning for at sikre, at statsborgere fra tredjelande, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, får en fair behandling samt for at sikre en mere effektiv styring af migrationsstrømmene. Det skal bl.a. ske ved at gribe fat om den illegale indvandring ved dens rod, især ved at slå ned på dem, der er involveret i menneskesmugling og som økonomisk udnytter flygtninge.

Det vil være alt for vidtrækkende at give en detaljeret redegørelse for alle de foranstaltninger og initiativer inden for første og tredje søjle, der allerede er iværksat eller planlagt. Kommissionen henviser i stedet det ærede medlem til den resultattavle, der blev offentliggjort den 24. marts 2000⁽¹⁾, samt til Rådets og Kommissionens fælles erklæring om begivenhederne i Dover, der blev fremsat ved Europa-Parlamentets plenarmøde den 4. juli 2000.

⁽¹⁾ KOM(2000) 167, endelig udg.

(2001/C 81 E/250)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2388/00**af Rosemarie Müller (PSE) til Kommissionen**

(7. juli 2000)

Om: Skoletiden

I Europa er skoletiden organiseret på to måder: Der findes halvdagsskoler og heldagsskoler. Kommissionen bedes især på baggrund af den seneste rapport om skoleuddannelsens kvalitet oplyse, om den har beviser, der tyder på, at der er en forbindelse mellem kvaliteten af den opnåede viden og skoletiden?

I bekræftende fald: Med hvilket resultat? Hvilke konklusioner drager Kommissionen heraf med hensyn til dens fremtidige aktiviteter på undervisningsområdet?

I benægtende fald: Hvorfor har Kommissionen ikke medtaget dette organisatoriske spørgsmål i sin vurdering? Vil Kommissionen tage hensyn til dette i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(8. september 2000)

Den nævnte rapport om skoleuddannelsens kvalitet er dels udarbejdet på grundlag af en streng udvælgelse af indikatorer, der skulle anvendes, i alt kun 16, dels på grundlag af eksisterende kilder. Rapporten bygger på arbejdet i et udvalg af eksperter, som var samlet på initiativ af 26 europæiske landes undervisningsministre.

Det er indlysende, at skoletidens tilrettelæggelse varierer fra land til land, men også inden for en lang række lande på grund af den voksende selvbestemmelse, der gives kommuner og skoler i spørgsmålet om forvaltning af skoletiden. Valget af en bestemt ordning hviler bl.a. på lokale forsøg på at tilpasse sig geografiske, sociale og klimatiske forhold.

For at etablere en forbindelse mellem elevernes indlæring og undervisningens kvalitet må man foruden skoletidens tilrettelæggelse tage hensyn til læseplaner, antallet af timer i de forskellige fag, tidspunktet på dagen, hvor der undervises i de forskellige fag, undervisningsmetoden, osv. Den frihed, skolerne har i langt de fleste lande, til at vælge metoder og tilrettelæggelse af timeplan gør det umuligt at etablere pålidelige sammenligninger, for der skal tages hensyn til alt for mange forskellige kriterier.

Nettet »Eurydice« (Det Europæiske Informationsnet om Uddannelse i Europa) råder over beskrivelser af skolekalenderens tilrettelæggelse, men der findes ikke sammenlignelige data på europæisk plan, og en sådan undersøgelse er ikke planlagt på nuværende tidspunkt. I øvrigt har IEA (International Association for the Evaluation of Educational Achievement) ved flere lejligheder forsøgt at etablere forbindelser mellem de målte resultater i basisfagene (matematik, modersmål, osv.) og driftsmæssige kriterier i forbindelse med skoleordningen, herunder den tid, der tildeles fagene, men der har ikke kunnet findes en direkte forbindelse mellem antallet af timer og de opnåede resultater. I spørgsmålet om eventuelle undersøgelses emner ville det være mere interessant at fastslå forbindelsen mellem den generelle skolerytme og uddannelsens kvalitet end forbindelsen mellem skoledagens tilrettelæggelse og kvaliteten.

På grundlag af disse overvejelser mener Kommissionen, at der ikke er nogen væsentlig forbindelse mellem valget af halvdags- eller heldagsskolegang og undervisningens kvalitet, og den har derfor ikke til hensigt at foretage undersøgelser heraf.

(2001/C 81 E/251)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2391/00 af Antonio Di Pietro (ELDR) til Kommissionen

(7. juli 2000)

Om: Importtilladelse til SHIFCO-flåden

Somalia er ikke et af de tredjelande, der har ret til at importere fiskerivarer til konsum, i henhold til bilaget til Kommissionens afgørelse 97/296⁽¹⁾ og derfor har import fra dette lande ikke været tilladt siden 1. juli 1998, på hvilken dato Fællesskabets bestemmelse vedrørende harmonisering af betingelser for import af fiskeriprodukter trådte i kraft.

Den 5. februar 1998 ansøgte SHIFCO, et somalisk firma med fem fryseskibe, der virker inden for fiskerisektoren, om Fællesskabets importtilladelse på grundlag af artikel 11, stk. 6, i Rådets direktiv af 22. juli 1991 (91/493/EØF^(?)), som indeholder bestemmelser om undtagelser i særlige tilfælde.

Som svar på denne ansøgning blev Kommissionens inspektører sendt på rejse til Aden (Yemen) i november 1998 for at gennemføre en inspektion og som resultat heraf anmodede de SHIFCO om at foretage en række tekniske ændringer af flåden. Dette arbejde blev gennemført på trods af vanskelige miljøforhold og meget store udgifter. Til slut udstedte UAV (Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret) en godkendelse i sin endelige inspektionsrapport (med tydelig angivelse af de inspicerede skibstyper, dvs. fryseskibe).

Nu to år efter har de kompetente afdelinger i Kommissionen opdaget, at direktivet 91/493/EØF kun gælder for fabriksskibe, ikke fryseskibe, som SHIFCO's flåde altid har bestået af.

Hvis ovennævnte direktiv således ikke gælder for fryseskibe, hvorfor anmodede Kommissionens inspektører om, at der blev gennemført ændringer? Er en person ansvarlig for denne forsømmelse? Hvorledes kan Kommissionen råde bod på den skade, som SHIFCO har lidt, ikke kun med hensyn til at få godtgjort udgifterne til det unødvendige arbejde, men også med hensyn til at kompensere for de alvorlige økonomiske og sociale følger af indstilling af aktiviteter for 500 italienske medlemmer af mandskabet og navnlig ca. 2 000 ansatte somalier?

(¹) EFT L 122 af 14.5.1997, s. 21.

(²) EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(15. september 2000)

Som det ærede medlem anfører, foretog Kommissionens eksperter en stedlig kontrol af fem af det pågældende selskabs skibe den 18. november 1998. Kontrollen viste, at skibene faktisk var fryseskibe og ikke fabriksskibe som anført i den dokumentation, selskabet havde fremsendt inden kontrolbesøget. Ved kontrollen blev der også påvist mindre mangler ved skibene, og selskabet påtog sig straks selv at afhjælpe manglerne.

Siden da har Kommissionen givet repræsentanter for selskabet alle de ønskede informationer og har gjort, hvad den kunne for at hjælpe selskabet med at finde frem til en løsning på de problemer, der er forbundet med anmodningen om en undtagelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer. Kommissionen anerkender, at selskabet står over for problemer, som i al væsentlighed skyldes, at der mangler kontrol fra en kompetent myndigheds side i Somalia. Selskabet må nu overveje, hvilket forslag der er bedst egnet til at løse dets problemer, således at selskabet bliver i stand til som ønsket at eksportere fiskerivarer via dets skibe til Fællesskabet.

(2001/C 81 E/252)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2402/00

af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen

(18. juli 2000)

Om: Støtte til Alzheimerprojekter

Alzheimer Europe er paraplyorganisation for 28 organisationer i Europa, som hjælper Alzheimerpatienter. I 1999 vedtog Europa-Parlamentet et ændringsforslag om at bevilge godt 2,5 mio. euro til foranstaltninger med henblik på at forbedre livskvaliteten for mennesker, der lider af sygdomme som Alzheimer, samt de personer, der hjælper dem.

Indtil nu har Kommissionen ikke offentliggjort nogen udbud om denne finansielle støtte. Den hævdes endog at have til hensigt at overføre disse bevillinger, der er afsat til Alzheimer, til det almindelige sundhedsbudget.

1. Har Kommissionen nu offentliggjort udbud vedrørende finansiel støtte til Alzheimerprojekter og/eller -organisationer? I bekræftende fald: Hvornår og hvordan? I benægtende fald: Hvornår vil Kommissionen offentliggøre udbud vedrørende finansiel støtte til Alzheimerprojekter og/eller -organisationer?
2. Overvejer Kommissionen at overføre disse bevillinger, der er afsat til Alzheimer, til det almindelige sundhedsbudget? Hvorledes vil dette da være foreneligt med det ændringsforslag, Europa-Parlamentet vedtog i 1999 om at bevilge godt 2,5 mio. euro til foranstaltninger med henblik på at forbedre livskvaliteten for mennesker, der lider af sygdomme som Alzheimer, samt de personer, der hjælper dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(14. september 2000)

Kommissionen er opmærksom på, at organisationer som Alzheimer Europe arbejder i en god sags tjeneste, og er enig med Europa-Parlamentet i, at det er vigtigt at forbedre livskvaliteten for såvel dem, der lider af Alzheimers sygdom og beslægtede sygdomme, som dem, der tager sig af dem.

Med hensyn til budgetpost B3-4307 på dette års budget (pilotprojekter for forbedring af livskvaliteten for personer, der er ramt af en neurodegenerativ sygdom, f.eks. Alzheimers sygdom eller hermed beslægtede sygdomme, og for personer, der yder ulønnet bistand) har Kommissionen på forskellige møder i Europa-Parlamentets budgetudvalg måttet forklare, at den af retlige årsager ikke er i stand til at gennemføre denne budgetpost. I den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 fastsættes i punkt 37, at pilotprojekter ikke kan gennemføres i mere end to regnskabsår. Der er allerede i 1997 og 1998 blevet finansieret pilotprojekter vedrørende Alzheimers sygdom⁽¹⁾. Hvis man gennemførte budgetpost B3-4307 på dette års budget, ville det indebære, at man for tredje år i træk ville finansiere pilotprojekter vedrørende Alzheimers sygdom og beslægtede sygdomme på budgettet, hvilket i lyset af den næsten identiske formulering af de pågældende tre foranstaltninger klart ville være i strid med den interinstitutionelle aftale.

I den interinstitutionelle aftale fastsættes det desuden, at formålet med pilotprojekter er at afprøve, om aktiviteter kan gennemføres og er nyttige. Ved at gennemføre pilotprojekter vedrørende Alzheimers sygdom og beslægtede sygdomme endnu engang i år ville man ikke opfylde dette mål, eftersom man i forbindelse med tidligere års aktiviteter allerede har udnyttet det begrænsede anvendelsesområde, som bestemmelserne på folkesundhedsområdet i artikel 152 (tidl. artikel 129) i EF-traktaten giver Fællesskabet på dette område.

I lyset af ovennævnte og i fortsættelse af drøftelserne i budgetudvalget har Kommissionens medlem med ansvar for budgettet i et brev af 11. juli 2000 til udvalgets formand bekræftet, at Kommissionen ikke kan gennemføre budgetpost B3-4307, og i detaljer forklaret de retlige årsager hertil; dette betyder, at der ikke vil blive iværksat indkaldelser af forslag inden for rammerne af denne budgetpost. For at kunne udnytte de 2,5 mio. €, der er afsat på budgetpost B3-4307, er Kommissionen i gang med at undersøge, hvorledes disse bevillinger ellers kan anvendes.

Med hensyn til de forskningsmæssige aspekter i forbindelse med Alzheimers sygdom findes der en række finansieringsmuligheder inden for rammerne af det tematiske program vedrørende livskvalitet og forvaltning af de levende ressourcer (nøgleaktion 6: Befolkningens stigende gennemsnitsalder og handicapspørgsmål) under det 5. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling.

⁽¹⁾ Endvidere havde Europa-Parlamentet besluttet at øremærke 5 mio. € til aktiviteter i forbindelse med Alzheimers sygdom på budgettet for 1996 (budgetpost B3-4300 – programmet for sundhedsfremme).

(2001/C 81 E/253)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2432/00**af Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) til Kommissionen**

(18. juli 2000)

Om: Generhvervelse af førerretten for personer gentagne gange dømt for grov spirituskørsel

Den Europæiske Union bestræber sig for øjeblikket på at harmonisere promillegrænsen for spirituskørsel til 0,5 promille. Opmærksomheden bør samtidig henledes på, hvordan de personer, der gentagne gange har gjort sig skyld i grov spirituskørsel (f.eks. i Finland en alkoholpromille på mere end 1,0) kan generhverve førerretten. Ud over et forbud mod at køre bør man overveje at indhente en udtalelse fra en læge for dem, som gentagne er blevet dømt for grov spirituskørsel. Generhvervelse af førerretten kunne gøres betinget af en medicinsk undersøgelse, hvor spritbilistens afhængighed af alkohol kunne fastsættes.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at harmonisere EU-landenes praksis for generhvervelse af førerretten for de personer, der er dømt for grov spirituskørsel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(13. september 2000)

Ved hjælp af en ny henstilling forsøger Kommissionen at tilskynde til en mere harmoniseret ordning for det maksimale alkoholindhold i blod, som bygger på et generelt maksimumsindhold på højst 50 milligram pr. milliliter (mg/ml) og med laveste maksimumsgrænse på højst 20 mg/ml for særlige førerkategorier. Hvis det konstateres, at førere er over disse grænser skal disse, som det sker på nuværende tidspunkt, straffes i henhold til national lovgivning, hvilket kan være en dom eller en bøde.

Kommissionen foreslår endvidere ikke nye foranstaltninger vedrørende generhvervelse af kørekortet efter en dom for »grov spritkørsel«. Straffeformen falder uden for EF's retskompetence. Definitionen af »grov spritkørsel« fastsættes på nationalt og ikke på europæisk niveau. Mere generelt blev medlemsstaterne i 1998 enige om gensidig anerkendelse af afgørelser om frakendelse af førerretten inden for rammerne af konventionen om afgørelser om frakendelse af førerretten⁽¹⁾. Konventionen er dog endnu ikke blevet ratificeret af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT C 216 af 10.7.1998.

(2001/C 81 E/254)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2439/00**af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen**

(19. juli 2000)

Om: Lufthavnen i Porto og internationale flyforbindelser til og fra Galicia

I den senere tid har der i de galiciske medier været forlydender fremme om den portugisiske regerings planer om at investere i en udvidelse af lufthavnen i Porto, som tager sigte på at øge lufthavnens kapacitet til seks millioner passagerer i 2003. I den forbindelse påregnes det at tiltrække en ikke ubetydelig del af den internationale trafik til og fra Galicia. De spanske myndigheder og det nationale spanske flyselskab har imidlertid givet lufthavnen i Santiago de Compostela afslag på praktisk talt alle direkte internationale forbindelser og tvunget disse til at gå via Madrid eller Barcelona.

Har borgerne i Galicia, der tæller tæt ved tre millioner indbyggere, efter Kommissionens opfattelse virkelig ikke andre muligheder end passivt at acceptere planerne for lufthavnen i Porto, der kun ligger en times kørsel fra Vigo og to timers kørsel fra Santiago, eller også at affinde sig med den absurde centralisering af flytrafikken på Madrid — hvilket er et paradoks i betragtning af iværksættelsen af projektet »et fælles europæisk rum«? Med hvilken politisk og erhvervmæssig begrundelse nægtes det Galicia at have en international lufthavn i Santiago, hvilket ville være i overensstemmelse med denne regions nuværende og fremtidige behov?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(11. september 2000)

Siden den 1. januar 1993 kan EF-luftfartsselskaber frit etablere de flyvninger, de finder erhvervmæssigt fornuftige, på enhver erhvervslufthavn i EF.

Den enkelte EF-lufthavns mulighed for at udvikle direkte forbindelser til destinationer i andre medlemsstater er afhængig af erhvervmæssige faktorer og dens evne til at tiltrække potentielle operatører.

(2001/C 81 E/255)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2441/00
af Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) til Kommissionen**

(19. juli 2000)

Om: Eventuel overtrædelse af Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

Den spanske stat har foreslået, at strandområdet As Catedrais beliggende mellem kommunerne Barreiro og Ribadeo i Galicia optages i Natura 2000-nettet, således at det bliver gjort til naturområde under generel beskyttelse.

Det forekommer på denne baggrund logisk, at man indtager en forebyggende holdning og undlader at etablere foretagender, som i kraft af deres natur strider mod strandområdets miljømæssige status og det omgivende miljø.

Miljøkvalitetstjenesten under den galiciske regionalregering har i den forbindelse ikke afgivet den nødvendige rapport med henblik på eventuel imødekomme af en ansøgning fra marts 1999 om bevilling til at åbne en kombineret bar/restaurant.

Har Kommissionen kendskab til den galiciske regerings holdning i denne sag? Agter den at foretage de fornødne undersøgelser og træffe foranstaltninger som følge af denne overtrædelse af Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ om bevaring af naturlige levesteder?

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(7. september 2000)

Kommissionen kender intet til den sag, som det ærede medlem omtaler. Tilladelsen til åbning af en kombineret bar og restaurant i et område, som er foreslået optaget i Natura 2000-nettet, sorterer under de nationale myndigheders kompetence.

På grundlag af de sparsomme informationer, der er indgivet af det ærede medlem, kan Kommissionen ikke bedømme, hvorvidt det pågældende projekt kan få nogen væsentlig indflydelse på det pågældende område. Kun dette vil kunne føre til anvendelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

(2001/C 81 E/256)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2445/00
af Toine Manders (ELDR) til Kommissionen***(11. juli 2000)*

Om: Overtrædelse af principper på det indre marked i forbindelse med genbrug af glas

I Nederlandene er glas længe blevet genbrugt på grundlag af en aftale fra 1997. Denne ordning har fungeret til alles tilfredshed, og der har ikke været behov for støtte fra myndighederne. Dette i modsætning til ordningen med »det grønne punkt«, der anvendes i flere medlemsstater, og som har været dyr for myndighederne.

I øjeblikket ødelægges den nederlandske ordning af, at glasmarkedet i landet oversvømmes med billigt genbrugsglas fra omgivende lande, som Tyskland og Belgien. Dette glas kan leveres så billigt på grund af den store offentlige støtte, der ydes hertil af de medlemsstater, der anvender ordningen med det såkaldte grønne punkt.

Efter min mening er udbud af subventioneret glas på det nederlandske marked en form for illoyal konkurrence til skade for den nederlandske genbrugsordning og i strid med bestemmelserne for det indre marked.

Desuden mener jeg, at offentlig støtte til aktiviteter, som bevisligt også kan klare sig uden, bør standses.

Er Kommissionen bekendt med den anførte situation?

Mener Kommissionen i bekræftende fald ikke, at denne praksis er i strid med bestemmelserne for det indre marked? — Og hvad har Kommissionen i givet fald til hensigt at gøre med henblik på at løse dette problem?

Hvilke argumenter kan Kommissionen i givet fald anføre herfor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(18. september 2000)*

Det ærede medlem henviser til indførslen i Nederlandene af glas fra medlemsstater, der anvender ordningen med »det grønne punkt«. Ifølge det ærede medlem er det indførte glas subventioneret og forårsager derved konkurrenceforvridning på det nederlandske marked.

Kommissionen er ganske enig med det ærede medlem i, at statstilskud til virksomhedsformer, der kan klare sig uden tilskud, bør standses. Dette er nemlig et princip, der ligger til grund for Kommissionens politik vedrørende statsstøtte, og som til stadighed holde i hævd.

Kommissionen er i besiddelse af udførlige oplysninger om den ordning med »det grønne punkt«, der anvendes i adskillige medlemsstater. Det fremgår ikke af oplysningerne, at der kan være tale om ulovlig statsstøtte i forbindelse med sådanne ordninger. Skulle Kommissionen modtage tilstrækkelig nøjagtige oplysninger om forekomst af ulovlig statsstøtte, vil den naturligvis undersøge sagen.

Kommissionen har modtaget forskellige anmeldelser vedrørende indførelsen af ordninger med »det grønne punkt« for brugt emballage i adskillige medlemsstater. Når Kommissionen overvejer en negativattest eller fritagelse for visse konkurrencebegrænsende bestemmelser, søger den altid at sikre, at mulige tjenesteydere kan virke sideløbende, og at virksomheder med miljøforpligtelser har et virkeligt valg mellem forskellige midler til at opfylde disse forpligtelser.

(2001/C 81 E/257)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2452/00
af Charles Tannock (PPE-DE) til Kommissionen

(24. juli 2000)

Om: Fri bevægelighed for notarer i EU

Betragter Kommissionen visse medlemsstaters krav om, at statsborgere fra andre EU-medlemsstater, som ønsker at udøve hvervet som notar, først skal opnå statsborgerskab i det land, hvor de ønsker at udøve dette hverv, som et brud på EU-traktaterne, og hvilke skridt er der i bekræftende fald taget for at afhjælpe denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(13. september 2000)

Nogle medlemsstater stiller under påberåbelse af EF-traktatens artikel 45 (tidligere artikel 55) krav om, at udøvelsen af erhvervet som notar er betinget af statsborgerskab. Det er tvivlsomt, om et sådant krav er i overensstemmelse med den nævnte artikel, selv om der kun findes ganske få retsafgørelser vedrørende denne artikel⁽¹⁾. Kommissionen har derfor rettet henvendelse til de pågældende medlemsstater. Portugal har ophævet betingelsen, mens Spanien og Italien har vist sig rede til at åbne erhvervet for statsborgere fra andre medlemsstater. Syv andre medlemsstater, nemlig Belgien, Tyskland, Grækenland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og Østrig har afgivet udførligt begrundede svar, og disse behandles for øjeblikket indgående, for at der så hurtigt som muligt kan træffes de nødvendige foranstaltninger.

⁽¹⁾ Jf. især dommen i sag 2/74, »Reyners«, vedrørende advokaterhvervet. Dommene i sag 42/92, C-114/97 og C-355/98 vedrører erhverv, som adskiller sig i endnu højere grad fra notarerhvervet.

(2001/C 81 E/258)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2455/00
af John McCartin (PPE-DE) til Kommissionen

(24. juli 2000)

Om: Priser på biler i Irland og EU

Har Kommissionen kendskab til de skyhøje priser på biler i Irland sammenlignet med andre EU-medlemsstater, og kan den oplyse, hvor stor en del af denne prisforskel der skyldes statsskatter, og hvor stor en del der kan tilskrives den manglende konkurrence på dette marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(13. september 2000)

Den nugældende gruppefritagelsesforordning, Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95 af 28. juni 1995 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer⁽¹⁾, fastsætter i artikel 11, at Kommissionen regelmæssigt evaluerer anvendelsen af denne forordning, især med henblik på prisforskellene mellem de forskellige medlemsstater og på kvaliteten af den service, der ydes de endelige forbrugere. I dette øjemed har Kommissionen siden 1993 undersøgt forskellene på bilpriser i Fællesskabet i sin halvårige rapport om bilpriser. Ifølge artikel 11 skal Kommissionen også udarbejde en rapport om virkningerne af forordningen før 31. december 2000. I denne rapport vil Kommissionen analysere de forskellige faktorer, der fører til forskelle i bilpriserne.

I modsætning til hvad det ærede medlem har iagttaget, har Kommissionens regelmæssige rapporter om bilpriser ikke vist, at bilpriserne før skat i Irland er specielt høje i forhold til andre medlemsstater, undtagen måske når det gælder visse modeller⁽²⁾. I denne forbindelse har Kommissionen konstateret, at priserne før

skat er forholdsvis lave i medlemsstater med høj beskatning på køb af biler, bl.a. Irland. Med hensyn til priser efter skat skal det bemærkes, at beskatning på køb af biler er forblevet et anliggende, som henhører under de enkelte medlemsstater, da disse indtil nu har udelukket dette område fra EF-foranstaltninger om skatteharmonisering i det indre marked.

(¹) EFT L 145 af 29.6.1995.

(²) Jf. f.eks. den seneste pressemeddelelse IP/00/781 af 13. juli 2000.

(2001/C 81 E/259)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2473/00

af Esko Seppänen (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. juli 2000)

Om: Informations- eller vidensamfund

I Kommissionens dokumenter forekommer på engelsk både termen »information society« og »knowledge society«. Begge termer oversættes på finsk med det samme ord »informationssamfund«. I oversættelsen skelnes ikke mellem, at der er tale om to forskellige ting. Eller mener Kommissionen, at »information« virkelig er det samme som »viden«? I benægtende fald, gør oversætterne sig skyld i en tjenesteforseelse.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(31. juli 2000)

Det ærede medlem fremfører, at de engelske termer »information society« og »knowledge society« i de finske udgaver af Kommissionens dokumenter bliver oversat til det samme finske ord »tietoyhteiskunta«. Han spørger, om Kommissionen virkelig mener »information« er det samme som »viden«.

Kommissionen betragter hverken begreberne »information« og »viden« som synonyme eller behandler dem som sådanne i de finske oversættelser af Kommissionens dokumenter.

En analyse af de engelske og finske udgaver af flere hundrede kommissionsdokumenter, hvor disse termer forekommer, afslører intet tilfælde, hvor de er anvendt som synonyme.

I næsten alle tilfælde er »information society« blevet oversat til finsk med »tietoyhteiskunta« og »knowledge society« med »osaamisyhteiskunta«. Dette er også almen standard for oversættelse af disse ord til finsk i Kommissionens dokumenter. Praksis kan variere lidt i de enkelte EF-institutioner.

I nogle få ældre kommissionsdokumenter kan der uforvarende være anvendt andre finske oversættelser, men de to termer er aldrig blevet anvendt som synonyme.

Hvis det ærede medlem har fundet kommissionsdokumenter, hvor det modsatte er tilfældet, er der tale om undtagelser, der ikke repræsenterer Kommissionens gældende oversættelsespraksis.

(2001/C 81 E/260)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2474/00**af Pasqualina Napoletano (PSE) til Kommissionen**

(13. juli 2000)

Om: Finansiering af den universelle posttjeneste

Generaldirektoratet for Konkurrence har indledt traktatovertrædelsesprocedure mod den italienske stat i forbindelse med lovdekretet om gennemførelse af postdirektivet af 1997 især med hensyn til visse kategorier af posttjenester, der anses for at være »adskilte« fra de traditionelle tjenester.

Hvis de pågældende tjenester anses for at være ikke-universelle og derfor ikke kan forbeholdes nogen, vil det være ensbetydende med kun at give den universelle tjenesteyder de dele, som er strukturelt mangelfulde og især kun de kundeområder, der er karakteriseret af lav omsætning og høje enhedsomkostninger.

Eftersom de tjenester, som ovennævnte procedure drejer sig om, samlet udgør over 80 % af den omsætning, der stammer fra de områder, der udelukkende er forbeholdt Poste Italiane SpA med henblik på at bevare den universelle posttjeneste, har Kommissionen da vurderet virkningerne af denne procedure på den økonomiske og finansielle ligevægt i den universelle posttjeneste og dermed for kvaliteten af posttjenesten overalt i Italien samt beskæftigelsen i Poste Italiane SpA?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(21. september 2000)

Med hensyn til baggrunden for den traktatbrudsprocedure, Kommissionen har indledt mod Italien, henviser Kommissionen det ærede medlem til sit svar på Mauro Nobilias skriftlige forespørgsel P-2132/00 ⁽¹⁾.

De tjenester, der er genstand for proceduren, udgør ikke en del af de befordringspligtige tjenester eller eneretsområdet i nogen medlemsstat. De særtjenester, der behandles i proceduren, er kendetegnet ved at give ekstra fordele og indgår ikke i de befordringspligtige tjenester som beskrevet i postdirektivet fra 1997. I henhold til postdirektivet fra 1997 ⁽²⁾ kan befordringspligtige virksomheder ikke få eneret til tjenester, som ikke er omfattet af befordringspligten. Derfor tager proceduren mod Italien ikke sigte på at liberalisere disse tjenester, men på at bevare de konkurrenceforhold, der eksisterede i Italien, før dekret nr. 261/99 trådte i kraft. Ifølge postdirektivet indgår de pågældende særtjenester heller ikke i de befordringspligtige tjenester i nogen andre medlemsstater.

Endvidere vil de private operatørers aktiviteter være begrænset til de særtjenester, som proceduren omhandler. Da de fleste brevforsendelser er og bliver standardydelse, vil andelen af de særlige brevforsendelser, der er omfattet af Kommissionens procedure, være lille sammenlignet med den samlede mængde af brevforsendelser, der forbliver under postvæsenets monopol. Kommissionens procedure vil derfor ikke få indflydelse på den økonomiske ligevægt i Poste Italiane.

⁽¹⁾ Se side 155.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, EFT L 15 af 21.1.1998, betragtning 21: »nye tjenester (i forhold til de traditionelle) og dokumentudveksling er ikke omfattet af befordringspligten, og der er derfor ingen begrundelse for at give de befordringspligtige virksomheder eneret til disse tjenester.«

(2001/C 81 E/261)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2486/00
af Isidoro Sánchez García (ELDR) til Kommissionen**

(24. juli 2000)

Om: Vurdering af afkølingen i forholdet mellem Den Europæiske Union og landene i Latinamerika

Der spores i de latinamerikanske medier en afkøling i forholdet mellem landene i EU og Latinamerika, og det ser ud til, at denne afkøling er sket efter, at de spanske kommissærer, som i de seneste år har haft internationalt samarbejde som deres portefølje, er trådt tilbage.

Hvordan vurderer Kommissionen afkølingen i dette forhold, og hvad er efter dens opfattelse årsagen til denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(8. september 2000)

Kommissionen mener ikke, at forholdet mellem Fællesskabet og landene i Latinamerika er afkølet. Forholdet mellem Fællesskabet og landene i Latinamerika afhænger i øvrigt ikke af, om den kommissær, som har internationalt samarbejde som portefølje, har den ene eller den anden nationalitet.

Alle medlemsstaterne og Kommissionen har aktivt deltaget i det vellykkede første topmøde mellem Den Europæiske Union og Latinamerika og Vestindien, der blev afholdt i Rio de Janeiro i juni 1999, og de bidrager fortsat til gennemførelsen af de prioriterede opgaver, der blev fremhævet på mødet.

Kommissionen mener, at forholdet mellem Fællesskabet og Latinamerika i alle henseender er blevet uddybet og forbedret. Topmødet mellem statsregeringscheferne viser, hvor stor politisk betydning Fællesskabet tillægger forholdet til landene i Latinamerika og Caribien. De fortsatte forhandlinger med Mercosur og Chile og gennemførelsen af aftalerne med Mexico viser, at disse forbindelser har væsentlig økonomisk betydning. Fællesskabet er den vigtigste investor og den største eller næststørste leverandør og kunde i denne del af Latinamerika. Dette samarbejde vil, udover støtten til nedbringelsen af de fattigste tredjelands gæld, fortsætte som tidligere. Fællesskabet vil fortsat være den vigtigste donor, hvad angår støtten til udviklingslandene.

(2001/C 81 E/262)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2491/00
af Raffaele Costa (PPE-DE) til Kommissionen**

(24. juli 2000)

Om: Forholdene i italienske fængsler

Hvorledes vurderer Kommissionen situationen i italienske fængsler set i forhold til borgerrettighederne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(19. september 2000)

Kommissionen beklager, at den ikke har tilstrækkelige oplysninger til at besvare spørgsmålet.

(2001/C 81 E/263)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2502/00
af Karin Riis-Jørgensen (ELDR) til Kommissionen

(24. juli 2000)

Om: Klassificering af medicinaludstyr

Jeg henviser til mit spørgsmål P-1622/00⁽¹⁾ og tillader mig efter at have modtaget Deres svar af 16. juni 2000 at vende tilbage til sagen om fejlklassificeret medicinaludstyr.

Kort fortalt er der tale om et produkt, der er blevet fejlklassificeret. De engelske sundhedsmyndigheder, Medical Device Agency (MDA), har erkendt dette. MDA griber imidlertid ikke ind over for den pågældende virksomhed. Heller ikke selv om virksomheden rent faktisk på trods af fejlklassificeringen fortsætter med at markedsføre og sælge sit produkt.

Det kan endvidere oplyses, at de danske sundhedsmyndigheder også har klaget til de engelske sundhedsmyndigheder.

Det skaber selvsagt en konkurrenceforvridning i forhold til en dansk producent af et lignede produkt, der er klassificeret korrekt.

Mit spørgsmål er derfor, når nu MDA har kendskab til fejlklassificeringen og har modtaget en klage fra den danske producent over de uens konkurrencevilkår, hvorledes vil Kommissionen da foreslå, at sagen gribes an?

Kort og godt, hvad kan en virksomhed stille op over for en national myndighed, der af uvisse årsager ikke griber ind i en konkurrenceforvridende sag, selv om den er vidende om, at produktet er fejlklassificeret?

⁽¹⁾ EFT C 46 E af 13.2.2001, s. 207.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(20. september 2000)

I lyset af de supplerende oplysninger, det ærede medlem har fremsendt om klassificeringen af de pågældende medicinske anordninger, vil Kommissionen undersøge sagen nærmere, rette henvendelse til de britiske myndigheder og i givet fald træffe de fornødne forholdsregler for at sikre, at Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger⁽¹⁾ anvendes ensartet, så man undgår enhver mulig markedsforvridning.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvad virksomheder kan stille op over for nationale myndigheder, der ikke opfylder deres forpligtelser i forbindelse med markedstilsyn og håndhævelse, bør de pågældende virksomheder gøre brug af de retsmidler eller andre muligheder, der findes på nationalt plan i den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 12.7.1993.

(2001/C 81 E/264)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2504/00
af María Izquierdo Rojo (PSE) til Kommissionen

(24. juli 2000)

Om: Mikrolån og kvindelige iværksættere

Med henvisning til det venlige svar på mit spørgsmål (spørgetiden den 5. juli 2000, H-0546/00)⁽¹⁾ og med henvisning til den konkrete situation i Spanien, hvor kvindelige igangsættere, som gerne vil etablere en form for virksomheder, har brug for en konkret mindstekapital på ikke under 500 000 pesetas, bedes Kommissionen oplyse, hvor mange europæiske kvinder, der reelt har nydt godt af mikrolån af en eller anden art, og i hvilke medlemsstater?

Følger medlemsstaterne og de ansvarlige i regionerne disse politikker for mikrolån til kvinder, eller udvandes disse midler, således at de forsvinder i den generelle pulje, der er omfattet af de almindelige betingelser for samfinansiering?

(¹) Spørgsmålet besvaret skriftligt den 5.7.2000.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(19. september 2000)

Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger om, hvor mange kvinder der i Europa har fået ydet mikrokreditter, hverken i alt eller pr. medlemsstat. Det er normalt medlemsstaterne, der i overensstemmelse med nærhedsprincippet selv står for forvaltningen af mikrokreditordningerne.

Det skal dog bemærkes, at Kommissionen i perioden 1987-1995 støttede ILE-programmet til fremme af lokale beskæftigelsesinitiativer for kvinder. 1 619 projekter er blevet evalueret, og man har undersøgt, hvordan det er gået de kvinder, der modtog bistand gennem programmet. Erfaringerne fra ILE-programmet er blevet brugt ved iværksættelsen af NOW-initiativet for kvindelige iværksættere. Der er produceret en cd-rom med en udførlig beskrivelse af NOW-projekterne for kvindelige iværksættere. Der sendes en kopi af undersøgelsen på cd-rom direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat. Der er desuden foretaget flere evalueringer af den bistand, der er ydet over strukturfondene. Det fremgår dog ikke af de oplysninger, disse evalueringer indeholder vedrørende bistanden til iværksættere, om der er tale om mikrokreditter.

(2001/C 81 E/265)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2505/00

af Luigi Cocilovo (PPE-DE) til Kommissionen

(24. juli 2000)

Om: Fremskyndet liberalisering

Generaldirektoratet for Konkurrence har indledt traktatbrudsprocedure mod den italienske stat i forbindelse med dennes lovdekret om gennemførelse af postdirektivet fra 1997, især med henvisning til visse posttjenesteydelser, der menes at adskille sig fra traditionelle posttjenesteydelser.

Traktatbrudsproceduren er baseret på en opfattelse af sådanne ikketraditionelle tjenesteydelser, som ser bort fra de i det gældende postdirektiv fastlagte kriterier, navnlig prisen, og i stedet genkalder visse elementer i den fremtidige ordning på postområdet som opridset i det forslag til andet postdirektiv, som Europa-Parlamentet fik forelagt den 22. juni 2000.

Mener Kommissionen ikke, at formålet med traktatbrudsproceduren er allerede nu, og kun i Italien, at iværksætte en endnu kraftigere liberalisering end den, der selv med det nye postdirektiv ikke vil kunne indledes i de øvrige medlemsstater før 2003? Finder Kommissionen ikke, at dette er diskriminatorisk over for Italien, og at det ville medvirke til at skabe yderligere konkurrencemæssige forskelle på et allerede stærkt integreret marked?

(2001/C 81 E/266)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2506/00

af Giovanni Procacci (ELDR) til Kommissionen

(24. juli 2000)

Om: Universel posttjeneste

Generaldirektoratet for Konkurrence har indledt traktatbrudsprocedure mod den italienske stat i forbindelse med dennes lovdekret om gennemførelse af postdirektivet fra 1997, især med henvisning til visse posttjenesteydelser, der menes at adskille sig fra traditionelle posttjenesteydelser.

Traktatbrudsproceduren vedrører hybridnetleveret elektronisk post, administrativ ekspreskorrespondance og lokal korrespondance mellem virksomheder. Ifølge Kommissionen kan nævnte tjenester ikke omfattes af forsyningspligtordningen, da de ikke er universelle.

Finder Kommissionen ikke — eftersom der er et meget stort behov for anerkendelse og beskyttelse af universel tjeneste, og eftersom dette er den vigtigste målsætning for fællesskabsordningen på postområdet — at udelukkelse af tjenesteydelser til kunder i erhvervslivet og i den offentlige forvaltning og af lokale tjenesteydelser fra den universelle tjenestes standardtjenesteydelser er ensbetydende med diskriminering af individuelle brugere og ikkebyboere? Mener Kommissionen ikke, at denne forskel ville være i strid med den i 1997-postdirektivet ønskede retfærdige og ikkediskriminatoriske behandling og med samhørighedsprincippet, som nævnte direktiv også henviser til?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
på skriftlige forespørgsler P-2505/00 og P-2506/00

(8. september 2000)

Traktatbrudsproceduren mod Italien for overtrædelse af artikel 86 (tidligere artikel 90) i forbindelse med artikel 82 (tidligere artikel 86) i EF-traktaten vedrører udvidelsen af det generelle brevpostmonopol til at omfatte en række særlige tillægstjenester i forbindelse med levering, der ydes af private selskaber i Italien. Kommissionen besluttede at indlede en traktatbrudsprocedure, efter at den havde modtaget en række klager fra små og mellemstore private virksomheder i Italien, der leverer postale tillægstjenester i Italien i et system med åben konkurrence. Den aktuelle procedure skal sikre, at nye tjenester eller tillægstjenester, der tidligere er leveret af disse små og mellemstore italienske selskaber i åben konkurrence, ikke omfattes af det generelle brevpostmonopol, der er forbeholdt en enkelt leverandør, nemlig den nuværende monopolindehaver.

Proceduren mod Italien har ikke til sigte at foregribe en yderligere liberalisering af det italienske postmarked, men at bevare det konkurrencebaserede marked, der eksisterede i Italien, før dekret nr. 261/99 trådte i kraft. Det fremgår af Kommissionens undersøgelser, at dette dekret langt fra åbner markedet for postale tjenesteydelser, men i stedet udvider postmonopolet til fordel for den nuværende monopolindehaver. Navnlig er en række særlige tillægstjenester omfattet af den nuværende monopolindehavers generelle brevpostmonopol. De pågældende særlige tillægstjenester omfatter specielle elementer, såsom flere forsøg på levering, levering på flere alternative destinationer, sporing under hele forsendelsen, levering efter særlig aftale samt opretholdelse og ajourføring af postlister. Disse elementer tilbydes i øjeblikket ikke af monopolindehaveren.

De pågældende tjenester er ikke omfattet af postbefordringspligten eller det forbeholdte område i nogen medlemsstat. Dette skyldes, at tjenester, som er klart forskellige fra traditionelle tjenester, i henhold til postdirektivet af 1997 (!) ikke er omfattet af befordringspligten, og de kan ikke forbeholdes de befordringspligtige selskaber.

Traktatbrudsproceduren forskelsbehandler på ingen måde Italien eller skaber forskelle med hensyn til konkurrence til skade for italienske selskaber eller forbrugere. Kommissionen vil indlede traktatbrudsprocedurer mod enhver medlemsstat, der udvider det forbeholdte område på samme måde som i Italien. Kommissionen sigter ikke mod Italien og det italienske befordringspligtige selskab. Den har for nylig indledt antitrust- og statsstøtteprocedurer mod de befordringspligtige selskaber i en række medlemsstater. Der er ingen grund til, at forbrugere i de medlemsstater, der er berørt af traktatbrudsprocedurer, skulle være dårligere stillet end forbrugere i medlemsstater, der ikke er genstand for sådanne procedurer. I stedet for at begrænse det antal posttjenester, der er til rådighed i de pågældende medlemsstater, har Kommissionens procedurer tværtimod til formål at sikre, at forbrugere har det størst mulige udvalg af nye tjenester og tillægstjenester fra private selskaber eller fra den befordringspligtige virksomhed.

Målet for Kommissions traktatbrudsprocedure er at sikre, at de ovennævnte tjenester fortsat leveres af private virksomheder i åben konkurrence med det befordringspligtige selskab. De tjenester, som proceduren vedrører, er specielt tilpasset visse erhvervskunders eller den offentlige forvaltnings specifikke behov. Proceduren vedrører ikke den universelle tjeneste for individuelle kunder i Italien og påvirker ikke denne tjeneste i negativ retning.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, EFT L 15 af 21.1.1998, betragtning 21: »nye tjenester (i forhold til de traditionelle) og dokumentudveksling er ikke omfattet af befordringspligten, og der er derfor ingen begrundelse for at give de befordringspligtige virksomheder eneret til disse tjenester.«

(2001/C 81 E/267)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2511/00
af Charles Tannock (PPE-DE) til Kommissionen**

(2. august 2000)

Om: Bilforsikringer

I en beretning i »The Sunday Telegraph« af 25. juni 2000 hævdes det, at der er blevet indført en ny »nationalitetsklausul« for biler, hvorved det ikke længere er tilstrækkeligt, at en britisk statsborger, der køber en bil til en forholdsvis lav pris i en anden medlemsstat, forelægger en tilsvarende forsikringspolice som et led i den pågældendes eksisterende nationale forsikringspolice, men den pågældende skal tegne en foreløbig forsikring i det land, hvor købet fandt sted. Kan Kommissionen bekræfte, at denne beretning er rigtig? I bekræftende fald hvorledes er dette foreneligt med det indre markeds krav?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(18. september 2000)

I fællesskabsretten på området for motorkøretøjsforsikring er det køretøjets hjemland, der er afgørende for, under hvilken medlemsstat risikoen henhører. I Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (¹) står der, at den medlemsstat, hvori køretøjet er hjemmehørende, skal sikre, at erstatningsansvaret herfor er dækket af en lovpligtig forsikring. Denne skal på grundlag af en ensartet præmie dække de skader, der forårsages af det pågældende motorkøretøj på de øvrige medlemsstaters område i overensstemmelse med gældende lovgivning i disse medlemsstater eller den dækning, der kræves af lovgivningen i den medlemsstat, hvor køretøjet er hjemmehørende, såfremt denne dækning er større (Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (²)). Denne ansvarsforsikringsdækning kan ydes af enhver godkendt assurandør i Fællesskabet, herunder en assurandør, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor køretøjet er hjemmehørende, og som udøver forsikringsvirksomhed i henhold til ordningen vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser. I fællesskabsretten, bl.a. Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje direktiv om forsikring, bortset fra livsforsikring) (³) er det nemlig fastsat, på hvilke betingelser der hos en assurandør, der ikke er etableret i en medlemsstat, kan tegnes en lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer i henhold til ordningen om fri udveksling af tjenesteydelser, dersom assurandøren er villig hertil.

Betragtningerne gælder også for køretøjer med en midlertidig nummerplade, der skal indføres i en anden medlemsstat end den, hvor de er indkøbt.

I den sag, det ærede medlem bringer på bane, er det op til den medlemsstat, hvor køretøjet er hjemmehørende, at overvåge, at der tegnes en lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer. Denne skal tegnes i form af en forsikringsaftale i et forsikringsselskab, der har ret til at udøve forsikringsvirksomhed i denne medlemsstat, herunder et forsikringsselskab, der har ret til at udøve forsikringsvirksomhed fra en anden medlemsstat i henhold til ordningen om fri udveksling af tjenesteydelser.

En britisk assurandør kan således, dersom han ønsker det, yde dækning for køretøjer, der er indkøbt i en anden medlemsstat af britiske statsborgere og indregistreret dér, for så vidt som han har ret til at udøve forsikringsvirksomhed i henhold til ordningen vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser.

(¹) EFT L 103 af 2.5.1972.

(²) EFT L 129 af 19.5.1990.

(³) EFT L 228 af 11.8.1992.

(2001/C 81 E/268)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2542/00
af Ioannis Marinos (PPE-DE) til Kommissionen

(25. juli 2000)

Om: Unødvendigt administrativt besvær for de europæiske virksomheder

For omkring et år siden, nemlig den 29. april 1999, fremsendte Kommissionen til Rådet et forslag til en aktion for at afskaffe unødvendigt administrativt besvær, der begrænser de europæiske virksomheders konkurrenceevne.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der har taget stilling til dette initiativ, og hvad reaktionen har været hos de fjerntliggende lande uden direkte fastlandsforbindelse til de øvrige medlemsstater, hvis virksomheder har særligt vanskelige adgangsbetingelser til det indre marked og større transportomkostninger? Jeg ønsker navnlig oplysning om, hvilke problemer Grækenland – som et randområde, der er yderligere belastet af sine mange øområder – har anført.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(20. september 2000)

Rådet (industri) kunne den 29. april 1999 på baggrund af Det Europæiske Råds konklusioner i Cardiff vedrørende BEST-taskforcens anbefalinger enstemmigt støtte handlingsplanen til fremme af iværksætterånden og konkurrenceevnen i overensstemmelse med medlemsstaternes og Kommissionens respektive kompetencer. Medlemsstaterne har i tilslutning hertil løbende givet udtryk for stærk politisk støtte til de mål, der opstilles af BEST. Grækenland har sammen med de øvrige medlemsstater aktivt støttet handlingsplanen.

Kommissionen er ikke i stand til at give nærmere oplysninger om de særlige problemstillinger, der er rejst af repræsentanterne for den græske regering, eller om andre tekniske aspekter af forhandlingerne om godkendelsen af BEST-handlingsplanen i Rådet (industri) den 29. april 1999, da forhandlingerne blev ført i arbejdsgrupper forud for Rådets møde. Kommissionen vil derfor opfordre det ærede parlamentsmedlem til at rette sine spørgsmål til Rådet for at få yderligere oplysninger.

(2001/C 81 E/269)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2544/00
af Eluned Morgan (PSE) til Kommissionen

(28. juli 2000)

Om: Budgetpost B3-1003 – Forberedende foranstaltninger til fremme af Fællesskabets sproglige mangfoldighed i informationssamfundet

Hvornår forventer Kommissionen at indkalde forslag for 2000 under budgetpost B3-1003 – forberedende foranstaltninger til fremme af Fællesskabets sproglige mangfoldighed i informationssamfundet – med henblik på at anvende de 2 mio. euro i forpligtelsesbevillinger, der er afsat på denne post for året 2000?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding

(2. oktober 2000)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-0466/00 fra Daniel Varela Suanzes-Carpegna ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 330 E af 21.11.2000, s. 166.

(2001/C 81 E/270)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2566/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen**

(1. august 2000)

Om: Ansvar i bedragerisager

Brugere af kreditkort og hævekort i Den Europæiske Union er generelt beskyttede mod bedrageri med deres kort med en vis selvrisiko.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der i øjeblikket har de samme regler om selvrisiko for brugere, som bliver udsat for hacking eller andre former for bedrageri i forbindelse med deres on-line e-banking-konti?

Overvejer Kommissionen at fremsætte forslag om at beskytte forbrugerne mod ubegrænset risiko i forbindelse med bedrageri over for deres Internet-konti nu, hvor der sandsynligvis vil ske en vækst i indlånsforretninger på tværs af grænserne takket være euroen og Internettet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(29. september 2000)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(2001/C 81 E/271)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2596/00
af Luis Berenguer Fuster (PSE) til Kommissionen**

(1. august 2000)

Om: Svar på en skriftlig forespørgsel vedrørende gennemførelsen i spansk lov af bestemmelserne om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen i forbindelse med anlæg af tunneler

Den 22. maj 2000 rettede undertegnede en skriftlig forespørgsel til Kommissionen om risici for arbejdstagernes sikkerhed som følge af anvendelsen af nationale bestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i forbindelse med anlæg af tunneler (E-1865/00).

Jeg har i afventning af besvarelse inden for forskriftsmæssig frist endnu ikke modtaget svar på denne forespørgsel. Jeg har derimod fået kendskab til nogle offentlige udtalelser i Madrid den 23. juni i anledning af afholdelsen af »1. Dag for Sikkerhed ved Anlæg af Underjordiske Bygværker« arrangeret af den spanske brancheorganisation for sprængningsvirksomheder (Asociación Nacional de Empresas de Voladuras Especiales). Organisationens generalsekretær José María Catalán Alonso henviste til kommissær Diamantopoulos svar på ovennævnte forespørgsel og refererede forskellige aspekter.

Hvorledes er det muligt, at indholdet af et svar på en forespørgsel stillet af et parlamentsmedlem, og som endnu ikke er besvaret af Kommissionen, bekendtgøres gennem offentlige udtalelser i mit land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(22. september 2000)

Kommissionen er ikke klar over, hvordan det har været muligt, at indholdet af et svarudkast er blevet offentliggjort i det ærede medlems land, før svaret blev sendt til det ærede medlem og Europa-Parlamentet. Et svar har ingen officiel værdi, før det er formelt vedtaget af kommissærkollegiet.

(2001/C 81 E/272)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2597/00
af Pervenche Berès (PSE) til Kommissionen**

(1. august 2000)

Om: Forbindelserne mellem EU og Tunesien

Overgrebene på menneskerettighederne i Tunesien er et problem, som giver anledning til stor bekymring. Det internationale samfund og specielt EU har pligt til at tilskynde den tunesiske regering til at udvise større tolerance og respekt for frihedsrettighederne.

Journalisten Ben Briks nylige sultestrejke har vist, hvilken pression de, der kæmper for mere demokrati i Tunesien, kan udsættes for.

Den 15. juni 2000 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning, hvori det tunesiske styre blev opfordret til at udvise større åbenhed og Associeringsrådet EU-Tunesien anmodet om at foretage en fælles evaluering af, hvorledes menneskerettighederne overholdes i Tunesien, jf. associeringsaftalens artikel 2.

Den 23. juni 2000 mødtes Europa-Kommissionen med en tunesisk delegation inden for rammerne af Associeringsudvalget for at behandle samarbejdsaftalerne mellem EU og Maghreb-landene. Dagen før havde kommissionsmedlem Fischler haft et møde med den tunesiske fiskeriminister, Rabah.

Af de oplysninger, som er kommet frem om disse to møder, fremgår, at man kun har drøftet økonomiske spørgsmål.

Uden at forklejne vigtigheden af disse spørgsmål er spørgeren forundret over, at de øvrige emner ikke er blevet taget op under samtalerne. Den økonomiske udvikling vil kun indvirke positivt på det tunesiske samfund, hvis der samtidig etableres et virkelig demokratisk styre.

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående forklare denne holdning, som er i modstrid med ånd og bogstav i associeringsaftalen?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe som svar på de ønsker, som Europa-Parlamentet fremsatte i sin beslutning af 15. juni 2000?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(11. september 2000)

De planlagte foranstaltninger indgår i gennemførelsen af EU's associeringsaftale med Tunis, således som det Kommissionen meddelte det samlede Parlament under drøftelserne forud for afstemningen om beslutningen af 15. juni 2000 vedrørende nævnte land, og afspejler indholdet af denne beslutning. Aftalen omfatter to ordninger, dvs. politisk dialog samt finansielt samarbejde, der giver mulighed for at knytte de to lande nærmere til hinanden. Den politiske dialog har allerede været i brug i forbindelse med en udveksling af synspunkter vedrørende menneskerettigheder på et møde i associeringsudvalget den 23. juni 2000. Inden for rammerne af det finansielle samarbejde er man i gang med høringer med henblik på iværksættelse af to støtteprogrammer med sigte på NGO'er og medierne.

(2001/C 81 E/273)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2604/00**af Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) til Kommissionen**

(1. august 2000)

Om: Socialsikring

1. Hvilke gældende EF-bestemmelser finder anvendelse på medlemsstaternes socialsikringsordninger?
2. Hvilken rangorden har socialsikringsaftalerne i forhold til de gældende bestemmelser på dette område?
3. Hvorledes reguleres udbetalinger af aldersydelser til selvstændige erhvervsdrivende, som har været undergivet lovgivningen i to eller flere medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(13. september 2000)

1. Bestemmelserne om social sikring er ikke harmoniseret på fællesskabsplan. Det er således den enkelte medlemsstat, der er kompetent til at lovgive på området (navnlig med hensyn til fastlæggelse af kriterierne for medlemsskab eller ydelsernes størrelse) under iagttagelse af de fællesskabsretlige principper.

Fællesskabsbestemmelserne finder anvendelse på EU-statsborgere, statsløse og flygtninge, som er eller har været forsikret i henhold til den sociale sikringslovgivning i én eller flere medlemsstater, samt disse personers familiemedlemmer. Fællesskabsbestemmelserne skal udelukkende koordinere medlemsstaternes lovgivning om social sikring. Bestemmelserne findes hovedsagelig i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ og i gennemførelsesforordning (EØF) nr. 574/72⁽²⁾ og har til formål at fjerne hindringerne for den fri bevægelighed af personer. De sikrer især, at de nævnte personer ikke behandles mindre fordelagtigt end nationale borgere, som ikke har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed, dvs. at de kan få udbetalt sociale sikringsydelser, som de har opnået ret til i henhold til ét lands lovgivning, selv om de flytter til en anden medlemsstat, og at der ved afgørelsen af, om de er berettigede til en ydelse eller ved beregningen af ydelsernes størrelse i givet fald tages hensyn til forsikringsperioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat. Endelig gælder der et princip om, at en person kun er omfattet af ét lands lovgivning (det er generelt lovgivningen på det sted, hvor den pågældende udøver sit erhverv).

2. Det fremgår af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1408/71, at forordningen — med mindre andet er bestemt heri (jf. navnlig i forordningens bilag III) — træder i stedet for de overenskomster om social sikring (jf. definitionen i artikel 1, litra k)), som er »afsluttet alene mellem to eller flere medlemsstater« (jf. artikel 6, litra a)), eller som er »afsluttet mellem mindst to medlemsstater og en eller flere andre stater, for så vidt det drejer sig om tilfælde, hvis ordning ikke kræver medvirken af nogen institution i en af de sidstnævnte stater« (jf. artikel 6, litra b)).

EF-Domstolen har gentagne gange fastslået, at dette princip ikke kan fraviges, og at det finder anvendelse, selv om det for den forsikrede ville være mere fordelagtigt at anvende konventionen⁽³⁾.

EF-Domstolen er af den opfattelse, at princippet om, at forordningen træder i stedet for bestemmelserne i overenskomster, ikke tillader andre undtagelser end dem, der udtrykkeligt er fastsat i forordningen. Dette gælder dog ikke i det tilfælde, hvor en arbejdstager efter ikrafttrædelsen af forordningerne som følge af udøvelsen af sin ret til fri bevægelighed ville miste de fordele i form af social tryghed, som han ellers ville have haft enten i henhold til en enkelt medlemsstats lovgivning eller i henhold til internationale overenskomster om social sikring, der gælder mellem to eller flere medlemsstater, eller i henhold til bilaterale overenskomster om social sikring⁽⁴⁾.

Denne undtagelse finder dog ikke anvendelse, såfremt der allerede ved den første fastsættelse af ydelserne i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 er foretaget en sammenligning af de rettigheder, der følger af henholdsvis forordningen og overenskomsten, som viser, at det var mere fordelagtigt for de pågældende at anvende forordningens end overenskomstens bestemmelser⁽⁵⁾.

3. Når en arbejdstager har været beskæftiget i mere end en medlemsstat, indeholder forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 et system til sikring af, at arbejdstageren ikke mister rettigheder som følge af, at han har udøvet sin ret til fri bevægelighed. Hvis en forsikret ikke har tilbagelagt en forsikringsperiode, der er tilstrækkelig lang til at opnå ret til pension ifølge lovgivningen i en medlemsstat, skal forsikringsperioder tilbagelagt i andre medlemsstater medregnes. Pensionsrettighederne skal desuden beregnes under iagttagelse af alle de nationale lovgivninger, som den pågældende har været omfattet af, og til fordel for denne, idet den kompetente institution i hver af de berørte medlemsstater skal udbetale enten den nationale pension eller pro rata-pensionen alt afhængig af, hvilken ordning der er mest gunstig for arbejdstageren. Endelig skal enhver af disse pensionsydelse udbetales, uanset hvor, inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, den pågældende er bosiddende eller opholder sig, og uden at disse ydelser reduceres, suspenderes eller ændres.

- (¹) Rådets forordning af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, EFT L 149 af 5.7.1971 (seneste konsoliderede version i Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2.12.1997, EFT L 28 af 30.1.1997).
- (²) Rådets forordning af 21. marts 1972, om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 74 af 27.3.1972).
- (³) F.eks. i dom af 7. juni 1973, sag 82/72, Walder (Sml. 1973, s. 599) og i dom af 9. november 1995, sag C-475/93, Thévenon (Sml. 1995 I, s. 3813).
- (⁴) Dom af 7. februar 1991, sag C-227/89, Rönfeldt (Sml. 1991 I, s. 323) og Thévenon-sagen, jf. ovenfor.
- (⁵) Dom af 7. maj 1998, sag C-113/96, Gomez Rodríguez (Sml. 1998 I, s. 2461).

(2001/C 81 E/274)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2671/00
af Olivier Dupuis (TDI) til Kommissionen

(25. juli 2000)

Om: Makedonien

Regeringen og parlamentet i republikken Makedonien lægger i dette øjeblik sidste hånd på en lov om højere uddannelse, som vil gøre det muligt at oprette private universiteter, der anerkendes af den makedoniske stat. Denne lov, som skal vedtages inden sommerferien, skal særlig gøre det muligt at løse spørgsmålet om adgang til en højere uddannelse for det store albanske samfund gennem tilvejebringelse af betingelserne for oprettelse af et anerkendt universitet i Tetovo.

Denne nye politiske situation, som i høj grad skyldes såvel statsministeren, Georgevski, som formanden for det demokratiske parti for albanerne i Makedonien, Xhaferi, og den særlige udsending fra OSCE, Van der Stoel, vil ligeledes muliggøre en genintegrering i et normalt undervisningsforløb af de ca. 7 000 albanske studerende i Makedonien, som i modsat fald ville stå uden fremtidsperspektiver og blive et let bytte for demagoger og forkæmpere for en voldelig udvikling i spørgsmålet om forholdet mellem samfundene i Makedonien.

Har Kommissionen kendskab til denne positive udvikling? Er Kommissionen ligeledes klar over, at de muligheder, der ligger i denne nye retsramme, ikke vil kunne konkretiseres uden passende finansieringer? Er Kommissionen rede til at yde en direkte og væsentlig finansiering til dette universitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(7. september 2000)

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems mundtlige forespørgsel nrH-0702/00 i spørgetiden under Parlamentets møde den Septembre I 00 (¹).

(¹) Europa-Parlamentets forhandlinger (september 2000).

(2001/C 81 E/275)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2714/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(1. september 2000)

Om: Gennemsnitlige finansieringsudgifter i euro-zonen

Kan Kommissionen oplyse, om der er sket en nedgang i de gennemsnitlige finansieringsudgifter i faste priser for euro-zone-virksomheders vedkommende som et resultat af indførelsen af euroen og den efterfølgende vækst i euro-obligationsmarkedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(19. september 2000)

Eurobondmarkedet ændres grundlæggende som følge af indførelsen af euroen, de teknologiske ændringer og globaliseringen. Indførelsen af euroen samlede elleve nationale markeder til ét mere homogent eurobondmarked. Det var drivkraften bag udviklingen af eurobondmarkedet, nemlig at skabe større åbenhed, styrke konkurrencen mellem de finansielle institutioner og udviklingen af et bredere og mere likvidt bondmarked, der fremmer kapitalfremskaffelsen ved emission af værdipapirer og sikrer mindre brug af mellemmand. Disse faktorer styrker adgangen til og omkostningerne for kapital til virksomhederne i euroområdet.

I 1999 var der en kraftig stigning i den private sektors værdipapirudstedelse, navnlig på selskabsobligationsmarkedet, hvor udstedelsen blev næsten firedoblet i forhold til 1998. Betydningen af udviklingen på selskabsobligationsmarkedet skyldes, at Fællesskabets finansielle system er overvejende bankorienteret i modsætning til det mere markedsorienterede system i USA. Udviklingen af selskabsobligationsmarkedet som alternativ til den traditionelle bankfinansiering letter i høj grad den omfattende igangværende omstrukturering af den europæiske industri. Væksten på selskabsobligationsmarkedet vil derfor få store følger for finansieringen af økonomien generelt og fusioner, virksomhedsovertagelser og omstruktureringer i særdeleshed.

(2001/C 81 E/276)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2715/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(1. september 2000)

Om: Prisudligning i euro-zonen

Vil Kommissionen undersøge, om der er sket en prisudligning for varer og tjenesteydelser inden for euro-zonen for at foregribe den gennemskuelighed, der får fuld gennemslagskraft i de første seks måneder af 2002?

Hvor omfattende har denne prisudligning været?

I hvor høj grad kan denne prisudligning forventes at fortsætte, og er det sandsynligt, at prisudligningen markant vil påvirke forholdet mellem prisudvikling og vækst?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(21. september 2000)

Kommissionen undersøger løbende prisudligningen for varer og tjenesteydelser i EF i almindelighed og euroområdet i særdeleshed. Resultatet af disse undersøgelser findes i forskellige rapporter og analyser (!).

Undersøgelserne viser, at der har været en gradvis priskonvergens i 1990'erne. Der er dog ikke tale om en ensartet udvikling. Ikke alle varer og tjenesteydelser er omfattet, og priskonvergens påvirkes stadig af udviklingen i valutakurserne. Endvidere er spredningen i priserne fortsat større i EF end i USA.

Det er vanskeligt at vurdere, i hvor høj grad prisudligningen vil fortsætte inden for euroområdet, fordi prisgennemsigtighed i den Økonomiske og Monetære Union kun er en af mange faktorer, der øver indflydelse på priskonvergens. Den prisspredning, der er registreret i USA's forholdsvis velintegrerede økonomi, må ikke desto mindre betragtes som en nedre grænse.

Logisk set må større prisgennemsigtighed føre til øget konkurrence og lavere priser, hvilket burde øve en positiv indflydelse på euroområdets konkurrencedygtighed. På den anden side kan risikoen for, at prisgennemsigtighed fører til hemmelige aftaler, ikke udelukkes. Det er en af grundene til, at EF må føre en fast kartel- og monopolpolitik.

(¹) »Market integration and differences in price levels between EU Member States«, study 4 in The EU Economy: 1999 Review, European Economy, nr. 69, 1999 (findes kun på engelsk). Afsnit II.B.2 i »Økonomisk reform: Rapport om Fællesskabets produkt- og kapitalmarkeder«, KOM(2000) 26 endelig. Boks 5 i »Rapport fra Kommissionen om gennemførelse af de overordnede økonomiske retningslinjer for 1999«, KOM(2000) 143 endelig. »Car price differentials within the European Union on 1 May 2000«, rapport fra Generaldirektoratet for Konkurrence (findes kun på engelsk). Del E i »Single Market Scoreboard« nr. 6, maj 2000. »EMU and the integration of European product markets«, en undersøgelse udført for Kommissionen af Gasiorek m.fl., endnu ikke udkommet.

(2001/C 81 E/277)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2723/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(1. september 2000)

Om: Arbejdsstyrken inden for landbruget

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange mennesker der har været beskæftiget inden for landbruget i hver enkelt medlemsstat hvert år i de seneste ti år, og hvilken andel af den samlede arbejdsstyrke disse tal repræsenterer i hvert enkelt tilfælde?

(2001/C 81 E/278)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2724/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(1. september 2000)

Om: Traktorer

Hvor mange traktorer findes der pr. hundrede hektar agerjord i hver enkelt medlemsstat?

(2001/C 81 E/279)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2725/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen

(1. september 2000)

Om: Malkemaskinger

Hvor mange malkemaskiner findes der pr. hundrede køer i hver enkelt medlemsstat?

(2001/C 81 E/280)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2726/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen**

(1. september 2000)

Om: Mejetærskere

Hvor mange mejetærskere findes der pr. hundrede hektar agerjord, der er beplantet med kornsorter, i hver enkelt medlemsstat?

(2001/C 81 E/281)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2728/00
af Christopher Huhne (ELDR) til Kommissionen**

(1. september 2000)

Om: Landbrugsbedrifters gennemsnitlige størrelse

Kan Kommissionen oplyse, hvilken gennemsnitlig størrelse i hektar landbrugsbedrifterne har haft i hver enkelt medlemsstat for hvert år i de seneste ti år?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-2723/00, E-2724/00, E-2725/00, E-2726/00 og E-2728/00**

(14. september 2000)

Som følge af omfanget af svaret, der indeholder mange tabeller, sender Kommissionen det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

(2001/C 81 E/282)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2739/00
af Theresa Villiers (PPE-DE) til Kommissionen**

(1. september 2000)

Om: Produktionen af gåseleverpostej

Den 16. december 1998 vedtog Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel en rapport om produktionen af gåseleverpostej og indvirkningen heraf på ænder og gæs' trivsel. Ifølge denne rapport bør der ikke anvendes nogen procedure, som resulterer i en forstørrelse af dyrenes lever og dermed i en væsentlig ændring af dens funktion, eller som direkte eller indirekte øger dyrenes dødelighed eller påfører dem lidelser; fodringsmetoder, som er til væsentlig gene for dyrene, bør ifølge rapporten heller ikke anvendes. Ifølge Komitéen bør anvendelsen af små individuelle bure til gæs og ænder ligeledes forbydes.

Hvilke planer har Kommissionen om at offentliggøre et direktivforslag om gennemførelse af Komitéens henstillinger?

Er tvangsfodring forenelig med gældende EU-ret om husdyrhold? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i benægtende fald at foreslå for at afhjælpe denne situation? Det Forenede Kongeriges lovgivningsbestemmelser fortolker tvangsfodring af husdyr som værende ulovlig. Bør fællesskabsretten om husdyr ikke fortolkes på samme måde? Hvilke fællesskabsbestemmelser vedrører produktionen af gåseleverpostej?

(2001/C 81 E/283)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2758/00
af Jeffrey Titford (EDD) til Kommissionen**

(1. september 2000)

Om: Metoder til fremstilling af foie gras

Jeg har fået oplyst, at fremstilling af kødproduktet foie gras indebærer følgende:

1. Ænder og gæs tvangsfodres 2-3 gange dagligt med op til 600 g korn og fedt.
2. Efter 2-3 uger, når fuglene er slagteklare, er deres lever svulmet op til mellem 6 og 10 gange den normale størrelse.
3. Ved hjælp af en trykluftspumpe presses der på 2-3 sekunder et pund foder ned gennem andens eller gåsens hals.
4. Fuglenes hals er det eneste, der stikker ud af burene.
5. En enkelt person kan tvangsfodre over 1000 fugle på under en time; undersøgelser har vist, at denne behandling kan såre ænder og gæs alvorligt, blandt andet ved at rive halsen op.
6. Ofte dør fuglene ved kvælning, hvis maskinen ved et uheld skubber foder ind i luftrøret.
7. I burene har ænder og gæs ikke plads til at gå, vende sig eller rense deres fjer.
8. Mange ænder udvikler akut enteritis og diarré.
9. Dødelighedstallet er 20 gange højere på intensive foie gras-brug end på traditionelle brug.
10. EU's Videnskabelige Udvalg for Dyrs Sundhed har for nylig fordømt produktion af foie gras som værende til skade for dyrs trivsel.

Disse fodringsmetoder anses for oprørende af mange mennesker i Det Forenede Kongerige, hvor der lægges stor vægt på dyrs trivsel. Bekymringen er så stor, at mange mennesker i Det Forenede Kongerige kræver indførelse af et europæisk forbud mod tvangsfodring af ænder og gæs.

Jeg har erfaret, at Kommissionen efter pres fra interessegrupper intet har foretaget sig som reaktion på de gruopvækkende eksempler på dyremishandling, som jeg har henvist til.

Kan Kommissionen give mig udførlige oplysninger om, hvad den har gjort, er i færd med at gøre og agter at gøre for at sætte en stopper for denne barbariske fremgangsmåde?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne
på skriftlige forespørgsler E-2739/00 og E-2758/00**

(10. oktober 2000)

De ærede medlemmer henvises til Kommissionens svar på skriftlige forespørgsler E-2183/00 og E-2618/00 fra Caroline Lucas og Chris Davies ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 168.

(2001/C 81 E/284)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2800/00
af Hanja Majj-Weggen (PPE-DE) til Kommissionen**

(4. september 2000)

Om: Tilsætningsstoffer i cigaretter

Ifølge Nederlands Algemeen Dagblad for den 3. august 2000 har den danske cigaretindustri angiveligt afsløret, hvilke stoffer der tilsættes cigaretter med henblik på at få rygere til at ryge mere eller endog fremme tobaksafhængighed.

Det drejer sig om 37 stoffer (der til dels holdes hemmelige), herunder amoniumhydrotin, der fremmer nikotinoptagelsen i lungerne, lakridsekstrakt, som skal lindre irritationen af mund- og svælgslimhinden, kakaоекstrakt, som angiveligt udvider lungens overflade, og magnesiumoxid, som giver den udpustede luft en neutral farve.

Har Kommissionen kendskab til denne undersøgelse?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke 33 andre stoffer der præcist er tale om, og hvilken virkning de har?

Finder Kommissionen ikke, at rygere og ikke-rygere (som alligevel ofte bliver tvunget til at ryge) har krav på fuld åbenhed om, hvilke stoffer der tilsættes tobak, og navnlig at få at vide, om de tilsatte stoffer er farlige eller særlig vanedannende?

Kan Kommissionen tvinge cigaretindustrien til en sådan åbenhed og i givet fald på hvilken måde og hvornår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(19. september 2000)

Kommissionen har ikke kendskab til den undersøgelse, det ærede medlem omtaler. Den kan derfor ikke udtale sig om de pågældende stoffer. Alle oplysninger, det ærede medlem måtte ligge inde med, vil selvfølgelig blive undersøgt, hvis Kommissionen får dem tilsendt.

Kommissionen kan dog oplyse, at den har foreslået et direktiv om bl.a. regler for tilsætningsstoffer i tobaksprodukter⁽¹⁾, hvori det kræves, at fabrikanter og importører forelægger en deklaration for disse stoffer og deres virkninger for helbredet. En sådan deklaration skulle dække både brændte og ubrændte former af sådanne stoffer og omfatte en analyse af deres eventuelle vanedannende virkning. Rådet vedtog en fælles holdning om dette direktivforslag den 31. juli 2000⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(2000) 428 endelig.

⁽²⁾ endnu ikke offentliggjort.

(2001/C 81 E/285)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2890/00
af Isidoro Sánchez García (ELDR) til Kommissionen**

(14. september 2000)

Om: Oversigt over de lån, Den Europæiske Investeringsbank har ydet til SMV'er, øråd og kommuner på De Kanariske Øer (Spanien), i perioden 1994-1999

Ifølge kilder i Kommissionen har EIB i perioden 1994-1999 ydet 22 084 mio. pesetas i lån til små og mellemstore virksomheder, øråd og kommuner på De Kanariske Øer.

Kan Kommissionen præcisere, hvilke konkrete projekter der blev ydet lån til, og med hvilke beløb?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(3. oktober 2000)

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-1997/00 (¹).

⁽¹⁾ Se side 128.

(2001/C 81 E/286)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2895/00**af José Ribeiro e Castro (UEN) til Kommissionen**

(6. september 2000)

Om: Militsernes genopståen i Øst-Timor og EU's nye politik over for Indonesien

I de seneste uger er situationen i Øst-Timor blevet yderligere spændt, og der har været sammenstød med nye ofre. Dette skyldes øget aktivitet fra de såkaldte militseres side. Det er bekræftet, at Øst-Timor er blevet infiltreret af trænedede og bevæbnede elementer fra naboområdet Vest-Timor. Ifølge ansvarlige fra FN drejer det sig om over hundrede bevæbnede, infiltrerede agenter. Ifølge andre uafhængige kilder kan tallet være på over 300. At dømme ud fra afslørede agenter er der tale om »tidligere« indonesiske militærfolk, som anvender materiale og udstyr fra de væbnede styrker.

Disse forhold har været omtalt i pressen sammen med den dybe bekymring, som de giver anledning til, fordi de berører livet og freden i området og udgør en risiko for liv og sikkerhed for såvel befolkningen som for FN's og en række humanitære organisationers civile og militære personale.

Militserne har kun kunnet genopstå på grund af den støtte og træning, som de stadig modtager i Vest-Timor fra magtfulde indonesiske sektorer, som er imod freden og østtimorens frihed, og som fortsat opererer frit inden for det indonesiske styre, hvor der stadig findes en lang række usikkerhedsfaktorer. Der har forøvrigt i de seneste år været beretninger om såvel de væbnede militseres omfattende manøvfrihed i lejrene for fordrevne i Vest-Timor som om den tvang, der udøves mod mange af ofrene for sidste års brutale militære og militariserede voldsbølge. Fra officiel side foregår dette under en vis ligegyldighed eller allershøjest under udvisning af en svag international interesse.

Selv om forholdene er meget anderledes end for et år siden, står man på ny over for et gammelt fænomen, nemlig en de facto-dobbelmagt i Indonesien. Man kan spørge sig, om det ikke var for tidligt, at EU indledte en »ny politik« over for Indonesien, når regeringen ikke kan garantere en eksemplarisk adfærd fra alle landets myndigheder, herunder de faktiske myndigheder, over for befolkningen i Øst-Timor og forhindre og effektivt undertrykke alle de anslag, som udføres eller forberedes i hele området, herunder også i Vest-Timor.

Vil Kommissionen følge denne alvorlige genoplussen af »militser-krisen« og indtage faste holdninger over for de indonesiske myndigheder? Hvilke garantier har den modtaget, og hvordan sikrer den en effektiv overholdelse? Agter den om fornødent at træffe foranstaltninger med henblik på at stille den åbning og det samarbejde i bero, som den allerede har iværksat som led i den nye politik over for Indonesien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(21. september 2000)

Kommissionen er orienteret om den af det ærede medlem skildrede situation, især vedrørende de paramilitære enheders aktivitet i det område i Øst-Timor, der grænser op til Vest-Timor.

Det er helt sikkert, at dette problem kun kan løses gennem en indgriben fra den indonesiske regerings side, der entydigt bærer det politiske ansvar herfor.

Kommissionen skal nok over for de indonesiske myndigheder give udtryk for sin dybe bekymring over disse begivenheder.

Angående forslaget om at tage Fællesskabets politik over for Indonesien op til fornyet vurdering og eventuelt suspendere samarbejdet med dette land, mener Kommissionen, at en sådan politik ikke er nogen konstruktiv udvej, og at den ikke vil bidrage til at stimulere reformbestrebelse i Indonesien.

(2001/C 81 E/287)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2898/00
af Paul Rübig (PPE-DE) til Kommissionen

(14. september 2000)

Om: Ejendomsforholdene i forbindelse med energiforsyningsvirksomheden Energie AG

Delstaten Oberösterreich er enejer af energiforsyningsvirksomheden Energie AG. Liberaliseringen af elektricitetsmarkedet tvinger energiforsyningselskaberne til at danne større enheder for gennem lavere omkostninger og større markedsandel at kunne fastholde kunderne.

Landdagen i Oberösterreich har derfor besluttet at sælge 25,1 % af Energie AG. Samtidig blev det besluttet, at selskaber, der anvender atomenergi til elektricitetsproduktion, udelukkes fra at deltage i udbuddet. Denne beslutning medfører, at kun østrigske elektricitetselskaber kan byde på de 25,1 %, og at selskaber i andre EU-stater udelukkes fra at kunne byde.

Er dette i overensstemmelse med fællesskabsretten, og er kontrakter, der er indgået på disse vilkår, gyldige ifølge denne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(6. oktober 2000)

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-2182/00 ⁽¹⁾, som stadig er fyldestgørende.

⁽¹⁾ Se side 168.

(2001/C 81 E/288)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2958/00
af Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) til Kommissionen

(20. september 2000)

Om: En ved hr. Stubbe gennemført undersøgelse af hamsterbestanden i grænseområdet omkring Heerlen i Nederlandene og Aachen i Tyskland

Debatten om etablering af et grænseoverskridende erhvervsområde i den tysk-nederlandske grænseområde omkring Aachen og Heerlen har i længere tid været domineret af de eventuelle negative følger for hamsterbestandens naturlige levesteder. Kommissionen har efter en klage fra den tyske naturbeskyttelsesforening ladet en undersøgelse gennemføre ved den sagkyndige hr. Stubbe.

Hvad er Kommissionens vurdering af og begrundelse for den sagkyndiges uafhængighed/upartiskhed under henvisning, at den pågældende selv er medlem af den naturbeskyttelsesforening, som har indgivet klagen?

Hvorledes agter Kommissionen at gendrive eventuelle indsigelser mod denne formodede partiskhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(6. oktober 2000)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-0910/00 fra Margot Keßler ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 26 E af 26.1.2001, s. 129.

(2001/C 81 E/289)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3042/00
af Andre Brie (GUE/NGL) til Kommissionen**

(28. september 2000)

Om: EU-midler, oplysninger om størrelsen af EU-støtten til Mecklenburg-Vorpommern i 1999

Hvor stor EU-støtte er der i 1999 ydet Mecklenburg-Vorpommern via hvilke projekter og fonde, nærmere bestemt

1. via Fonden for Regional Udvikling (EFRU),
2. via Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklings- og Garantisektionen,
3. via Den Europæiske Socialfond,
4. via Fællesskabets forskningsprogrammer,
5. via Fællesskabets programmer på energiområdet,
6. via Fællesskabets programmer på miljøområdet,
7. via Fællesskabets programmer på transportområdet,
8. via Fællesskabets programmer på uddannelses- og ungdomsområdet,
9. via Fællesskabets programmer på sundhedsområdet,
10. via Fællesskabets programmer på det sociale område,
11. via ikke-statslige organisationers programmer,
12. via kulturprogrammerne,
13. via programmerne som led i samarbejdet med tredjelande (de central- og østeuropæiske lande, SNG),
14. via programmerne for venskabsbyforbindelser og
15. via Fællesskabets øvrige programmer?

Hvordan vurderer EU foranstaltningernes succes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Prodi

(6. oktober 2000)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.